

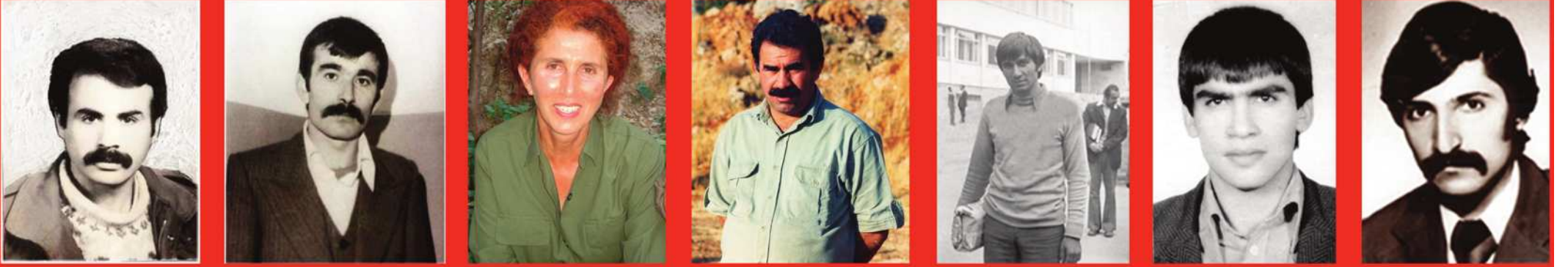

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 479 / Mijdar 2021

CEJNA VEJÎNÊ PÎROZ BE!

✓ AKP-MHP iktidarı bir çıkmaz ve yıkılmanın eşğine gelmiştir. Bizi tasfiye etmek isteyen AKP-MHP faşizmi yürüttüğümüz mücadele sonucu yıkılma noktasına gelmiştir. Bu durumdan çıkmak için savaş politikası yürütüyor ve işgallere başvuruyor. Bu nedenle son zamanlarda Rojava'da bazı yerleri işgal etmek istiyor. Bu konuda ABD ve Rusya ile pazarlıklar yapıyor. Mevcut siyasi konjonktür böyle bir askeri işgal için pek uygun gözüküyor. Ancak Türkiye başka konularda taviz vererek böyle bir işgal saldırısı yapmak isteyebilir. Bir işgal saldırısı Türkiye'yi bir bataklığa sürükler. Böyle bir durumda Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin askeri güçleri işgalci Türk devletine karşı her yerde uzun süreli bir direnişe geçer. Bu da Türkiye ve Türkiye'ye destek verenlerin hesabını bozar. Zaten Türkiye bu politikalarıyla er veya geç Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'de şiddetli bir direnişle karşılaşacaktır. Türk ordusu Medya Savunma Alanlarını 15 günde işgal edecekti. Şimdi bu işgal saldırısı Türkiye için bir çıkmaza dönmüştür. Öyle ki, artık ne geri çekilebilir, ne de ilerleyebilir. Gerillanın süreklileşen darbeleri ile birlikte yaşayacak bir askeri hareket durumuna düşmüşlerdir. Garê bozgununda geri çekilmişlerdi. Bu defa bazı yerlerden çekilseler de tümünden geri çekilmeyiz. Artık oralar süreklileşen savaş alanı haline gelecektir. Garê'de olduğu gibi Zap, Metîna ve Avaşîn'de bir zafer hikayesi ortaya çıkarıp seçime gitmeyi hesaphyorlardı.

Sayfa: 2

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü İnsanlığı Özgürleşmeye Götüren Dönemin Başlangıcıdır

Besê Erzincan

✓ Beş bin yıllık egemen erkek iktidarlaşmasına karşı yaşamın her alanında kadınlar öncülüğünde çeşitli biçimlerde sürekli bir direniş gerçekleşti. Kadınlar erkek iktidarına karşı isyanlarını hiçbir zaman durdurmadılar. Yaşamın temel kurucu ögesi, tarafı ve öznesi olarak oluşturulan köleci statüyü kabul etmeyip mücadele ettiler. Günümüzde ise gelişen büyük kadın özgürlük bilinciyle, mücadelesi, örgütlülüğü ile birlikte kadın özgürlük tarihi daha belirgin hale geliyor.

Sayfa: 9

Apo'cu Çizgi 50'inci Yılına Yürürken Her Zamankinden Daha Güçlü ve Etkili

Duran Kalkan

✓ PKK'nin ideolojik çizgisi, yaşamı, devrimci anlayışı aslında bir yerde Önder Apo ile Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler, ortak yaşam ve mücadele ölçütleri temelinde oluştu. Kesinlikle PKK gerçeğinin temelleri orada atıldı. PKK'de somutlaşan yoldaşlık ilişkileri, parti yaşamı, bağlılık, Önderlik gerçeğini anlama, katılma, ona sonuna kadar bağlanma, mevcut ideolojik yaşam ölçütleri, dürüstlük, fedakârlık, cesaret gibi benzeri özelliklerin hepsi Önderlikle, Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler temelinde oluşmuştur.

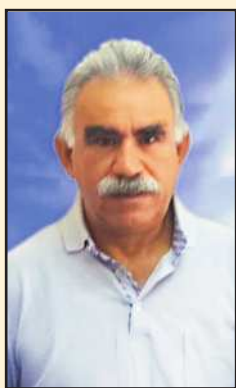
Sayfa: 4

TC Devleti Yenilgi ve Çaresizlikten Kimyasal Silah Kullanıyor

Hêlîn Ümit

✓ Soykırımcı sömürgeciliğin sürdürdüğü savaşta geldiği son noktayı hep birlikte yaşıyoruz. Kimyasal silah kullanımı, soykırımcı sömürgeciliğin kırk yıldır PKK, yüz yıla yakın bir süredir de Kürt halkına karşı yürüttüğü kirli savaşta geldiği aşama oluyor. Medya Savunma Alanları'na yapılan düşman saldırısının düşük yoğunluklu bir savaşla ilgisi yoktur. Gerçekten Türk devleti canını dişine takarak, varını yoğunu ortaya koyarak gerillayı yenilgiye uğratmak için uğraşmaktadır.

Sayfa: 23

PKK'nin ortaya çıkışı Bir dönemin ruh ve bilinç savaşını doğru yansıtmak

Abdullah Öcalan

✓ 1973-76 dönemini dar grup dönemi olarak alırsak, 1976-78 yılları kitleleşme dönemiydi. Her iki dönem de başarıyla atlatılmıştı. Sorun ondan sonra neyin nasıl yapılacağı sorunuydu. Gençlik grubundan ve kitlelere yayılmasından sonraki adım partileşme mi, askeri eylem örgütü mü sorusunun yanıtlanmasına bağlıydı. Bu teknik soruna partileşme biçiminde cevap vermeye çalıştık. Ne de olsa Vietnam Devrimi bu konuda oldukça başarılı geçen parlak bir örnek sunuyordu. Eylemler de olmuyor değildi. Türkiye solundan ordu ve cephe örgütlenmeleri gibi deneyimler vardı. Bir nevi ulusal kurtuluş birliğiyle eylemler genişletilebilirdi. Bunlar dönemin ruhuna uygun gelişmelerdi. Başarılı bir deneyimi Kürdistan somutunda geliştireyorduk. Karşıdevrim cephesinden 12 Eylül askeri darbesinin ayak sesleri duyuluyordu. Maraş, Çorum, Bahçelievler katliamları ve çok sayıda devrimci genç ve aydının katledilmesi, yurtdışına açılmadan imha edilmekten kurtulma olasılığının bulunmadığını gösteriyordu. 12 Mart 1971 deneyimi yeterince öğreticiydi...

Sayfa: 14

Partileşme ve Gerillalaşma Görevlerini Başarıyla Yerine Getirelim

PKK Yürütme Komitesi

✓ PKK'nin 44'üncü resmi yılı, aynı zamanda Önderliksel Doğuşun ve PKK'nin örgütsel temellerinin atılışının ellinci yılı oluyor. Önümüzdeki Newrozda ellinci Önderlik ve PKK yılına giriyoruz. Çok açık ki, ellinci yılda Önderlik ve şehitler çizgisinde parti ve mücadeleyi çok daha fazla geliştireceğiz. Tecridi kırıp faşizmi yıkarak, ellinci yılı Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün gerçekleştiği bir yıl haline getireceğiz. İlk yarım asrın son yılını özgürlük mücadelesinde gerçek bir final yılı olarak değerlendireceğiz. Bunlar temelinde de ikinci yarım asra Önderlik ve parti olarak başarıyla gireceğiz.

Sayfa: 16

İçindekiler

PKK Tarihi ile İç İç Şekillenen Kadın Özgürlük Hareketi

Elif Ronahi
12'de

Kürdistan'da İhanetçiliğin Sonuna Doğru
Xebat Andok
20'de

Yaşamında Ahlakî, Politik, Demokratik, Söylemi ve Eylemi Olmayana Devrimci Denemez
Cihan Eren
26'da

Akan Bütün Zamanların Ruhunu Güzelleştiren Fedai Komutanlar
Zozan Çewlik
28'de

AKP-MHP İKTİDARININ YIKILMASI ORTADOĞU'DA DA DEMOKRATİKLEŞMENİN ÖNÜNÜ AÇACAKTIR

3. Dünya Savaşı hala Ortadoğu merkezli sürmektedir. İran, Türkiye, Irak ve Suriye başta olmak üzere Arap dünyası ve İsrail hala siyasi mücadele alanının önemli ülkeleri olarak 3. Dünya Savaşı içinde yerlerini almış bulunmaktadırlar. 3. Dünya Savaşı her ne kadar esas olarak ABD ve Rusya arasında yaşanıyor gibi görülse de Türkiye ve İran Ortadoğu'da kapitalist modernite açısından hala önemli sorunların kaynağını oluşturan ülkelerdir. Bölgedeki tüm çatışma alanlarında İran ve Türkiye'nin varlığının görülmesi bu gerçekliğin ifadesidir. Türkiye her ne kadar NATO üyesi, ABD ve Avrupa'nın müttefiki olsa da izlediği politikalarla sorunlu bir ülke konumundadır.

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayik

Günümüz dünya koşullarında kapitalist modernist güçler arasındaki mücadelenin Uzak Doğu'ya kaydığı ve bu nedenle Ortadoğu'nun öneminin azaldığını söylemek doğru olmaz. Uzak Doğu'nun öneminin arttığı doğrudur ancak Ortadoğu'nun öneminin azaldığı düşüncesi yanlıştır. Ortadoğu bir yönüyle Avrupa, bir yönüyle Afrika, bir yönüyle de Asya'dır. Dünya küreselleşti, iletişim ve bilişim mesafeleri yakınlaştırsa da Ortadoğu'nun öneminin azaldığını söylemek aslında Avrupa ve Afrika'nın önemsiz hale geldiği anlamına gelir. Bu açıdan hiç kimse Ortadoğu'nun öneminin azalacağını beklememelidir.

3. Dünya Savaşı Ortadoğu merkezli devam etmektedir

3. Dünya Savaşı hala Ortadoğu merkezli sürmektedir. İran, Türkiye, Irak ve Suriye başta olmak üzere Arap dünyası ve İsrail hala siyasi mücadele alanının önemli ülkeleri olarak 3. Dünya Savaşı içinde yerlerini almış bulunmaktadırlar. 3. Dünya Savaşı her ne kadar esas olarak ABD ve Rusya arasında yaşanıyor gibi görülse de Türkiye ve İran Ortadoğu'da kapitalist modernite açısından hala önemli sorunların kaynağını oluşturan ülkelerdir. Bölgedeki tüm çatışma alanlarında İran ve Türkiye'nin varlığının görülmesi bu gerçekliğin ifadesidir.

Türkiye her ne kadar NATO üyesi, ABD ve Avrupa'nın müttefiki olsa da izlediği politikalarla NATO, ABD ve Avrupa'nın politikaları ile çelişen, sadece kendi politikalarını dayatan özelliği ile sorunlu bir ülke konumundadır. Türkiye son zamanlarda İsrail ve bazı Arap ülkelerine mesaj vererek dış politikada yaşadığı çıkmazı aşmak istese de mevcut zihniyet ve politikalarıyla müttefikleriyle yaşadığı bazı sorunların aşılmasının zaman alacağı görülmektedir.

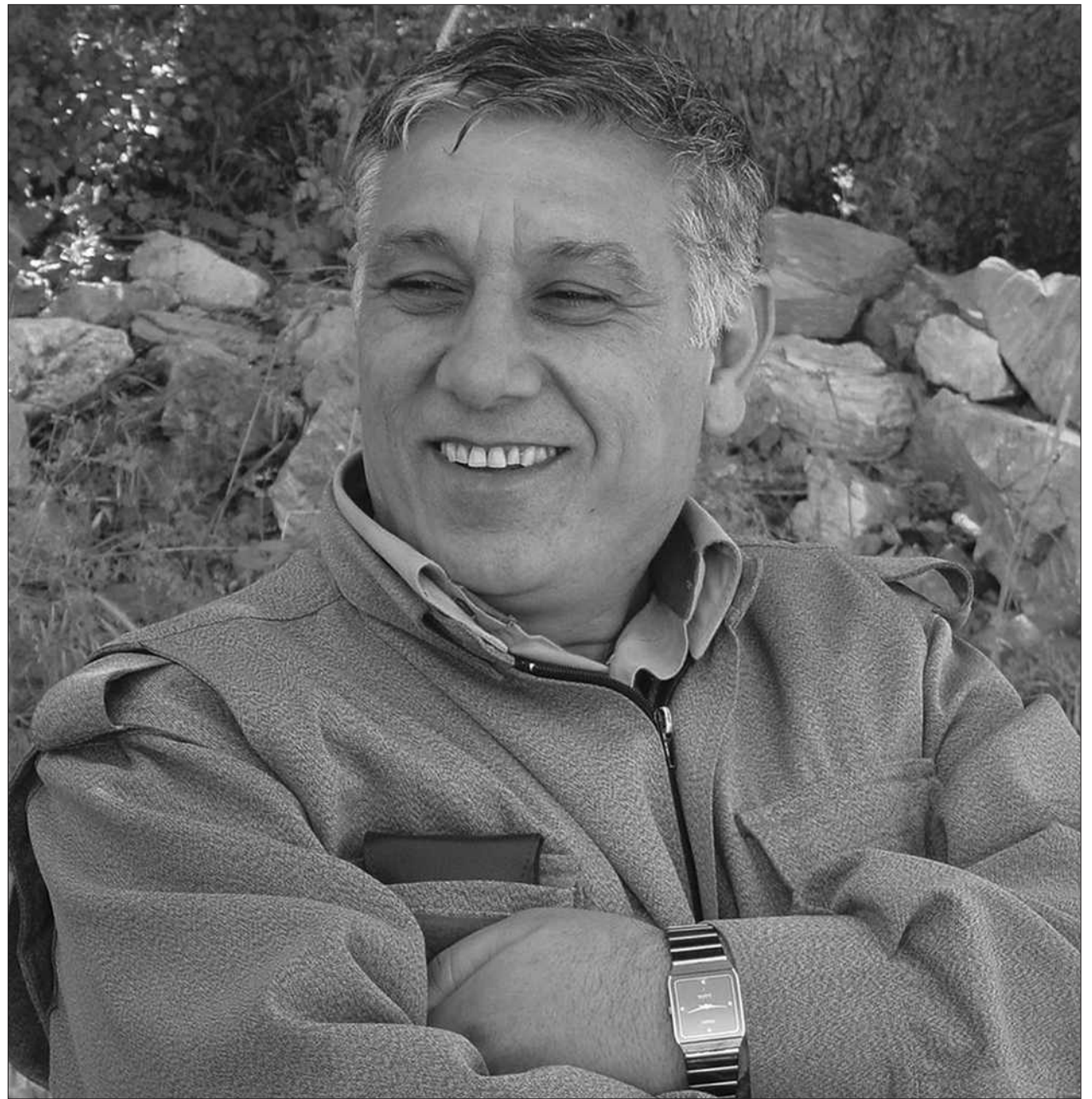
Biden'in iktidara gelmesiyle birlikte Ortadoğu'daki çatışma alanlarında tansiyonun düşürüleceği söylenmektedir. Ancak bu söylemin ne kadar pratikleşeceği belli değildir. Çünkü; kapitalist, modernist güçler arasındaki mücadeleyi ya da kapitalist modernist güçlerin politikalarını niyetler değil, çıkarlar belirler. Kuşkusuz kapitalist modernist güçler arasındaki mücadele tarzı ve yöntemi soğuk savaş dönemindeki gibi sert ve cepheden olmayacağı açıktır. Bu açıdan ABD ve Rusya'nın Ortadoğu'da şiddetli bir sıcak çatışma içine girmeleri bek-

lenmemelidir. Her iki güç de böyle bir çatışmadan kaçınıyor. Ancak gerektiğinde birbirlerine gözdağı veren girişimleri olabilir. Özellikle ABD buna başvurmuştur. Rusya bu konuda daha fazla temkinlidir. ABD'nin İran'a karşı yaklaşımında Trump dönemindeki gibi sert olmayacağı söyleniyor. Trump, Kasım Süleymani'yi vurma gibi beklenmedik radikal bir eylem yapmıştı. Biden döneminde bu tür eylemler beklenemeyebilir. Ancak ABD-İran çekişmesi sürecektir. İran ABD'ye teslim olmayacağına göre bu çatışmanın devam edeceği anlaşılmaktadır. Çok şiddetli bir savaş olmaması aralarında mücadele olmayacağı anlamına gelmemektedir. İran tümünden kendi içine çekilmez, ABD'de Ortadoğu'da hegemon güç olma konumunu bırakmaz.

ABD ile İran arasındaki mücadele Irak ve Suriye'de sürecektir. Özellikle İran-ABD çekişmesi Irak üzerinde yoğunlaşacaktır. Kuşkusuz Suriye'de İran varlığı İsrail için de bir tehdit olarak görülmektedir. ABD bu açıdan Suriye'deki İran varlığı konusunda hassastır. İran için ise sınırında çoğunluğunun Şiilerin oluşturduğu Irak'taki durum çok önemlidir. Bu yönüyle İran için çok önemli olan Irak'ta İran-ABD çekişmesi çok boyutlu sürecektir. Bu nedenle Irak'a kısa sürede istikrar gelmez. Öte yandan Türkiye'de KDP ve Sünniler üzerinden Irak'taki etkili olmak istiyor. ABD bu iki gücü İran'ı dengelemek için de kullanıyor. Bu açıdan Irak'ta çekişme ve çatışma sürse de hiçbir gücün de mevcut durumda Irak'ta bu çatışmayı şiddetli hale getirmeyi kendi çıkarına görmediği de bilinmektedir.

Irak ve Başûrê Kurdistan'daki seçim sonuçları, siyasi güçlerin meşruiyetini ortadan kaldırmıştır

Irak'ta istikrarı sağlamak için bir seçim yapıldı. Ancak seçim sonuçları Irak'taki siyasi güçlerin meşruiyetini dip noktaya vurdu. Bu seçimde hiçbir güç kazanmadı. Halkın en fazla %25'inin sandığa gittiği, bir kısmının da boş oy kullandığı söyleniyor. Buna yapılan hileleri de ekleyin ortada bir seçim yoktur. Seçimler yönetimlerin meşruiyeti için yapılır. Bu seçimle yönetimlerin meşruiyeti hiç olmadığı kadar tartışmalı hale gelmiştir. Halkın en fazla %25'inin seçime gittiği bir yerde herhangi bir güç bu oyların yarısından fazlası olan %13 oy aldı diye kendini çok başarılı gösterebilir mi? Irak seçiminde kim kendini başarılı

gösteriyorsa o demagoji yapıyor; halkı kandırıyor.

Başûrê Kurdistan'da KDP kazandı diyor. Tam tersi en fazla kaybeden, hem de büyük kaybeden KDP'dir. Başûrê Kurdistan'da seçime katılım Irak'ın da gerisindedir. Başûrê Kurdistan'ı 2003'ten beri yöneten KDP'dir. Halk bu seçimde bu yönetim anlayışına tepki göstermiştir. Halk, KDP'ye yaklaşan ve hükümete katılan Goran'ı cezalandırmıştır. KDP'nin yönetim anlayışı halkta çok büyük tepki ortaya çıkarmıştır. Kuşkusuz KDP ile hükümet olan YNK'nin de oylarında önemli düşüş yaşanmıştır. Ancak YNK'nin daha az oy alacağı düşünülüyordu. Özgürlük Hareketimiz destek olduğu için YNK fazla bir kayıp yaşamadı. Ancak halkın başta KDP olmak üzere tüm partilere tepki gösterdiği açıktır. Halk mevcut yönetim zihniyetini kabul etmiyor. Partilerin de yönetimin de halkı dikkate alan bir demokratik yapıya kavuşmasını istiyor.

KDP, bu seçimde büyük kaybettini biliyor. Yönetim meşruiyetini kaybettiğini biliyor. Ancak kullanılan oylar içinde Kürdistan'da en fazla oy alan kendisi olunca ben başarılıyım diyor. Halbuki

resmi olarak da halkın %15'inin oyunu almıştır. Bu seçimlerde en fazla hilenin de KDP tarafından yapıldığı söyleniyor. Hatta Avrupalılar, ABD'liler ve birçok Iraklı siyasi güç de KDP'nin hile yaptığını söylüyor. Özellikle Şengal'in de içinde olduğu Ninova bölgesinde KDP büyük seçim hileleri yapmıştır. YNK, KDP'nin yaptığı hileler karşısında bizim oyların hepsi gerçek ve helal oylardır diyerek kendini başarılı gösteriyor. Özcesi KDP bu seçimde ağır yenilgi almıştır. Aldığı söylenen oyların önemli bölümü de hilelidir. Bu hileler de olmazsa KDP'nin daha fazla oy kaybettiği görülecektir. Celal Talabani KDP Çin'de de olsa seçimi kazanır, derken hakim olduğu alanlarda hile yapması gerçeğini dile getirmiştir.

KDP başta olmak üzere Başûrê Kurdistan'daki partiler mevcut zihniyetlerini bırakmaz ve değişiklikler yapmazsa halk gelecekte daha fazla cezalandırır. Halkın bu uyarısını dikkate almayanlara halk, farklı biçimde bile yönelebilir. Sadece kendisi yanlış politika izlemiyor; bu yanlış politikasını başka güçlere de dayatıyor.

Eğer Başûrê Kurdistan'da partiler zihniyet, politika ve yönetim

anlayışında kendilerinden başlanarak değişim yapmazlarsa bu kaçınılmaz olarak başka oluşumların önünü açar. Doğa boşluk tanımaz. Başûrê Kurdistan halkı demokratik yönetim, adil yönetim, şeffaf yönetim istiyor. Dış güçlere dayanarak diğer Kürt partilerini etkisizleştirmek isteyen bir siyasi yaklaşımı kabul etmiyor. Halkın KDP yönetimine tepki duyararak sandığa gitmemesinin önemli bir nedeni de Türkiye ile ilişkileri ve gerilla alanlarını kuşatmasıdır. Bu tür yaklaşıma sahip partilerden soğuyor, onlar için sandığa gidip oy kullanmak istemiyor. KDP'nin Türkiye ile ilişkilerini halkın kabul etmediğini görmesi için halkın daha ne yapması gerekir?

Başûrê Kurdistanlı partilerin Irak'la ilişkileri kadar normal bir şey olamaz. Doğrusu Irakla sorunlarını uzlaşarak çözmeleridir. Türkiye gibi bir güce dayanarak Irak'a şantaj yapmak doğru değildir. Başûrlu partilerin Irak'ın resmi siyasi sınırları içinde çözüm bulmaları anlaşılmalıdır. Bu açıdan Irak'ın demokratikleşmesi için çalışmaları Kürtler için daha hayırlı sonuçlar verir. Bu açıdan Kürtler demokratik ulus anlayışıyla Irak'ın

demokratikleşmesi ve istikrarını savunurlarsa sadece Başûrê Kurdistan'da değil tüm Irak'ta etkili hale gelebilirler.

Irak genelinde de seçim sonuçları istikrarsızlık zemini olan sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Irak'ta da kazanan yoktur. Orada da halk sandığa gitmeyerek hiçbir partiye yönetim meşruiyeti vermemiştir. Sadr, halkın büyük çoğunluğunun sandığa gitmediği Irak'ta tek başına ulaşsa da güçlü bir toplumsal desteğe sahip değildir. Zaten diğer Şii partilerin toplamı Sadr'dan fazladır. Bu açıdan Sadr, KDP ve Sünniler bir ittifak kursa; İran yanlısı Şiiler seçime katılmayan %80'in bir kısmını da harekete geçirerek böyle bir hükümeti etkisiz kılabilir. Bu açıdan politikaları uyuşmayan partiler ortak bir hükümet kurmak zorunda kalır ki, bu da istikrar getirmez. Yeni bir seçim de fazla bir şey değiştirmez. Sünni Halbusi partisinin biraz fazla milletvekili alması onun gücünden çok Şii-lerin sandığa gitmediği ortamda Sünnilerin sandığa gitmesidir. Yoksa Sadr ve KDP ile ittifak kurması, dillendirilen bu Sünni partinin de çok başarılı olduğunu göstermez. Kaldı ki Şiiilere yakın bir Sünni parti de Halbusi'nin en az yarısı kadar oy almıştır.

Irak'ta önümüzdeki dönemde farklı güçlerin çekişmesi devam edecektir

Irak'ta herhalde eski başbakan ve cumhurbaşkanı yeni sorunlar çıkmasın diye yerlerinde kalacaklar. Çünkü ne ABD ne İran ne de Iraklı siyasi güçler bu ortamda şiddetli bir çatışmayı göze alabilirler. Çünkü; memnun olmayan %80'i bu durumdan yararlanabilir. Ya da birileri bu %80'i harekete geçirebilir. Bu açıdan Irak'ta önümüzdeki dönemde farklı güçlerin uzlaşması ve çekişmesi iç içe devam edecektir. İstikrarsızlık içinde geçecek bir dönem Irak'ı beklemektedir. Eğer bazı güçler diğerlerini geriletirse belki o zaman söz konusu bu güçlerin etkili olmak için diğer güçlere yönelmesi durumu da yaşanabilir.

Başûrê Kurdistan'da olduğu gibi Irak Arap alanlarında da halk mevcut partilerden rahatsızdır. Hiçbir partiye güven kalmamıştır. Yakın zamanda yönetim olanlar en fazla tepki görenlerdir. Irak'ta da demokratik yönetim yok. Adaletsizlik, eşitsizlik, yolsuzluk Irak'ta da almış başını gitmiştir. Halkı, toplumu düşünen yok. Her siyasi güç ve çevre sadece kendilerini düşünen bir yaklaşım içindedir. Kapitalist modernitenin bireyci ve maddiyatçı karakterinin yansımaları Ortadoğu'da böyle olmaktadır.

Şu anda Irak'da da ciddi bir siyasi boşluk bulunmaktadır. Demokratik ulus anlayışı ile demokratik bir yönetim anlayışı ortaya çıkmazsa kriz devam eder. Bu durum Irak'da da yeni siyasi hareketlerin ortaya çıkmasına zemin sunmaktadır. Bu açıdan Rêber Apo'nun demokratik ulus anlayışı, örgütlü topluma dayalı Demokratik Konfederalizm, bu temelde özerk bölgelerden oluşan bir Irak gerçekleşirse o zaman barış ve istikrar gelir. Bunun için Irak'ın de-

mokratikleşmesini hedefleyen yaklaşımı ortaya koymak çok önemli olmaktadır.

Şu anda Irak'da hükümet kurma pazarlığı yapılmaktadır. Türkiye dış ilişkileri bakanının İran'a gitmesinin de Irak'ın durumuyla ilgili olduğu görülüyor. Türkiye tüm iç ve dış politikalarını Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırma üzerine kurmuştur. Bu açıdan kurduğu her ilişkide PKK'den söz eder; 'PKK'yi birlikte tasfiye edelim' der. Yakın zamanda İran iç işleri bakanı Türkiye'ye gitmiş. Tabi ki Süleyman Soyulu PKK'den başka bir şey konuşmamıştır. Bir mutabakat imzalamışlar. Herhalde PKK'yi de bu mutabakata koymuşlardır. Türk devleti bunu onlarca yıllardır yapıyor. Türk devleti bu politikalarıyla belki zaman zaman bize zararlar verebilir. Ancak bu yöntemlerle sonuç alamayacağı da bilinmektedir. Türk devleti bu tür ilişkilere fazlasıyla önem verse de kaybeden her zaman kendisi olmaktadır. Zaten tüm iç ve dış politikalarını Kürt düşmanlığı üzerine kurduğundan bugün iç politikada da dış politikada da bir çıkmaz içine girmiştir.

Rojava'ya işgal saldırısı Türkiye'yi Ortadoğu'da bir bataklığa sürükler

AKP-MHP iktidarı bir çıkmaz ve yıkılmanın eşiğine gelmiştir. Bizi tasfiye etmek isteyen AKP-MHP faşizmi yürüttüğümüz mücadele sonucu yıkılma noktasına gelmiştir. Bu durumdan çıkmak için savaş politikası yürütüyor ve işgallere başvuruyor. Bu nedenle son zamanlarda Rojava'da bazı yerleri işgal etmek istiyor. Bu konuda ABD ve Rusya ile pazarlıklar yapıyor. Mevcut siyasi konjonktür böyle bir askeri işgal için pek uygun gözüküyor. Ancak Türkiye başka konularda taviz vererek böyle bir işgal saldırısı yapmak isteyebilir. Bir işgal saldırısı Türkiye'yi bir bataklığa sürükler. Böyle bir durumda Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin askeri güçleri işgalci Türk devletine karşı her yerde uzun süreli bir direniş geçeri. Bu da Türkiye ve Türkiye'ye destek verenlerin hesabını bozar. Zaten Türkiye bu politikalarıyla er veya geç Rojava ve Kuzey ve Doğu Suriye'de şiddetli bir direnişle karşılaşacaktır.

Türk ordusu Medya Savunma Alanları'nı 15 günde işgal edecekti. Şimdi bu işgal saldırısı Türkiye için bir çıkmaza dönmüştür. Öyle ki, artık ne geri çekilebilir, ne de ilerleyebilir. Gerillanın süreklileşen darbeleri ile karşılaşılabilir ve artık bundan sonra da böyle yaşayacaklar. Garê bozununda geri çekilmişlerdi. Bu defa da bazı yerlerden çekilseler de tümenden geri çekilmezler. Artık oralar süreklileşen savaş alanı haline gelecektir. Garê'de olduğu gibi Zap, Metîna ve Avaşîn'de bir zafer hikayesi ortaya çıkıp seçime gitmeyi hesaplıyorlardı. Bu hesap yiğit genç kadın ve erkek direnişçilerimizin fedai kişiliğine çarparak bozuldu. AKP-MHP faşizmi, önünde durulamayan bir ordu imajı ile kendini her yerde etkili kılmak istiyordu. Gerilla buna

da büyük darbe vurdu ve siyasi dengeleri doğrudan etkiledi, değiştirdi. Bu konuda da Türk devletinin hesaplarını bozdu. Hatta Türk devletini yeni bir Zap bozgunu korkusu sarmaya başladı. Kuşkusuz gerilla da ağır bedeller ödemektedir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinde zaten bedeller ödenmeden soykırım saldırıları durdurulup soykırımdan kurtulanamaz. Medya Savunma Alanları'na yönelik saldırıda Türk devleti kimyasal silah kullandı. Vietnam'da 15 yılda atılmayan bombalar bu 7 ayda Medya Savunma Alanları'na atıldı. Buna rağmen istenen sonucu alamadılar. Bu nedenle şimdi Türk ordusunun gücü tartışılıyor. Saldırı yeteneğinin yüksek olmadığı; çabuk kırılabilirliği tartışılıyor. Bunun bizzat Türk devleti içinde tartışılıyor olması bu işgal hareketinin başarılı olmadığını gösteriyor.

AKP-MHP faşizmine KDP gibi destek veren hiçbir siyasi güç kalmamıştır

Bu işgal hareketinde Türkiye istediği sonucu alamamış; KDP'de böyle bir işgal saldırısında Türkiye'ye yardımcı olduğundan fazlasıyla teşhir olmuştur. KDP'li yetkililerin son zamanlarda hep PKK aleyhinde konuşmaları kendi politikalarının yarattığı teşhirin üstünü örtmeye yöneliktir. KDP Türk devleti nerede saldırıyorsa hemen bu saldırının meşruiyetini sağlama görevini üstleniyor. Çünkü Türkiye'nin gerekçelerine kimse inanmıyor. KDP bir Kürt partisi olarak konuşunca Türk devletinin bu işgali yapması haklıymış gibi bir algı oluşması bekleniyor. Bu durum KDP'nin işgüzarlığı mı, yoksa TC'nin isteği mi, tam anlamak mümkün değil. Bir Kürt partisinin bu duruma düşmesi tüm Kürt halkını incitiyor. Bu duruma KDP içinden dur diyenler mi çıkar, ya da Kürt kamuoyu mu dur der, Kürt halkı mı dur der; ama bu tutumun sonlanması gerekir. Çünkü KDP'nin bu tutumu tüm Kürtlere zarar verdiği gibi KDP'ye de zarar veriyor. Şunu belirtmeliyiz ki, şu anda AKP-MHP faşizmine KDP gibi destek veren hiçbir siyasi güç kalmamıştır.

Türkiye iç siyasette tam çöküntü içindedir. Savaş politikası,

demokrasi ve Kürt düşmanlığı Türkiye ekonomisini de çökertmiştir. Eskiden dolar 4 ya da 5 Türk lirası olursa çöker denilirken şimdi 13 Türk lirası 1 dolara tekbül ediyor. Halk ekonominin bu kadar kötüleşmesine tepkili. Türkiye'de halk ekonomik sıkıntı nedeniyle kolay kolay harekete geçmezdi; tepkisini pasif ortaya koyardı. Eğer sokaklara dökülüyorsa bu halk tepkisinin derinden olduğunu gösterir. Şu andaki tepkiler dipten gelen dalganın yüzeye ilk vuran göstergeleri gibidir. CHP gibi partiler geriye çekmeler herhalde halk daha etkin sokağa çıkarak bu iktidarı düşürebilir. Bu gerçeklik devrimci demokrasi güçlerine büyük görevler yüklemektedir. Halkı örgütleyip harekete geçirerek devrimci demokratik bir halk hareketi ortaya çıkarabilirler. Aslında Türkiye'deki devrimci demokratik mücadele tarihi Türkiye'deki radikal dönüşümleri sağlayacak bir birikime ve güce sahiptir. Bu durumu değerlendirecek devrimci demokratik öncülüğe ve çıkışa ihtiyaç vardır. HDP de mevcut durumu iyi değerlendirememektedir. Kuşkusuz bir duruşu ve mücadelesi var ama yetersizdir.

HDP'ye yönelik ağır baskılar olduğu biliniyor. Ancak en geniş demokrasi güçlerini bir araya getirerek Millet ve Cumhuriyet ittifakı yanında 3. ittifak gücü olan demokratik ittifakı yaratabilirler. Bunun zemini şu anda daha fazla güçlenmiştir. CHP'nin içinde olduğu millet ittifakını bile doğru siyasi çizgiye çekecek olan güçlü bir demokrasi ittifakıdır. Böyle bir demokrasi ittifakı hem devrimci demokrasi mücadelesini sokakta, meydanda daha güçlü verebilir, hem de bir seçim olduğunda çok etkili bir siyasi güç haline gelerek Türkiye'deki radikal dönüşümün motoru olabilir. Türkiye'nin geleceğini böyle bir demokrasi ittifakı belirler. Türkiye'nin ihtiyacı ne Cumhuriyet ne Millet ittifakıdır. Bunun dışındaki 3. bir ittifaktır. Bu da demokrasi ittifakıdır. Rêber Apo da böyle bir demokrasi ittifakına acil ihtiyaç olduğunu vurgulamıştır.

Aslında Türkiye'nin devrimci demokratik radikal dönüşüme ihtiyacı var. Bunun dışında Türkiye'de sorunların çözümü mümkün değildir. Bir iktidar değişimi olacaksa ki mutlaka olmalıdır, bunun radikal değişim biçiminde olmasını sağlamak önemlidir. Yoksa Tür-

kiye eskinin tekrarı hükümetlere mahkum olur ki, bu, sorunları daha da ağırlaştırır. Bu açıdan Türkiye'nin demokrasi güçlerinin böyle bir olumsuz durumla karşılaşmamak için radikal demokrasi hareketini yaratma sorumluluğu var. Kuşkusuz seçim anının siyasi durumu ve o sırada gösterilen tutumlar önemlidir. Önemli olan güçlü demokrasi hareketi yaratmaktır.

Özgürlük Hareketimiz 2020 yılında Dem Dema Azadî Hamlesi çerçevesinde her alanda yoğun bir mücadele vererek AKP-MHP faşizmini çökme noktasına getirmiştir. PKK'nin 44. mücadele yılında Özgürlük Hareketimiz AKP-MHP faşizmini çökertmek ve radikal bir dönüşümü sağlamak için üstüne düşen her sorumluluğu yerine getirecektir. 2021 yılında hem AKP-MHP faşizmini yıkmak, hem Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak, hem de işgallere son vermek için halkımız Kürdistan'ın her parçasında önemli bir mücadele yürütmüştür. Bu mücadele Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğünü de yakınlaştırmıştır. Yürütülen Dem Dema Azadî Hamlesi çerçevesinde verdiğimiz bu mücadelenin 2022 yılında önemli sonuçlar alacağını göstermektedir.

Türkiye hakkında birçok rapor yayınlanıyor. Avrupa Komisyonu 2021 Türkiye raporu hazırlıyor. Dünyada demokrasinin gelişmesi ve gerilemesi üzerine hazırlanan bir rapor var. Türkiye'yle ilgili adalet, şeffaflık ve daha başka birçok konuda raporlar var. Türkiye hepsinde dibe vurmuş durumda. Tüm bu gerçeklikler bile Türkiye'deki radikal değişim ihtiyacını ortaya koyuyor. Türkiye'de hem böyle bir ihtiyaç hem de zemin var. O zaman yapılması gereken gençlerin, kadınların, emekçilerin, ekolojik örgütlenmelerin, tüm Kürt halkının, demokrasiye ihtiyacı olan Alevilerin, İslami kesimlerin, herkesin Türkiye'deki bu devrimci, demokratik düzen ve yaşam ihtiyacını görerek demokrasi mücadelesine aktif katılarak Türkiye'yi radikal demokrasiye kavuşturmaları gerekir. Bugünün kuşağına tarih böyle bir görev ve sorumluluk vermiştir; böyle bir imkanı ve fırsatı sunmuştur. Bunun için mücadeleyi yükseltip Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğünü temelinde özgür Kürdistan, demokratik Türkiye ve demokratik Ortadoğu'yu yaratmanın zamanıdır.

ÖNDERLİKSEL DOĞUŞUN 50'İNCİ YILINA YÜRÜRKEN APOCU ÇİZGİ VE PKK HER ZAMANKİNDEN DAHA GÜÇLÜ VE ETKİLİ

50'inci Önderliksel doğuş yılında Apocu çizginin yarattığı tarihi kazanımlarla her zamankinden çok daha güçlü ve azimliyiz. Coşkumuz, heyecanımız her zamankinden daha fazla. Yeni paradigma temelinde Apocu çizgi ve PKK her zamankinden çok daha güçlü ve etkili. Artık sadece Kürdistan'ı, Kürt halkını, Kürt kadınlarını ve gençlerini değil, onlarla birlikte tüm Ortadoğu halklarını ve insanlığı etkiliyor. Sadece ulusal düzeyde etkide bulunan, gelişme sağlayan bir Önderlik ve parti olmaktan çıkmış, bütün ezilenleri ve insanlığı etkileyen, onları kurtuluş mücadelesine, özgürlük ve demokrasi yürüyüşüne yönelten bir Önderlik ve hareket haline gelmiş durumda. Bu, 44'üncü resmi kuruluş yılına girişi bütün bu perspektiflerle yaşıyor ve kutluyoruz.

PKK Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan

27 Kasım 1978 yılından bu yana kesintisiz bir biçimde Kürdistan'ın dört parçasında Kürt halkının özgürlüğünü sağlama temelinde büyük bir direniş, mücadele yürüten PKK, aynı zamanda tüm dünya halklarının, kadınlar ve gençlerin de daha özgür ve eşit yaşayabileceği bir yaşam ve dünyayı yaratmanın mücadelesini yürütüyor. Kürt halkında özgürlük bilinci, uyanışı ve örgütlenmesi yaratarak milyonların etrafında toplandığı bir Özgürlük Hareketi haline gelen PKK, bugün sadece Kürtlerin değil aynı zamanda Ortadoğu ve dünya halklarından insanların gönül verdiği, inandığı ve mücadele saflarına katılarak kapitalist modernite güçlerine karşı ortak cephede birleştiği bir düzey kazandı. 44'üncü mücadele yılına girecek olan PKK'nin gelişim evrelerini, yarım asırlık mücadele tarihinin Kürt halkı ve insanlık açısından sağladığı gelişmeleri ve yeni mücadele yılındaki hedeflerini PKK Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan'a sorduk. Kalkan yeni mücadele yılı için "Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik modernite çizgisi ve Kürdistan'ın özgürlük devrimi daha fazla bir çekim merkezi, ilgi odağı olacak. Tabii her şeyi kendisinde toplayacak, kendi yarattığı gelişmeleri daha çok Ortadoğu ve dünyaya yatacak bir insanlık hareketi, Özgür Kadın Hareketi, özgür insanlık hareketi, halkların kardeşlik hareketi haline gelecek. Dünya Demokratik Konfederalizmine giden süreç böyle olacak. Bugün böyle bir sürecin eşliğindeyiz. PKK'nin 44'üncü yılına bunlar temelinde giriyoruz." dedi.

PKK'nin 44'üncü yılı, büyük başarıların kazanıldığı bir yıl olacaktır

-PKK'nin grup dönemi ile ilan sürecinde Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu'da siyasi, toplumsal süreç ve devrimci dinamikler nasıldı?

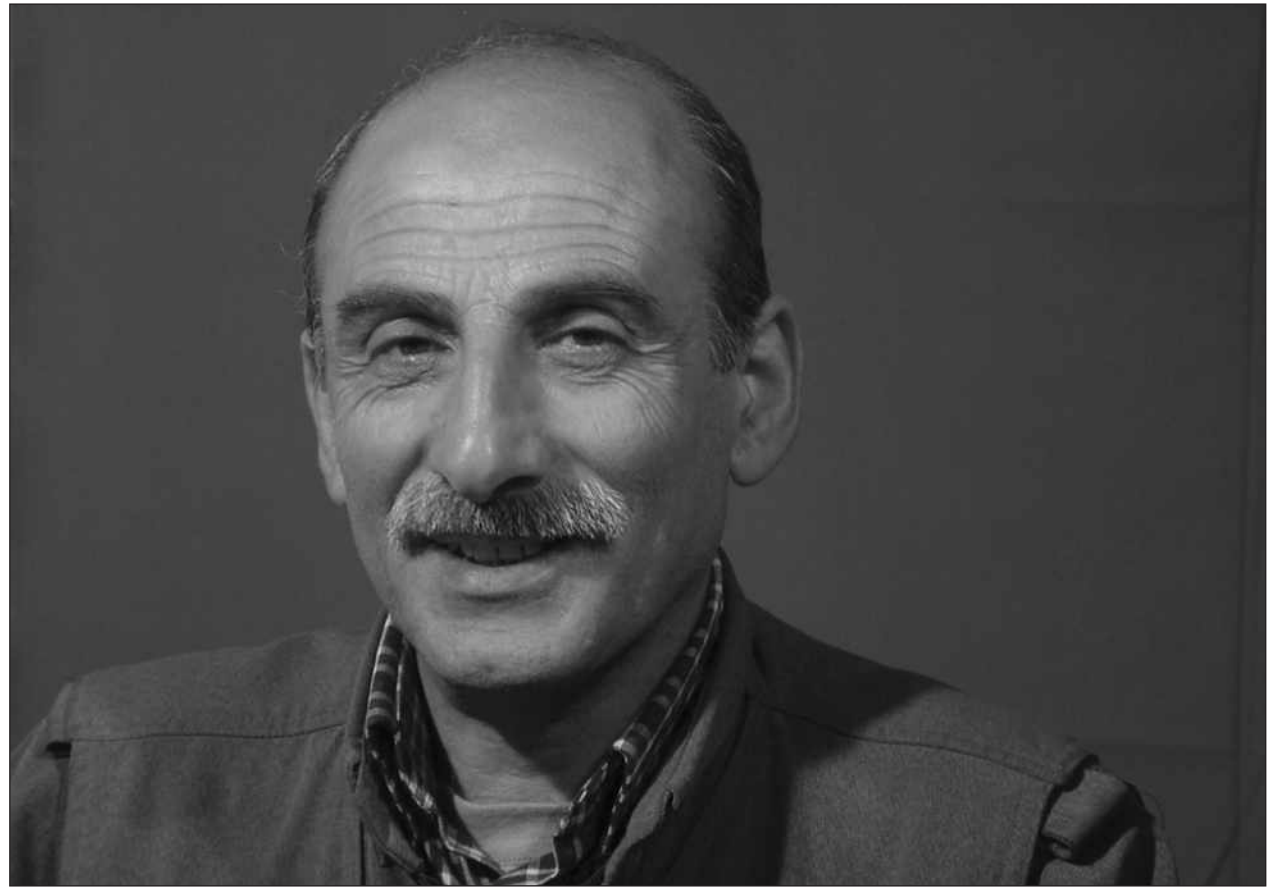
Yeni bir Kasım ayına girdik. Kasım bizim için parti ayı oluyor. Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak PKK'nin resmi kuruluşunun 43'üncü yıldönümünü yaşıyoruz. Özgürlük öncümüz PKK'nin 44'üncü mücadele ve zafer yılına giriyoruz. Her alanda bunun büyük coşkusu, heyecanı yaşanıyor. PKK gerçeğini, onu var eden Önderlik ve Şehitler gerçeğini daha doğru ve derinlikli anlayarak 44'üncü mücadele yılına daha güçlü girebilmek için tüm yoldaşlar halkımız ve dostlarımız ciddi bir eleştirel-özeleştirel sorgulama, kendini yenileme ve yeniden yaratma çabası içinde bulunuyor. Bunlar temelinde öncelikle PKK'nin kuruluş gününü, parti bayramımızı, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, yurtsever halkımıza ve dostlarımıza kutluyoruz.

Haki Karer yoldaşla başlayarak günümüzde Mam Reşo, Zendûra, Werxelê, Xelîfan kahramanlarına kadar gelen, partimizi ve halkımızı var eden kahraman şehitlerimizi derin özlem, saygı ve sevgiyle anıyoruz. 44'üncü parti yılında amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzün gereğini çok daha güçlü bir biçimde yerine getireceğimizi belirtiyoruz.

44'üncü PKK yılında özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik ve demokrasi için mücadele eden herkese üstün başarılar diliyoruz. 44'üncü yılın devrimci çizgide büyük başarılar kazanılan bir yıl olacağına dair yüksek inancımızı da bu vesileyle ifade etmek istiyoruz.

Hareket ve halk olarak 44'üncü parti yılına her zamankinden çok daha güçlü, hazırlıklı ve donanımlı bir biçimde giriyoruz. Bu yılda daha güçlü savaşım daha büyük kazanacağımızı bir kez daha belirtiyoruz. Aslında PKK'nin resmi kuruluşunun 44'üncü yılına girerken aynı zamanda partimizi var eden Önderliksel doğuşun da 50'inci yılına doğru yürüyoruz. Bilindiği gibi 2022 Newroz'unda Önderliksel doğuşun 50'inci yılına gireceğiz. 2022 yılı boyunca Önderliksel çıkışın, PKK'nin ilk temellerinin atılışının, PKK başlangıcının 50'inci yılını yaşayacağız. Böylece özgürlük çizgisindeki tarihi Önderliksel yürüyüşümüz 50'inci yılına girecek. Yarım asırlık bir büyük hareket ve yürüyüş olma gerçeğini tamamlayacak. Apocu çizgi ve PKK yarım asırlık bir büyük özgürlük yürüyüşü haline gelecek. Geçen yarım asırlık süre içerisinde ülke topraklarına ve tüm dünyaya saldırdığı derin kökleri üzerinde önümüzdeki yarım asrın büyük devrimsel değişimlerini gerçekleştirme yürüyüşüne başlayacak. PKK çağı aslında 50'inci yıldan itibaren önümüzdeki yarım asırda sağlanacak özgürlükçü ve demokratik gelişmelerle yaşanacak.

İşte hareket ve halk olarak partimiz PKK'nin 44'üncü resmi kuruluş yılına girişini kutlarken aynı zamanda Önderliksel doğuşun, PKK'nin ilk çıkışının 49'uncu yıldönümünü yaşamaya, 50'inci yılına girişe ulaşmaya da yürüyoruz. Bu temelde 50 yılın yarattığı tarihi kazanımlarla her zamankinden çok daha güçlü ve azimliyiz. Coşkumuz, heyecanımız her zamankinden daha fazla. Yeni paradigma temelinde Apocu çizgi ve PKK her zamankinden çok daha güçlü ve etkili. Artık sadece Kürdistan'ı, Kürt halkını, Kürt kadınlarını ve gençlerini değil, onlarla birlikte tüm Ortadoğu halklarını ve insanlığı etkiliyor. Sadece ulusal düzeyde etkide bulunan, gelişme sağlayan bir Önderlik ve parti olmaktan çıkmış, bütün ezilenleri ve insanlığı etkileyen, onları kurtuluş mücadelesine, özgürlük ve demokrasi yürüyüşüne yönelten bir Önderlik ve hareket haline gelmiş durumda. Bu 44'üncü resmi kuruluş yılına girişi bütün bu perspektiflerle yaşıyor ve kutluyoruz. Önderlik ve PKK gerçeğini böyle bir

bakışla ele alıyor, kendimizi resmi kuruluşun 44'üncü yılına Önderliksel doğuş ve PKK başlangıcının 50'inci yılına girişe bu temelde hazırlıyoruz.

44'üncü resmi kuruluş yılında, 50'inci PKK ve Önderlik yılında her zamankinden çok daha güçlü savaşacağımızın ve her zamankinden çok daha büyük kazanacağımızın bilinmesi gerekiyor. Tüm partili militan ve sempatizanlar olarak, tüm yurtsever halkımız, taraftarlarımız ve dostlarımız olarak 50'inci yılda Apocu çizgi ve PKK gerçeğini her zamankinden daha derin anlayıp özümseyeceğiz, her zamankinden daha yaratıcı yöntemlerle ve başarılı bir biçimde uygulayacağız.

44'üncü resmi PKK yılını, 50'inci Önderliksel doğuş yılını İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalandığı, AKP-MHP faşizminin yıkıldığı, işgalin sona erdirildiği, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kavuşturulduğu, Kürdistan'ın özgür, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratik hale getirildiği bir büyük mücadele yılı haline getireceğiz.

1970'li yıllarda yeni sömürgecilik kendi içerisinde çelişki ve çatışma yaşıyordu

Bize sorulan sorulara böyle bir bakış açısı ve perspektifle yanıt vermek isteriz. Buradan bakınca yarım asır öncesinin koşullarını, o süreçte yaşananların tarihsel anlamını sorgulamak, bu gün için ne tür dersler içerdiğini bilince çıkarmak kuşkusuz son derece önemli olmaktadır. Bundan 50 yıl önce, 44 yıl önce dünyanın, Ortadoğu'nun, Türkiye ve Kürdistan'ın durumu nasıldı, koşulları neyi içeriyordu, siyasi ve toplumsal süreç nasıl ilerliyordu, devrimci dinamikler ne durumdaydı diye sorulduğunda kısaca şu

yanıtları vermek mümkündür: bilindiği gibi dünya iki kutuplu bir dünyaydı. ABD'nin başını çektiği Batı Kutbu, kapitalist dünya ile Sovyetler Birliği'nin başını çektiği Doğu Kutbu, reel sosyalist dünya olarak bölünmüştü. Dünyanın her tarafındaki ideolojik-siyasi-askeri gelişmeler söz konusu iki kutup arasındaki çelişki ve çatışmalar tarafından belirleniyordu. Daha doğrusu böylesi bir çelişki ve çatışmaya bağlanmıştır. Adeta bu çelişki ve çatışmanın dışına kimse çıkamıyordu. Çıkılmasına izin verilmek istenmiyordu.

Diğer yandan ise bundan 50 yıl, 44 yıl önce söz konusu iki kutup da kendi içinde derin bir kriz, bunalım, çelişki diyebileceğimiz bir durumu yaşıyordu. Sovyetler Birliği öncülüğündeki reel sosyalist kutup özgürlük, eşitlik, demokrasi ilkelerini içeren sosyalist ideolojisi ile Sovyetler Birliği'nin devletsel çıkarları arasındaki çelişki temelinde giderek daha derin bir bunalımı yaşayan bir duruma gelmişti. ABD öncülüğündeki kapitalist batı ise yeni sömürgecilik uygulamalarıyla yaşadığı kriz ve kaos durumunu biraz hafifletmiş olsa da artık 1970'li yıllarda bu etki de aşılmakta, yeni sömürgecilik sistemi kendi içerisinde yeni kriz, kaos, çelişki ve çatışma durumunu ortaya çıkartmaktaydı.

Yeni sömürgecilik sisteminin yaşadığı kriz ve bunalım durumu kendisini en çok Türkiye gibi ülkelerde hissettiriyordu ve Kuzey Kürdistan'da bu kriz ve bunalımdan derinden etkilenen bir alan haline gelmişti. Bu temelde yeni arayışlar, ideolojik-örgütsel çıkışlar, kriz ve bunalımın yol açtığı çelişki ve çatışmalar yoğun olarak gündeme geliyordu.

Diğer yandan Sovyetler Birliği öncülüğündeki reel sosyalist sistem ciddi bir iç kriz ve bunalım yaşasa da dünyanın değişik alanlarındaki devrimci

sosyalist-ulusal kurtuluşçu gelişmeler hızından hiçbir şey kaybetmeyerek ilerliyordu. Örneğin 1968 büyük gençlik devriminin ve Che Guevara gerillacılığının dünya genelindeki etkileri çok fazlaydı.

Ulusal kurtuluş hareketleri Doğu Asya'da, Afrika'da, Amerika'da zafer üstüne zafer kazanıyordu. Dünyanın dört bir yanında yaşanan tüm bu gelişmeler önemli düzeyde Kürdistan'a da yansıyor ve Önderliksel çıkışın, PKK doğuşunun üzerinde etkide bulunuyordu. '73 Newroz'unda gerçekleşen Önderliksel çıkış, '73-'75 dönemindeki ideolojik gruplaşma, '76-'78 sürecinde Kürdistan'da yaşanan partileşme süreci dünyadaki tüm bu gelişmelerden derinden etkilenerek, onlardan alabileceği şeyleri mümkün olan en fazla oranda almaya çalışarak kendi doğuşunu, çıkışını somut koşullarına uygun, özgürlük amaçlarına bağlı, tutkulu ve ıddialı bir biçimde gerçekleştirmeyi sürdürdü.

12 Mart askeri darbesi çatışma sürecini daha da keskinleştirdi

Önderliksel çıkışın ve PKK şekillenmesinin yaşandığı 1970'ler sürecinde Ortadoğu'nun da derin kriz ve bunalımlar yaşandığı, ciddi çelişki ve çatışmalara sahne olduğu bilinen bir gerçektir. Nitekim Arap âleminde radikal, küçük burjuva milliyetçiliği öncülüğünde gelişen hareketler sistemle bütünleşen birer ulus devletçik haline gelerek artık sorunları çözen değil, yeni sorunlar üreten etkenler haline gelmişlerdi. Arap-İsrail çelişki ve çatışması doruk noktada seyrediyordu. Filistin direnişi son noktaya gelmişti. Artık potansiyelinde var olan ve verebileceği her şeyi vermeye yönelen bir konumdaydı.

Diğer yandan bölgenin doğusunda İran içten içe kayıyordu. Sağlık rejiminin uygulamaları toplumun geniş kesimlerinden tepki alıyor, dini akımlardan, sol-sosyalist, devrimci hareketlere kadar çok geniş yelpazede ideolojik-politik örgütlenmeler gelişme sağlayarak sağlık rejimini yıkmak üzere her türlü yöntemi kullanan büyük bir mücadele içerisindeydi. Nitekim söz konusu mücadelenin PKK'nin kuruluşu tamamlandıktan sonra şahıların yıkılışına, şahılgı yıkan bir devrimsel süreçte dönüştüğü bilinmektedir.

Kuşkusuz bu süreçte en ilginç ve ciddi gelişmelere sahne olan, Önderliksel çıkış ve PKK şekillenmesi üzerinde de en çok etkide bulunan olaylar Türkiye'de yaşanan gelişmelerdi. Türkiye 1968 büyük gençlik devrimini 1970'lerin başında en derin bir biçimde yaşayan ülkelerden birisi oldu. Türkiye devrimci gençlik hareketi Dev-Genç öncülüğünde neredeyse toplumsal gelişmeye damgasını vuran, yön veren büyük bir gençlik hareketi, gençlik öncülüğü haline gelmeyi başardı. Söz konusu hareket içerisinde THKP-C, THKO, THKP-ML, TİKKO gibi devrimci örgütlenmeler, silahlı direnişe yönelen önderliksel çıkışlar ve örgütlenmeler geliştirmeyi de bildi. Buna paralel yeni ideolojik-siyasi çıkışlar, işçi sınıfı hareketi, demokratik hareketler ülkenin her tarafında ciddi bir gelişme gösterdi. 1970-72 arasında devrimci gençlik öncülüğünde Türkiye tarihinin en büyük demokratik devrimlerinden birini yaşadı. Hem düşünsel düzeyde yaşanan gelişmeler, yeni çıkışlar resmi ideolojinin kırılışını, dolayısıyla Türkiye'de yeni ideolojik akımların doğuşunu getirdi, hem de siyasi ve askeri eylemlilikler toplumun her kesimini duyarlı kılıp hareketlendirecek bir yaygınlık düzeyine ulaştı.

Böyle bir devrimci yükselişin önünü almak, devrimci gelişmeyi bastırmak üzere ABD ve NATO desteğinde Türk ordusunun 12 Mart 1971 tarihli askeri darbesi söz konusu çelişki ve çatışma sürecini daha da keskinleştirerek silahlı çatışmaya kadar vardırdı.

Fakat bilindiği gibi gençlik içinden çıkan devrimci önderler, öncüler, örgütler, militanlar henüz çok gençler, tecrübesizdiler, acemiydiler, hazırlıksızdılar. Dolayısıyla bütün bunlar sonucunda da içine girilen çatışma sürecinde ezilmekten, yenilmekten kurtulamadılar. Çok daha güçlü, donanımlı olan NATO ve ABD gibi darbecilikte ünlü güçlerin desteğini alan Türk ordu yapısı 12 Mart darbesiyle henüz çıkış aşamasında olan ve gencecik bir komunda bulunan söz konusu devrimci çıkışları ezmedi, devrimci önderleri katletmeyi başardı. Mahir Çayan ve arkadaşlarını Kızıl Dere'de, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını Mamak'ta, İbrahim Kaypak'a'yı Dersim-Amed hattında katlederek devrimci çıkışları öndersiz kıldı. Devrimci örgütlenmeleri mevcut yapılarıyla dağıtmayı bildi.

Devrimci yapılanmalar devletle çatışmaya girme gücünü ve cesaretini gösteremediler

Kürdistan'da Önderliksel çıkışın ve PKK şekillenmesinin yaşandığı dönemde Türkiye böyle bir durumu yaşıyordu. Bir yandan faşist-askeri darbe en azgın saldırılarını yürütürken, diğer yandan Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypak gibi devrimci önderler öncülüğünde çok güçlü bir devrimci çıkış yapılmış, direniş geliştirilmiş, demokratik devrim başlatılmış, geride kalanlara büyük bir devrimci miras yaratılmıştı. Türkiye gençliği, kadınları, işçi ve emekçileri bu ikili gelişmenin ağır etkisi altındaydı. Böyle sert ve keskin bir çatışmanın ağır ve derin etkisini yaşıyordu.

Bir yandan faşist saldırganlığın ezici dehşetini beyinde, yüreğinde hissederken, diğer yandan devrimci çıkışın ve direnişin moral ve güç verici büyük etkisini her zaman beyinde ve yüreğinde hissediyordu.

Böyle bir çelişki ve çatışma ortamında 1972 ezilmesinin sonuçlarından kurtulmak üzere '74'ten itibaren çok sayıda grup, örgüt, parti biçiminde Türkiye sol-sosyalist hareketi yeniden örgütlenmeye çalıştı. PKK'nin doğup şekillendiği süreç Türkiye'de de THKP, THKP-C, THKO ve TİKKO mirası temelinde yeni örgüt ve grupların oluştuğu, partilerin geliştiği bir süreci yaşadı. Önderleri katledilen hareketler daha çok parçaya bölünmüş olarak kendilerini yeniden toparlamaya, örgütlemeye, devrimci mirası devralarak sürdürmeye çalışıyorlardı. Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin direniş mirasları çok güçlüydü. Başta gençlik olmak üzere gelişen kahramanca direniş Türkiye'nin işçi ve emekçileri üzerinde çok derin bir etkide bulunmuştu. Dolayısıyla devrimci potansiyel çok güçlüydü. Türkiye büyük bir demokratik devrim ortamına girmişti.

Fakat aynı zamanda faşist-askeri saldırganlık da çok zalimce ve katliamcı

Bütün bunların sonucunda Kuzey Kürdistan'da 1974'ten itibaren ortaya çıkan yeni gruplaşma son derece pasifist, teslimiyetçi, reformist bir çizgiyi esas alıyor ve bu temelde var olma, gelişme çabası içine giriyordu.

Daha önemli ve trajik olanı ise kuşkusuz Güney Kürdistan'da yaşananlardı. 1975 başında İran ve Irak'ın Cezayir'de gerçekleştirdiği anlaşma ardından Barzani öncülüğündeki KDP 'aşbetal' ilan ederek İran'a geçip mülteci olarak yaşam arayışına girmişti. Klasik isyancı çizginin en son temsilcisi olan KDP hareketi de böylece yeniliyor ve tarihi ömrünü tamamlamış oluyordu. Başta Güney Kürdistan olmak üzere

diğer parçalardaki Kürt halkının büyük umut bağladıkları Barzani öncülüğünün ve KDP hareketinin yaşadığı böylesi bir yenilgi Kürt gençliğinde ve toplumunda çok derin bir kırılma, umutsuzluk, inançsızlık ortaya çıkartıyordu. Dolayısıyla Kürdistan'ın koşulları devrimci bir ulusal kurtuluş hareketi yaratmak, özgürlük ve demokrasi mücadelesi geliştirmek için hiç de elverişli değildi. Dünyadaki devrimci gelişmeler ve ulusal kurtuluş hareketlerinin başarısı Kürt gençliğini mücadele etmeye yöneltiyordu. Fakat söz konusu etkiyi pratikleştire

biçimde ortaya çıkartarak özellikle gençlikte dünya, bölge ve Türkiye'deki gelişmelere dayanarak mücadele yürütme ve zafer kazanma bilincini, iradesini, azmini doğurdu. Klasik isyancıların KDP şahsında yenilgisinin, küçük burjuva hareketlerin ezilip dağılmasının Kürt toplumunda yarattığı olumsuz etkileri özellikle gençlik düzeyinde derin bir eleştirel yaklaşımla aşmayı büyük ölçüde başardı. Gençlik buna en açık olan kesimdi. Dolayısıyla Önderliksel çıkış ve PKK gelişimi de birer gençlik çıkışı, aydın gençlik hareketi olarak gerçekleşti. Dolayısıyla gençlik düzeyinde tüm bu olumsuz etkilenmeleri kırmayı, gençliği yeni bir bilinçlenme temelinde özgürlük mücadelesi yürütme ve zafer kazanma umudu ve inancı temelinde eğitip birleştirmeyi Önder Apo başardı.

Toplumsal yapı bu konuda çok daha karamsar, umutsuzdu. Ağır darbeler yemişti, acılıydı. Yaraları tazeydi. Toplumunu ikna etmek, yeni bir devrimci bilinçle yoğurup mücadeleye çekmek kuşkusuz çok daha zordu. Bu zoru Önder Apo çalışmalarını öncelikle gençlik kesimine yönelterek, devrimci çıkışı, partileşmeyi gençlik içinde geliştirdiği mücadele ile sağlayarak aşmayı bildi. Yine de en kolay umutsuzluğun, ka

Çok fazla tartışmaya, değerlendirmeye tabi tutmadan sonuçları itibarıyla şu hususları net bir biçimde ve rahatlıkla belirtebiliriz. Örneğin geçen 50 yıllık süreç içerisinde Apocu Önderliksel doğuş ve PKK mücadelesi olmasaydı, Kürdistan'da Kürtlük adına şimdi hiçbir şey kalmamış olurdu. Bu, sadece Kuzey Kürdistan açısından değil, Kürdistan'ın tümü açısından böyledir. Örneğin 1975'te Güney Kürdistan hareketi tarihinin en ağır yenilgisini almıştı. Eğer Kuzey Kürdistan'dan başlayarak Kürdistan'ın tümüne yayılan PKK'nin özgürlük direnişi olmasaydı Güney Kürdistan'da geçmişteki durumu devam ettiren ya da yeni çıkışlar yapan ulusal özgürlükçü gelişmeler kesinlikle olmazdı.

Doğu Kürdistan'da şahıların yıkılmasıyla Kürt hareketleri birkaç yıl nefes almayı ve bazı gelişmeler yaşamayı sağladılar. Fakat bunun ne kadar darısı kaldığı ve kısa ömürlü olduğunu biliyoruz. Dahası 1982'den itibaren İran-Irak savaşının derinleşmesi ortamında Barzani öncülüğü ile ittifak yapan İran Devleti'nin Rojhilat Kürdistan'daki hareketi nasıl ezip katlettiği bilinen bir gerçektir. Kuzey Kürdistan'da ise her şeyin PKK ile yeniden yaratıldığı artık herkesin kabul ettiği bir gerçek durumundadır. Gerçekten dürüstçe dönüp bu 50 yıllık süreci herkes incelesin ve kendisine şu soruyu sorsun: Önder Apo ve PKK olmasaydı 50 yıllık bu büyük özgürlük yürüyüşü ortaya çıkmasaydı, on binlerce şehidi olan kahramanca direniş gerçekleşmeseydi Kuzey Kürdistan'da Kürtlük adına ne kalırdı? TC devletinin ve onu yöneten partilerin anlayışlarına, tutumlarına bakalım. Geçmiş bırakalım bugünü göz önüne getirelim. Tayyip Erdoğan'a, Devlet Bahçeli'ye, Kemal Kılıçdaroğlu'na, Meral Akşener'e ve diğerlerine, onların sözlerine bakalım. Ağızlarından kan akıyor. Kürtlüğü nasıl 24 saat içinde yok edeceklerini, yerle yeksan edeceklerini söylüyorlar.

Bu, 50 yıl içerisinde siyaset yapan, yönetim olan, iktidara gelen tüm TC yönetimlerinin zihniyetleri ve siyasetleri böyledir. Hepsi bunun gibiydi. Böyle bir zihniyet ve siyaset altında Kürdistan'da ne kalırdı? Kürt soykırımı geri dönüşü olmayacak bir biçimde gerçekleşirdi. Bu, hiç kimsenin reddedemeyeceği, inkâr edemeyeceği, maskeleyemeyeceği tarihsel bir gerçektir. Eğer bir tarihsel rolden söz edeceksek PKK'nin tarihsel rolünü böyle görmeli ve tanımlamalıyız.

Peki, şimdiki durum nedir? Yarım asırlık Apocu yürüyüşün, özgürlük mücadelesinin, PKK öncülüğünün yarattığı sonuçlar nelerdir? Mevcut durum gözler önünde. Eğer Güney Kürdistan'da bir Kürtlük varsa bunun PKK mücadelesinin dolaylı etkisi temelinde gerçekleştiği tartışma götürmez bir gerçektir. Yüzde yüz PKK mücadelesine bağlıdır. Rojava Devrimi bugün Kürdistan'a olduğu kadar Ortadoğu'ya ve insanlığa ışık tutan, ilham veren bir özgürlük akımı olarak PKK mücadelesinin parlak sonuçlarından birisi olarak ortada duruyor. Kuzey Kürdistan'da ulusal diriliş devrimi 50 yıldır yeni bir insan, yeni bir toplum, yeni kadın, yeni erkek yaratmış, özgürlük ruhu, bilinciyle, iradesiyle donanmış Kürt kadını ve erkeğini ortaya çıkartmış büyük bir gelişmeyi ifade ediyor.

Arkasına NATO'nun, bütün dünyanın gerici desteğini alan TC devleti ve AKP-MHP faşizminin bütün saldırılarına rağmen Kürt gerillası, Kürt kadınları ve gençleri, Kürt halkı yüzlerce, binlerce şehit verme pahasına da olsa gerçekten kahramanca direniyor. İnsanüstü bir direniş sürdürüyor ve Kürtlük önü açık, geleceği olan bir konumu yaşıyor. Değil soykırıma uğramış ve yok olup gitmiş olmak, tersine en çok geleceği

PKK'nin kurulup kendini ilan ettiği dönemde Türkiye'de bir tür iç savaş yaşanıyor. Fakat söz konusu yeni devrimci yapılanmalar faşist-paramiliter güçlere karşı yürüttükleri mücadele duruşunu, etkinliğini devlete karşı gösteremediler. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin başlattığı gibi devletle çatışmaya girme gücünü ve cesaretini gösteremediler. Dolayısıyla 12 Eylül faşist-askeri darbe rejimine karşı aktif mücadele etme gücünü gösteremediler.

bir temelde ortaya çıkmıştı. Dolayısıyla baskı ve şiddet çoktu. Devrimci hareketler ve kadrolar bu baskı ve şiddetin ağır etkisi altında bölünmekten ve revize olmaktan kendilerini kurtaramadılar. Daha çok sayıda yeni grup ve örgüt oldular. Kadrosal ve kitlesel bakımdan daha da gelişip güçlendiler. Ama çizgi bakımından Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin çizgisini yaşanan olaylardan doğru, devrimci dersler çıkartma temelinde yeterli bir özleştirir vererek geliştirip sürdürmediler. Tersine pasifize olma, geriye çekilme çok daha fazla gelişti.

Daha somut olarak şu söylenebilir: MHP gibi paramiliter-faşist güçlere karşı mücadele etmekten geri durmadılar. Böyle bir mücadelede silahlı eylem de dâhil her türlü yöntemi kullanarak yetmişlerin ikinci yarısında önemli bir etkide bulundular. Böylece PKK'nin kurulup kendini ilan ettiği dönemde Türkiye'de bir tür iç savaş yaşanıyor. Fakat söz konusu yeni devrimci yapılanmalar faşist-paramiliter güçlere karşı yürüttükleri mücadele duruşunu, etkinliğini devlete karşı gösteremediler. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin başlattığı gibi devletle çatışmaya girme gücünü ve cesaretini gösteremediler. Dolayısıyla 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi karşısında geri çekilmeyi, susmayı, durmayı, mücadelesizliği öngördüler. Böyle bir durumu aşip 12 Eylül faşist-askeri darbe rejimine karşı da aktif mücadele etme gücünü gösteremediler.

PKK'nin doğuş sürecinde Kürdistan'da yaşanan durum daha da ilginç ve trajikti. Kuzey Kürdistan'da 1970'lerin başında yaşanan gelişmeler büyük ölçüde ezilmişti. DDKO parçalanmış, daha da reformist-teslimiyetçi karakter kazanan yeni gruplar DDKO mirasçısı olarak çıkmaya başlamışlardı. En önemli Sait Kırmızı Toprak gibi Kuzey Kürdistan'da gerillacılık geliştirmeyi düşünen, hedefleyen, böyle bir çaba içerisine giren önderlik Güney Kürdistan'da Barzani hareketi tarafından katledilmişti.

rebilmek için başka verilere ihtiyaç vardı. Ortadoğu ve Türkiye'deki gelişmeler Kürt gençliği için mücadeleye yönelmede teşvik ediciydi. Fakat onlarda da başarı değil, yenilgi yaşanmıştı. En önemlisi de Kuzey Kürdistan'da yeni çıkışlar arayan hareketler ezilmiş, halkın umut bağladığı KDP hareketi 1975'te tamamen yenilmişti. Kürdistan'da yaşanan toplumsal çelişkiler, dünyanın, Ortadoğu'nun, Türkiye ve İran'ın yaşadığı mücadeleler Kürt gençliğini yeni arayışlara itiyor, yeni çıkışlar yapmaya, mücadeleler geliştirmeye teşvik ediyordu. Fakat somut durum ise bütün bu alanlarda son derece olumsuzdu. Umutsuzluk, inançsızlık, kırılma içeriyordu.

Önderliksel çıkış bir gençlik Önderliği, PKK bir gençlik partisi olarak doğdu

İşte Önder Apo bu koşullarda çıkış yaptı. Önderliksel doğuş böyle derin bir çelişki ve çatışma ortamında gerçekleşti. PKK böyle bir ortamda ideolojik-politik çizgi haline geldi, kendi eylem çizgisini ve örgütsel yapılanmasını gerçekleştirdi. Bütün bu süreçlerde dünyadaki devrimci gelişmelere, '68 gençlik devriminin Türkiye üzerindeki etkilerine, ulusal kurtuluş hareketlerinin zafer kazanan etkilerine, İran'daki mücadeleye, Filistin direnişine, 1970 başında Türkiye'de yaşanan devrimci gelişmelere dayandı. Onlardan doğru, devrimci dersler çıkardı. Kendi mücadelesiymiş gibi onları kendine esas aldı.

Yine sosyo-ekonomik gelişmelerin, toplumsal çelişkilerin ortaya çıkardığı devrimci gençlik potansiyelini bilinçlendirip örgütleyerek eyleme geçirmeye dayandı. Bütün bunlarla kendi gelişimini sağladı. Yenilgilerin, kırılmaların derslerini doğru çıkardığı gibi, özellikle Kürdistan'da yenilen, ezilen, zafer kazanamayan isyanlar tarihini çok sert bir eleştiriye tabi tuttu. Yenilginin nedenlerini böyle bir eleştiri temelinde belirgin bir

ramsarlığını aşılacağı, yeni bir devrimci inanca, bilince, iradeye çekilebilecek kesim gençlik kesimiydi. Önder Apo da böyle bir çizgi izledi. Çalışmalarını aydın gençlik kesimi üzerinde yoğunlaştırdı, söz konusu olumsuzlukların Kürt gençliği üzerindeki kırılma, umutsuzluk, karamsarlık etkilerini silmeyi, aşmayı, onlarda yeni bir umut, inanç, heyecan, coşku, bilinç, iddia ve irade yaratmayı başardı. Böylece Önderliksel çıkış bir gençlik önderliği, PKK bir gençlik partisi olarak doğdu, kuruldu. Gençlik böyle yeni bir mücadeleye ikna edilip bu temelde eğitilip örgütlenilerek adım adım pratik mücadele içerisinde çekilince, gençlik temelinde geliştirilen örgütlülük ve eylem adım adım diğer toplumsal kesimleri de etkiledi. Kadınları, işçileri, emekçileri, memurları, köylüleri etkileyerek biraz daha yavaş da olsa o kesimlerin de özgürlük mücadelesi içerisine çekilmesini, PKK etrafında birleşmesini sağladı.

Kısaca 1970'lerin koşullarını en doğru değerlendiren, o koşullara eleştirel-özleştiril yaklaşan, o koşulların olumsuzluklarının derslerini çıkartmayı bilen, bu temelde doğru bir anlayış, örgüt ve eylem çizgisi geliştiren ve dolayısıyla başarılı olan Önder Apo oldu. Önderliksel çıkış 27 Kasım 1978'de Lice'nin Fis Köyü'nde yapılan kuruluş kongresiyle PKK kuruluşunu gerçekleştiren kendisini partileştirdi ve başlattığı süreci başarıyla tamamlamış oldu.

Kuzey Kürdistan'da her şey PKK ile yeniden başladı ve yaratıldı

-PKK Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu halkları için nasıl bir tarihsel rol oynadı? Ve ne tür kazanımlar yarattı?

PKK'nin yarım asırlık tarihinin Kürt halkı ve insanlık açısından oynadığı rol son derece belirgin ve belirleyicidir.

olan, özgür yaşam umutlarını bağrında en çok taşıyan, geleceğe en fazla güvenle bakan bir konumda bulunuyor. Bu durum kendi çitlerini aşarak Kürdistan sınırlarının dışına da taşarak Ortadoğu'da ve dünyada halklara, kadınlara ve gençlere, tüm ezilenlere ilham veriyor, öncülük ediyor.

Önder Apo ve PKK halklar, ezilenler ve tüm insanlık için böyle değer ifade eden bir varlık, bir öncülük haline gelmiş bulunuyor. Hâlbuki Önder Apo'suz ve PKK'siz olsaydı Kürdistan hiçbir şey ifade etmezdi. Başta NATO olmak üzere dünya gericiğinin kalesi, Ortadoğu'ya ve tüm dünyaya gericiği, çürümeyi, işbirlikçiliği, ihaneti, yok oluşu yayan bir merkez konumunda olurdu. Oysa günümüzde gerçekleşen bunun tam tersidir. Bu gerçekliği çok iyi görmek gerekiyor.

Önder Apo'nun düşünceleri insanları özgür bir yaşama ve mücadeleye yöneltiyor

Yine insanlık açısından oynadığı rol bakımından da genel tanımlamalar yapmakta yarar vardır. Evet, PKK'nin doğuş süreci dünyada reel sosyalizmin halen güçlü olduğu, ulusal kurtuluş hareketlerinin geliştiği, herkesin bu tür hareketlerin insanlığın geleceğini belirleyeceğini sandığı bir süreç yaşanıyordu. Fakat '80 sonu ve '90 başında 20'inci yüzyıla damgasını vuran, tüm ezilenlere ve insanlığa ilham veren, artık kesinleşti, kalıcılaştı gözüyle bakılan, sosyalizm ve ulusal kurtuluşçuluk ebedileştirdi denilen, öyle sanılan bir ortamda her şey tersine döndü. Reel sosyalizm çözüldü. Herkese ilham veren ulusal kurtuluş mücadeleleri sona erdi. Özgürlükten, sosyalizmden, eşitlikten, kardeşlikten uzaklaşma, faşizme ve gericiliğe karşı mücadeleden kaçış yaşandı. Adeta insanlık kendi sosyal gerçeğinden, doğal yapısından uzaklaşarak, kendini inkâr edecek bir geri çekilmeyi, endişeyi, savrulmayı, kafa karışıklığını yaşadı.

Öyle ki neredeyse tarihin sonu geldi diyenler oldu. Tarihsel toplum gerçekliğinin inkâr edilme durumu yaşanır hale geldi. Bütün bu süreçlerde PKK, söz konusu kafa karışıklıklarını, savrulmaları, kaçışı önleyen, özgürlük, eşitlik, kardeşlik ilkelerini geliştiren, canlı tutan, sosyalizmi insanlığın sosyal varlığının ve yaşamının bir gereği olarak ortaya koyup, mücadelede faşizme ve gericiliğe karşı umudu, inanç iradesini canlandıran, geliştiren, her türlü kırılma ve kaçışı önleyen oldu. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm işçi ve emekçilerinde, dünyanın tüm ezilenle-

rinde kapitalist modernite sistemine ve ondan kaynaklanan her türlü gericiliğe karşı mücadele etme ve kazanma iradesini, inancını, eğilimini yaratan PKK ve onun Kürdistan'da yürüttüğü özgürlük mücadelesi oldu.

Rojava'da, Şengal'de DAİŞ çeteciliğine, onun soykırımcılığına karşı geliştirilen mücadelelerin dünya üzerindeki etkilerini göz önüne getirelim. 1 Kasım Dünya Kobanê Gününü, 2 Kasım Dünya Rojava Gününü dikkate alalım. Rojava etrafında oluşan duyguyu, düşüncüyü, küresel bilinci ve eylem gücünü dikkate alalım. Bütün bunlar öyle hiç de basit, küçümsenecek, elinin tersi ile itilecek gelişmeler değildir.

Eğer bugün sosyalizmde bir yenilenme, reel sosyalizmin derslerini çıkartarak özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, demokrasi çizgisini geliştirme ve bu temelde örgütlenme, eyleme geçme, kapitalist modernite sistemine karşı mücadele ederek onu yenilgiye uğratma iddiasına ve iradesine sahip olma durumu varsa, bu anlamda alternatif bir dünyanın yaratılabileceğini, alternatif bir yaşamın var olabileceğini, özgür birey ve demokratik komün yaşamının bu dünyada gerçekleştirilebileceğini sanan düşünceler, bilinçler, iradeler, iddialar, bu temelde örgütlenmeler ve eylemler varsa bütün bunların var oluşunda belirleyici etki Önder Apo ve PKK'ye aittir.

Önder Apo'nun anı anına, 1990'andan itibaren ay ay, yıl yıl geliştirdiği değerlendirmeler, reel sosyalizmin çözümlüne ilişkin yaptığı çözümlemeler, çıkardığı dersler, en son paradigma değişimi ve Demokratik Modernite kuramını tanımlamasıyla insanlık için yeni bir özgür yaşam yolunu gösteren düşünce sistemini ortaya çıkartmaya kadar reel sosyalizmin çöküş ve çözümlüşünün yarattığı zihinsel depremin etkilerini azaltarak onu tersine çevirmeyi bilen en temel duruş, mücadele, çaba Önder Apo'dan geldi. Düşünsel etki-lemeyi önleyen, umutsuzluğu, inançsızlığı, iradesizliği kıran, insanlarda yeni bakış, umut, yeni bilinç, irade ve eylem gücü yaratan kesinlikle Önder Apo'nun çabaları oldu. Değerlendirmeleri, düşünceleri, çözümlemeleri, en zor ortamlarda geliştirdiği, kırıntılara dayanarak büyük umutlar yaratan, ön açan, çözümleyen düşünce sistemi oldu. Bugün bu bir kuram haline gelmiştir. Sadece umutsuzluğu aştırmıyor, kafa karışıklığını düzeltmiyor, iradesizliği yok etmiyor, tam tersine insanlara yeni bir bilinç, umut, coşku ve heyecan veriyor. Geleceği görür hale getiriyor. İnsanları yeni bir yaşama, onun için mücadeleye yöneltiyor. Böyle bir bilincin

örgüt ve eylem iradesinin ortaya çıkmasını sağlıyor. İşte PKK'nin tarihsel rolü budur. Bu, Önder Apo'nun tarihsel rolüdür. Bakurê Kurdistan'da AKP-MHP faşizmine karşı Medya Savunma Alanlarında, Başûrê Kurdistan'da TC işgaline karşı, Şengal'de, Rojava'da DAİŞ çeteciliğine, El-Kaideciliğe, İhvanî-Müslimciliğe, TC işgalciliğine karşı yürütülen kahramanca mücadeleler insanlık için yeni bir umut ışığı, umut kaynağı oluyor. İnsanlarda yeni özgürlük umutları, iradesi, coşkusunu, heyecanı yaratıyor. Bunu insanlar ifade ediyorlar, geliyorlar, görüyorlar ve katılıyorlar. Bu, yeni bir coşku, doğuş oluyor. Bugün insanlık bir gelecek ufkuна sahipse ve bu umudu taşıyorsa bu kesinlikle belirleyici düzeyde Önder Apo'nun düşüncelerinden ve Kürdistan'da PKK öncülüğünde yürütülen özgürlük mücadelesinden kaynaklanıyor. Bunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

PKK Kürt insanına ve toplumuna devrim içinde devrimler yaşattı

Halklar için ne tür kazanımlar yarattığı ortadadır. Yani belirttiklerimizin içerisinde her şey saklıdır. Kürdistan, Kürt halkı için PKK yok oluşu durdurdu, tersine çevirdi. Kürt varlığını ve özgürlüğünü garantiledi. Bu temelde özgürlük ruhunu, bilincini, inancını, iradesini, örgütünü ve eylemini yarattı. Bunları özgür yaşama kavuşturdu. Kadın Özgürlük Devrimi haline getirdi. Başûr'da, Rojava'da Kürt toplumunu daha fazla özgürlük için mücadele eder ve yaşar konuma kavuşturdu. AKP-MHP faşizminde somutlaşan dünya gericiğine karşı, onu yenilgiye uğratacak büyük özgürlük direnişinin Bakurê Kurdistan'da gelişmesini sağladı.

Tüm ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren, alternatif bir yaşamı özgürlük temeline var eden, kapitalist modernitenin alternatifini Demokratik Moderniteyi tanımlayan ve onun inşa sürecini geliştiren bir bilinci, kuramı doğurdu. Önderliksel gelişmeyi yarattı. Kürtleri günümüz insanlığına önderlik eden gelişmeleri yaratan bir halk konumuna ulaştırdı. Kürt halkını özgürlük mücadelesiyle tüm ezilenlere ilham veren, öncülük eden bir konuma kavuşturdu. Her türlü karamsarlığı, kötümserliği, umutsuzluğu, bireyciliği kırdı, aştı. Geçmişteki yenilgilerin nedenlerinin bunlar olduğunu ortaya koyarak onların aşılmasını sağladı. Kürt insanına ve toplumuna devrim içinde devrimler yaşattı. Ruh devrimi, duygu devrimi, irade devrimi, inanç devrimi, bilinç devrimi, özgürlük devrimi, kadın

özgürlük devrimi, ulusal özgürlük devrimi, toplumsal özgürlük devrimi, kültür devrimi gibi her türlü devrimsel gelişmeyi başlattı, geliştirdi, yaşattı. Bütün bunlar günümüzde en yoğun bir biçimde sürüyor. Tarihi gelişmeleri belirleyen olaylar oluyor. Geleceği bunların yaratacağı şimdiden görülüyor ve bu herkes tarafından da kabul ediliyor.

PKK'nin düşünsel ve pratik mücadelesinin en çok etkide bulunduğu, gelişme yarattığı, kazanım sağlattığı toplumsal kesimlerden biri olarak Türkiye toplumunu görmek lazım. Evet, en çok Kürtler zorlandı, tabii karşılığını gelişme olarak aldılar. Kürtler kadar zorlanan bir toplumsal kesimin de Türkiye toplumu olduğu tartışmasız bir gerçek. Aslında Türkiye toplumu da bu zorlanmanın karşılığını alıyor. Fakat bunun çok farkında, bilincinde değil; orası yeterince görülemiyor.

Yüz yıllık Cumhuriyet yalan, hile, talan, baskı, zulüm ve soykırım üzerine kurulmuştur

Şu ortaya çıktı: Yüz yıllık cumhuriyet tanımlaması nasıl bir yalanmış, hileymiş, aldatmamış bu açığa çıktı. Yüz yıllık cumhuriyet, baskı, zulüm ve soykırım üzerine oluşmuş, insanlık düşmanıymış. Yüzyıl önce Ermeni-Rum soykırımları olmuştu, yüz yıllık Kürt soykırımı PKK direnişi karşısında bütün boyutlarıyla açığa çıktı ki bu Türkiye'de İttihat ve Terakki çizgisi olarak, cumhuriyet rejimi olarak uygulanan rejimin aslında nasıl bir yalan ve hile rejimi, katliam ve soykırım zihniyeti ve siyaseti olduğunu ortaya çıkardı. Yalan ve hilelerin maskesini düşürdü, açığa çıkardı. Gerçekleri çıplak bir biçimde herkes tarafından görünür hale getirdi. Faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete dayanan bu rejim insanları deli ediyordu, beyinlerini yıkıyordu, ruhlarını çarpıyordu. O, ırkçı-faşist-şoven-milliyetçi zihniyetle zehirliyordu, insanları gerçeklerden, hakikatten uzaklaştırıyordu.

Şimdi PKK direnişi ile bu gerçekler açığa çıktı. Türkiye toplumu bunun şaşkınlığını yaşıyor. Bu temelde olumsuz yaşadıklarının etkisi altındadır. Suç işlenmiş, katliamlar, soykırımlar yapmış; hem de kardeşlik adına en ağır katliam ve soykırımların yaratıcısı, destekleyicisi olmuş. Şimdi herkes bu şaşkınlığı yaşıyor. Bunun şoke edici etkisini yaşıyor. Ağır, zor geliyor. Bunları insan rahatlıkla görebiliyor. Fakat şunu da bilmek lazım ki zor da olsa, acı da gelse yalandan kurtulmak, hakikate ulaşmak, gerçeğin bilincine varmak önemlidir, anlamlıdır, gerekli olandır. Yoksa yalan, hileyle ve aldatmayla ilelebet yaşanamaz. Böylece en temel düşünce devrimi, zihniyet devrimi değişimi aslında Türkiye'de yaşanıyor. Bireylerde, çeşitli toplumsal kesimlerde yaşanıyor.

Devleti yöneten bazı çete ekipleri, ırkçı-şoven, derleme beyaz Türklük her ne kadar hâkimiyet kurup insanlara zorla bu ırkçı-şoven bilinci vermeye çalışsalar da artık onlar da kuşkuya düşmüşlerdir. Kendi içlerinde durmadan tartışıyorlar. Bu, televizyonlara yansıyor. Her ne kadar saldırgan bir biçimde Kürtleri kötülemek üzere yapıyor olsalar da aslında bütün o sözler şunları da gösteriyor; demek ki kendi içlerinde de tartışıyorlar. Yüreklarına, beyinlerine bu düşmüştür. Haksızlık yaptıkları, suç işledikleri, Kürtlere zulüm ve düşmanlık yaptıkları gerçeğini kendileri de derinden görüp anlıyorlar.

Fakat bundan bir çıkış yolu yok. Öyle bir siyasi ortam yaratılmış ki bu yanlışlıklar diyeni adeta linç ediyorlar. Taşlayarak yok olur konuma getiriyorlar. Böyle bir korku ve baskı rejimi oluşturu-

muşlar. İnsanlar içindekileri tam ifade edemiyorlar. Düşüncelerini özgür ve rahat bir biçimde ortaya koyamıyorlar. Korkuyorlar, sınıyorlar. Gelişmeleri seyrediyorlar. Bu anlamda henüz bir sonuca gitmiş değil. Ama bu yalan ve demagoji dünyasından Türkiye insanı, toplumu kurtulmanın eşiğine gelmiş durumda. Yoğun bir bilinçlenme var. Artık bu süreç son halkaya doğru geliyor. Bu sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti sürdüren o beyaz Türklük çetesi yıkılır, ortadan kaldırılsa Türkiye tarihinin en büyük devrimini yaşayacak. Büyük bir bilinç devrimi, duygu devrimi, zihniyet devrimi, özgürlük, eşitlik, kardeşlik devrimini yaşayacak. Türkiye'de insan ve toplumlar yeniden doğacak. PKK mücadelesi Türkiye toplumunu böyle bir yeniden doğuşun, büyük devrimci hamlenin eşiğine getirmiş durumda. İnaniyoruz bu eşik Halkların Birleşik Devrim Hareketi temelinde yürütülen büyük mücadele ile çok yakında aşılabacak ve ifade ettiğimiz büyük devrimci gelişmeler Türkiye'de yaşanacaktır.

Ortadoğu halkları açısından, insanlık için belirttiğimiz hususlar geçerlidir. Ortadoğu halkları için PKK mücadelesinin anlamı, yarattıkları nedir dersek: Türkiye için tanımladıklarımız aslında İran ve Arap toplumları için de geçerlidir. Onlar da aynı düzeyde olmasa bile Kürt inkârı ve imhasından en çok zehirlenen ve zarar gören halklar durumundalar. Duyguları, bilinçleri zehirleniyor. Dola-yısıyla sanat, edebiyat, kültür geliştiremiyorlar. Çünkü ırkçı-şoven milliyetçi etki altında kalıyorlar.

Diğer yandan yoğun bir siyasi baskı ve ekonomik sömürüyü yaşıyorlar. Bu Kürtlerin, Kürdistan'ın sürekli baskı altında tutulmasından kaynaklanıyor. Bunun kırılması, bu temelde Kürt gerçeğinin ortaya çıkartılması, Kürt özgürlüğüne dayalı olarak Ortadoğu gerçeğinin, demokratik Ortadoğu yapılanmasının ortaya çıkartılması bütün bu düşünce ve baskı yapılanmalarının aşılmasını getiriyor. Onların maskesini düşürüyor. Nasıl bir kötülük olduğunu ortaya çıkartıyor. Hem duygu ve düşünce devrimi hem de önemli siyasi gelişmeler demokratikleşmenin önünü açıyor. Ortadoğu'da demokratikleşmenin, kardeşleşmenin, Ortadoğu halklarının tarihsel olarak kardeşçe bir arada yaşama gerçekliğinin günümüzde demokratik Ortadoğu birliği temelinde daha güçlü bir biçimde gelişip ortaya çıkmasının önünü açıyor. Zeminini güçlendiriyor. Bunu çok daha somut olarak Önder Apo ifade etti. "Özgür Kürdistan Demokratik Ortadoğu" dedi. Kürdistan'ın özgürlüğü Ortadoğu'nun demokratikleşmesi ve kardeşleşmesidir. Demokratik Ortadoğu birliği demektir. Kürdistan'ın özgürlük mücadelesi de tüm Ortadoğu halkları için demokrasi bilinci, örgütüllüğü ve mücadelesi anlamına geliyor. Böyle bir bilinç ve mücadele yarattı. Günümüzde Arap âlemindeki gelişmeler bunu net gösteriyor. Henüz tam yeterli olmasa da çeşitli akımlar tarafından çarpıtılmaya çalışılsa da aslında özünde güçlü bir demokrasi arayışının olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Dikkat edilirse Önder Apo'nun düşünceleri en çok Ortadoğu aydınlarında, siyasetçilerinde etki yapıyor, ilgi uyandırıyor, okunuyor, inceleniyor. Önder Apo'ya sahip çıkma en çok Ortadoğu kadınlarında, gençlerinde, halklarında gelişiyor. Bu, Ortadoğu'yu özgürce ve demokratik temelde yeniden Önder Apo'nun tanımlamasını ve bu temelde PKK öncülüğündeki mücadelenin bunu adım adım gerçekleştirmesini ifade ediyor. Bundan dolayı Ortadoğu halkları, aydınları, kadın ve gençleri Önder Apo'nun düşüncelerine ve Kürdistan'daki PKK mücadelesine ilgi duyuyorlar.

Aslında gerçekleri herkes görüyor. Örneğin DAİŞ'e karşı Şengal'deki gerilla direnişi geliştiğinde herkes bir biçimde itiraf da etti. Sürekli de düşünüyorlar, fakat korku, maddi çıkarlar, bireycilik her zaman söylemelerini ve ona göre davranmalarını engelliyor. Kendilerini gizliyorlar, saklıyorlar, korkuyorlar. Basit yaşam tutkusu gerçeklerden uzaklaşmayı getiriyor. Buna bir şey diyemiyorlar. Böyle bir basitlik var. Maddi yaşam tutkuculuğu var. Bunlar kırılır ve aşılsa o zaman Ortadoğu'daki gelişmeler daha çok olur. Bunların kırılıp aşılmasında belirtilen büyük gelişmelerin yaşanmasında belirleyici rolü Önder Apo'nun düşünceleri ve Kürdistan'da PKK'nin geliştirdiği mücadele oynuyor. Önümüzdeki süreçte daha fazla da oynayacaktır.

15 Şubat komplosunun hareketimiz ve halkımız üzerindeki etkisi çok ağır oldu

-1999 sonrası süreç ve Önderliğin gerçekleştirdiği paradigma değişimi Kürt halkı ve PKK militanları üzerinde nasıl bir etki yarattı?

9 Ekim '98'de başlayan ve 15 Şubat 1999'da Önder Apo'nun kaçırılıp İmralı işkence ve tecrit sistemine alınmasıyla somutlaşan sürecin parti ve halk üzerindeki etkisi kuşkusuz çok ağır ve derin oldu. Şoke edici bir düzeyde etki yaptı. İnsan bunu rahatlıkla söyleyebilir. Ciddi bir umut, irade zayıflaması, karamsarlık, kötümserlik düşüncelerinin ortaya çıkması yaşandı. Bazı bireyci, tasfiyeci, şoven-milliyetçi, Kürt sorununun varlığından beslenmeyi öngören hırsız yiyeçiler için gün doğmuş oldu. Onların saldırıları bu durumu daha da ağırlaştırdı. Ağır, zorlu bir süreçti. Parti ve halk içinde her türlü sorunun sorulmasına, her yönlü tartışmanın yaşanmasına, her türlü düşüncenin beyinde canlandırılmasına yol açtı. İnsan bunu açıkça söyleyebilir.

Bunlar yaşanmış gerçeklerdir. Artık açıkça ortaya koymalıyız. Kimse inkâr da etmemeli. Böyle değildir dememeli. Öyle dersek gerçeklerden kaçmış oluruz. Kendimizi kandırmış oluruz. Dolayısıyla aslında hem geçmişini hem de bugünü doğru ve yeterli anlayamaz, yurtseverlik görev ve sorumluluklarına başarıyla sahip çıkamayız. Bu nedenle kandırıcı, aldatıcı yaklaşımlardan uzak durmalıyız.

Kuşkusuz yozlaştırıcı, dejenere edici, dedikodu yayıcı üsluplar, durumlar, tutumlar içine de girmemeliyiz. Ciddi olmalıyız. Sorumlu yaklaşmalıyız. Ama hakikati de ifade etmeliyiz. Gerçekleri ortaya bütün yalınlığı ile koymalı, ciddi bir yaklaşımla çözüm aramalıyız. Böyle yaparsak kesinlikle çözüm buluruz. Bu bakımdan 15 Şubat komplosunun hareketimiz ve halkımız üzerindeki etkisi çok ağır ve kırıcı oldu. Bunu insan net ifade edebilir.

Fakat bunun yanında şunu da belirtmek gerekli: Bütün olumsuz etkisine, şoke edici gerçeğine, kırıcı, yaralayıcı özelliğine rağmen yine de hareket ve halk içinde bir umut, inanç, irade, beklenti her zaman var oldu. Çünkü; 1970'lerin başından itibaren, yaklaşık 30 yıl boyunca Önder Apo'nun geç-gündüz demeden yürüttüğü çalışmalar, geliştirdiği yeni bilinç, umudu, iradeyi, bunun ruh halini, duygusunu, düşüncesini, mücadelesini yaratmıştır. Kürt insanında, kadınında, gencinde önemli değişiklikler, yenilenmeler ortaya çıkartmıştır. Tüm devrimci ve yurtseverlerde büyük bir bilinç gelişimi, irade, umut, güven oluşturmuştu. Dolayısıyla komployu parti ve halk böyle bir gelişme ile karşıladı.

Evet, zorlandı, çok düzeyinde etkiler yaşadı, büyük tepkiler ortaya koydu, fakat umudunu, inancını hiçbir zaman tümüyle kaybetmedi. Zorlansa da ağır, acılı süreçlerle karşı karşıya gelse de hep gelecekte umut ışığını gördü. "Önderlik bir çözüm bulur, Parti bir çare üretir ve halk bir gelişme yaratır" dedi. Önderlik gerçekliğine, bu gerçekliğin yarattığı partiye, yurtsever halka her zaman inanç oldu. Önderlikten beklentiler, halkın partiye, partinin halka verdiği güç ve güven böyle bir umudu, iradeyi her zaman canlı kıldı. Bu temelde de komploya karşı etkili bir mücadeleye yöneldi, bu mücadele tarihiydi. 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarı etrafında gelişen mücadele Önderlik etrafında ateşten çember oluştu. Önder Apo'nun geliştirdiği tarzla birlikte uluslararası komploün imhacı saldırılarını kırmayı başardı. İmhayı, idamı önledi. İmralı çürütme politikasını başarısız kıldı.

Unutmayalım ki komployu yürüten güçler, bizzat ABD'nin dışişleri bakanlığı komplo karşısında tepki beklediklerini ama yaşanan düzeyde olacağını da hiçbir zaman beklemediklerini söyleyerek hareketimizin ve halkımızın komploya karşı geliştirdiği mücadelenin büyüklüğünü itiraf etmek zorunda kaldılar. Böyle bir mücadele umut ve iradenin ne düzeyde var olduğunu ortaya koyuyor. Yalnız başına umudunu, iradesini kaybetmiş insanın ölümcül tepkisi olarak ifade edilemez. Zaten hiç de o düzeyde gelişmedi. Tam tersine zor ve acı da olsa, ama umut ışığını gören, oraya ulaşma iradesine sahip olan insan ve toplumların ona ulaşmak için zorlu, fedakârca, kahramanca mücadelesi olarak tanımlanabilir. Komploya karşı mücadele zaten böyle gelişti.

Diğer yandan ise bir beklenti oldu. Yani böyle alelacele karar veren bir durumda olunmadı. Sabır gösterildi. Buna Eyüp sabrı deniliyor. Önder Apo'nun sabrı toplumu doğrular temelinde sabırlı olmaya yöneltti komplo karşısında yürütülen mücadelede etkili oldu. Tabii insanları hızla karar veren, bazı zorluklarla, acılarla karşılaşınca hemen çark ederek tümüyle iradesini kaybedip vazgeçen konumda olmadılar. Sabırlı, inançlı, iradeli oldular. Hem mücadele ettiler hem de geleceği görmek istediler, beklediler. Sabırla bu işleri yürüttüler. Sonuçta komplo teşhir oldu, çözüldü, anlaşıldı, darbelendi, başarısız kılındı. Bu yönlü her gelişme partide ve halkta daha derin bir bilinçlenme, daha güçlü bir umut oluşumu, daha etkili bir coşku ve heyecan, daha büyük bir cesaret ve fedakârlık ortaya çıkardı. Komploya karşı 23 yıllık kahramanca ve kesintisiz mücadele bu temelde ortaya çıktı.

Önder Apo'nun paradigma değişimi yeni bir diriliş anlamına geliyor

Tabii böyle bir süreçte umudu yenileyen, tazeleyen, güçlendiren, beklentiyi arttıran, sabrı büyüten en temel bilinci açan, zafer inancını doruğa çıkartan Önder Apo'nun gerçekleştirdiği paradigma değişimi oldu. Önder Apo'nun komplo karşısında izlediği tarz her zaman parti militanlarına ve halka umut ve yön verdi. Komplo üzerine yaptığı her çözümleme bilinç açıklığı ve mücadele gücü yarattı. Böyle bir süreçte Kürt halkına inkâr ve imhayı dayatan zihniyet ve sisteme karşı bir düşünce ve mücadele çizgisi olarak Önder Apo'nun geliştirdiği ekolojik ve kadın özgürlüğüne dayalı demokratik toplum paradigmasını geliştirmesi, bunu demokratik modernite kuramı olarak sis-

temli bir düşünce gücü haline getirmesi çok büyük bir etki yaptı.

Önder Apo'nun her duruşu, tutumu, her sözü, açıklaması, komployu aydınlatan ve komploya karşı mücadeleyi geliştiren her davranışı parti militanlığında ve yurtsever Kürt insanında her zaman çok olumlu, yönlendirici etki yapıyordu. Gelişme sağlatıyordu ama paradigma değişimi gerçekten de devrimsel bir etki yaptı. Büyük bir sıçrama yarattı. Her türlü umut, inanç zayıflamasını tümenden yok etti. Karamsarlığı ortadan kaldırdı. Tam tersine büyük

tersizdir. Başarıları, kazanımları yeter-sizdir, azdır. Daha doğru ve etkili pratikleşme, bunu sağlayacak daha derin ve doğru anlama kuşkusuz çok daha büyük gelişmelere, eğitime, örgütlenmeye, eyleme yol açacak, özgürlük devrimimizi her alanda çok daha fazla güçlendirecektir. Bunun için de yeni paradigmanın doğru anlaşılması, yeterince özümsemesi ve başarılı uygulanması sorunu da önümüzde durmaktadır. Bunu da bir boyut olarak görmeliyiz ve bu temelde eleştirel-özeleştirel yaklaşımla hata ve eksiklikleri aşip devrimciliği ve

neğin uzak doğunun ulusal hareketlerini; Çin devrimini, Vietnam devrimini derinliğine inceledi. Afrika halklarının deneyimlerini inceledi. Gine, Mozambik, Angola gibi ülkelerde gelişen siyah ırkın kahramanca mücadelesinin özelliklerini inceledi. Onlardan ders çıkararak, kendi düşünce sistemini, teorisini, ideolojik-politik çizgisini bu dersler temelinde oluşturmaya çalıştı.

Yine Latin Amerika halklarının mücadelelerini, Küba halkını, Şili ve benzeri halkların mücadelelerini, deneyimlerini inceledi. 18 ve 19'uncu yüzyıllarda Av-

İnsanlar sabırlı, inançlı, iradeli oldular. Hem mücadele ettiler hem de geleceği görmek istediler, beklediler. Sabırla bu işleri yürüttüler. Sonuçta komplo teşhir oldu, çözüldü, anlaşıldı, başarısız kılındı. Bu yönlü her gelişme partide ve halkta daha derin bir bilinçlenme, daha güçlü bir umut oluşumu, daha etkili bir coşku ve heyecan, daha büyük bir cesaret ve fedakârlık ortaya çıkardı. Komploya karşı 23 yıllık kahramanca ve kesintisiz mücadele bu temelde ortaya çıktı.

bir yenilenme, değişim ve dönüşüm, yeniden yapılanma ortaya çıkardı. Yeni doğuşlar oluşturdu. Adeta yeni bir diriliş anlamına geldi. Umudu, bilinci, inancı tazeledi, yeniledi ve güçlendirdi. Ufukta sadece bir ışık değil, parti ve halkı, tüm Kürt insanını ve dostlarını zaferi çıplak gözle görebilir hale getirdi. Bu, çok çok önemlidir. Bunu kesinlikle görmemiz gerekiyor. Bu temelde partinin ve halkın Önderliğe güvenini ve bağlılığını çok daha derinleştirip güçlendirdi, sarsılmaz ve kopmaz kıldı. Her koşulda Önder Apo'nun mutlaka bir çıkış yolu bulacağını ve kendisini çare haline getirebileceğini bir kere daha kanıtladı. Böylece Önderliğe bağlılık partide ve halkta çok güçlendi, tümüyle bir kenetlenme hali gelişti. Önderlik gerçeği Kürt insanının ve toplumunun temel duygu ve düşüncesi, yaşam gerçeği oldu. Böyle büyük bir devrimsel gelişme yaşandı. Mücadelenin zafer kazanacağına dair umut, inanç çok çok güçlü oldu. Çünkü; komplo koşullarında böyle bir çıkışın yapılabilmesi ki en zor koşulları ifade ediyor bu her ortamda mücadele edilip zafer kazanılacağına kanıtını oluşturdu. İnsanlarda böyle bir güven duygusu, yeni bir coşku, heyecan, yeni bir cesaret ve fedakârlık yarattı. Fedaileşmeyi devrimci militanlıkta ve yurtsever duruşta en ileri düzeye getirdi, zirveleştirdi. Kadın yurtseverliğini, devrimciliğini, özgür kadın hareketini, kadın özgürlük devrimini böyle bir çizgiye çekti; Kürt gençliğini fedaileşen Apocu gençlik haline getirdi.

Evet, bu kadar önemliydi, etkide bulundu, geleceği gösterdi, umut, inanç, irade yarattı. Fakat yeni paradigma, parti militanlığı ve halk yurtseverliği tarafından ne kadar doğru ve yeterli anlaşıldı, ne kadar derin özümsemi ve ne düzeyde yaratıcı ve başarılı uygulanıyor? Bu da bizim önümüzde duran, cevap vermemizi gerektiren temel bir soru oluyor. Bunu da kendimize hep soruyoruz, sorguluyoruz. Derin eleştiriler, özeleştiriler yaşıyoruz. Bu, 43'üncü kuruluş yıldönümünde tüm partili militanlar ve halkımız olarak yine Önderlik ve şerhitler çizgisinde böyle derin bir sorgulamayı kesinlikle yaşamalıyız. Kendimizi yanlışlardan kurtararak Apocu çizgiyi doğru anlayan, yeterince özümseyen ve başarıyla uygulayan devrimciler ve yurtseverler haline mutlaka getirmeliyiz. Buna ihtiyaç vardır. Bu anlamda bu yıldönümü vesilesiyle de bu soruyu kendimize sorup çözüm aramalıyız. Kendimizi çözüm gücü haline getirmeliyiz. Bunu her zaman yapıyoruz. Çünkü; eksiklikler, hatalar, zayıflıklar var. Önder Apo eleştirir. Hareketimizin değerlendirilmelerinde ortaya çıkıyor. Çizginin gerekleri doğru ve yeterli bir biçimde pratikte uygulanmıyor. Pratikleşmesi ye-

yurtseverliği yeterli ve başarılı hale getirmeyi bilmeliyiz. Apocu militanlığı ve yurtseverliği zafer kazanan çizgide her zaman güçlendirmeli ve ilerletmeliyiz.

PKK ve Önderlik gerçeği halkların deney ve tecrübelerini esas aldı

-1980'lerin başında PKK militanları Filistin halkının özgürlüğü için mücadele ederken, şimdi dünyanın birçok ülkesinden insanlar PKK saflarında Kürt halkı için mücadele ediyor. Bir insanlık hareketi olarak PKK enternasyonalist bir harekete nasıl dönüştü?

Bu konuyu 3 madde halinde ifadeye kavuşturabiliriz. Birincisi; 1980'lerin başında PKK militanları Lübnan-Filistin sahasında bulundular. Filistin halkıyla birlikte özgürlük için direndiler. Fakat PKK'nin diğer halklarla Önderiksel doğuş ve gelişim sürecindeki ilişkileri bununla sınırlı kalmadı. 1980'lerin başında Filistin'deki durum somut bir durumdu. Tarihi öneme sahipti. Kesinlikle bu önem azaltılamaz. Fakat PKK'nin diğer halklarla ilişkisi sadece bu süreç ve Filistin halkıyla, ilişkisiyle de sınırlandırılmaz. Tersine Önderliksel doğuş ve PKK'nin oluşum sürecinde Filistin'deki gibi diğer halklarla doğrudan bir ilişkilenecekti ama dolaylı olarak diğer halklarla ilişkilene, onların özgürlük ve demokrasi mücadelesinin deney ve tecrübelerinden yararlanma PKK'nin en temelde izlediği yöntem oldu. Bir defa Türkiye sol-sosyalist devrimci hareketiyle yan yana mücadele içerisinde PKK ortaya çıktı. Ondan kopuk değildir. Dolayısıyla Türkiye halklarıyla, toplumuyla da bir ilişkisi vardı. Filistin halkıyla birlikte özgürlük için direnmesi, Arap toplumuyla, Ortadoğu halklarıyla birlikte direnmek anlamına geliyor. Ama ondan önce de PKK Türkiye devrimci gençliğiyle birlikte faşizme karşı direnip mücadele etti. Onların içinde doğdu. Bu da Türkiye halklarıyla doğrudan ilişkilene, onlarla stratejik bütünlük ve kardeşlik ilişkisi temelinde doğuşunu gerçekleştirme anlamına geliyor.

Diğer yandan PKK ve Önderlik gerçeği her zaman diğer halkların deney ve tecrübelerini sanki Kürt halkının ve gençliğinin deney ve tecrübesiymiş gibi kendisine esas aldı. Bunu tarihsel miras bildi. Örneğin Rus devriminin düşünsel ve pratik tecrübelerinden aynı şekilde yararlanmaya çalıştı. 1968 gençlik devriminin özelliklerinden yararlanmayı esas aldı. Bütün devrimci-demokratik hareketlere, ulusal kurtuluş mücadelelerini, halk hareketlerini inceledi. Ör-

rupa'da gelişen mücadelelerin derslerini de inceledi. Hiçbirisinden uzak durmadı. Bu işe yaramaz demedi. İnsanlığın yaptığı her şeyi inceledi, kendisi için yararlı olan ne varsa onu almayı esas aldı. Böylece dünya halklarının ve ezilenlerinin yürüttükleri demokrasi ve özgürlük mücadelelerinin derslerinden oluşan bir sentez ortaya çıkardı. PKK'de böyle bir sentezleşme vardır. Apocu çizgi böyle bir sentez çizgisidir. Apocu düşünce sistemi, ideolojik-politik çizgi, örgütlenme ve mücadele anlayışı kesinlikle tüm devrimci hareketlerin, halk mücadelelerinin derslerinin sentezlenmesinden oluşuyor.

PKK kapısını her zaman diğer halklardan devrimcilere açtı

Doğrudan olmasa da dolaylı bir biçimde halklarla, onların devrimci-demokratik mücadeleleriyle PKK hep ilişkili oldu. Bütün halkların devrimci deneyimlerinin dersleri PKK çizgisinde somutlaştı. Bu çizgi halklara taşırıldı. İnsanlığa, ezilenlere, kadınlara, gençlere götürüldüğünde insanlar bu gerçeği görüyorlar. PKK enternasyonalizminin bir boyutu da budur. Bu, çok önemli bir boyuttur. PKK çizgisi böyle oluşmuştur. Kadınlar, gençler, insanlar dünyanın her tarafında bu gerçeği görüyorlar, anlıyorlar. Kendilerinden bir parçanın orada var olduğunu görüyorlar. Kendilerinin de orada temsil edildiğini görüyorlar. Dolayısıyla şimdi birçok ülkeden insanların PKK saflarında Kürt halkının özgürlüğü için mücadele etmeleri buradan ileri geliyor. Çünkü; PKK mücadelesini o halkların mücadelesi ile bir yaptı, kaynaştırdı, iç içe geçirdi. Onların bir parçası, bir devamı, Kürdistan'daki kolu olarak gördü, geliştirdi, tanımladı, yürüttü. Bu, bir gerçek. Önder Apo'nun yaklaşımı ve tarzı böyledir. PKK'nin enternasyonalist yaklaşımı denilecekse bu önemli ve birinci boyut olarak bunu görmek lazım.

Diğer yandan evet, PKK Kürdistan'da gelişti, Kürt aydın gençliğinin hareketi oldu, Kürt toplumunun özgürlük direnişi olarak gelişme gösterdi, fakat kapısını her zaman diğer halklardan devrimcilere açtı. Onlarla birlikte bu gelişmeleri yaratmayı öngördü. Kürt gençliği, emekçileri nasıl ki Türkiye'de, İran'da, Arabistan'da o halkların, toplumların özgürlük ve demokrasi mücadeleleri içinde yer aldılarsa ki bu da bir enternasyonalist duruştur PKK'de aslında Kürdistan özgürlüğünü bu komşu halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesinin kapısı olarak gördü. Stratejik bir müttefik olarak ele aldı ve böylece saflarını her zaman Kürdistan'da özgürlük için

savaşmak isteyen herkese açtı. Daha başlangıçtan itibaren PKK'nin ideolojik gruplaşması içerisinde Önderlikle birlikte Türkiye halklarının bozulmamış devrimci evlatları olarak Haki Karer, Kemal Pir gibi devrimciler yer aldılar. Hem de sıradan değil, öncü düzeyde yer aldılar. Kemal Pir "Önder Apo'nun ruhu hepimizin ruhudur" dedi. Kendisini Önder Apo ile böyle ruhsal bir birlik düzeyinde ele aldı. Önder Apo "Haki Karer benim gizli ruhum gibiydi" dedi. Önderlikle böyle bir birlik oluşturacak düzeyde Önderliğe katıldılar. Herkesten önce katıldılar. Önderlik gerçeği olduğunu gördüler. Önderliğin baş yardımcılığını başarıyla yaptılar.

PKK böyle bir hareket oldu. PKK'nin ideolojik çizgisi, yaşamı, devrimci anlayışı aslında bir yerde Önder Apo ile Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler, ortak yaşam ve mücadele ölçüleri temelinde oluştu. Kesinlikle PKK gerçeğinin temelleri orada atıldı. PKK'de somutlaşan yoldaşlık ilişkileri, parti yaşamı, bağlılık, Önderlik gerçeğini anlama, katılma, ona sonuna kadar bağlanma, mevcut ideolojik yaşam ölçüleri, dürüstlük, fedakârlık, cesaret gibi benzeri özelliklerin hepsi Önderlikle, Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler temelinde oluşmuştur. Temel orada atıldı. Bu ilkeler, ölçüler o ilişkilerde başladı. Orada yaratıldı. Onlar PKK'nin değişmez ilkeleri ve özellikleridir. PKK'nin her şeyidir. Dolayısıyla insan şunu söyleyebilir: PKK'nin temelleri böyle dar ulusal bir yaklaşımla değil, özgürlük ilkeleri ve yoldaşlık ilişkileri temelinde oluşmuştur. Bütün halkların gençlerine, devrimcilerine açık olmuştur. Bu, baştan itibaren böyle oldu. PKK ve gerilla mücadelesinin her döneminde de böyle oldu. Sadece şimdi değişik halklardan insanlar PKK saflarına gelip Kürt özgürlüğü için mücadele etmiyorlar. İlk günden itibaren bu böyleydi. Başlangıçtan itibaren böyle oldu ve her dönemde de bu yaşıandı. Bugün de yaşıyor. Kürdistan'ın bütün parçalarında çok daha yaygın olarak yaşıyor. Çok daha güzel ve etkili katılımlar oluyor. Enternasyonalist kucaklaşma, yoldaşlaşma PKK saflarında, gerilla mücadelesi içerisinde zirve yapıyor. Bunu insan net biçimde görüyor. En çok ilgi uyandıran, PKK'yi bu kadar çekici kılan, onu yenilmez hale getiren, tüm insanlığa ve halklara bu düzeyde açık olması gerçeği oluyor. Tüm insanlığa açık, tüm halklara açık, tüm dillerden, dinlerden gelen insanlara açık. Farklı cinslerden gelen insanlara, kadın ve erkekler için. Bir de PKK'nin böyle bir gerçekliği var. İkinci boyut olarak da bunu ifade edebiliriz.

Üçüncü boyut ve en önemlisi hiç kuşkusuz çalışma yürütmek ve pratik geliştirmektir. Enternasyonalizm bir başkasına destek açıklamak, ona övgüler dizmek, onunla ilişkiler kurmak değildir. Bazıları böyle anlıyor ve tanımlıyorlar. Bu anlayış ve tanımlama doğru ve yeterli değildir, eksiktir. Enternasyonalizmi öyle görmemek lazım. Enternasyonalizmin esası her devrimcinin, her devrimci örgütün, her devrimci halkın kendi özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesini bilinç, örgüt ve eylem düzeyinde geliştirmesidir. Kendi olduğu yerde geliştirirse bu başka halkların, sınıfların, kadınların, gençlerin, başka devrimcilerin mücadelesine en çok katkı olur. Devrimci mücadelenin dünya çapında gelişmesine hizmet eder, dünya gericiliğinin, kapitalist modernite sisteminin bir alanda darbe yemesini ve zayıflamasını ortaya çıkarır. Aslında enternasyonalizmin özü budur. Yani enternasyonalizm başkasının mücadelesine destek

veriyorum demek değildir. Bu sözle olmaz. Enternasyonalizm kendi mücadelesini geliştirerek fiiliyatta başka halkların, kadınların, gençlerin, ezilenlerin mücadelesine destek vermektir. Dolayısıyla böyle bir gelişmeyi de desteklemektir. Onunla ilişki içinde olmak, kendi deneyimlerini dışarıya yaymaktır. İşte PKK bunu yapıyor! Baştan itibaren kendi öz gücüne güvendi. Başkalarıyla ilişki kurayım, sözlü açıklamalar yapayım, destek vereyim demedi. Tersine Kürdistan'da özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirerek dünya devrimine katkı sunayım dedi. Öz gücü ile kendi mücadelesini geliştirmeyi kendisinin temel görevi bildi ve bunu her süreçte yürüttü ve bunu her zaman esas aldı. Bu temelde de her zaman belli bir gelişme ortaya çıkardı. Bunu, teorik, bilinç, örgütlenme ve eylem düzeyinde geliştirip yaptı. Bunu Partileşme ve gerillalaşma aşamasında yaptı. Siyasi mücadelelerle, kitle hareketleriyle yaptı. Dolayısıyla her süreçte mutlaka pratik gelişme sağladı. Kendini pratikleştirdi. Kürdistan'da kapitalist modernite sistemine, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete darbe vurdu. Onları gerilettiler. Karşıt olarak özgürlük ve demokrasi hareketini geliştirdi. Demokratik sosyalist bilinci, örgütlülüğü, umudu geliştirdi. Onları hep canlı tuttu, ilerletti.

Diğer yandan ise yarattığı bu gelişmeleri her zaman diğer halklara, işçi ve emekçilere, kadın ve gençlere, ezilenlere açık tuttu. Onların yararlanmasını istedi. Onlara sundu. Dar, bireyci, bencil yaklaşmadı. PKK enternasyonalizminin üçüncü ve en temel boyutu olarak da bunu görmek lazım. Bu konuda hep gelişme yaratan oldu. Hiçbir zaman yerinde durmadı, gerilemedi, zayıf duruma düşmedi. Hep bir şeyler yaratan, katan, geliştiren oldu. PKK enternasyonal kimliğini böyle tanımlamak, bunlara dayandırmak önemlidir. Bu yaklaşım sürdükçe her zaman enternasyonalist olur. Ama şöyle olmak enternasyonalist olmak değildir: Kendin hiçbir şey üretme, bir şey geliştirme, özgürlük, eşitlik, demokrasi adına herhangi bir bilinç, örgüt, eylem üretme, bir pratiğin olmasın, ama hep söyle ve "başkalarını destekliyorum, başkalarına açığız, ortağız" demek bir anlam ifade etmiyor. Bunlar boş laftan başka bir şey değildir. Enternasyonalizm böyle değildir. Enternasyonalizm özgürlük ve eşitlik mücadelesini geliştirip zafere götürmek demektir. Bunu yapan enternasyonalisttir. Yapamayan istediği kadar laf söylemiş olsun o boş söz söyleyen olmaktan öteye gidemez. Dolayısıyla öyle enternasyonalizm gerçekleşmez. PKK söz söyleyen değil, her zaman pratik yapan, pratikte özgürlük, eşitlik, demokrasi mücadelesini geliştiren, bu temelde dünya devrimine, ezilenlerin kurtuluş mücadelesine güç, destek katan oldu. Anlayış boyutunda böyle bir çizgiyi esas aldı. Pratikte de hep bu çizgiye göre hareket edip o çizginin uygulayıcısı oldu.

Ne tarihin sonu gelmiştir, ne de ideolojik hareketlerin çağı geçmiştir

-‘Tarihin sonu’, ‘ideolojik hareketlerin çağı kapandı’ dense de PKK hareketinin paradigması dünya demokrasi güçleri, aydınları, muhalifleri için çekim merkezi ve ilgi odağı durumuna nasıl geldi?

‘Tarihin sonu’, ‘ideolojik hareketlerin çağı kapandı’ gibi sözler aldatıcı, boş sözlerdir. Kapitalist modernitenin bin bir suratlı ideolojisi olan liberalizminin

uydurmasıdır. Sahte ve aldatıcıdır. Böyle bir şey gerçekte yoktur. Ne tarihin sonu gelmiştir, ne de ideolojik hareketlerin çağı geçmiştir. Ne demek ideolojik hareketlerin çağı geçmiştir? Yaşamın kendisi ideolojidir. İdeoloji demek yaşam tarzı demektir. Düşünce tarzı, yaşam tarzı, eylem tarzıdır. İdeoloji söz değildir. Soyut bir durum değildir. Somut bir durumdur. Birey, toplum ve bir hareket için aslında onun nasıl yaşayıp çalıştığının ifadesi ol-

PKK'nin ideolojik çizgisi, yaşamı, devrimci anlayışı aslında bir yerde Önder Apo ile Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler, ortak yaşam ve mücadele ölçüleri temelinde oluştu. PKK gerçeğinin temelleri orada atıldı. PKK'de somutlaşan yoldaşlık ilişkileri, parti yaşamı, Önderlik gerçeğini anlama, katılma, mevcut ideolojik yaşam ölçüleri, fedakârlık, cesaret gibi özelliklerin hepsi Önderlikle, Haki Karer ve Kemal Pir arasındaki ilişkiler temelinde oluşmuştur.

maktadır. Dolayısıyla ideolojisiz var olunamaz. Nasıl düşüncesiz var olunamıyorsa ideolojisiz de var olunamaz. O düşünce ve yaşam sistemi ilkeleşmeden, ahlaki kurallara dönüşmeden, ideolojik ilkeler haline gelmeden metafizik var olunamaz. Toplumsal var oluş gerçekleşemez. Önder Apo "Toplum, politika ve ahlak olarak var" dedi. İdeoloji politika ve ahlakın harekete geçirilmesidir. Ahlakla çok daha yakındır. Yaşam ve çalışma ilkelerini ifade ediyor. Dolayısıyla aslında böyle bir şey gerçekte yoktur. Bu sözlerin doğru olmadığını en çok söyleyenlerin kendileri bilmekteyler. Aslında bile bile yalan söylemektedirler. Neden? Çünkü; ideolojik mücadele ile karşıt ideolojileri geriletemiyorlar. Çünkü; kendileri aşılmış. Yani çalıp çırpmayı, hırsızlığı, sömürüyü, başkalarını aç bırakmayı savunarak, paylaşım, dayanışmayı öngören, ahlaki düşünce geriletebilir mi? İnsanlara bu benimsetilemez. İnsanın özünde toplumsallık var. Bu da paylaşım demektir, dayanışma demektir. Ortak üretmeyi ve paylaşımı öngörür. Bunun ilkesinde topluma gücü oranında tüm yeteneklerini seferber ederek katılımı, çalışmayı, ihtiyaçlarına göre kullanmayı, elindeki kullanım imkânlarını paylaşmayı içerir. Toplumsallık bu demektir. Politik ve ahlaki toplum bu temelde işleyen toplumdur. Bireylerin topluma bu biçimdeki katılımıdır.

Yani yeteneklerine ve gücüne göre çalışma toplumsal gelişmeye güç katma, emek harcama, toplumsal üretimin de ihtiyacına göre kullanma, imkânları paylaşma temelinde kullanmadır. Bu çok önemli. Aslında demokratik komünal ideolojinin özü budur. Bunu yüzde doksan dokuz insanlık kabul eder. Çünkü buna yakın yaşamaktadır. Kadınlar, gençler, işçiler, emekçiler dünyanın dört bir yanında bunu kabul ederler. Böyle bir durumu toplumun yüzde biri, yüzde ikisi, yüzde beşi diyelim iktidar ve devletleşmiş, holdingleşmiş, tekelleşmiş, maddi ve manevi imkânları tümüyle ele geçirmiş, böylece her şeyi para için, kâr için, maddiyat için yapanlar kabul etmezler. Onlar hırsızdırlar, soyguncudurlar, talancıdırlar. Deniliyor ki çalışarak kazanıyor, elde ediyorlar. Çalışmayla öyle şeyler kazanılamaz. Ancak onlar çalışarak, yağmalanarak, talan edilerek, soyguncu davranışla elde edilebilir. Zamanında çalarak elde edilmiş, şimdi de sürdürülüyor. Daha fazlası elde edilmek isteniliyor. Bu da bir ideolojik duruştur. Ama bunu savunarak hiç kimseyi ikna edemezsin, kimseyi kendine katamazsın. Dolayısıyla Demokratik-Komünal ideolojije karşı kapitalist modernite liberalizmi ideolojik mücadele yürütemiyor. Başarılı olamıyor. İlkeleri, ölçüleri topluluklar tarafın-

dan, kadınlar, gençler, işçiler, emekçiler tarafından kabul edilmiyor. Demokratik-Komünal Demokrasi karşısında kapitalist liberalizm yenik düşmüştür. Böyle bir durumda yenilgiden nasıl kurtulacak? Çare olarak yalanı, dolanı, hileyi arıyor. Bulduğu en önemli hile de bu oluyor: İdeolojik hareketler çağı geçti, ideolojik mücadele çağı geçti, ideolojiye gerek yok diyerek aslında karşıtlarını bilinçsiz kılmayı, böylece kendi ideolojik hâkimiyetini kolaylıkla

zümlemeler hem de Kürdistan'da PKK'nin geliştirdiği pratik bu tür yalan sözlerin maskesini düşürerek gerçekleri açığa çıkartıyor.

Önder Apo'nun düşünceleri çekim merkezi ve ilgi odağı haline geliyor

Aslında kapitalist modernitenin bası, sömürü ve soygun düzenine karşı

sürdürmeyi öngörüyor, esas alıyor. Buna ulaşmak istiyor. Bu temelde uydurulmuş bir yalandır, aldatmadır. Hiç kimse buna kanmamalıdır.

PKK'nin pratik duruşu, yaşamı, örgütsel gerçekliği tüm liberal hile ve aldatmaları bozuyor

Aslında bu temel bir ideolojik saldırdır. Açıktan kendi yaşam ilkelerini, tarzını savunarak ideolojik mücadele yürütemiyor ama böyle bir durumla karşıt ideolojiyi etkisiz kılarak ideolojik mücadele yürütmeye, ideolojik hâkimiyet sağlamaya çalışıyor. Bu da liberalizmin bir oyunu, bir saldırı biçimi, yöntemidir. Liberalizm bin bir suratlıdır. Önder Apo "Kapitalist modernitenin gücü ne parasında, ne de silahından geliyor, bütün ideolojileri kendi içinde eriten, her şeyi yalan ve hile ile kapatan bin bir suratlı liberalizminden geliyor" dedi. Gerçekten de liberalizm dinciliği, milliyetçiliği, cinsiyetçiliği, bilimciliği içinde eriten, her türlü demagojiyi ustaca kullanan bir ideolojik duruşu ifade ediyor. Her yöntemle, araçla saldırıyor. Karşı tarafı yalanla, dolanla, aldatarak etkisiz kılmayı, ideolojik üstünlüğü, başarıyı bu temelde elde etmeyi esas alıyor. Çünkü insanların bilinçlenmesinden, gerçekleri görmesinden, ideolojik bilinç kazanmasından korkuyor. Çünkü ideolojik bilinç kazanırsa bu örgüte dönüşür, o da eylemi geliştirir. Dolayısıyla kendisi için yaşam imkânı kalmaz. Mevcut saltanatı, egemenliği yıkılır. Özgürlük ve demokrasi mücadeleleri her yerde çığ gibi gelişir. Bundan korkuyor. Bu bakımdan PKK mücadelesi, PKK'nin yeni paradigması, Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite Paradigması neden bu kadar çekici oluyor? Bu yalanı, hileyi açığa çıkardı için. Demokratik Toplum Manifestosu adlı 5 ciltlik savunmasında bu gerçekleri çok açık ve yalın bir biçimde ortaya koydu için. Önder Apo liberalizmin tüm boyutlarını açığa çıkardı, maskesini düşürdü, onun nasıl bir hile, yalan ve aldatma olduğunu herkese gösterdi. Bu, ilgi çekicidir. Okuyan herkes bundan bilinçleniyor, gerçekleri görüyor. Kendi yaşamı açısından sonuç çıkartıyor. Diğer yandan PKK'nin pratik duruşu, parti yaşamı, örgütsel ve eylemsel gerçekliği bu liberal hile ve aldatmayı bozuyor, onun maskesini düşürüyor. Mevcut Kapitalist modernitenin kırk haramiler soygun rejimine karşı mücadele edilebileceğini, özgür birey ve demokratik komüne dayalı bir özgür yaşamın her yerde inşa edilebileceğini gösteriyor. Bunu Kürdistan'da geliştirdiği pratikle kanıtıyor. Hem Önder Apo'nun savunmalarda ortaya koyduğu teorik çö-

mücadele edilebileceğini, her türlü bireyci, mülkiyetçi yaşama karşı özgür birey ve demokratik komün çizgisinde özgür yaşamın gerçekleştirilebileceğini ortaya koyuyor. Bunu teorik çözümlerle ifade ediyor, pratikte gerçekleştirdiği ile kanıtıyor. Bu yanı sıra da tabii ki aydınlatıcı, açıklayıcı oluyor. İnsanlara, toplumlara, kadınlara ve gençlere kendi gerçeklerini ve kurtuluş yollarını gösteriyor. Nasıl özgür ve demokratik yaşayacakları sorusuna cevap oluşturuyor. Bu da son derece anlaşılır oluyor, açıklayıcı oluyor, çekici geliyor. Önder Apo'nun düşünceleri, PKK ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi bu nedenle bir çekim merkezi ve ilgi odağı haline geliyor. Bu da gayet doğal, anlaşılır bir durumdur. Burada kapitalist modernitenin liberal saldırıları karşısında somut ve başarılı duruş var. Bu düşünce düzeyinde, ideolojik boyutunda da böyle, pratik düzeyde de böyledir. PKK sadece söylemiyor, söylediğini yapıyor, yaptıklarını söylüyor. Teori-pratik, düşünce-eylem birliği var. Bu da daha çok anlaşılır oluyor. İlgi çekici oluyor. Daha iyi kavranılıyor. Herkes bunu anlayabiliyor, kavrayabiliyor. Dahası kendisi için gerekli olanı, kendi kurtuluşunu burada rahatlıkla görebiliyor. PKK'nin düşüncesinde de, eyleminde de görebiliyor. Kürdistan'da gelişen mücadele içinde görebiliyor. Bu, kardeşleşmeye, dayanışmaya bakıyor ve alternatif bir yaşamın özgürlüğe ve demokratik komüne dayalı bir yaşamın mümkün olduğunu, bunun da Kürdistan'da gerçekleştiğini görüyor, PKK'nin bunu yarattığını görüyor ve tabii ki ilgi uyandırıyor, insanları çekiyor, daha fazla anlamaya, sahiplenmeye götürüyor. Kürdistan'daki gelişmeler Ortadoğu ve dünyada diğer halkları, kadın ve gençleri, ezilenleri daha çok etkiliyor. Bu durum günümüzün en yakıcı gelişmesi oluyor. Biz inanıyoruz ki daha çok da gelişecek. Önümüzdeki süreçte bu gerçekler daha çok açığa çıkacak. Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite çizgisi ve Kürdistan'ın özgürlük devrimi daha fazla bir çekim merkezi, ilgi odağı olacak. Tabii her şeyi kendisinde toplamayacak, kendi yarattığı gelişmeleri daha çok Ortadoğu ve dünyaya yayacak bir insanlık hareketi, özgür kadın hareketi, özgür insanlık hareketi, halkların kardeşlik hareketi haline gelecek. Dünya Demokratik Konfederalizmine giden süreç böyle olacak. Bugün böyle bir sürecin eşliğindeyiz. PKK'nin 44'üncü yılına bunlar temelinde giriyoruz. Bir kere daha Önder Apo'nun, tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın 27 Kasım parti bayramını, PKK kuruluş günlerini kutluyor, 44'üncü parti yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

25 KASIM KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ İNSANLIĞI ÖZGÜRLEŞMEYE GÖTÜREN YENİ BİR MÜCADELE DÖNEMİNİN BAŞLANGICIDIR

Besê Erzincan

1 999 yılında BM Genel Kurulu tarafından ilan edilen “25 Kasım kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü” temelinde tüm dünyada kadınlar egemen erkek sisteme karşı mücadelelerini yükseltmekte. Bilindiği gibi Dominik Cumhuriyeti’nde ki diktatörlüğe karşı çıkan ve bu rejim tarafından katledilen “Mirabel kardeşlerin” anısına böylesi bir gün ilan edilmişti. Elbete böylesi bir günün ilan edilmesinde kadınların yürüttüğü özgürlük mücadelesi etkili olmuştur. Devletlerin nasıl bir kadın düşmanlığı temelinde şekillendiğini çok somut gösteren bu olay şahsında, devletin egemen erkek yüzü çok net ve açık gösterilmiştir.

Kürt kadınları açısından ise egemen erkekliğin, devletin çirkin yüzü başkan Apo’nun öncülük ettiği özgürlük mücadelesi ile birlikte görülmüş ve karşı çıkmıştır. Aynı şekilde toplumsal özgürlük mücadelelerine de öncülük edilmiştir.

Bu temelde Özgür Kadın Hareketimiz; Başkan Apo’nun özgürlük paradigması temelinde çok yönlü bir kadın öncülüğü ile insanlık krizlerin çözülmesinde mücadelesi ve direnişiyi günümüzde umut olmayı başarmıştır. PKK’nin kuruluş yıldönümünü yaşadığımız bu günlerde kadın özgürlük mücadelemizin PKK’nin kuruluşu temelinde yaratımları çok iyi bilinmektedir. Kadın direnişimizin arka planında büyük bir tarih, on yıllara dayanan büyük direniş, emek ve bedeller vardır. Sakine Cansızlardan başlayarak günümüze kadar gelen özgür kadın direnişimiz PKK’nin temel yaşam damarı ve dinamiği olmuş sürekli güç almış ve vermiştir. PKK’nin başlangıcında oluşan temiz, içtenlikli, çıkarsız yoldaşlık ruhu, maneviyatı, inancı, iradesi bugün en fazla da Kadın Özgürlük Mücadelemizde yaşamakta ve yaşatılmaktadır. Bu anlamda halkımızın, halklarımızın, kadınların özgürlük mücadelesinin öncülüğü Kürt kadınları tarafından bütünlüklü ve birbirini güçlendirecek şekilde etkili ve cesurca yapılmaktadır.

27 Kasım 1978’de PKK’nin kuruluşu ile kadınların, halkımızın, halkımızın üzerinde doğan güneş bugün tüm insanlığı ısıtmakta ve aydınlanmaktadır. Kasım ayı dolayısı ile öncelikle PKK’nin 44. kuruluş yıldönümünü Önderliğimize, tüm kadınlara, halkımıza, insanlığa kutlu olsun. On binleri aşan büyük özgürlük şehitlerimizi minnettarlıkla, saygı ve sevgi ile anıyoruz. Milyonlarca insan PKK hareketi öncülüğünde bu mücadeleye inandı, emek harcadı, rol

oyladı. Büyük, olağan üstü fedakârlık, irade, özgürleşme gücü ortaya çıkardı. Bu uğurda büyük bedeller verildi. Özgür Yaşam PKK mücadelesi ile bir hakikate dönüştürüldü. Bu anlamı ile 44 yıllık Önderliğimizin, gerillanın, Kürt kadınlarının, gençlerinin, halkımızın, dostlarımızın direnişini ne kadar kutlasak da az kalır.

PKK hareketi bugün tüm insanlığın kurtuluş umudu haline geldi

İçinden geçmekte olduğumuz dönemde Önderliğimizin mücadele hakikatini daha güçlü anlamlandırma ve pratikleştirme yaklaşımı içindeyiz. Önderliğimiz kapitalist modernist yaşam kalıplarını insanlığı köleliğe götüren cinsiyetçi, milliyetçi, ırkçı, dinci, bilimci kalıpları asla kabul etmedi. Özgür yaşam gerçekliğini öncelikle kendi şahsında, PKK’de, Kadın Özgürlük Hareketimiz içinde geliştirerek alternatifini yarattı. Eşitliğe, adalete, özgürlüğe, iradeye dayalı gündelik yaşam ilişkilerinin yaratılması hedefi temelinde mücadeleyi sürekli yürüttü. Önderliğimiz ezilmişliği, köleliği, imkansızlıkları ve koşulların zorluklarını hiçbir zaman kabul etmedi. En zayıf, en yetersiz, en hazırlıksız koşulları irade, bilinç ve örgütlülükle geliştirerek aşmayı başardı. İnandığı temel insanlık değerlerini yaratmak uğruna bir insanın ortaya çıkarabileceği tüm yetenekleri yarattı ve geliştirdi. İnsan gücüne, öz güce inandı. Bu halyle insanlığa, kadınlara yapılabilecek en büyük hizmeti de, anlamlı yaklaşımı da geliştirmiş oldu. Önderliğimize, halkımızın

özgürleşmesine inanç temelinde bir avuç genç ile kurulan PKK hareketi bugün tüm insanlığın kurtuluş umudu haline geldi.

Bu temelde PKK kuruluşu insanlık, kadınlar açısından en büyük özgürlük bayramlarından biridir. Kürt kadınları; PKK’nin ku-

biçimi, formlar tamamı ile içi boş bir kabuğa dönüşmüş durumdadır. İnsanlığın genel olarak en anti demokratik bir biçimde ya-

İnsanlığın özgürleşme mücadelesinin kalbi Kürdistan’dır. Tarihi, coğrafik, sosyal tüm koşullar incelendiğinde bu durum görülmektedir. Tarihin en geri bıraktırmış, her türlü insan haklarından, kimliğinden uzaklaştırılmış, parçalanmış, asimilasyonlara uğratılmış bir halkın kadınları olarak yeniden dirilişi gerçekleştirmenin öncülüğünü yaptık. Bu, aynı zamanda yaşamı yeniden yaratma, kazanma mücadelesiydi.

Günümüzde halkımızın, kadınların özgürlük mücadelesi büyüştür. Emeklerimiz yerini bulmuş, büyük bir anlam kazanmış, pratik bir hakikat haline gelmiştir. Zorlanmalarımız var. Ancak eksikliklerimizi tamamladığımız, yetersizlikler aştığımız oranda devrim hakikatini doğru temsil ettikçe başarıma yolunda ilerleyebildiğimiz milyonlarca kez ispatlanmıştır. Kapitalist modernitenin insan aklını ve yaşamını sürekli bulandırdığı, şaşırttığı bir dönemde zihnimizi sürekli berrak tutan, önümüzü aydınlatan başkan Apo’nun savunmaları, çözümlemeleri temelinde oluşan PKK-PAJK öncülüğünde somutlaşan mücadele gerçekliği olmuştur.

Bizler Başkan Apo’nun özgürlükçü, demokratik, ekolojik öğretisi, paradigması temelinde ilerliyoruz. Herkesin yolunu bulmakta zorlandığı bir zaman diliminde kararlılıkla, ikirciksiz yürüyoruz. Şanslıyız. Asıl olan budur. Bunun pratikleşmesi için inatla çalışmalıyız.

ruluşundan bu yana Başkan Apo’nun öncülüğünde bu özgürlük şansını sürekli değerlendirdiler. Her geçen gün anlamlı yaşamın derin hissine varıp sürekli bunu güçlendirerek mücadele içinde rol ve misyonlarını geliştirdiler. Direnişleri, cesaretleri, bilinçleri, fedakarlıkları ve mücadeleleri ile inanç ve umut olmayı, özgürlüğün temel dinamiği, yol göstericisi olmayı başardılar.

Bu bağlamda insanlığın zifiri karanlığın içine çekilmek istendiği bu günlerde, yaşamda varlığının, etkisinin en zayıf hale getirildiği kadınların bu direnişinin elbette güçlü tanımlanması, anlaşılması ve kıymet verilmesi önemlidir, hayatidir. Kadın direnişlerinin 25 Kasım günlerini de çok aştığı, insanlığı özgürleştirme yoluna götürdüğü bir hakikat olarak açık önümüzde durmaktadır.

Egemen erkekliğin hegemonikleştirme aracı olan devlet ve iktidarlar; beş bin yıldır süren kendi döneminin en çürümüş, kokuşmuş, işe yaramaz dönemini, insanlığın başına bela, asalak dönemini yaşamaktadır. Erkek egemen aklın yarattığı yaşam

şadığı bir dönem içindeyiz. İnsanlığın yüzde yetmiş anti demokratik yönetimlerin denetimi altında yaşamaktadır. Bu da dünyada insanlığın yaşamış olduğu durumu göstermektedir.

Bu anlamı ile günümüz itibarı ile insanlık ilişkileri reform, reformasyon ile çözülecek bir durumu çoktan aşmıştır. Cins, ulus, sınıf, doğa ilişkileri iç içe geçmiştir. Haksızlıklar, adaletsizlikler, eşitsizlikler birbirini derinleştirmektedir. İnsanlık; tüm bu ilişkilerin yükünü kaldıramaz duruma gelmiştir.

Kadının tüm var oluş değerlerine bütünlüklü bir saldırı var

Bilindiği gibi; erkek egemen aklın, mantığın gereği ve şartı insanlığın köleleştirilmesi, sömürgeleştirilmesinin devamına dayanmaktadır. Bu temelde kendi iktidarını, hegemonyasını güçlendirecek strateji ve taktiklerle ömrünü uzatmanın planlamaları içindedir. Son olarak ortaya çıkan Korona virüs hastalığı başta kadınlara karşı olmak üzere tüm

insanlığın temel hak ve özgürlüklerinin kaldırılması temelinde kullanıldı. Ev mekanları kadınlara, çocuklara yönelik şiddetin, tecavüzlerin olağan üstü düzeyde arttığı yerlere dönüştü. Bu anlamı ile “25 Kasım kadına yönelik şiddetle uluslararası mücadele günü” tersine çevrilmeye çalışıldı.

Egemen erkek sistem sahipleri; kadınların sömürge halinde, köleci bir statüde tutulmasını kendi yaşam varlıklarının temeli olarak görmekteler. Bu nedenle egemen erkek sistem devlet ve zor araçları yanında ideolojik-ikna güçlerini de etkin kullanmaktadır.

Kadın köleliğinin içsel kılınması için günümüzde yumuşak güçler kültür, diplomasi ve medya araçları çok etkin kullanılmaktadır. Toplumsal cinsiyetçiliğin inşası için tüm araçlar etkin kullanılmaktadır. Kadın olmanın, insan olmanın tüm var oluş değerlerine karşı bütünlüklü bir saldırı var. Toplumun, kadınların öz savunma dayanaklarını kırma, örgütlülük zeminlerini dağıtma, kadın özgürlük çelişkisini görünmez kılma, saptırma hedeflenmiştir.

Kadınların özgürlük mücadelesi bu temelde zayıflatılmaya çalışılmaktadır. Ancak kadınların, toplumun düşürülmesi için uygulanan kapsamlı özel savaş politikaları fuhuşa, uyuşturucuya bulaştırma, ajanlaştırma, göçle, açlıkla terbiye etme, zindanlara doldurma yaşanamaz bir toplum hakikatini yaratmaktadır. Özgürlük bilinci, örgütlülüğü geliştikçe uygulanan bu politikalar tersine dönmektedir.

Yükselen kadın özgürlük mücadelesi erkek egemen sistemin korkulu rüyası oldu

Şunu asla unutmamak gerekir ki beş bin yıllık egemen erkek iktidarlaşmasına karşı yaşamın her anında kadınlar öncülüğünde çeşitli biçimlerde sürekli direniş oldu. Kadınlar erkek iktidarına karşı isyanlarını hiçbir zaman durdurmadılar. Yaşamın temel kurucu ögesi, tarafı ve öznesi olarak oluşturulan köcecil statüyü kabul etmeyip mücadele ettiler. Günümüzde ise gelişen büyük kadın özgürlük bilinciyle, mücadelesi,

örgütlülüğü ile birlikte kadın özgürlük tarihi daha belirgin hale geliyor ve insanlığın kadın direniş tarihi, mirası renkleri, sesleri ile ortaya çıkıyor.

Şu bir gerçektir ki mevcut devlet ve iktidarların toplumlarda yarattığı köleci yaşam düzeni insanları büyük öfkeye, çok daha büyük özgürlük arayışlarına ve direnişe itmektedir. Kadınlar bunun öncülüğünü yapmaktadır. 21. yüzyıl ile yükselen kadın özgürlük mücadelesi egemen erkek dünyasının en büyük korkulu rüyası oldu.

2000'li yıllar ile birlikte yükselen kadın özgürlük mücadelesi gelişerek toplumsallaştı. Şimdi toplumsal mücadelelerin tümünde gözle görülen bir kadın direnişi öncülüğünü yaşamaktayız. Özgürleşen kadın hakikati öncülüğünde insanlığın canlanması söz konusudur. Egemen erkek sistem şiddeti meşrulaştırmaya, kadınların bin bir güçlülüklerle, direnişlerle elde ettikleri kazanımları geri almaya çalışsa da ok yaidan çıkmıştır. Kadınlar şahsında insanlık artık kölecil yaşamı kabul etmemektedir.

Böylesi bir insanlık hakikati içinde 25 Kasımı yaşamaktayız. Bu anlamı ile yürütmüş olduğumuz kadın özgürlük mücadelesi çok daha büyük bir anlam ve önem kazanmaktadır. Umudu yaratmak, umut ilkesi özgürlüğün kazanımlarını, zaferi beraberinde getirmektedir.

KJK olarak 2020 yılında başlattığımız “Kadın Kırımına Karşı Özgür Toplum ve Kadını Savunma Zamanı” hamlemizi başlatırken sadece kadın özgürleşmesi değil bununla birlikte tüm toplumsal özgürlükleri de savunmayı hedefleyen bir mücadele stratejisi ve yaklaşım içinde olduk.

Kadın kırımları tüm toplumsal kırımların, çelişkilerin, eşitsizliğin temelini oluşturduğu bilinmektedir. Önderliğimizin üzerinde ki tecridin kaldırılması, fiziki özgürlüğünün sağlanması mücadeleleri ile kadınların özgürlük mücadelesini, halkımızın özgürlük mücadelesini bu anlamda bütünlüklü ele almaktayız.

Günümüz dünyasının sorunlarını birbirinden kopuk ele almak, mücadelesini bütünlüklü yürütmek bize büyük kayıplar getirir.

İnsanlığın sorunlarını bütünlüklü ele almak ve buna göre özgürlük, demokrasi, ekoloji cephelerini, platformlarını oluşturma temel yaklaşımını geliştirmeliyiz. Kapi-

talist modernitenin güçlerine karşı Demokratik Modernitenin temel güçleri olarak birlikte hareket etmek temel bir stratejimiz olmaktadır. İnsanlık, kadınlar artık yaşamın tüm günlerine yayılan bir mücadele içerisinde. Toplumun yaşadığı dayanılmaz krizlere karşı, sürekli ve derinlikli, bütünlüklü bir mücadele anlayışını geliştirmeliyiz.

**Önderliğimiz etrafında
yürütülen özgürlük
mücadelesi evrenseldir**

Bu durumda Önderimiz Abdul-
lah Öcalan'ın etrafında yürütülen
özgürlük mücadelesi evrenseldir.
Kadın Özgürlük Mücadelemizin
temel bir talebidir. Önderliğimizin

özgürleşmesi kadınların, insanlığın özgürleşme mücadelesidir. Önderliğimizin 22. yıldır süren ağırlaştırılmış tecrit içinde yaşamasının insanlık, kadınlar açısından evrensel yönü artık giderek daha güçlü ortaya çıkıyor. Önderliğimizin Demokratik Konfederalizm, Demokratik Ulus, kadın özgürlük düşüncüleri, insanlığın yaşadığı krizlere karşı çözüm önerileri olarak önemli bir rol ve misyon oynamaktadır.

25 Kasım kadınlara yönelik şiddete karşı mücadele gününde, Önderliğimizin üzerinde ki ağırlaştırılmış tecridin, şiddetin, işkence sisteminin kaldırılmasının da gündemleştirilmesinin böylesi temel bir gerekçesi var. Önderliğimizin fiziki özgürlüğü ile kadın özgürlüğünün böylesine paralel etkide olan bir durumu söz konusudur.

Kürdistan da kadınlar öncülüğünde verdiğimiz insanlık mücadelesi böylesi bir karakterdedir. İnsanlığın özgürleşme mücadelesinin kalbi Kürdistan'dır. Tarihi, coğrafik, sosyal tüm koşullar incelendiğinde bu durum görülmektedir. Tarihin en geri bıraktılmış, her türlü insan haklarından,

İktidarcı sistemin erkek şahsında öldürülmesiydi. Kadın özgürleşme mücadelesi şahsında erkeğin ve toplumun dönüşmesi, toplumsal özgürlükler temelinde inşa çalışmalarının da gerçekleşmesi gelişti. Demokratik ulusun yaşamın tüm boyutlarında öz savunma ile birlikte inşası temel yaklaşımdır.

Bu anlamda Kuzey’de başlayan ve bugün Rojava’da somutlaşan kadın devrimimiz tüm Kürdistan, Ortadoğu ve dünya halkları açısından çok önemli bir model olmaktadır. Bizim için artık sorun bazı kadın haklarının elde edilmesi, salt kadına yönelik şiddetin durdurulması değildir. Kadınların ve toplumun kurtuluşunu birlikte ele alan özgürlük anlayışı ile direnişi yükseltmekteyiz.

25 Kasım 2021 “kadına yönelik şiddetle mücadele gününü” ise böylesi derinlikli, kapsamlı bir mücadele ruhu ve planlaması ile ele almaktayız. Tarihin en eski çelişkisi kadınların sömürü gerçeği içinde tutulması çelişkisini, en eski sömürge olma ve bundan kurtulma gerçekliği ancak kapsamlı toplumsal projelerin geliştirilmesi ile mümkün olur.

Kürt kadınları olarak çok önemli bir tarihi tecrübemiz ve birkimimiz var. Bugün dünyada egemen erkekliğin en çirkin, vahşi temsilini TC devleti yapmaktadır. Kürt kadın siyasetçilerine, belediye eş başkanlarına, barış annelerine, genç kadınlara yönelik geliştirmiş olduğu tutuklamalar, Kürdisan'da belediyelere kayyum atanması, kadın kurumlarının kapatılması, eş başkanlık sisteminin suç sayılması, İstanbul Sözleşmesi'nin yürürlükten kaldırılmasını bu temelde ele almak mümkündür.

Mağdur kadın, kurtaran kadına dönüştü

Şimdi, tüm kadın özgürlük mücadelelerinin irili, ufaklı, çeşitli özgürlük amaçları ile birlikte bütünlüklü bir kadın devriminin geliştirilmesi zamanları içindeyiz. Kadına erkeğin-devletin şiddetine sürekli mağdur bırakılan bir gerçeklik olarak bakma algısından çıkış durumu söz konusudur. Kadına yönelik gelişen yeni bir algı var. Kadına yönelik yeni algı kendisi ile birlikte toplumu özgürlüğe götüren bir mücadele gerçekliğinin oluşumudur. Bu durumun kendisi bile zaten kapitalist modernist yaşamın geliştirdiği tüm yalanların

açığa çıkmasına neden olmaktadır. Yaşam içinde kendine güvensiz, yetenekleri geliştirilmemiş, yaşam sorunlarına güç getiremeyen, kendi kararlarını kendisi alamayan zayıf kadın gerçekliğinin yerle bir oluşu çok tarihi bir olay olmaktadır.

Özelde kadın düşmanlığı temelinde örgütlenmiş DAİŞ gerçeliğinin YPJ öncülüğünde yerilgiye uğratılmasının tarihsel sonuçları halen kadınlar ve halklar tarafından değerlendirilmektedir. Burada kadınların verdiği öz savunma savaşı çok yönlü olarak köle kadın imajının yıkılmasına neden oldu. Mağdur kadın, kurtaran kadına dönüştü. Bu yönü ile özgürleşen kadının hem öz savunma hem de yaşamın yeniden inşasında gerçekleştirdiği öncülük, insanlık tarihinde devrimsel gelişmelere öncülük edecek bir düzey yarattı. Bugün en gelişmiş demokratik ülkelerde bile eş başkanlık ve eşit temsiliyet söz konusu değildir. Bunun tek gerçekleştirildiği alan Kürdistan'dır, Rojavadır.

"Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadını ve Toplumu Savunma Zamanı" hamlemizi de bu hakikat temelinde geliştirmekteyiz. Kadın kırımına karşı öz savunmayı geliştirme stratejimizde bu kapsamdadır. 25 Kasım 2021 gününü ve bundan sonrası kadın özgürlük mücadelemizi, planlamalarımızı da bu temelde derinlikli ele almaktayız. Kadının kapsamlı bir öz savunma ve örgütlenme stratejilerine, bunun mücadele araçlarını da geliştirmesine ihtiyaç vardır.

25 kasım 2021 ve sonrası kadın özgürlük mücadelelerinin geliştirilmesi için KJK'nin "Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadını ve Toplumu Savunma Zamanı" çerçevesinde yapılması gerekenleri sıralayacak olursak:

Kürt kadınlarının içinde olduğumuz zaman ve mekanın mücadele karakterini iyi anlaması ve öncülük, rol ve misyonunu derinlikli kavraması son derece önemlidir. Bu konuda Kürt kadınları olarak çok önemli bir tarihi tecrübemiz ve birkimimiz vardır. Bugün dünyada egemen

erkeklığın en çirkin, vahşi temsilini TC devleti yapmaktadır. TC devleti başta Kürt kadınları olmak üzere Türkiye'deki kadınların, demokrasi ve özgürlük güçlerinin elde ettiği kazanımlarını gasp etmek istemektedir. Bunun en somut ifadesi olarak Kürt kadınlarına, bunun öncülüğüne geliştirdiği saldırılar temelinde Kürt kadın siyasetçilerine, belediye eş başkanlarına, meclis üyelerine, barış annelerine, genç kadınlara yönelik geliştirmiş olduğu tutuklamalar, Kürdistan'da belediyelere kayyum atanması, kadın kurumlarının kapatılması, eş başkanlık sisteminin suç sayılması, kadınları eve kapatma toplumsal mücadeleden koparma stratejileri, İstanbul Sözleşmesi'nin yürürlükten kaldırılmasını bu temelde ele almak mümkündür. Buna karşı kadın öncülüğünün, örgüt-lülüklerinin toplumsal mücadeleye öncülük etmesi, bunda ısrarlı, kararlı tutumu hayati önem taşımaktadır. Kürt kadınları başta olmak üzere Türkiyeli kadınların, Ortadoğulu kadınların öncülük görevlerini yaşamın her alanında etkin ve yetkin bir şekilde oynaması şarttır. Rojava Kadın Devrimi'nin kazanımları ve yarattıkları temelinde bir yaklaşım kesinlikle büyük başarıları beraberinde getirecektir.

Özgür ve eşit bir yaşam için, kadın ve erkek birlikte mücadele etmelidir

Elbette kadın hareketlerinin salt kadın sorunlarına bir çözümle değil, toplumsal bir perspektif ile hareket etmesi artık temel bir yaklaşımımızdır. Kadınlar olarak çocukların, gençlerin, emekçilerin, köylülerin, doğa tahribatına karşı da sürekli tüm özgürlük, demokrasi, ekolojik mücadelelerine öncülük etmek, katılmak gereklidir. Bu anlamda en geniş ittifaklar, cephele içinde olmak stratejik öneme sahiptir. Kadınlar olarak yaşamın tümünden sorumluyuz. Tüm yaşamın yeniden yaratılması, düzeltilmesi gerekir. Bunun için örgütlülük ve bu örgütlülüğün yaygınlığı gereklidir. Demokratik

Kadın özgürlük çelişkisini stratejik bir çelişki olarak ele alıyoruz. Oysa ki kapitalist sistem kadın özgürlük çelişkisini görmezden gelme, saptırma vb yaklaşımlarını geliştirerek özgürlük mücadelemizi zayıflatma planlamalarını yapmaktadır. Dolayısıyla kapitalist modernist sistemin bu saldırılarını iyi görerek sapma ve yanlış yaklaşımlara düşmeden kadın özgürlüğünün, örgütlü mücadelesinin ve bu temelde yaşamın yeniden inşası temelinde çalışmaları sürdürmek önemli olmaktadır.

Kadın Konfederalizminin Kürdistan'da, Ortadoğu'da, dünyada geliştirilmesinin çalışmaları bu temelde gerçekleştirilecektir.

Diğer yandan; erkeklerin de kadın özgürlük sorunlarına duyarlı, kadın özgürlükçü bir çizgide yeniden yaratılması problemi ile de karşı karşıyayız. Özgür ve eşit bir yaşamın geliştirilmesi için kadın ve erkeğin ortak, birlikte mücadele etmesi gerekir. Egemen erkekliğin sadece kadınları değil, tüm toplumu ezdiği erkeği de son derece karaktersiz bir hale getirdiği çok açıktır. Egemen erkeklik toplumun hayat damarlarını, yaşam coşkusunu, sevincini, çeşitliliğini bitirmiş, sapkın bir yaşamı normalleştirmeye çalışmıştır. Bunun sonucu da içinde olduğumuz insanlık durumlarının krizler ve kaoslar içinde olmasıdır. Bundan kurtulmak için öncelikle insanların zihniyette ve ruh dünyalarında bir devrim gerçekleştirilmesi gerekiyor.

İçinde olduğumuz dönem aynı zaman da insanlık tarihinin en incelikli, estetik devrimlerinin yani hakiki kadın devrimlerinin başarılmaması anlamına da gelmektedir. Yani devrimlerin her düzeyde yaşamın yeniden inşasında özellikle ruhsal dünyalarda gerçekleştirilmesi gereken bir dönemimizdir. Yeni ve özgür dünyanın yaratımı için medya, sanat, spor, eğitim, öz savunma, sosyal yaşamın tüm yönleri ile yeniden yapılandırılması gereklidir.

Kapitalist modernist sistemin sahte özgürlük anlayışlarını da güçlü deşifre etmek ve hakiki özgürlük anlayışını sürekli geliştirmek önemlidir.

Kendini gelişmiş gören Batı dünyası ve ABD bunu yapmak istiyor. Oysa ki gelişkinliğini ka-

dınların, halklarının emeklerinin geniş coğrafyalarda sömürülmesine borçludur. Bu hırsız, yalancı ve nankör erkek uygarlığının bu sahte, kadın özgürlük anlayışlarının mahkûm edilmesi ve doğruların ortaya konması ve doğru bir kadın özgürlük anlayışının temsili de son derece önemli olmaktadır.

Kadın özgürlüğü toplumsallaşmadıkça anlam ve hakikatini yitirir

Kadın erkeğe benzeştirilerek özgürleştirilemez. Erkeğin özgürlük anlayışı, eşitlik, adalet anlayışı yüzde birlik bir erkek tekelin tüm dünyaya el koymasındır. Kadınların da kendi iktidarları için kullanılması, araç haline getirilmesidir. Günümüzde kadınların iktidarlar içine alınması, bazı olanaklardan faydalandırılması da bu temelde egemen erkekliğin iktidarının devamı içindir. Yine yükselen kadın özgürlük mücadelesine karşı göz boyamayı, kandırmayı da içermektedir. Gelişen özgür kadın tiplerine karşılık olarak işbirlikçi bir kadın sınıfı yaratılmaya çalışılmaktadır. Erkeğe benzeyen bireysel özgürlüğünü toplumsal özgürlüğün önüne alan bir anlayıştır bu.

Kadın özgürlüğü toplumsallaşmadıkça gelecek anlam ve hakikatini yitirir. Ya da toplumsal bir özgürlük hareketi kadın özgürlüğünü merkezine almıyorsa orada da sahtelik, marjinalleşme söz konusudur.

Bu anlamı ile kadın özgürlük anlayışımız radikal, kapsamlı, derinliktir. Kadın özgürlük çelişkisini stratejik bir çelişki olarak ele alı-

yoruz. Oysa ki kapitalist sistem kadın özgürlük çelişkisini görmezden gelme, saptırma vb yaklaşımlarını geliştirerek özgürlük mücadelemizi zayıflatma planlamalarını yapmaktadır. Dolayısıyla kapitalist modernist sistemin bu saldırılarını iyi görerek sapma ve yanlış yaklaşımlara düşmeden kadın özgürlüğünün, örgütlü mücadelesinin ve bu temelde yaşamın yeniden inşa çalışmalarını sürdürmek önemli olmaktadır.

Aynı şekilde tüm kadın örgüt-lülüklerinin yerel ve evrensel gündemleri birlikte ele alması zorunluluktur. Dünyadaki iktidarcı ve devletçi yapılanmaların topluma yönelik saldırılarına karşı ortak evrensel bir mücadele yürütmenin gerekliliği ve zorunluğu özgürlük mücadelesi yürüten güçler tarafından artık anlaşılmıştır. Kadın özgürlük mücadeleleri dünyanın herhangi bir tarafında gelişmekte olan bir adaletsizliğe, eşitsizliğe, kırımlara karşı ortak tutum ve tavır içinde olmalıdır. Birbirinden kopuk, birbirinden habersiz, bir-

birini desteklemeyen mücadeleler etkisizleşmekte, marjinal hale gelmektedir. Özgürlük güçleri bu durumu anlamıştır. Bu yönü ile evrensel ve yerel gündemler ortaklaştıran, buna ortak tutum koyabilen bir mücadele hattı ve stratejisi önemli olmaktadır.

Bu anlamı ile bu yılki "25 Kasım kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü" nı bu temelde kapsamlı ele alıyoruz. Kürt kadınları olarak Ortadoğu ve dünya kadınları ile ortak mücadele etme, direnme günü olarak değerlendiriyoruz. Kadına yönelik şiddetin geliştirilmesi sistemeldir. Köklü çözümünü de demokratik ve özgürlükçü bir sistemin geliştirilmesi ile mümkün olur. Kadın özgürlük mücadelemizi yılın her günü ve anında özgürlük, eşitliği geliştirecek bir örgütlülük, ortak mücadele anlayışı geliştiriyoruz. Bu temelde yaşamı yeniden özgürlük ilkeleri çerçevesinde kuruyoruz. Özgürleşen kadınlar, erkekler, toplumu yaratarak ilerliyoruz.

21. yüzyılın bir kadın özgürlük yüzyılı olması temelinde çalışmalarımıza, direnişimize yüksek ivme kazandırarak yükleniyoruz. Özgürlük zamanlarını yaratabilmek hakiki özgürlük anlayışı, direnişle mümkün olabilir. Özgürlüğü kazanma; bilinçli, örgütlü kadınların öncülüğünde toplumsal mücadelelerle gelişir. Her 25 Kasım "Kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü" de bu temelde anlam kazanır.

PKK Tarihi İle İç İçe Şekillenen Kadın Özgürlük Hareketi

Elif Ronahî

PKK'nin 43. kuruluş yıl dönümünü başta Önderliğimize, halkımıza ve tüm kadınlarına kutluyoruz. Bu görkemli mücadelede şehit düşen, başta PKK kurucu üyeleri Hakkî Karer ve Sara yoldaşın şahsında, şehit düşen tüm yoldaşlarımızı sevgi ve minnetle anıyor, anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Önderliğimizin, "Kürdistan Sömürgeci" teziyle başlayan mücadele serüveni gelinen aşamada direnen, mücadeleye eden halklara ve kadınlara ilham kaynağı olmayı başarmıştır. Parti bayramını bu temelde kutlamak çok anlamlı ve önemli olmaktadır. PKK'nin etrafında gelişen toplumsallık, varlık ve özgürlük mücadelesinde önemli bir aşama sağladı.

Önderliğimiz tarih sahnesine çıkmadan önce Kürt kadınının durumu, ölümden beter bir durumu ifade ediyordu. Sömürgecilik, Kürt halkının varlığını inkâr ederek her türlü soykırıma tabi tutmuştur. Toplumsal varlığını korumasını en büyük tehlike olarak görmüş ve varlığının en temel dinamiklerini ortadan kaldırmak istemiştir. Buna karşı Kürtlerin geliştirdiği isyan ve direnişlerin örgütlü ve siyasi hedeften yoksun olması, yenilgilerle sonuçlanmasına neden olmuştur. Bu sonuçlardan en çok etkilenen Kürt kadınları olmuştur. Kürdistan'ın dörde parçalanması ve Kürt kadınları üzerinde uygulanan politikaların sonucunda, kadının toplumsallığı da parçalanmıştır.

Kürdistan da gelişen direnişlerde kadınlar önemli bir rol oynamıştır

Devlet karşısında yenilgili ruh hali yaşayan Kürt erkeği, tüm öfkesini kadından çıkarmıştır. Aynı zamanda elinde kalan aşiretine, ailesine ve kadına dört elle de sarılmıştır. Kürt erkeği ve Kürt toplumu varlık olarak, anlam olarak, siyasi ve felsefik olarak birçok konuda büyük bir anlam yitimine uğramıştır. Ona bırakılan tek alan, biyolojik varlık alanı olmuştur. Kadın artık kendi başına var olan değil, ancak erkeğiyle birlikte var olandır. Erkeğiyle birlikte var olan kadının da irade sahibi olmayacağı bilinen bir gerçektir. Artık erkeğin onayı olmadan evinden çıkması bile izinle olan kadının, kendine ilişkin bir plan tasarımının olması mümkün olmayacağı açıktır. Ne toplumsal rolünü oynayabilmiş, ne siyasi faaliyete katılabilmiş ve ne de

PKK'nin toplumsallaşmasıyla birlikte, hem nitelik hem de nicelik olarak kadın katılımları büyümüştür. En radikal özgürlük eylemi olan ve tarihte ilk örneği oluşturan kadın ordulaşmasının örgütlenmesi geliştirilmiştir. Bu alana kadının girmesi erkeğin kolay kabul edebileceği bir durum değildir. Geri, geleneksel, egemen erkek zihniyetine karşı yeni bir mücadele alanını ifade ediyordu. Kadın ordulaşması; Kürt kadınının özgürlüğe olan inancının, cins bilincinin ve örgütlülüğünün kadın açısından öneminin farkına varmasını sağladı.

yaşam gücü olabilmıştır. Aile'yi ayakta tutmaya çalışan, sonuna kadar eve bağlanmış bir varlık olarak sadece duygularıyla yaşayan, kendine ilişkin hiçbir talebi olmayan bir duruma getirilmiştir.

Dört parça Kürdistan da gelişen direnişlerde kadın önemli bir rol oynamıştır. Fakat bu durum, Kürt kadınının içinde bulunduğu statüyü değiştirmemiş, örgütlü bir güce kavuşturmamıştır. Kendi aşireti içinde etkili olan kadınlarla sınırlı kalmıştır. Ama ulusal değerlerini, kültürünü, dilini, toplumsal ahlakını koruyan ve günümüze kadar getiren de kadın olmuştur. Özgürlüğe ve özgür vatanda yaşamaya olan umudunu ve inancını hiçbir zaman yitirmeden yaşayabilmiştir.

19. ve 20. yüz yılda dünya ve Orta-doğu'da kadının durumu, Kürt kadının durumundan çok farklı değildi. Geliştirilen işgal ve istila savaşlarında kadın hep savaş ganimeti olarak ele alınmıştır. İlk olarak el konulan ve sömürgeleştirilen cins, kadın cinsi olmuştur. Bu gerçeklikten hareketle Önderliğimiz, PKK'yi kadın eksenli bir parti olarak ele almış ve ona göre ilkelerini belirleyip örgütlemiştir. Kadınların PKK'ye akışı bundandır.

Kadının Kürdistan toplumu içerisindeki ikinci cins konumunu ilk fark edip ele alan ve bu temelde parti saflarında kadınlara alan açan Önder Apo olmuştur. Önder Apo, daha o dönemlerde bile kadının toplum içerisindeki kölelik

statüsünü kabul etmemiş ve bunu sürekli temel bir başlık olarak kendi gündeminde tutmuştur. Kadının yaşadığı sorunları daha ilk günden örgütsel yapının da temel bir gündem başlığı haline getirmiştir. Nitekim daha PKK'nin ilk kuruluş kongresi bildirgesinde bile, Kürdistan kadınına ilişkin bu yönlü yapılan değerlendirmeler ve çağrı düzeyi, kendi içerisinde çok önemli bir nitelik taşımaktadır. Bildirgede kadına ilişkin yapılan tarihi çağrı şöyledir: "Daha sınıflı topluma girerken köleleştirilen, koyu feodal baskı altında insanca yaşamdan koparılan, kendi geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp satılan, ufkı bin türlü dertle karartılan Kürdistan kadınlarıdır. Bu baskılardan kurtulmak, aydın ve özgür bir kişiliğe kavuşmak, kendinin ve toplumun geleceği üzerinde söz sahibi olmak için, en az sizin kadar özgürlüğe susamış Kürdistan'ı bağımsız ve demokratik bir ülke haline getirmek için PKK önderliğindeki mücadeleye katılmamız." Bu çağrıdan da anlaşılıyor kadıyla Önder Apo, özgürlük yürüyüşüne başladığı ilk günden beri kadın sorununu çözmeye dönük büyük bir iddia ve kararlılık göstermiştir. Bu çağrıdan sonra, Önderliğimizin yaptığı tarihsel nitelikteki Kadın ve Aile çözümlemesi ise kadında büyük bir karşılık bulmuştur. İlk kadın özgürlük sorunu çözümlemesini "köle kadını devrim olmaz" diyerek başlatmıştır.

Daha sonraki yıllarda kadın özgürlük sorunu kapsamında kadın, aile ve cins özgürlüğü, mücadele araçları ve yöntemleri konusundaki eleştiri, analiz ve perspektiflerini giderek daha da derinleştirmiştir. Özellikle kadının bilinçlenmesine, kendi örgütlülüğünü geliştirmesine ağırlık vermiştir. Kadınların kendi yaşadıkları sorunları görmelerini sağlamış ve kadında büyük bir bilinçlenme ve aydınlanma düzeyine yol açmıştır. Kürt kadınında adeta bir sel gibi gelişen saflara katılım ve mücadeleye saflarında Önderliğe karşı gelişen büyük kadın bağlılığının kökeni buradan gelmektedir.

PKK'ye ilk katılan kadın arkadaşlar mevcut aile gerçeğini ve egemen sistemin dayattığı yaşam tarzını ret ederek PKK'ye adım atmıştır. İlk ortak yaşam kültürünü geliştiren, ilk askeri, ideolojik

çalışmalara katılan, ilk mermiyi sıkın, ilk bombayı atan, ilk eğitimleri veren kadınlar burada sıralayamayacağım kadar birçok ilklerin adını attılar. Nasıl yaşadık, nasıl yaşıyoruz ve nasıl yaşamalıyız sorularına cevap aradılar. Saflara katılan kadınların geliştirdiği ilk örgütlenme olarak YJWK, kadınların bu sorgulamaları üzerinden gelişmiştir. Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği yani YJWK, Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketinin ilk özgün özerk örgütlenmesi olarak, 1987 yılında kuruldu. Kürt kadınlarının ilk özgün ve özerk örgütlenme deneyimi olarak geliştirildi. Kadınların PKK saflarına, daha kitlesel bir biçimde katılım sağlamasında önemli bir rol oynadı.

Kadın ordulaşması; Kürt kadınının özgürlüğe olan inanç, cins bilinci ve örgütlü olmanın farkına varmasıdır

Dağlara akın eden kadın, bir yandan halkına karşı soykırım politikası uygulayan düşmanına karşı savaşırken, diğer yanda da beş bin yıllık erkek egemenlikli sisteme karşı mücadele sürecini başlatmıştır. Önderliğimizin devrim teorisinin özü; toplumun özgürlüğünün kadın özgürlüğünden geçtiği ve bunun öncelikle devrim sürecinde gerçekleştirilmesi gerektiği perspektifine dayanmaktadır. Kürt kadınları özgürlük mücadelelerinin tarihsel, toplumsal ve felsefi dayanağını bu perspektif üzerinden oluşturarak, PKK'nin kuruluşundan bu güne kadar devam eden uzun mücadele süreci boyunca hem cins mücadelesi, hem de Kürt halkının varlık ve ulus olarak özgürlük mücadelesini vererek iki yönlü zorlu bir mücadele sürecinin içerisinde olmuştur.

90'lı yıllara gelindiğinde, PKK'nin toplumsallaşmasıyla birlikte, hem nitelik hem de nicelik olarak kadın katılımları büyümüştür. Bu da kendisiyle birlikte önemli bir birikim oluşturmıştır. Binewş Agal arkadaşın şehadeti ile Kürdistan'da gelişen serhildanlara kadınlar öncülük etmiştir. İlerleyen yıllarda, Zekiye Alkan, Rahşan, Ronahî ve Bêrivan arkadaşlar takip etmiştir. Gerillada kadın birlikleri oluşmuş, buna öncülük

eden Bêritan arkadaş, işbirlikçi Kürtlerin eline sağ geçmemek için kendini uçurumlardan atmıştır. En radikal özgürlük eylemi olan ve tarihte ilk örneği oluşturan kadın ordulaşmasının örgütlenmesi geliştirilmiştir. Erkeğe ait olan alanların başında ordu gelmektedir. Bu alana kadının girmesi erkeğin kolay kabul edebileceği bir durum değildir. Geri, geleneksel, egemen erkek zihniyetine karşı yeni bir mücadele alanını ifade ediyordu. Kadın ordulaşması; Kürt kadınının özgürlüğe olan inancının, cins bilincinin ve örgütlülüğünün kadın açısından öneminin farkına varmasını sağladı. Kadının kendine olan öz güveninin gelişmesi, kendi örgütlü gücünün farkına varmasıyla çok bağlantılıdır. İdeolojik, siyasi, askeri, sosyal ve toplumsal alanlardaki örgütlenmesi, erkekte ve bir bütün olarak toplumda önemli bir değişim ve dönüşüm düzeyine yol açmıştır.

PKK kadın eksenli bir partidir

Kadın ordulaşmasının açığa çıkardığı deneyimle önemli bir gelişim sürecine giren kadın hareketi, kadın ordulaşmasını da içine alan daha kapsamlı bir örgütlenmeye ihtiyaç duymuştur. 1995'de 1. Kürdistan Kadın Özgürlük Kongresini gerçekleştirmiş, YAJK (Yekitiya Azadiya Jinên Kurdistan) adıyla birlik örgütlenmesine giderek, özgürlük mücadelesinde yoluna devam etmiştir. Kürt kadınları olarak YAJK adıyla ilk kez Pekin'de BM'nin düzenlediği bir Kadın konferansına ve etkinliklerine katılım göstermiştir. Burada kadınların en çok dikkatini çeken, sunduğumuz çözüm ve örgütlenme projeleri olmuştur. Kadın özgürlük mücadelesini kapsayan, oldukça radikal projeleri içermektedir. YAJK süreciyle birlikte Önderlik, nasıl yaşamalı çözümlemelerine ağırlık vererek, cins mücadelesini daha da radikalleştirmemizin önemine ağırlık veriyordu. Bunun en temel ölçütü de, PKK çizgisinde doğru yaşamak ve savaşmakla anlam buluyordu. YAJK süreciyle birlikte kadının özgür iradesinin gelişmesi, erkekten zihinsel kopuşun sağlanması için öncelikle erkekten fiziki kopuşu sağlamamız önemli bir adım ol-

muştur. 1997 yılında Önderliğimizin geliştirdiği kopuş teorisiyle, egemen erkek zihniyetinde kopmayı ifade ediyordu.

YAJK sürecine geçişle beraber, cins bilincinde ve cins mücadelesinde yeni bir aşamaya geçilmiştir. 95-96-97-98 yılları içerisinde, cins mücadelesinde önemli bir gelişme ve mesafe kaydedilmiştir. Bu yıllarda, kadın savaşa en üst düzeyde ve kendi örgütlü sistemi ile katılmıştır. Bu anlamıyla PKK'de erkek egemenlikli zihniyetin geriletilmesinde de önemli mesafeler kaydedilmiştir. Ancak erkek; kadının örgütlü kimliğini, ideolojik ve politik güç olmasını da kolay kabullenmemiştir.

1996 yılının 6 Mayıs'ında Önderliğimize yönelik geliştirilmek istenilen komplo, sadece Türk devletinin bir saldırısı değil, aynı zamanda uluslararası güçlerin bir planıydı. Hareketimiz içinde bu komployu fark eden birçok arkadaş olsa da Zilan arkadaşın bu komploya karşı tavri, fedai eylem yapma tarzında olmuştur. Bu nedenle Önderliğimiz, Zilan yoldaşın eylem tarzını çok güçlü çözümleyerek kadın hareketinin yeni ufuklara yol almasına öncülük etmiştir. Önderlik, "Zilan bir kişi değil, bir çizgidir, bir yaşam tarzıdır, bir savaş tarzıdır, bir zafer tarzıdır" diyerek, yeni dönemde kadın hareketinin eylem ve örgütlenme tarzını da belirlemiştir.

Kopuş teorisi ardından, 1998'in 8 Mart'ında Önderliğimizin kadın kurtuluş ideolojisini ilan etmesiyle beraber, kadın hareketi yeni bir evreye girmiş oldu. Kadın kurtuluş ideolojisi; bir sınıfın, bir kesimin, bir grubun çıkarlarını esas almıyordu. Tam tersine toplumsal varlığı, değişimi ve dönüşümü, kadın eksenli özgür yaşam perspektifiyle ele almayı ifade ediyordu.

Kadın kurtuluş ideolojisine dayalı kadın özgürlük partileşmesinin anlamsal ve yapısal olarak gelişme süreci, stratejik önemdedir. PKK'nin içinde doğmuş bir partidir ve "devrim içinde devrim" niteliği taşıyan bir diyalektiğe sahiptir. Tam da burada PKK'nin kadın eksenli bir parti olduğu gerçeği, yaşam bulmuştur. PKK içindeki kadın-erkek ilişkilerini dönüştürülerek Kürdistan devriminin kadın devrimi karakterine kavuşturulması hedeflenmiştir. Toplumda erkeğin, kadını mülk görme anlayışının PKK içerisindeki yansımalarını kadın ve erkek şahsında çözülüp aşılmasına ağırlık verilmiştir. Cinsiyet etrafında oluşturulan tabuların yıkılması, kadına biçilen sınırların aşılması önemliydi. Kadının başta siyasi alan olmak üzere, tüm çalışma alanlarına her düzeyde katılması gerekiyordu. Erkek ve kadın arkadaşların doğru bir sevgi anlayışına ulaşmaları için, öncelikle kabul ve ret ölçülerinin ne olması

gerektiği, Önderliğimizin geliştirdiği çözümlerle net olarak ortaya konuluyordu. Mücadelenin ilk yıllarından başlayarak günümüze kadar kişiliklerimizi demokratik, özgür ve sosyalist kişilik ve ölçülere ulaştırmak için yoğun cins mücadelesi yürütüldü ve daha da derinleştirilerek hala yürütülmektedir. Bu ek sende derinleştirilen çözümler sayesinde egemen erkekliğin öldürülmesini sosyalistliğin ilkesi olarak belirleme, kadınların kendi kurtuluş ideolojisi ve özgün-özerk örgütlenmesini geliştirmesi adımları ile cinsler arası mücadele, partinin temel bir dinamiği haline getirilmiştir. Kadın ordulaşması, kadın kurtuluş ideolojisi ve kadın partileşmesi ile bunun örgütsel bir forma kavuşması sağlanmıştır.

Bu temelde partileşmeye, ilk PJKK ile başlandı. PJA ile derinleştirildi ve mevcut durumda kadın özgürlüğüne dayalı Demokratik, Ekolojik Toplum paradigması perspektifiyle yoluna, PAJK olarak devam etmektedir. Beş bin yıllık erkek egemenlikli sistemin geliştirdiği devletçi, dinci, milliyetçi, cinsiyetçi ve pozitifist bilimciliğine karşı önemli bir ideolojik mücadele yürütmeye devam etmektedir. Özgürlük Hareketi içerisinde gelişen kadın partileşmesi, sadece kadınların örgütlenmesi değil; bir bütün partinin yapısı, ideolojisi ve örgütlenmesini etkileyen boyutta rol oynamıştır. Kadının yakaladığı niteliksel düzey, tüm örgüt yapısına mal olmuş ve örgüt içerisindeki erkeğin duruşunda da çok önemli bir değişim ve dönüşümüne yol açmıştır. Örgüt içerisindeki erkek şahsında binlerce yıllık egemen erkekliği sorgulamış ve bir yenilik içerisine girmesinin mücadelesini yürütmüştür. Kadın, kendisindeki geri geleneksel yanları sorgulayıp aştıkça, kendisiyle beraber erkeği de ciddi bir değişim ve dönüşüm süreci içerisine sokmuştur.

PKK, 21. yüz yıl sosyalizmini temsil edecek öncü bir parti olarak yapılanırken, PAJK da Kadın Kurtuluş İdeolojine dayalı kadın partileşmesiyle, Kürdistan devriminin öncü gücüne dönüşmüştür.

Bu tarihsel rolünü ve misyonunu layıkıyla oynayabilmesi için yine Kadının her şeyden önce kendine ait olabilmesi; entelektüel, ahlaki ve politik açılardan kendini üretmesi gerekiyordu. Onun için, sistemdeki egemen düşünce formları olarak gelişmiş olan; pozitivism, geleneksellik, dogmatizm, liberalizm gibi bütün düşünce formlarını sorgulaması büyük bir önem arz ediyordu. Bu temelde birçok örgüt toplantısı, büyük kongre, konferans ve kurultaylar gerçekleştirilmiştir. Kadın hareketi, gerçekleştirdiği bu örgüt toplantı ve platform tartışmalarında kadın şahsında cinsi-

yetçi toplum gerçekliğini birçok yönüyle çözümlemeye çalışmış ve bu temelde Özgür kadın militanlığını geliştirmeyi hedeflemiştir. Gerçekleştirdiği kongre, konferans ve kurultaylarda, kadın özgürlüğü açısından çok tarihi kararlar almış, her alanda kadın özgürlüğüne hizmet edecek en temel politikalarını bu kolektif iradi ortamlarında belirlemiştir. Tabi tüm bunları, Önder Apo'nun paradigmasal perspektifleri ışığında gerçekleştirmiştir.

KJK, örgütlü kadın yapılarının ve bireylerin konfederal birliğidir

Kadın özgürlük hareketinin ordulaşması, siyasallaşması, toplumsallaşması, partileşmesi, özgürlük mücadelesi için önemli tecrübe ve birikimler açığa çıkarmıştır. Buna dayalı olarak, bir çatı örgütlemesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır. PAJK, YJA-STAR, YJA ve Genç Kadın Birleşenlerinden oluşan, KJB (Koma Jinên Bilind) oluşumuna gidilmiştir. KJB'nin amacı, Kadın Kurtuluş ideolojisi temelinde, devlet dışı toplum sistemi olarak, Demokratik Konfederal sistemini örgütlemek olarak belirlenmiştir. Kadın hareketi on yıl KJB çatısı altında örgütlenmesini sürdürmüştür. Kadın Hareketinin önemli bir toplumsallaşmayı sağlaması ve mücadeleyle açığa çıkan büyük özgürlük ve eşitlik potansiyelini, ahlaki ve politik toplumu geliştirmede yeni bir örgütlenme aşaması olan KJK (Komalên Jinên Kurdistan) örgütlemesine gitmiştir.

KJK, Kadınların Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Konfederal sistemidir. Demokratik toplum örgütlemesinin temelini oluşturmaktadır. Demokratik Ulusun, demokratik kadın duruşunu ve demokratik konfederal toplumun kadın örgütlülüğünü ifade etmektedir. Kendisini demokratik konfederal sistem temelinde Kürdistan'da yapılandıran KJK, örgütlü kadın yapılarının ve bireylerin konfederal birliğidir. Yereiden evrenselliğe doğru demokratik bir ağ temelinde örgütlenmesini geliştirmeyi hedeflemiştir. Diğer bir ana hedefi ise demokratik ulusun boyutlarının örgütlemesine öncülük etmek, dört parça Kürdistan ve yurt dışında bulunan kadınların, Demokratik Kadın Konfederalizmi çatısı altında örgütlenmesini sağlamaktır. Aynı zamanda Ortadoğu coğrafyasında kadının yaşadığı sorunlara ortak çözüm politikalarını geliştirme sorumluluğu da, öncülük görevleri kapsamındadır.

PKK'nin 3. Doğuş'unun temel karakteri, kapitalist modernite zihniyet yapısından kopuştur.

PKK, 21. yüz yıl sosyalizmini temsil edecek öncü bir parti olarak yapılanırken, PAJK'da Kadın Kurtuluş İdeolojisine dayalı kadın partileşmesiyle, Kürdistan devriminin öncü gücüne dönüşmüştür. Bu tarihsel rolünü ve misyonunu layıkıyla oynayabilmesi için yine Kadının her şeyden önce kendine ait olabilmesi; entelektüel, ahlaki ve politik açılardan kendini üretmesi gerekiyordu. Onun için, sistemdeki egemen düşünce formları olarak gelişmiş olan; pozitivism, geleneksellik, dogmatizm, liberalizm gibi bütün düşünce formlarını sorgulaması büyük bir önem arz ediyordu.

Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlüğüne dayalı Demokratik Modernite paradigması

PKK'nin bu aşamaya gelmesinde kadının öncülük boyutunda rolü çok önemli olmuştur. Hem zihniyet hem de yapılanma boyutunda belli bir öncülük düzeyi açığa çıkarmıştır. Örgütsel yapılanma boyutunda; PKK'ye paralel olarak PAJK, KCK'ye paralel olarak KJK, HPG'ye paralel olarak da YJA-STAR geliştirilmiştir. Komalên Ciwan örgütlülüğü içerisinde, Komalên Jinên Ciwan önemli bir örgütlenme düzeyine kendini kavuşturmuştur. Bu da PKK'de kadın katılımını eşit temsile ulaştırmıştır. Dolayısıyla kadın bir yandan kendi demokratik sistemini geliştirirken diğer yandan da KCK sistemi içerisinde, eşit temsile dayalı önemli roller ve sorumluluklar da üstlenmiştir. PKK, ilan edildiği günden bu güne kadar kadın özgürlüğünü, sosyalizmin temel ve esas bir ilkesi olarak ele almıştır. PKK, kendi temel farkını; demokratik, sosyalist ve cinsiyet özgürlükçü yanlarına dayanarak ortaya koymuştur. Önderliğimizin kadın için geliştirdiği; kadın ordulaşması, kadın kurtuluş ideolojisi, kadın partileşmesi, kopuş teorisi, erkeği dönüştürme, toplumsal sözleşme, eş başkanlık ve eşit temsiliyet sistemi, Jineoloji ve özgür eş yaşam gibi tüm projeler, kadın hareketinin gelişimini sağlayan temel stratejik projelerdir.

PKK'nin geride bıraktığımız 43 yıllık mücadele tarihi aynı zamanda kadın hareketi açısından da önemli gelişmelerin ve başarıların sağlandığı yıllar olmuştur. Önderliğimizin ve PKK'nin kadının katılıma açık olması, toplumsal sorunların çözümünün kadının özgürlüğünden geçtiği tezinin ortaya konulması, bizler açısından tarihsel önemdedir. Bu tarihsel tespit ve belirleme, kadının doğru arayışlar içerisine girmesini sağlamıştır. Beş bin yıllık erkek egemen ideolojisine karşı mücadelede önemli gelişmeler ortaya çıkardık. Fakat kendimizi kandırmayacağız. Çünkü; toplumun varlığını ve yaşamını tehdit eden, üç temel tehlike henüz ortadan kalkmış değildir. Kadınların ve toplumun tüm kesimlerinin varlığını, özgürlüğünü ve ortak yaşamını tehlikeye koyan temel sorunları doğru tanımlamak önemli olmaktadır.

Birincisi; Hegemonik güçlerin dünyadaki zenginlikleri tahakküm altına alıp el koymasıyla zenginler ile yoksullar arasında yaşanan çelişkidir.

İkincisi; tüketim hırsıyla yok olmayla yüz yüze bırakılan doğa ile insan arasında yaşanan çelişkidir.

Üçüncüsü; küresel kapitalist çağda zirveye ulaştırılan, erkek egemenlikli sistemin geliştirdiği cins çelişkisidir. Bu her üç çelişki de paradigmasal bir yaklaşımı şart kılmaktadır. 21. yüz yılın başından itibaren Önderliğimizin bu üç temel çelişkiye ilişkin getirdiği çözüm; Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlüğüne dayalı Demokratik Modernite paradigması olmuştur.

Önderlikle özgürlük yürüyüşüne başta katılan Sara arkadaş, varlık savaşımızın ilk zorlu sınavı olan Amed Zindanı'nda direndi, kadın ordulaşmasına öncülük etti. Kadın olmanın, direnmenin, düşmana boyun eğmemenin onurunu onunla tattık. Besê Anûş, Azîme Demirtaş, Türkan Derin, Büyük Azîme arkadaştan nasıl yaşamamız ve savaşmamız gerektiğini öğrendik. Zilan ve Bêrîtan arkadaşların şahsında komploya ve ihanete karşı fedailik ruhunu öğrendik. Çiçeklerle, Arîn Mîrkanla, Delal Amedle, Zînle, Azêyle, Berçem ve Nûjinle Yoldaş olmanın onurunu taşıdık. Burada ismini sayamayacağım binlerce şehit düşen kadın ve erkek arkadaşlarımızın emeğiyle bu mücadele bu düzeye ulaştı. Onların yoldaşları olarak, bu mücadeleyi zaferle taçlandırmak onur borcumuzdur.

Tekrardan PKK'nin 43. yıl dönümünü tüm insanlığa kutluyor ve tüm şehit yoldaşlarımıza 43 yıllık mücadelemizi zaferle taçlandıracağımızın sözünü veriyoruz. Kürdistan Özgürlük Hareketi Önderliğiyle özgür koşullarda buluşmanın çok yakın olduğuna inanıyoruz.

Rêber Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu kitabından derlenmiştir

PKK'nin ortaya çıkışı

Bir dönemin ruh ve bilinç savaşını doğru yansıtmak

1976'da bir grup Türk kökenli Haki Karer, Kemal Pir ve Duran Kalkan arkadaşla birlikte Türkiye solundan köklü kopuşu gerçekleştirdik. Grubun teorisi de buna uygundu. İdeamız şuydu: Sosyal şovenizmin egemenliğindeki Türkiye solunun kendine gelmesi ancak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin geliştirilmesiyle mümkündür. Kemal Pir'in şu sözü durumu gayet iyi özetler: "Türk halkının kurtuluşu Kürt halkının kurtuluşundan geçer." Tarih bu düşüncayı doğrulamıştır.

1973-76 dönemini dar grup dönemi olarak alırsak, 1976-78 yılları kitleselleşme dönemiydi. Her iki dönem de başarıyla atlatılmıştı. Sorun ondan sonra neyin nasıl yapılacağı sorunuuydu. Gençlik grubundan ve kitlelere yayılımından sonraki adım partileşme mi, askeri eylem örgütü mü sorusunun yanıtlanmasına bağlıydı. Bu teknik soruna partileşme biçiminde cevap vermeye çalıştık. Ne de olsa Vietnam Devrimi bu konuda oldukça başarılı geçen parlak bir örnek sunuyordu. Eylemler de olmuyor değildi. Türkiye solundan ordu ve cephe örgütlenmeleri gibi deneyimler vardı. Bir nevi ulusal kurtuluş birliğiyle eylemler genişletilebilirdi. Bunlar dönemin ruhuna uygun gelişmelerdi. Başarılı bir deneyimi Kürdistan somutunda geliştiriorduk. Karşı devrim cephesinden 12 Eylül askeri darbesinin ayak sesleri duyuluyordu. Maraş, Çorum, Bahçelievler katliamları ve çok sayıda devrimci genç ve aydınının katledilmesi, yurtdışına açılmadan imha edilmekten kurtulma olasılığının bulunmadığını gösteriyordu. 12 Mart 1971 deneyimi yeterince öğreticiydi. Önder kadroların imha edilmesi örgütlerin belini kolay doğrultamayacaklarını göstermişti. 2 Temmuz 1979'da Suroç üzerinden Ortadoğu'ya açılım, uzun vadeli mücadele ruhuna da uygun düşüyordu. Uzun vadeli halk savaşı ve diplomatik destek için tam zamanında ve yerinde bir adım atılmıştı. 12 Eylül 1980 askeri darbesi gerçekleştiğinde tüm sol gruplar stratejik darbe yerken, PKK yeni ve daha umutlu bir döneme başlangıç yapıyordu. Açık ki, bunlar başarılı taktik adımlardı.

1970-80 dönemini yeniden değerlendirdiğimizde, Kürt sorununun ilk defa dergi, gazete ve dernek konusu olmaktan çıkılarak sınıf karakterli modern öncü bir parti örgütlenmesine ve bu örgütlenmeyle iç içe gelişen eylemli yapıya kavuşturulduğunu rahatlıkla belirtebiliriz. Burada önemli olan, partinin güçlü örgüt ve eylem kapasitesi değildi. Çünkü bu nitelikte başka Kürt partileri de söz konusuydu. KDP ve TKSP türünden partiler çoktan vardı. Yenilik örgütlenme ve eylemliliğin ilk defa iç içe gerçekleştirilmesinden ileri geliyordu. Kürdistan coğrafyası ve Kürt toplum gerçekliği açısından bu yeni bir isyan, hem de öncü partili, örgütlü bir isyan ve savaş anlamına geliyordu. Savaşın uzun vadeli, stratejik aşamalı karakteri en azından teoride kabul edilmişti. Dönemin hem uluslararası hem de ulusal gerçekliğine uygun,

başarılı stratejik ve taktik adımlar söz konusuydu. Fakat gerçeklik ve irade görünüşte kendini böyle yansıtsa da, büyük endişeler ve eksiklikler derinden hissediliyordu.

12 Eylül askeri darbesi olmuş ve devletin militarist yüzü bütün açıklığıyla sergilenmişti. Toplum gerçek ve hiyerarşik kocasına kavuşmuş gibi kendini rahatlamış hissediyordu. Kürdistan'da yakın geçmişte sergilenenler belliydi. İnkâr ve imha uygulamaları bütün şiddetiyle devredeydi. NATO'nun onayından geçmiş militarist faşizmin denemeyeceği baskı, şiddet, işkence ve katliam türü kalmayacaktı. Kürdistan ve Kürt gerçekliği söz konusu olduğunda, coğrafyadan ve tarihten silmeye kadar varan soykırımlar gündemdeydi. Ermeni, Rum, Süryani ve yakın dönem Kürt direnişlerinin başlarına gelenler hafızalarda tazeliğini koruyordu. Derin endişelerin kaynağı bunlardı. Temel eksiklikler ise, içte ve dışta sağlamca dayanılacak güçlerden yoksun olma.

Kapitalizm ve sosyalizm kamplaşması fazla umut vermiyordu. Revizyonizmin kokusu buram buram her tarafa sızmıştı. Türkiye solu iç ve dış nedenlerle tıkanmış ve stratejik darbe yemişti. Dolayısıyla PKK'nin önündeki yeni dönem meçhullerle doluydu.

Bir dönemin ruh ve bilinç savaşını doğru yansıtmak

1973 başlarında zaten 'Sömürge Kürdistan' tezi etrafında grup kurma hazırlığına başlamıştım. Aynı örgütlenme kaçınılmaz olacaktı. Fakat milliyetçi yaklaşım içinde değildik. Yanımda ilk sırada Haki Karer vardı. Karadenizli, Ordu-Ulubeyli olan bu arkadaş gerçekten tavrı geliştirmede önde gelen rolün sahiplerindendi. Belirttiğim ilk ve son bağımlık hadisem onun yanında gerçekleşmişti. Açık ki, büyük fikri doğuşlardaki arkadaşlık tarihi öneme sahiptir. 1975'in başlarına kadar hiçbir yazılı materyale başvurmadan, sanki bir sırrı açıklıyormuşum gibi, grup propagandasını gizli ve sözlü yapıyordum. Bahsettiğim gibi, ilk yazılı taslağı 1975'te birlikte olduğumuz bir evde ben ayakta hitap eder gibi konuşurken, M. Hayri Durmuş da onaylayarak kaleme alıyordu. O konuşma Kürdistan gerçeği üzerine taslak niteliğinde bir değerlendirmeydi. Uzun

bir taslak kaleme aldımıştım. İncelendiğinde oldukça derli toplu olduğu görülecektir. Grubun dayandığı dünya durumu ve yerel koşulların kategorik bir değerlendirmesi yapılmaya çalışılmıştı. Döneme göre kuramsal bir çerçeve için yeterliydi. Sanıldığının aksine, grubumuz en derli toplu ideolojik donanıma sahipti. Eylemci yönüyle öne çıkan grup, çok güçlü tezleriyle diğerleriyle arasındaki farkı açıyordu. Amentüye bağlı bir cemaat gibiydik.

Bir düşüncenin kaleme alınması bir çocuğun doğmasına benzer. Bundan sonraki temel sorun, belki de bir çocuğu biyolojik ve hatta toplumsal olarak büyütme bin kat daha zorlu bir iş olan düşüncenin siyasal ve eylemsel olarak büyütülmesi ve rüştüne kavuşturulmasıdır. Düşünce ve siyasal eylem tarihinde iyi doğuş yapan binlerce örneğin erken yaşlarda ölümüne tanığız. Çok azı rüştünü başarıyla ispatlamıştır. 1974-75 dönemi eylemsel olarak ADYÖD (Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği) deneyimiyle geçti. Başkanlık gibi riskli bir görev üstlenmişim. Teorik düşüncemin ilk ciddi eylem denemesiydi. Sonuç, Türkiye solundan stratejik kopuş oldu. 1976'da bir grup Türk kökenli (Haki Karer, Kemal Pir ve Duran Kalkan) arkadaşla birlikte köklü kopuşu gerçekleştirdik. Grubun teorisi de buna uygundu. İdeamız şuydu: Sosyal şovenizmin egemenliğindeki Türkiye solunun kendine gelmesi ancak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin geliştirilmesiyle mümkündür. Kemal Pir'in şu sözü durumu gayet iyi özetler: "Türk halkının kurtuluşu Kürt halkının kurtuluşundan geçer." Tarih bu düşüncayı doğrulamıştır.

1977 yılına girişi Kürdistan'a yönelik sembolik propaganda seferiyle yaptım. Ankara'da Mart'ta Mimarlar Odası'nın geniş salonunda kalabalık bir gruba tezlerimi ilk defa bir konferans niteliğinde açıklamıştım. Hemen ardından pilot üstüştürme istifa edip SBF'ye kayıt yaptırmış olan Ağrı-Taşlıcağlı Necati Kaya ile birlikte sefere başladım. İlk durağım Ağrı ve Doğubayazıt oldu. Belirtilmesi gereken önemli bir husus, Necati Kaya'nın kimliğine ilişkindir. Sonradan ajanlığı tartışıldı. Sanıyorum kendisi Antalya'da ilaçlama uçağını kullanırken uçağın düşmesiyle ölmüştü. Benimle ilişkisi kusursuzdu. Çok disiplinliydi. 1977 yılı Ocak ayı başında ilk ciddi toplantımızı Ankara'daki evinde yapıyorduk. Kürdistan'dan da çağırırdı-

ğımız temsilciler ve Ankara kadromuzla birlikte yaptığımız bu önemli toplantıda, her ihtimale karşı sobanın ağızını açık tutuyorduk. Bir polis baskını halinde notlarımızı hemen sobaya atıp imha edecektik. Zaten elde başka yazılı bir belgemiz de yoktu. Yine hatırladığım kadariyle Necati, aynı toplantıda yemek yerken, elinde tuzluk "kuşları avlayıp pişirir, bu tuzlukla tuzlar ve yerler" mealinde bir söz sarf etmişti. Hiç anlam verememişim. Daha sonra Kemal Pir'le birlikte ısrarla bir kurye soygununun yanı sıra, Sabiha Gökçen'in (ilk kadın pilot, Atatürk'ün manevi kızı) kaçırılmasını önerdiler. Yüzbaşı İlyas Aydın'ın provokatif eylemlerle Mahir Çayan ve grubunu yönlendiren olayı aklımda olduğu, ayrıca grubumuzun konunun buna elvermediğine inandığım için bu tür eylemlere izin vermedim. Bu eylemler yapılsaydı, bir ihtimal sonumuz gelebilirdi; en azından bir dönem farklı kapanırdı. Burada ihtiyatlı davranmam yerinde olmuştu.

Ayrıca Necati Kaya tazminat nedeniyle sahip olduğunu iddia ettiği parayla grup için bol harcama yapıyordu. Kendisi bana şunu da bizzat söylerti: "Yeter ki sen emret. Kendimi şu dördüncü kattan perendeyle aşağı atarım." Sözüünü sakınmaz biriydi, yerine de getirebilirdi. Kürdistan'a yönelik seferde Ağrı dağı eteklerinde yaptığım ilk ve en geniş toplantıya kendisi de katılmıştı. Ondan sonra ayrıldı. Yanılmıyorsam daha sonra ya temasım olmadı ya da çok az oldu. Dışarıya çıkış sürecinde beni müthiş arama çabası içine girmişti. Mutlaka görüşmek istiyordu. Köydeki evimize kadar gitmişti. Yurtdışına çıkışı gerçekleştirdikten sonra ölüm haberini aldığım da üzülmüştüm. Ajan olup olmadığı tartışıldı, basında da işlendi. Ben de endişeli olduğum için kendisi hakkında oldukça ihtiyatlı davrandım. Sonuç olarak eğer ajan değilse ve hatta ajan olup da ajanlık gereklerini bilinçli olarak yerine getirmemişse, kendisini grup döneminin değerli bir kadrosu olarak değerlendirmek gerekir. İtibarı iade edilmesi gereken bir değerdir. Eğer bir kontrgerilla elemanıysa, planlamasının başarılı olmadığını, bu planlamanın yürümediğini, benim ihtiyatlı davranmamın bunda rol oynadığını önemle belirtmek gerekir.

Kürdistan seferinde Ağrı, Doğubayazıt, Kars, Digor, Dersim, Bingöl, Elazığ, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Gaziantep ve Ankara hattını ta-

mamladıgında, sanki gerçek bir savaş seferini gerçekleştirmiş gibi bir hisse kapıldığını hatırlıyorum. Bu seferde yaptığım konuşmalar yazılı hale getirildi. İncelendiğinde, Hayri'ye hitap ettiğim taslak konuşmanın geliştirilmiş hali olduğu görülecektir. Bu konuşmalar birkaç yıl boyunca grubun temel ideolojik gıdası oldu. Diğer grupların gazete ve dergilerle yaptığını ben bu yöntemle ayaklı bir gazete ve dergi misali gerçekleştireyordum. Daha sonraki süreç hep bu konuşmaların derinleştirilmesi biçiminde geçecektir. 1978'de Serxwebûn'la (kendi başına olma; Xoybun'u çağırıştırır) yazılı sürece geçildi. İlk sayısında 1978 yazında kaleme aldığım Kürdistan Devriminin Yolu, diğer adıyla Manifesto adlı çalışma yayınlandı.

Haki Karer'in anısına verdiğim söz, partileşmek oldu

Ankara'da daha birkaç gün geçmemiştir ki, Antep'ten Haki Karer'in şehadet haberi geldi. Bu haber üzerine adeta yıkıldığımı söyleyebilirim. Ciddi bir darbe aldığımız kesindi. Mühim olan anısına doğru yanıt vermektir. Cenaze törenine bizzat katılmadım. Daha sonra Ordu-Ulubey'de mezarını ziyaret ettim. Anısına verdiğim söz, grubu partileşmeye dönüştürmekti. Aynı yılın sonbaharında Program Taslağı metnini bizzat yazdım. Yaptığım, Antep'in kenar mahallelerinde bir şehadetin izinde yürüme çalışmasıydı. Bu arada özel yaşamla ilgili gibi görünen, özünde ideolojik siyasi anlamları olan iki önemli olay daha yaşadım. Birincisi, babamın 1976'daki ölümüyü. Ankara'da ölüm haberini duyduğumda sakindim, gözyaşı döktüğümü hatırlamıyorum. Bir kehaneti gerçekleştirmişti: "Ben öldüğümde arkamdan gözyaşı dökmezsiniz" demişti. Sanırım zamanın ruhunu okumuştur. Modernitenin gerçeğini dile getiriyordu. Anamla yaşadığım kadar kendisiyle ilişkileri olmamıştı. En önemli gelişim, ilk köy aile isyanına girdiğim günlerde doğmuştu. Çevrenin aksine, benden umutluydu, başaracağım müjdesini de vermişti. Çok sonraları durumunu yorumladığımda, geleneğin çok dürüst ve yozlaşmamış bir unsuru olarak kendisini savunduğunu fark ettim. Bireysel olarak güçlü bir dini ahlakı vardı. Geçmişte güçlü olan aile geleneğinin zayıf düşmüş bir ferdi konumundaydı. Ataerkil gücünü kaybetmişti. Ailede anaerik yönü daha ağır basıyordu. İki erk arasındaki denge bana çıkış yapma imkanı yaratmıştı. Her iki tarafın da üzerindeki iddiaları neredeyse tükenmişti. Aile içinde özgürlüğümü önemli oranda elde ettiğimi belirtebilirim. Asla anlamadıkları, daha doğrusu fark edip de hiç güç getiremeyecekleri modern dünya karşısında beni yalnız bıraktıklarında neler hissettiklerini tam bilemiyorum. Ama bana güvenleri vardı. Dürüst, güçsüz ve onuruna bağlı bir aileden olmayı küçümsememek gerekir.

İkinci olay, bu yıllarda gittikçe depreşen kadın tutkusuydu. Gruptan önce modernite koşullarında bir kadına yaklaşacak güçte biri değildim. Tanımadığım ve çekindiğim bir dünyaydı kadınların dünyası. Sadece içimde büyüttüğüm platonik duygularım vardı. Bu duyguları birine itiraf etmem asla mümkün olmayacaktı. Köyden beri kadınların bana bakışı dikkat çekiciydi. Ama ben bunun anlamını hiç kavramıyordum. Sonradan yorumladığımda, çekicilikteki farkı kavradığımı sanıyorum. Onlar benim farkımı ilgiyle anlamışlardı. Belki de kendilerinde bana ilişkin umut zerrecikleri doğmuştu. Şöyle der gibiydiler: "Ey çocuk, sen başımıza gelenleri bilmiyorsun. Durumumuz görüldüğü gibi değil. Olup bitenleri bir bilen! Erkek de olsun, yine sana dair umutlarımız var." Kadındaki güzelliği fark etmiyor değildim. Birine, Kürt bir kıza ilişkin,

"senin için, soyun ve kavmin için bağımsızlık savaşını vermeye değer" biçimindeki yargıya sahip olduğumu hatırlıyorum.

Grup döneminde sanırım Mazlum Doğan'la hemşeri olmasından ötürü Kesire Yıldırım adındaki kişiyle tanıştık. Gruba ilgisinden ötürü onu da gruptan saymaya başladık. Geçmiş yaşamını hiç bilmiyordum. Ama grup içinde objektif olarak ihtilalci (grup düzenini bozma anlamında) rol oynayabileceğini düşünerek, başından itibaren hep endişe duydum. Kendisini kontrol edecek gücüm yoktu. Grubun selameti için, tutucu ve geleneksel izler de taşısa, herhangi birimizle sözleşmesini önermek ihtiyacını duydum. Benimle veya grubun başka bir üyesiyle sözleşebilirdi. Aslında benden yana tercih yapmasını bekliyordum. Kadın kurt gibi bir kişiliğe sahipti. Gerçeği, yani kendisini kontrol etme çabamı anlamıştı. Tercihini başka birinden yana yaptı. Geleneksel gururum ciddi olarak kırılmıştı, ama ses çıkarmadım. Karşı çıkmayı gururuma yediremedim. Yine de olmayacak duaya amin demek gibi bir şeydi. İlişkisi yürümedi, yürütemedi. Tekrar kendisiyle ilişkiye yöneldiğimde hem ben çok yıpranmıştım, hem de grubumuzun değerli bir üyesini kaybetmiştik.

Kadın çözümlemeleri geliştirilmedikçe, ideolojik ve siyasi çözüm de tam olamazdı

Bu ilişkiden sağ çıkmayı mucize saymak gerekir. Güçlük, Ortadoğu kültüründe kadın statüsünü alt üst eden gelişmeler karşısında kişiliğimi ayakta tutmamdan kaynaklanır. Kavga, boşanmak çözüm olamazdı. Bu kişi karşındaki durumunu tanırının varlığına yönelik kuşkularım karşısında yaşadığım bunalımla özdeşleştirmem bu nedenleydi. İdeolojik ve siyasi olarak bu ilişkiyi çözmem gerekti. Ayrıca kadın çözümlemeleri geliştirilmedikçe, ideolojik ve siyasi çözüm de tam olamazdı. Bu dönemde kadını çözümleme gücüm gelişmemişti. Bunu ancak 1987'den itibaren geliştirecektim. Fakat Haki Karer'in şahadetine karşılık verdiğim yanıt nasıl Program Taslağı çalışması olduysa, bu psikolojik savaşa karşı verdiğim yanıt da Kürdistan Devriminin Yolu adlı çalışmam oldu. 1978 yazındaki bu çalışmayı programın teorik temeli olarak hazırladım. O ortamdaki psikolojiyle Kürdistan Devriminin Manifestosu'nu bizzat kaleme almak büyük güç ve yetenek ister. Mucize derken bu gerçeği kastetmek istedim.

Bu sürecin ilk yıllarını gözlemleyen Kemal Pir, Cemil Bayık ve M. Hayri Durmuş'un kadının bana olan korkunç saygısızlığını asla affetmek istememeleri, benden habersiz öldürmeye niyet etmeleri, ama Kemal Pir'in o eşsiz yoldaş tavrıyla "dokunmayalım, arkadaşın bir bildiği vardır" biçimindeki yargısı durumu biraz daha açıklayabilir. Kadının babasının daha 1925 isyanından itibaren bizzat i. İnönü'yle giriştiği işbirlikçi ajan ilişkisinden ötürü, kendisinin de ajan olabileceği, Necati Kaya örneğinde olduğu gibi çokça tartışıldı. Gerçekten ajan olup olmadığını bilemeyiz, bilemem. Babasından ötürü bir insanın yargılanmaması gerektiği bilincini taşıyordum. Bu eleştiriler karşısında tavrım özetle "alevi, solcu, Kürt kökenli ve kendisini oldukça iyi yetiştirmiş birisiyle grup ilişkileri içinde yaşamak, grup içinde olmamasından daha çok katkı sunar" biçimindeydi. Benim kendisiyle başarılı, pozitif bir duygusal ilişki yaşayamamam, hakkında olumsuz bir yargıya yol açmamalıydı. Kendisi hakkında verilecek karar tamamen örgütsel kurallara çerçevesinde olmalıydı. Kendisi hareketten kaçınıncaya kadar bu tavrımı korudum. Ama arkamda çok etkili tasfiye

Ethem'in fedakarlıkları olmasaydı, bir hiçti çabalarım. Yeni bir toplumsallık için örgütlenme ve ilişkilimenin büyük önemini ancak bu tür deneyimleri yaşayanlar hakkıyla bilirler. PKK'de önemi ve gerçeği en az kavranmış bir hakikatti yaşadıklarım. Bu ilişki belki de bir meydan savaşından daha önemli olduğu halde üzerinde adeta tepişildi. Kıymeti hiç bilinmedi, hor kullanıldı. Dürüsttüm yoldaşlar bunun karşılığını çok acılı, trajik kayıplarla öderken, bazı kurnazlar da ucuz kahramanlık biçiminde kullanarak yaşadılar

işleri yürüttüğü, objektif olarak da bu rolü oynadığı açıktı. Çok olumlu özelliklerini hareketin hizmetine sunmadığı da belirtilebilir.

O da isteseydi veya planlamış olsaydı beni öldürebilirdi. Bir gün, özellikle kaçışa yakın süreçte "korkma, seni zehirlemem" dediğini hatırlıyorum. Halbuki o dönemde ajanlar mutlaka öldürmek için peşime düşmüşlerdi. Yine de ihtiyatlı yaklaşmak gerekir. İlişkilerin son döneminde iki şoförümün intiharın eşğine gelmesi, bunlardan Ferhan adlı yoldaşın "onu dört ata bağlayıp parçalamak gerekir" demesi, Sabri adlı diğerinin kaçması, Ortadoğu'ya çıkışta yanımdaki tek arkadaş olan Ethem Akcan'ın "Başkan'ın arkasında ne dolaplar çevriliyor" biçimindeki serzenişleri ve bundan duyduğu acıyla mide krampından şehadete erişmesi düşündürücüdür. Birçok kritik tasfiyecilikte arkadaki aktör rolünü oynaması önemlidir. Çok sayıda arkadaşı adeta hipnotize edecek kadar etkisizleştirmesi güçlü hizip özelliklerine de bağlanmak istenmiştir. Üzerinde halen önemle durulmayı gerektiren bir ilişki ve kişilik konumundadır.

Bu tür dikkati çok çeken bir kişilik de Dilaver Yıldırım'dı. Gelecek vaat eden, önde gelen bir arkadaştı. 12 Eylül'de hapiste kaldı. Karma gruplarda yer aldı. Tek başına Bulgaristan üzerinden Avrupa'ya çıkışı, Avrupa'da bir süre dolanması, Ortadoğu'ya yanıma gelişi, çok az konuşması, hatırlayabildiğim kadarıyla "böyle dolaşman sakıncalıdır" deyişi, Bekaa'daki kampta basit karakterli bir iki bayanın "sen Başkan'ın yerine göz dikmişsin" demelerinden sonra bana yazdığı veda mektubunun ardından intihar edışı ilginç geldi. Soruşturulup gerçek kimliği açığa çıkarılması gereken arkadaşlardandır.

Kurucu kongre niteliğindeki toplantımız, dönülmez yolun önemli bir kilometre taşıydı

Haki Karer'in anısına hazırlanan Parti Programı temelinde 26-27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır'ın Fis köyünde iki gün süren kurucu kongre niteliğindeki 22 kişilik toplantımız, dönülmez yolun önemli bir başka kilometre taşıydı. PKK olarak adlandırılma ve ilan edilme aslında bir dönemin sonuydu. Hem dünya ve Türkiye koşullarında, hem de grup pratiğinde yapılması gerekenler esas olarak yerine getirilmişti. Burada devrimci tarz önemlidir. Çünkü sadece söylemle yetinilmedi; yoğun bir eylemlilikle iç içe yaşandı. Mevcut objektif koşullardan anlaşılması gereken, kent, sınıf ve ulus devletin bağrında 'karker' sınıfı adına çıkışı gerçekleştirmekti. Teori ve pratik seviye buna denk geldi. Benzer birçok grup vardı. Ama hiçbirimiz grubumuz kadar komple bir devrimciliği kendisinde somutlaştıramamıştı. Bu yüzden askeri darbe karşısında hazırlıksız yakalanacaklardı.

1979 başlarından itibaren iki yönlü tedbir almaya çalıştım. Bir yandan uzun vadeli kırsal mücadele hazırlıkları yaparken, diğer yandan yurtdışına çıkıp hareket için yedek bir nefes borusu açmak istiyordum. Başarılırsa hareketin kalıcılığı kesinleşecekti. Dönemin koşullarına denk gelen taktik hamleler yap-

mak, strateji geliştirmek kadar önemlidir. Öylesi bir dönem yaşıyorduk. Daha sonra Diyarbakır Zindanı'nda şehit düşecek olan Ferhat Kurtay'ı yılın ilk aylarında yanıma çağırmıştım. Teksir makinesini taşıtmıştık. Resmi arabasıyla beni Kızıltepe'ye kadar götürdü. Bu arada PKK Kuruluş Toplantısı'ndan yaklaşık bir ay sonra Maraş katliamı gerçekleştirilmişti. Maraş etkili olduğumuz bir alandı. 1925'ten beri Kürtlerin tasfiyesinin kararlaştırılıp yürütüldüğü Fırat'ın batısı denilen bölgede bir Türkifikasyon hareketi söz konusuydu. Burada Kürtlüğü kısmen canlandırmıştık. Benzer biçimde Malatya, Adıyaman, Elazığ katliamlarıyla buna yanıt veriliyordu. Katliamlar basit sivil faşist eylemler değildi; tarihsel soykırımın devamı niteliğinde olup NATO-gladio destekliydi. Diyarbakır'daki PKK ilanı ile bu katliamlara yanıt veriyorduk. Bülent Ecevit kabinesinin can çektiği yılda bu tarihi adımlar atılmış ve katliamlar gerçekleştirilmişti. Kontrgerillanın iyice inisiyatif aldığı yıldır. Ecevit'e bile suikast denemesinde bulunulmuştu. Daha önceki yılda yaşanan Taksim katliamı da aynı güç tarafından gerçekleştirilmişti.

1979 yılı ortalarına gelindiğinde, Suruçlu Ethem Akcan'a huduttan çıkış yapmak için hazır olmasını söylemiştim. Urfa'da kırk günlük bir bekleyiş dönemi geçirdim. Tam da İbrahim Halililik bir durumu yaşıyordum. Uygarlığın ve modernitenin birçok putunu yıkmıştım. Nemrutların hissiyatı ayakta oldukları o günlerde Nemrut'un şehrinde olmak ilginç bir buluşmaydı. İbrahim'in çıkış izlerindeydi. Kutsal Kitap'ta Suruç'un ismi Seruc diye geçer. Hemen hemen isyan sonrası her çıkışta yaşanan benzer durumlar söz konusuydu. Bu arada Urfa kalesine çıktım. Kaleyi boydan boya gezdim. Efsanede geçen Hz. İbrahim'in mancınıkla ateşe atıldığı iki sütunun yanında uzun süre durdum, aşağısını seyre daldım. Birkaç gün sonra Ethem çıkış için koşulların hazır olduğunu bildirdi. Hazırlık dediği şey de bir köy dolmuşuna binmekti. Dolmuşa bindim, köylüler arasında bir hudut köyünde indim. Halen bu modernite aracına binmemin doğru olup olmadığını düşünürüm. Çıkardığım en önemli sonuç şudur: Modernitenin tüm zihni ve fiziki araçlarıyla iş görmek, kaderini ilkağ tanrılarına emanet etmekten daha sakıncalıdır. Akşama doğru hazırlığın ikinci adımı devreye girdi. Cehni denen kurye "haydi!" deyip bizi kaldırdı. Nöbetçi asker tel örgüyü kaldırıp "haydi hemşerim, çabuk ol" diyerek bizi geçirdiğinde, keçi adımlarıyla Ethem'in bastığı noktalardan mayınları tarlayı hemen aştık. Benim dışındakiler için günlük olan bu deneyimler, benim için tarihsel ve biricikti. Donkişot'tan bile daha donanımsızdım. Ethem tek yardımcımdı. Nemrutların binlerce yıl kasıp kavurduğu bir ülkeyi yeniden imana kavuşturmaya çalışıyordum. İnkarın ve imhanın, bitirilenin eşğine getirilmiş bir halk söz konusuydu. Bu halk o kadar ağır bir inkar ve imhayı yaşıyordu ki, tapınacak putları bile kalmamıştı. Kırılan putlar yabancı kaynaklı modernite putlarıydı.

Hz. İbrahim gibi bir iki aylık yolculuktan sonra kendimi Filistinlilerin arasında buldum. Dilsiz, tercümanlız günlerim başlamıştı. Amacın öneminden başka hiçbir şeyin ayakta tutamayacağı

günlerdi. Ethem'in fedakarlıkları olmasaydı, bir hiçti çabalarım. Yeni bir toplumsallık için örgütlenme ve ilişkilimenin büyük önemini ancak bu tür deneyimleri yaşayanlar hakkıyla bilirler. PKK'de önemi ve gerçeği en az kavranmış bir hakikatti yaşadıklarım. Bu ilişki belki de bir meydan savaşından daha önemli olduğu halde üzerinde adeta tepişildi. Kıymeti hiç bilinmedi, hor kullanıldı. Dürüsttüm yoldaşlar bunun karşılığını çok acılı, trajik kayıplarla öderken, bazı kurnazlar da ucuz kahramanlık biçiminde kullanarak yaşadılar. İbrahim'in kabilesi yolda büyük zorluklar yaşamıştı. Bizimki de bir nevi çağdaş kabileydi. Zorluklar aynı yolda, belki de aynı mekanlarda yaşandı. Çıkışımız bir yanı sıra Hz. Musa'nın Mısır'dan çıkışına da benziyordu. Zaten aynı kabileler gibiydik. Urfa-Halep-Şam-Kudüs-Mısır hatında Sümer ve Mısır firavunlarından beri aynı öykü binlerce kez yaşanmış olsa gerek. Bana göre insanlık tarihi ilk insan topluluklarının Afrika'dan çıkıp Asya ve Avrupa içlerine girişinden günümüze kadar bu hat tarafından belirlenmiştir. Benim, bizim çıkışımız da tesadüfi olmayıp, tüm kritik anların gerçekleştirmeye zorladığı tarihsel çıkışlardan biriydi.

1970-80 dönemini ideolojik ve siyasi değerlendirme dışında edebi dille değerlendirmeye ve somut yaşamla bağını ortaya koymaya çalışmak tamamlayıcı rol oynar. İdeolojik ve siyasi hareketlerin edebiyat başta olmak üzere sanatla bağını kurmadan, hatta sanatçı özenine donatmadan yürütmek büyük eksiklik taşır. Hatta hastalıklı olur. Hakikat sadece ideolojik ve bilimsel yöntemle açıklanamaz; açıklansa da eksik kalır. Bu tür bir açıklama bir modernite saplantısı olarak anlaşılmalıdır. Modernitenin kişiliği tek boyuta indirgeyen (ekonomist, siyasetçi, ideolog, akademisyen, asker, işçi, bilim insanı, aydın vs) yaklaşımı aşılmadan, kapitalist moderniteye karşı tutarlı ve bütünlüklü, dolayısıyla başarılı bir mücadele geliştirilemez. Devrimci çıkışların, kişiliklerin ve örgütlerin donanımları bütünlüklü olmadıkça, tarihsel toplumsal kültürle, bu kültürü temsil eden şimdiki halleriyle ilişkilene ve bu hallerle donanma sağlanmadıkça, liberal yaşamın tuzağına düşmek kaçınılmazdır. Kapitalist modernite liberal yaşamın içerdiği ideolojik ve teorik silahlarla rakibini düşürmektedir. Liberal birey veya yaşam çok doğal ve özgür yaşamış sanılır. Halbuki bu tür bir yaşam en katı dinlerden daha dogmatik ve tek boyutlu yaşamdır. Eğer PKK çıkışı benzer reel sosyalist örneklerin yaşadığı savrulma ve tasfiyeyi tam yaşamamışsa, tasfiye edilememişse, bunun temel nedeni toplumsal hakikate bütünlüklü olarak bağlı kalması ve yenilik içeren teorik ve pratik adımlarını aynı bütünlükle birleştirebilmesidir. Sonuçta bu tarz çıkış ve yürüyüş, kapitalist modernite unsurlarına karşı alternatif olan demokratik modernite unsurlarının gelişmesine yol açtı. Devrimci çıkışları sadece fiziki güce veya herhangi tekil bir boyuta indirgemek er veya geç yaşamın bütünselliği tarafından aşılacaktır. Çağdışı uygarlığın ve kapitalist modernite unsurlarının ezici güç dengesizliği karşısında özgür ruh ve bilinç mücadelesi kayalıklarda kök salarcasına çiçeklenmiş ve meyvesini vermiştir.

Öderliksel Doğuşun 50. Yılına Girerken Apocu Çizgide Daha Doğru ve Güçlü Partileşme, Gerillalaşma Görevlerini Başarıyla Yerine Getirelim

PKK, 43'üncü yılda da güçlü savaşmış ve büyük kazanmıştır. Partimizin her mücadele yılı zaten olağanüstü koşullarda geçmiştir. Bu durum 43'üncü yılda da değişmemiş, 43'üncü yıl mücadelesi her bakımdan önceki yılları aşar düzeyde olmuştur. ABD-TC-KDP ittifakı, PKK'yi imha ve tasfiye amaçlı ve planlı topyekûn saldırılarını yıl boyu sürdürmüştür. Buna karşı hareket ve halk olarak devrimci halk savaşı stratejisi temelinde yürüttüğümüz topyekûn direniş, faşist-soykırımcı planları parçalayarak tarihi sonuçlar ortaya çıkarmıştır.

Değerli Yoldaşlar!

Hareket ve halk olarak yeni bir Kasım ayına girdik. Kasım ayı parti ayımız oluyor. PKK ile 44'üncü Kasım ayını yaşıyoruz. Partimiz PKK'nin 27 Kasım 1978'de resmen kuruluşunun 44'üncü yılına girişini kutluyoruz. Partimizin 44'üncü resmi kuruluş gününün, Parti bayramımızın başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, yurtsever halkımıza ve dostlarımıza kutlu olmasını diliyoruz. Büyük şehidimiz Haki Karer Yoldaşla başlayıp bugün Xalifan, Mam Reşo, Zendûra ve Werxelê şehitlerine kadar uzanan ve partimizi var eden tüm kahraman şehitlerimizi, Kasım ayının büyük şehitleri Delal Amed, Reşit Serdar, Kerim Şırnak, Yılmaz Dersim, Azê Malazgirt ve Şilan Kobani Yoldaşlar şahsında derin özlem, sevgi ve saygıyla anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. 44'üncü PKK yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

PKK'nin resmi kuruluşunun 44'üncü yılı, aynı zamanda Önderliksel Doğuşun da ellinci yılına girişi oluyor. Tabi bu durum, PKK'nin temellerinin atılışının da ellinci yılına girişi ifade ediyor. Partimiz PKK'nin bir grup olarak temellerinin atılışının 1973 Newrozunda Çubuk Barajı Toplantısı ile gerçekleştirildiğini iyi biliyoruz. Dolayısıyla 2022 Newrozunda Önderliksel Doğuşun ve PKK'nin örgütsel temellerinin atılışının ellinci yılına gireceğiz. Yani Özgürlük Hareketimiz elli yıllık bir büyük hareket haline gelecek. Önder Apo öncülüğündeki büyük özgürlük yürüyüşümüz yarım asırlık bir kahramanlık yürüyüşü olacak. Bu vesileyle, Önderliksel Doğuşun ve PKK'nin temellerinin atılışının ellinci yılını da daha şimdiden kutluyor, ikinci elli yılda partimize ve halkımıza üstün başarılar diliyoruz.

Hiç kuşkusuz Önderliksel Doğuşun ve PKK'nin temellerinin atılışının ellinci yılına giriş çok önemli ve anlamlıdır. Bu durum, kesintisiz elli yıllık bir Önderliksel yürüyüşü gerçekleştirmek ve kesintisiz elli yıllık bir Özgürlük Hareketi olmak demektir. Elli yıl kesintisiz süren bir özgürlük direnişi anlamına gelir. Geçmiş Kürt direnişlerinin ömürlerinin en fazla bir-iki yılı geçmediği dikkate alınırsa, Önder Apo öncülüğündeki PKK direnişinin kesintisiz elli yıl sürmesinin anlam ve önemi çok daha iyi anlaşılır. Kürt halkı ilk defa Önder Apo ve PKK ile elli yıl süren özgürlük direnişinin zengin birikimine sahip olmuştur.

Kuşkusuz önümüzdeki elli yılda Önder Apo ve PKK gerçeği çok daha derin tartışılacak, tarihsel anlam ve öneminin bilincine çok daha güçlü ulaşmaya çalışılacaktır. Önder Apo ve PKK'nin tarihsel rolü ve misyonu, Kürt halkına, kadınlara ve gençlere, Ortadoğu halk-

larına ve insanlığa kazandırdıkları tüm boyutlarıyla ve açıkça ortaya konacaktır. Deyim yerindeyse Sezar'ın hakkı Sezar'a verilecektir. Her türlü umut ve inancını kaybetmiş, tamamen teslim olmuş ve sinmiş, çok çeşitli gericiğe ve kötülüğe alet olan Kürt'ten, bugünkü bilinçli, örgütlü, iradeli, umutlu, coşku ve heyecanlı, özgürlük mücadelelerine ilham veren ve öncülük eden cesur ve fedakâr Kürde nasıl geldiği ve ulaşıldığı tüm yönleriyle ortaya konacaktır.

Önder Apo ve PKK, yarım asırlık büyük mücadele ile Kürt halkını büyük bir felaketten korumuştur

Kürdistan'da yürütülen özgürlük mücadelesinin ve bu temelde sağlanan gelişmelerin Türkiye, Ortadoğu ve insanlık açısından nasıl bir aydınlatıcılık olduğu ortadadır. Kürt gerçeği ve özgürlükçü demokratik talepleri ortaya kondukça korku ve yalan çemberinin nasıl parçalandığı, gerici maskelerin nasıl düştüğü, soykırımcı zorbaların kirliliğinin nasıl açığa çıktığı görülmektedir. Başta Türkiye olmak üzere Ortadoğu'da ve tüm dünyada bugün yaşanan en çarpıcı gerçeklik budur. İnsanlık adeta kirliliğinden uyanıp yalan ve demogojiden kurtulmakta, özgürlük ve adalet temelinde insanlık yeniden doğmaktadır. Bütün bunların insanlığın geleceği açısından ne kadar büyük önem arz ettiği ortadadır.

Elli yılda Önder Apo ve PKK'nin yaptıklarını doğru ve yeterli anlamak için, bir de bunların hiç yaşanmamış olduğunu düşünelim. Peki o zaman ne olacaktı? Açık ki Kürt halkı soykırıma tümünden uğramış ve tarihte izi kalmamacasına Kürtlük tarihten silinmiş ola-

caktı. Bu da başta Türkiye olmak üzere tüm Ortadoğu'da ve dünyada soykırım suçu işlemiş ve soykırımı esas alan kapkara bir sömürgeci-faşist diktatörlük zihniyetinin ve siyasetinin egemen hale gelmesini ifade edecekti. Umutla aydınlık ve hakikat için özgürlük mücadelesi yürüten bir insanlık değil, tamamen teslim olmuş, kirliliğinden yenilmiş, adeta birbirini yercesine her şeyi tüketen bir insanlık ortaya çıkacaktı.

İşte bütün bunların da Kürt halkı ve tüm insanlık için ne kadar büyük bir felaket anlamına geldiği açıktır. Önder Apo ve PKK, yarım asırlık büyük mücadele ile Kürt halkını ve tüm insanlığı işte böylesine büyük bir felaketten korumuştur. Onları gelecek umutları olan, özgürlük iradesine sahip bulunan, özgürlük için mücadele verecek cesaret ve fedakârlığa sahip bir güç haline getirmiştir. Bütün bu gerçekler elli yılda çok daha fazla açığa çıkacak, Önder Apo ve PKK'nin tarihsel anlam ve önemi birçok çevre tarafından çok daha iyi anlaşılacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

Çok açık ki, her zaman olduğu gibi 43'üncü yılda da PKK güçlü savaşmış ve büyük kazanmıştır. Partimizin her mücadele yılı zaten olağanüstü koşullarda geçmiştir. Bu durum 43'üncü yılda da değişmemiş, 43'üncü yıl mücadelesi her bakımdan önceki yılları aşar düzeyde olmuştur. ABD-TC-KDP ittifakı, PKK'yi imha ve tasfiye amaçlı ve planlı topyekûn saldırılarını yıl boyu sürdürmüş, bu konuda hiçbir ahlaki ve hukuki kural tanımamıştır. Buna karşı hareket ve halk olarak devrimci halk savaşı stratejisi temelinde yürüttüğümüz topyekûn direniş, faşist-soykırımcı planları parçalayarak tarihi sonuçlar ortaya

çıkarmıştır. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Dem Dema Azadiye hamlesine önemli bir düzey kazandırmıştır. Şimdi bütün bunları değerlendirerek yeni mücadele yılını planlama zamanıdır.

Bilindiği gibi, 43'üncü mücadele yılının ayırt edici yanlarından biri, bu yıl gerçekleştirdiğimiz Merkez Komite Toplantımızın her alan için ortaya koyduğu çizgi düzeltmesidir. Bu çerçevede ideolojik, politik, örgütsel, toplumsal ve askeri tüm mücadele alanlarında Demokratik Modernite Çizgisinin gereklerine göre bir düzeltmeyi ve bu temelde topyekûn devrimci halk savaşı direnişini geliştirmeyi MK toplantımız öngörmüş ve somut görev olarak önümüze koymuştur. Çizgi düzeltmesini gerçekleştirdiğimiz pratik devrimci çalışma ve mücadelede başarılı olacağımızı, pratikte başardıkça çizgi düzeltmesini sağlayacağımızı belirtmiştir.

İşte geçen bir yıl boyunca tüm PKK olarak en başta bu esas üzerinde çalıştık ve mücadele ettik. Önderlik çizgisine göre geride kalan, çizgiyi doğru ve etkili bir biçimde uygulamayan, dolayısıyla devrimci imkân ve fırsatların heba olmasına yol açan hata ve eksiklerimizi bulup gidermeye, ideolojik-örgütsel duruşta düzeltmeler yapmaya çalıştık. Kuşkusuz belli bir gelişme de sağladık. Şimdi yürüttüğümüz bu ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin sonuçlarını doğru bir biçimde değerlendirmek ve ulaşılan düzeyi ortaya koymak durumundayız. Kuşkusuz, sanki böyle bir görev yokmuş gibi davranamayız, bu durumdaki dar ve yüzeysel yaklaşamayız. Tüm parti kadroları ve komiteleri olarak mevcut durumumuzu bu temelde doğru ve yeterli bir biçimde değerlendirmek zorundayız.

Diğer yandan, 43'üncü mücadele yılını Şubat ortasındaki Garê savaşı ile girdik ve yıl boyu 23 Nisan'dan itibaren AKP-MHP faşizminin Metîna, Zap ve Avaşin'e yönelik işgal saldırılarına karşı direndik. Kuşkusuz bu direniş, özgürlük mücadelesi ve savaş tarihimizin en kapsamlı ve zorlu direnişiydi. ABD ve KDP desteğini alan AKP-MHP faşizmi, söz konusu alanlardaki gerilla varlığını ezebilmek ve Medya Savunma Alanları üslenmesini ortadan kaldırmak için tüm gücüyle ve hiçbir kural dinlemeksizin saldırdı. Söz konusu saldırılarda kimyasal silah kullanımı dahil her türlü savaş suçunu işlemekten geri durmadı. TC devleti tüm iç ve dış imkânlarını seferber ederek sonuç almak istedi.

İşte Mam Reşo, Zendûra, Werxelê, Tepê Sor direnişleriyle anılan tarihi kahramanlık direnişi böyle bir saldırıya karşı gelişti. Garê'de kazanılan büyük başarıdan alınan güçle girilen söz konusu bu direnişlerle de faşist-soykırımcı saldırıya karşı büyük ölçüde kırıldı. Alanı tümenden işgal edip gerillayı ezmesine izin verilmedi ve bu temeldeki saldırı planı boşa çıktı. Bu da 37 yıllık gerilla direnişimiz açısından yeni ve çok önemli bir gelişme durumu oldu. Bu temelde planları bozulan AKP-MHP faşizminin çöküş süreci iyice hızlandı. 'Cenga Xabûr ve Bazên Zagrosê Devrimci Hamleleri'nin kazandığı askeri başarılar çok önemli bir siyasi durum ortaya çıkardı.

Şimdi TC siyaseti ve tüm dünya bu sonucu anlamaya ve buna göre yeni siyasetler oluşturmaya çalışıyor. Kuşkusuz herkesten daha çok bizim bu gelişmeleri doğru anlamamız ve gereken siyasi ve askeri tutumları geliştirmemiz gerekiyor. Yıl boyu süren Medya Savunma Alanlarındaki direnişin ideolojik, siyasi ve askeri sonuçlarını çıkartarak, kendimizi bu dersler temelinde yenileyip yeniden yapılandırmamız gerekiyor.

Yeni parti yılının İmralı tecrit sisteminin kırıldığı bir yıl olmasını istiyoruz

Ayrıca 43'üncü yıl boyunca 'Tecride, Faşizme ve İşgale Karşı Özgürlük Zamanı' direniş hamlemizi sürdürdük. Zindanlardan yurtdışına kadar dört parça Kürdistan'da halkımız ve dostlarımız Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen yoğun bir eylemlilik içinde oldu. Kadınlar ve gençler öncülüğünde süren bu mücadele önemli bir gündem oluşturdu ve ciddi bir düzey kazandı. TC devletinin ve AKP-MHP faşizminin soykırımcı uygulamaları ciddi ölçüde teşhir ve tecrit oldu.

Şimdi söz konusu hamleyi 44'üncü parti yılında çok daha güçlü yürütmeyi ve kalıcı sonuçlar elde etmeyi hedefliyoruz. Yeni parti yılının AKP-MHP faşizminin yıkıldığı ve İmralı tecrit siste-

minin kırıldığı bir yıl olmasını istiyoruz. Kuşkusuz bunun için de çok daha örgütlü, planlı ve etkili bir mücadele yürütmemiz gerekiyor. Bu da geçen yılın mücadelesinin derslerini doğru ve tam çıkarmamızı ve yeni yıl mücadelesine taşımamızı gerektiriyor. Bu temelde PKK'nin 43'üncü yıl mücadelesinin eleştirel ve özeleştirel değerlendirmeye tabi tutulması ve Apocu çizgide derslerinin doğru ve tam olarak çıkartılması hayati önem taşıyor. Her alandaki tüm yoldaşların, parti komite ve örgütlerinin Önderlik çizgisi temelinde bunu yapacağına ve 44'üncü mücadele yılına daha örgütlü ve hazırlıklı olarak gireceğine inanıyoruz.

Kapitalist modernitenin yaşadığı kriz ve kaos, 'kansereleşme ve sistemsel çürüme' olarak sürüyor

Değerli Yoldaşlar!

Partimiz PKK'nin 44'üncü resmi kuruluş yılına girerken hem dünya genelindeki ve hem de Kürdistan etrafındaki siyasi ve askeri gelişmeleri kısaca değerlendirmekte yarar vardır. Zira son birkaç ayda kayda değer bazı siyasi ve askeri olaylar ve gelişmeler yaşanmıştır. Örneğin Afganistan'da tüm yönetimi Taliban'ın ele geçirmiş olması

tedbir adına söylenen ve yapılanlar gerçekte bir oyalama ve aldatma olmaktan öte bir anlam ifade etmiyor. Kadın üzerindeki köleci baskı ve sömürü, taciz, tecavüz ve katliam uygulamaları günlük olarak artarak ve yayılarak devam ediyor. Tekelleşme had safhaya ulaşmış durumda. Öyle ki sömürü ve talanla bir tekel çevresinin ulaştığı maddi gücün dünyadaki tüm yoksulluğu gidermek için yeterli olduğu belirtiliyor.

Çok açık ki böyle bir sistemin insanlığa verebileceği hiçbir şey yoktur. Tersine bu sistem tarafından insanlık ve doğa fazlasıyla kirletilmiştir. Kuşkusuz bu durum halkların, kadın ve gençlerin, işçi ve emekçilerin, tüm ezilenlerin her gün artan tepkisine yol açmaktadır. Demokrasi mücadelesinin zeminini güçlendirmektedir. Bu temelde Kadın Özgürlükçü, Ekolojik, Demokratik, sistem karşıtı düşünce ve eylemler giderek daha çok gelişmektedir. Önümüzdeki süreçte söz konusu mücadelelerin daha çok gelişeceği ve tekeli sistem tarafından engellenemeyeceği kesindir.

Kapitalist modernite sisteminde artan çürüme, derinleşen kriz ve kaos durumu sistem içi ilişkilere de yansarak, çıkar, çelişki ve çatışmalarını artırıyor. İngiltere'siz AB ciddi biçimde huzursuz ve yeni arayışlar içinde. Çin ve Rusya,

Sovyetler Birliği'nin çözülüşüyle başlayan üçüncü dünya savaşını değerlendiren Önder Apo, savaşın uzun süreceğini ve savaştan çoklu çıkışı ihtimalinin bulunduğunu belirtmişti. Bu ihtimaller arasında savaşan taraflardan birinin kesin zafer kazanmasının mümkün olduğu gibi, tarafların zafer kazanamayarak uzlaşmaya gitmelerinin de mümkün olduğunu ifade etmişti. Hatta en güçlü ihtimal olarak da bu sonucunu, yani savaşan tarafların bir tür uzlaşmaya varmalarını göstermişti. Şimdi savaşın sonuna gelinme de, başta Afganistan olmak üzere bazı alanlarda yaşanan gelişmeler bu görüşün gerçekleşmekte olduğunu ortaya koyuyor. Yani bu konuda da Önder Apo doğru lanıyor ve tarih Önder Apo'nun görüşlerini haklı çıkarıyor.

Kısaca Üçüncü Dünya Savaşı yayılarak devam ediyor ve sistem içinde çoklu çıkar karşıtlıkları ve mücadelesi sürüyor. ABD, AB'yi daha çok olayların içine çekmeye çalışırken, Rusya ile ilişki ve mücadeleyi belli bir dengede götürüyor ve Çin ile gerginliği ise daha çok artırıyor. Bazıları ABD-Çin çatışmasının gelişeceğini, dolayısıyla ABD'nin yönünü Pasifik alanına verdiğini belirtiyor. Burada ABD-İran ilişkilerinin nasıl seyredeceği hususu da önemli bir konu

karmaktadır. Önder Apo'nun geliştirdiği Kürt özgürlüğüne dayalı 'Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi' fikri giderek bölgede daha çok yayılıp taraftar bulmaktadır.

Çünkü; adeta kangrenleşmiş olan Ortadoğu sorunlarına uygulanabilir çözüm üreten ciddi ve bütünlüklü bir görüş ve proje yoktur. Kapitalist modernite sisteminin iki yüzyıldır Ortadoğu'ya getirdikleri ortadadır. Parçalanma, savaş, kan, göz yaşı, acı, baskı ve sömürden başka bir şey vermemiştir. Bunun son adımı olan ABD'nin BOP'u da herhangi bir şey üretememiştir. Kapitalist modernite sisteminin yerli işbirlikçisi konumunda olan ulus-devlet milliyetçilikleri de bir dönem gelişme yaratıyormuş gibi görünse de, aslında sistemin bir uzantısı ve ajanı konumunda oldukları kısa sürede görülmüş ve iflas etmiştir. Ulus-devlet projesinin çözüm değil çatışma ürettiği açıkça görülmüştür. Kendilerine "Radikal İslam" denen hareketlerin de aslında kapitalist sistemden kopuk olmadıkları ve çözüm yerine sorunları daha da ağırlaştırdıkları açıkça ortadadır. İşte böyle bir çözüm-süzlük ortamında Önder Apo'nun geliştirdiği "Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi" projesi bölgenin sorunlarına çözüm getiren uygulanabilir tek projedir. Ortadoğu'daki siyasi gelişmelerin bir kez daha kanıtladığı gerçeklik budur. Güncel olarak ifade edebileceğimiz birinci gelişme bu olmaktadır.

Savaşta teknik güç önemli olmakla birlikte belirleyici olan insanın bilinci ve inancıdır

İkinci olarak, Afganistan'da yaşanan son olayları belirtmek gerekir. Taliban'ın ideolojik duruşundan öteye, Afganistan'daki son gelişmeler bölgede yaşanan önemli bir siyasi-askeri durum olmaktadır. İdeolojik açıdan da Taliban'ın İran ve benzeri güçlerden pek bir farkı yoktur. Bu temelde ideolojik farklılığı ve gereken ideolojik mücadeleyi dikkate almakla birlikte, Taliban'ın Afganistan'da başarılı olmasının politik ve askeri sonuçlarını daha yakından inceleyip anlamamız bizim açımızdan çok önemlidir. Her şeyden önce, Afganistan örneği ve Taliban deneyimi, dünyanın en etkili siyasi ve askeri gücü olan ABD'ye karşı direnilebileceğini, sonuç alınabileceğini, ABD'nin başarısız kılınabileceğini herkese göstermiştir. Yine siyaseti sadece Avrupalı güçlerin değil, Ortadoğulu güçlerin de yapabileceğini ortaya koymuştur. Savaşta teknik güç önemli olmakla birlikte, belirleyici olanın savaşan insanın ideolojik bilinci ve inancı olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Ortadoğu'da Afganistan'a dayalı radikal çeteciliğin gelişme şansı, bazılarının belirttiği kadar fazla değildir.

Üçüncü önemli durum, başta Libya ve Suriye olmak üzere Ortadoğu savaşında AKP-MHP faşizminin yenilmiş olmasıdır. Tabi tüm bunların temelinde de AKP-MHP faşizminin Kürdistan'da yenilmiş olması vardır. Bu durumun TC üzerindeki etkisi, düzenli ordunun iyice etkisiz hale gelmesi ve klasik devlet yapısının parçalanarak adeta bir faşist çete yönetiminin ortaya çıkmasındandır. Nitekim DAİŞ, El Kaide ve İxvanı Müslümin çeteciliği mevcut haliyle AKP-MHP faşizminin elinde kalmış ve Türkiye toplumunun başına bela haline gelmiştir. Başlangıçta bu güçleri kimler üretmiş ve beslemiş olurlarsa olsunlar, şimdi ortaya çıkmış olan sonuç budur. Bunun da Türkiye'nin geleceği açısından en ciddi sorunu oluşturduğu açıktır.

Dördüncü konu, Irak'ta 10 Ekim günü yapılan genel seçim ve ortaya çıkardığı sonuçlardır. Bir defa erken seçimi sokaklara dökülen kitleler iste-

mişler, fakat mevcut seçime katılmayarak yüzde yetmiş oranında boykot etmişlerdir. Demek ki Irak toplumunun istediği seçim esas olarak bu değildir. Bunun da temel iki nedeni vardır; Birincisi bu tarzda yapılan seçimin ortaya çıkartacağı yönetimin dış güçlere çok fazla bağlı olmasıdır. İkincisi ise, TC'nin işgalci saldırıları altında gerçekleşen seçime katılanların söz konusu bu işgal konusunda hiçbir şey söylememesidir. Belli ki sükut ikrardan gelir. Yani sessizlik işgali onaylamak demektir. Irak ve Başûrê Kurdistan toplumu işte bu anlayış ve siyaseti reddetmiştir.

Irak'ta 10 Ekim seçimi istikrar yaratmamış, tersine çatışma etkenlerini daha çok artırmıştır

Yüzde otuzun altında bir katılımı gerçekleşse de sonuçta yine de bir meclis seçilmiştir ve bu temelde yeni hükümet kurulmaya çalışılmaktadır. Öncelikle belirtelim ki, söz konusu seçimin kazananı yoktur, tersine çok fazla kaybedenler yanında az kaybeden ve bu temelde kazandığını sananlar vardır. Şimdi mevcut mecliste yeni hükümetin nasıl kurulacağı ciddi bir bulmaca konumundadır. Her şeyden önce, ABD, İran, Arap devletleri ve TC dengesi nasıl sağlanacaktır? Mevcut haliyle ABD tarafının Kazimi, Sadr Hareketi, Sünniler ve KDP'den oluşacak bir koalisyon hükümetini istediği ifade edilmektedir. Kuşkusuz İran tarafı da Şii partilerin katılımıyla yeni hükümetin kurulmasını istemektedir. Belli ki kendi aralarında nükleer silah konusunu müzakere eden ABD ile İran, yeniden Irak üzerinde çatışma konumundadır. Zaten Kazimi'nin evine saldırı yapılarak gereken mesaj verilmeye çalışılmıştır.

Açıkça görüldüğü ki, 10 Ekim seçimi Irak'ı istikrara kavuşturmamış, tersine çatışma etkenlerini daha çok artırmıştır. Bu durumda Irak'ın yeni süreçte yeni çatışmalara sahne olması olasılığı güçlüdür. Bu durum hem Başûrê Kurdistan'ı ve hem de Kürdistan bütünlüğünü yakından etkilemektedir. Eğer hükümet ortağı olur ve de fırsat bulursa, mevcut KDP Yönetiminin Şengal ve Medya Savunma Alanlarını daha fazla askeri olarak hedefleyeceği, YNK'yi ise yakın geçmişin Goran'ı gibi yedekleyerek etkisiz hale getirmek isteyeceği açıktır. Bu bakımdan, mevcut seçim sonuçları hem Irak ve hem de Kürt siyaseti açısından ciddi olumsuzluklar içermektedir.

Irak seçimlerinin Suriye üzerinde de olumsuz etkileri olacaktır. Özellikle Kuzey ve Doğu Suriye KDP tarafından daha fazla hedeflenecektir. Nitekim bunları ilk günden değerlendiren AKP-MHP faşizmi, ABD veya Rusya'dan onay çıkartarak Kuzey ve Doğu Suriye'ye saldırı istemiş, fakat şimdiye kadar ihtiyaç duyduğu onayı alamamıştır. Rusya verdiği söz gereği AKP-MHP faşizminin İdlib'den çıkmasını isterken, ABD Yönetimi QSD ile ilişkilerine daha fazla sahip çıkıyor görünmektedir. Bunun sonucunda AKP-MHP faşizminin saldırı tehditleri gerilemiş görünmektedir. Ancak bu konuda hem ABD-Rusya ilişkilerini dikkatle takip etmek ve hem de AKP-MHP faşist diktatörlüğünün son bir çırpını olarak çılgınca yapabileceği saldırılara karşı hazırlıklı olmak gerekir. Çünkü faşist-soykırımcı diktatörlüğün ömrünü uzatmasının savaştan başka yolu yoktur.

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz bizim açımızdan daha önemlisi Kürt sorunu etrafında yaşanan gelişmeler olmaktadır. Nitekim Hareket ve halk olarak Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde yürüttüğümüz özgürlük mücadelesi eski zihniyet ve si-

söz konusudur. ABD-İran görüşmeleri yeniden başlamış ve yapılan son Irak seçimlerinden bölge ile Kürdistan'ı etkileyen bazı önemli sonuçlar çıkmıştır. Libya, Yemen ve Karabağ savaşları ile Doğu Akdeniz ve Suriye üzerinde bazı gelişmeler yaşanmaktadır. ABD'nin Çin ve Rusya ile ilişkileri zaman zaman gerginleşmekte, AKP-MHP faşizminin ABD ile Rusya arasında gidip gelen politikaları iyice tıkanmış bulunmaktadır. Bunlar çerçevesinde bazı önemli noktalara parça parça dikkat çekmek, 44'üncü parti yılında başarmamız gereken politik ve askeri görevleri belirlemek yararlı olacaktır.

Her şeyden önce, esas olarak Ortadoğu üzerinde yaşanan üçüncü dünya savaşının yayılarak sürdüğünü belirtmemiz gerekiyor. Söz konusu siyasi ve askeri gelişmeler üçüncü dünya savaşı içinde gelişen ve yaşanan olaylar oluyor. Savaş önemli ölçüde yayılmış ve derinleşmiş ve otuz yılı aşmış olsa da henüz savaştan çıkış için ciddi bir ipucu gözüküyor. Yani kapitalist modernite sisteminin derin krizi ve kaosu devam ediyor. Önder Apo'nun deyimleriyle 'kansereleşme ve sistemsel çürüme' sürüyor. Ekolojik yıkım ve doğanın tahribi ve tüketilişi dolu dizgin gidiyor. Bu çerçevede

artan güçleri oranında dünyanın çeşitli yerlerinde etkin hale gelmek istiyor. ABD'nin gittikçe gerilemekte olduğu artık çıplak gözle bile görülebiliyor. İran'la görüşmelere yeniden başlaması, Afganistan'da yaşanan durum, Irak ve Suriye'de yaşananlar bunu açıkça gösteriyor. ABD zorla egemenlik altına alamadığı güçlerle uzlaşma içine girme eğilimi gösteriyor.

Tarih Önder Apo'yu doğruluyor

1990'ların başında Sovyetler Birliği çözülürken birçok çevre bunun bir ABD zaferi olduğunu ve dünyada ABD imparatorluğunun kurulacağını söylemişti. Bu görüşe Önder Apo itiraz etmiş, ABD'nin Sovyetler Birliği karşısında güçlü olduğunu, dolayısıyla çözülen Sovyetler Birliği'nin gerileyen ABD olacağını belirtmişti. Şimdi Önder Apo'nun bu görüşleri gerçekleşiyor ve tarih Önder Apo'yu bir kez daha açıkça doğruluyor. Çünkü; ABD, zorla bastıramadıklarıyla uzlaşma yolunu seçiyor. Çeşitli sorunlarda AB'nin daha etkili hale gelmesini istiyor ve birçok konuda Rusya ile anlaşmalı hareket ediyor. En son Suriye konusunu bile Rusya'ya havale etme eğiliminde olduğu gözleniyor.

oluyor. Çünkü Dünya Savaşı çerçevesinde en önemli çatışma durumu ABD-İran arasında yaşanandı. Bu çatışma Kasım Süleymani cinayetiyle uç noktaya ulaşmıştı. Fakat ABD'nin yeni yönetimi çatışma kapısını açık tutmakla birlikte nükleer görüşmeleri yeniden başlatarak uzlaşma kapısını da açmış oldu. Şimdi söz konusu durumun nasıl seyredeceği hususu en çok merak edilen konu olmaktadır. Çünkü bu durum tüm dünyayı ve en çok da Ortadoğu'daki gelişmeleri etkilemektedir.

Değerli Yoldaşlar!

Açık ki hem kapitalist sistem içi ilişkilerin artması ve hem de sistem karşıtı mücadelelerin gelişmesi en çok bölgemiz Ortadoğu'yu etkilemektedir. Çünkü çelişkiler en çok bu bölgede yoğunlaşmıştır ve Üçüncü Dünya Savaşı esas olarak bu bölgede yaşanmaktadır. Mevcut çelişkili ve çatışmalı durum bölgeyi sürekli germekte ve daha büyük patlamalara hazır bir fıçı haline getirmektedir. Bu da yeni arayışları ve artan mücadeleleri ortaya çıkarmaktadır. Böyle bir durum da en etkili çözüm gücü olarak Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigmasını öne çı-

yasetleri değiştirmekte ve önemli gelişmelere yol açmaktadır. Açık bir kültürel soykırım dayatması olduğu için Kürt sorunu ağır bir sorundur ve söz konusu sorunun çözümü doğrultusunda gelişmeler de hızlı ve kısa sürede olmamaktadır. Ancak bu temelde yürütülen mücadelenin de değiştirici etkisi güçlü, yaygın ve derin olmaktadır. Nitekim Kürt Özgürlük Mücadelesi günümüzde açık bir dünya devrimi haline gelmiş durumdadır.

TC devleti, Kürtlere karşı saldırıda eskisi kadar destek almakta zorlanmaktadır

Çok iyi bildiğimiz gibi, Kürdistan özgürlük mücadelesine öncülük eden Önder Apo ve PKK'ye karşı ABD, TC ve KDP arasında somut bir ilişki ve ittifak vardır. Ortak planlamayla çalışan bu ittifak, mücadelenin iyice yoğunlaştığı ve keskinleştiği son yıllarda daha açık ve de çıplak gözle görülebilir hale gelmiştir. Çok açık ki, söz konusu ittifakın temel amacı Önder Apo ve PKK gerçeğini tasfiye etmek ve izlerini tarihten silmektir. Söz konusu güçler bu amaç doğrultusunda sürekli görüşüp tartışmakta, ortak plan ve projeler hazırlayıp iş bölümü yapmakta ve PKK'yi imha ve tasfiye saldırılarını ortak bir biçimde ve sıkı dayanışma içinde yürütmektedirler. Düşmanlık düzeyindeki Önder Apo ve PKK karşıtlığı bu üç gücün bir araya getirmekte ve sıkı bir ittifak halinde tasfiye saldırılarını yürütmeye yöneltmektedir.

Fakat yine çok iyi gözlemlediğimiz gibi, söz konusu üç gücün PKK'nin imha ve tasfiyesinden sonraki amaçları ortak değildir. Herkes biliyor ki, TC Devletinin ve AKP-MHP faşizminin tek amacı Önder Apo ve PKK'nin tasfiyesi değildir; onunla birlikte ve ona dayanarak Kürt soykırımını tamamen gerçekleştirmek ve Kürt halk varlığını tarihten silmektir. Kendileri buna "Kök kazıma" diyorlar ve çok açık bir biçimde Kürt halkına karşı kök kazıma savaşı yürütüyorlar. Kürt halk varlığını bu temelde bitirmek, yok etmek istiyorlar. Kürtler üzerinde böyle bir soykırım saldırısı yürütüyorlar. Günümüzde bu saldırıyı AKP-MHP faşizmi en üst düzeyde sürdürüyor. CHP ve İyi Parti gibi devlet partileri de adeta "Biz daha etkili yürütürüz" diyerek AKP-MHP ile yarışıyorlar. Kısaca bu bir devlet politikası ve devlet partilerinin hepsi esas olarak bu politika temelinde kuruluyor ve pratik yapıyor.

TC Devletinin Kürtleri yok etme zihniyeti ve siyaseti, içinde yer aldığı sistem tarafından eskisi kadar desteklenmiyor. Kapitalist modernite sisteminin öncüsü olan ABD, Önder Apo ve PKK'ye karşı saldırıda TC devleti ile ortak görüş ve politikayı esas alıyor, fakat TC devletinin Kürt halkını tümünden yok etme zihniyeti ve politikasına olduğu gibi katılmıyor. Kürtlerin Ortadoğu'da önemli bir güç olduğunu artık görüyor ve kendi çıkarı doğrultusunda bu güçten yararlanmak istiyor. Bunun için de Kürt bağımsızlık ve özgürlük çizgisini temsil eden Önder Apo ve PKK'nin tasfiye edilmesi temelinde işbirlikçi Kürtlüğün geliştirilmesi için çalışıyor. Bir çizgi olarak Önderlik ve PKK'yi tasfiye edip, bunların yarattığı gelişmeleri işbirlikçilik temelinde kendi çıkarı doğrultusunda kullanma çabası yürütüyor. Yani bağımsızlık ve özgürlükçü Kürt olarak Önder Apo ve PKK gerçeğine karşı çıkıp düşmanlık yaparken, işbirlikçi Kürtlüğü ise destekliyor ve besliyor.

ABD'nin öncülük ettiği küresel kapitalist hegemonyacılıkla TC sömürgeci-soykırımcılığı arasında Kürtlere karşı işte böyle bir görüş ayrılığı bu-

lunuyor. Kürt özgürlük mücadelesinin gelişimi ve kalıcı başarılar kazanması söz konusu görüş ayrılığını büyüttmüş ve açık hale getirmiş durumdadır. Özellikle son dönemde Kuzey ve Doğu Suriye'ye yaklaşımda ABD ile TC arasındaki görüş farklılıkları ve tartışmalı durum bunu açıkça göstermektedir. Bu temelde TC devleti, Kürtlere karşı saldırıda eskisi kadar destek almakta zorlanmaktadır. Bir NATO üyesi olarak on yıllardır Kürtlere karşı soykırım uygulamalarında NATO'nun desteğini sonuna kadar kullanmıştır. Ancak bunun da sonuna doğru gelindiği, TC devletinin eskisi gibi NATO desteği alamayacağı gözleniyor. TC'nin soykırımcı zihniyeti ve siyasetinin geleceğinin olmadığı açıkça görülüyor. Tarih Kürt özgürlüğü için adeta göz kırıyor

Hareket olarak savaşa göre olma ve devrimci halk savaşı stratejisinin gereklerine göre kendini yapılandırıp pratikleşmede eskiye oranla bazı gelişmeler olsa da hala ciddi bir yetersizlik ve strateji dışılık durumu devam etmektedir. Var olan devrimci imkânların savaşa sevk edilmesinde ciddi yetersizlikler vardır. Etkili eylem planlama ve pratikleştirme zayıftır. Bir bütün olarak savaşa yaklaşımdaki yetersizliklerimiz aşılmış değildir. Bu da gerillanın gelişimini ve öz savunma savaşının örgütlenmesini zayıf bırakmaktadır.

İşbirlikçi ihanet bu düzeyde olmasaydı tarihin seyri kesinlikle farklı olurdu

Kuşkusuz burada en olumsuz rolü KDP'nin temsil ettiği işbirlikçi ihanet çizgisi oynuyor. KDP Yönetimi kendi varlığını PKK'nin yok edilmesi üzerine iyice oturtmuş bulunuyor. Bu temelde Önder Apo ve PKK'nin yok edilmesi için TC ve ABD ile her türlü ilişki ve ittifak içine giriyor. Sonrasında ise TC ile ABD'nin arasındaki bir yerde duruyor. Kendisinin tam egemenliği dışında kalan Kürtlüğün yok edilmesinde TC zihniyeti ve siyasetiyle birleşiyor. Kürt varlığını sadece kendisinin mutlak denetimi ve egemenliği altındaki varlık olarak öngörüyor. Böylesi bir tekçi ve antidemokratik zihniyet ve siyaset, pratikte ise her türlü işbirlikçi ilişki ve ittifaklar içine girebiliyor. Dahası kendi dışında hiçbir farklı düşünce ve siyasetin özgürce var olmasını da istemiyor. On yıllardır diğer Kürt parti ve örgütlerine hep böyle yaklaştı ve bugün de hem PKK'ye hem de YNK'ye yaklaşımı yöntemde farklı olsa da aynı amacı ifade ediyor.

Şunu hiçbir zaman unutmamalıyız: Kürdistan'daki tüm olumsuzlukların,

Kürtlerin böyle bir sömürgeci-soykırımcı saldırı altına alınmasının ve bundan kurtuluşun bu kadar ağır ve zor gerçekleşmesinin baş sorumlusu KDP ve koruculuk sisteminde somutlaşan işbirlikçi ihanettir. Eğer söz konusu işbirlikçi ihanet bu düzeyde olmasaydı, o zaman tarihin seyri kesinlikle farklı olurdu ve özgürlük mücadelesinin gelişimi ve sonuçları daha farklı seyrederdi. Eğer Kürtler için tarih bu kadar ağır şekillenmişse ve özgürlük mücadelesi bu kadar zorluklarla yürütülüyorsa, bütün bunlar her şeyden çok işbirlikçi ihanetten kaynaklanıyor. Dolayısıyla faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele işbirlikçi ihanete karşı mücadeleden ayrılmıyor.

Çok açık ki, bütün bunlar 2021 yılı mücadelesi içinde bu kadar açık ve net hale geldi. ABD-TC-KDP ittifakının 2021 yılı için hazırladığı PKK'yi imha ve tasfiye planının gerilla ve halk direnişi temelinde başarısız kılınp boşa çıkarılması sonucunda söz konusu tutum ve duruşlar bu kadar açık görüldü. Kısaca bütün bunların altında öncelikle

HDP'nin yürüttüğü 'Demokrasi İttifakı' da çok ciddi bir alternatif olma konumuna sahiptir. AKP-MHP faşizminin tüm saldırılarına karşı direnmesi ve ayakta kalması HDP bloğunu çok daha güçlü ve etkili hale getirmiş durumdadır. Kuşkusuz sonucu bundan sonraki mücadele ve izlenen politikalar belirleyecektir.

Kürdistan özgürlük mücadelesindeki ısrar ve başarı, ABD ve öncülük ettiği sistem güçlerinde kısmi bir zihniyet ve siyaset değişimi yaratmıştır. Geçmişte Kürt varlığını inkâr ve imha etmeyi öngören zihniyet ve siyaseti tüm yönleriyle desteklerken, şimdi kendi sistemleriyle gelişmeyen Kürt varlığını kabul eder noktaya gelmişlerdir. Ayrıca Afganistan ve benzeri örnekler göstermektedir ki, mücadelede ısrar eden karşıtlarıyla uzlaşma eğilimi içine de zaman zaman girmektedirler. Bu noktada doğru politikalar izlenir ve özgürlük mücadelesinde ısrar edilirse Kürt iradesini daha ileri düzeyde tanırl hale getirilmeleri mümkündür.

Açık ki esas yara Kürt ulusal demokratik birliğini yaratamama olmaktadır.

gerillanın Garê zaferi ve Metîna, Zap, Avaşin direnişi var. Cenga Xabûr Devrimci Hamlesi ile Bazên Zagrosê Devrimci Hamlesi'nin başarısı var. TC işgal saldırılarının Medya Savunma Alanlarındaki yenilgisi ve AKP-MHP faşizminin çöküşü bütün bunların böyle açığa çıkmasını ve görülür olmasını sağlıyor. Yine bu sonucun ortaya çıkmasına tecride, faşizme ve işgale karşı yürütülen Özgürlük Zamanı Direniş Hamlesi yol açıyor. Kadınlar ve gençler öncülüğünde Kürt halkının ve dostlarının dört parça Kürdistan ve yurtdışında gösterdikleri demokratik direniş işte bu sonuçların ortaya çıkmasına yol açmış bulunuyor.

Bunlar temelinde şu hususları somut olarak ifade edebiliriz: 2021 yılında gelişen gerilla ve halk direnişi, ABD-TC-KDP'nin PKK'yi imha ve tasfiye planını başarısız kılmıştır. Bu, son derece açıktır ve kendileri dahil herkes bu gerçeği ifade etmektedir. Bunun sonucunda AKP-MHP faşist diktatörlüğü kesin çöküş içindedir. Çünkü; ABD ve kapitalist sistemin kendine verdiği görevi başaramamıştır. Artık AKP-MHP faşizmi gidicidir. Sadece bunun ne zaman ve nasıl gerçekleşeceği üzerinde durulmakta ve tartışılmaktadır. Daha şimdiden yerine neyin konacağı yönündeki arayışlar ve mücadeleler başlamış durumdadır. Kapitalist sistem tarafından düzen içi muhalefet partileri bir araya getirilerek alternatif yapılmak istenmektedir. Fakat

Bunda da temel sorun işbirlikçi-hain zihniyet ve siyasettir. Aileci ve aşiretçi çıkarları ulusal demokratik çıkarların önüne geçirmektedir. KDP'de somutlaşan bu çizgi, günümüzde belli bir pratik-maddi güce sahip olsa da, gelişen özgürlük mücadelemiz tarafından iyice teşhir ve tecrit edilmiştir. Başta Başûrê Kurdistan olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında işbirlikçiliğin kitle desteği iyice zayıflatılmıştır. Son Irak seçimlerinde yaşadıkları ciddi oy kaybı da bu durumun açık göstergesi konumundadır. Doğru ideolojik ve politik yaklaşım temelinde etkin mücadele edilirse işbirlikçi ihaneti daha da daraltmak ve Kürt ulusal demokratik birliğini yaratmak mümkündür.

Egemen güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmak önemlidir

Değerli Yoldaşlar!

Buraya kadar yapmaya çalıştığımız kısa değerlendirmeler bile göstermektedir ki, doğru bir ideolojik ve politik yaklaşım gösterme ve etkin mücadele etme temelinde Kürt sorununun özgürlükçü demokratik çözümü için gereken verileri ortaya çıkarmak mümkündür. Hem küresel düzey ve hem de Ortadoğu'nun ve Kürdistan'ın durumu bunun için gereken imkân ve fırsatları sunmaktadır. Ancak bunları iş-

letebilmek için kuşkusuz doğru politikalar izlemeye ve yaratıcı mücadele etmeye gerek vardır. Yani ideolojik, politik ve pratik görevlerin doğru tespiti ve başarılı uygulanması gerekir.

Peki, mutlaka başarılması gereken söz konusu görevler nelerdir? Çok genel ve kısa olarak ifade etmek istersek, bir çırpıda şunları sıralayabiliriz: Bu süreçte yürütülecek devrimci görevlerin başında AKP-MHP faşizmini yıkacak bir devrimci savaşı başarıyla geliştirmek gelir. Dört parça Kürdistan'da gerilla ve halk direnişini böyle bir amacı gerçekleştirecek düzeye ulaştırmak esastır. Bunun için, bütün alanlardaki devrimci çalışma ve mücadelenin durumunu bu amaç ve devrimci halk savaşı stratejisi temelinde yeniden düzenlemek ve yaratıcı taktiklerle yeterli hale getirmek gerekir. Kuşkusuz baş düşman olan AKP-MHP faşizmine karşı savaşırken, her türlü pasifist ve işbirlikçi eğilimi etkisiz kılmak ve AKP-MHP iktidarının yerine soykırım politikalarını yürütecek başka güçlerin gelmesine de izin vermemek gerekli

ve önemlidir. Bu çerçevede daha bilinçli, örgütlü ve planlı bir mücadeleye ihtiyaç vardır. Yine başta Türkiye halkları olmak üzere komşu halklarla ve devrimci-demokratik güçlerle stratejik düzeyde devrimci ittifakları daha da geliştirip güçlendirmek esastır.

Elbette böyle bir mücadeleyi esas olarak halkımızın öz gücüyle ve komşu halklarla stratejik ittifaklar temelinde geliştirmemiz gerekir. Fakat egemen güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmak da önemlidir. Bu anlamda TC içi siyasetin yaşadığı çelişik durumları değerlendirmek kadar, taktik düzeyde TC devletinin komşu devletlerle çelişkilerinden yararlanmak da gereklidir. Bu çerçevede TC-Şam Yönetimi arasındaki çatışmalı durum devam etmektedir. Her ne kadar Kazımı Yönetimi AKP-MHP faşizmiyle hareketimize karşı ittifak yapmış olsa da, Irak içi çelişkili ve çatışmalı durum birçok açıdan imkân ve fırsat sunmayı sürdürmektedir.

Küresel düzeyde başta kadın ve gençlik, işçi ve emekçi hareketleri olmak üzere sistem dışı tüm güçlerle ilişki ve dayanışmayı sürekli güçlendirmek, mümkün olan yerde bu ilişkileri stratejik düzeye vardırarak en temel görevlerden biri durumundadır. Yine sistem güçleri arasındaki çelişkilerden yararlanmayı mutlaka başarmak gerekir. Özellikle bu güçlerin AKP-MHP faşizmiyle yaşadıkları çelişik durumları ustaca de-

ğerlendirmek esastır. Fakat burada dikkatli olmak, taktik düzeydeki ilişki durumunu stratejik ilişkiyle karıştırmamak, yine söz konusu ilişkide atıl ve etkisiz kalmamak önemlidir. Kısaca mevcut gelişmeler yeni değerlendirmeler yapmayı, ortaya çıkan yeni görev durumlarını belirlemeyi ve birçok alanda örgütlenme ve çalışma tarzında yenilik ve yeniden yapılanma gerçekleştirmeyi gerektirmektedir.

Değerli Yoldaşlar!

Hem dışımızdaki gelişmeler hem de yürüttüğümüz mücadelenin sonuçları bize bir kez daha ve çok açık bir biçimde faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele etmenin ve kazanmanın mümkün olduğunu göstermektedir. Nereden bakarsak bakalım ve olayları nasıl ele alırsak alalım, ortaya çıkan gerçek durum budur. AKP-MHP faşizmini yıkmak, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti ortadan kaldırmak, İmralı tecrit ve işkence sistemini parçalayarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamak mümkündür. Fakat bunun için de doğru, örgütlü ve sonuç alıcı mücadele gereklidir. Tabi bu da tüm görevleri başarıyla yürüten bir partileşme, gerillalaşma ve demokratik uluslaşma ile olur. Dikkat edilirse bütün

celeriz. Bunlardan düşmanın durumu ve neler yapılabileceğini kestirmeye çalışırız. Elbette her zaman bunu yapmak da gereklidir. Fakat belirleyici olan her zaman partileşme durumu-muzdur. Bu da ideolojik-örgütsel çizgi gerçeğini anlamak ve çizgi mücadelesine girmek, doğru askeri çizgide, yani gerilla ve öz savunma çizgisinde gerillalaşmak, demokratik ulus çizgisinde halk eğitim ve örgütlenmesini yaparak savaşı halk gerçekliğine ulaşmak demektir. Yani devrimci savaşa göre örgüt ve devrimci savaşa göre halk yaratmayı bilmektir.

Bunun içindir ki, her toplantı ve eğitim yoğunlaşmasında bu sonuca ulaşıyoruz. Nitekim bu yıl yaptığımız Merkez Komite toplantısında da bu sonuca ulaştık. On gün aşkın süre yürüttüğümüz yoğun tartışmalar bizi sonuçta çizgi sorunlarına ve bunların çözümünün gereğine götürdü. İdeolojik, politik, örgütsel ve askeri çalışmalar düzeyinde Önderlik çizgisinin, yani Demokratik Modernite Kuramının neresinde olduğumuzu sorgulamak durumunda kaldık. Sonuçta birçok bakımdan çizgi dışılıklar yaşadığımızı ve bunları mutlaka düzeltmemiz gerektiğini tespit ettik. Hepsini madde madde yazılı karar ve plan haline getirerek sizlere sunduk.

olarak mücadelede ortaya çıkan sonuç gösteriyor ki yaşanan düzeltme ve gerçekleştirilen pratik yetersiz olmuştur. Çünkü; mücadelede önemli gelişmeler yaratmış olmakla birlikte esas amaçladıklarımıza tam ulaşamadık. Faşizmi yıkmak, tecridi kırma ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamada belli bir gelişme olsa da bunlar pratikte tam olarak gerçekleşmiş değildir. O halde pratik mücadelede yetersiz kalınmıştır ki, bunun da partileşmedeki zayıflıklardan kaynaklandığı kesindir.

Kolektif çalışamama durumlarını mutlaka aşmalıyız

Açık ki partileşme üzerinde durmamız ve yaşanan sorunları mutlaka aşmamız gereklidir. Bireyciliği, kendini beğenme ve kendinde ısrarı, komünal yaşayamama ve kolektif çalışamama durumlarını mutlaka aşmalıyız. Unutmayalım ki bizdeki bireyciliğin anlayış boyutları vardır ve küçük-burjuva sınıf temeline dayanmaktadır. Yani hepimizde kendimize göre anlayışlar oluşuyor ve bunları tek doğrular olarak partiye dayatıyoruz. Kendi doğrularımızda ısrar ediyoruz. Dahası parti komiteleri hangi kararları alırsa alsın, biz kendi doğrumuz, anlayışımızı esas alıp uygula-

Toplumsal alanda eskiyi tekrar eden ve propaganda ile yetinen bir çalışma düzeyi bir türlü aşılamamaktadır. Bazı ideolojik çalışma alanları ise, darlığı aşım değişim yaşayacağım diye tersine dönmekte ve partiden uzaklaşarak liberalize olmaktadır. Darlık ve tutuculuk parti pratiğimize yapışmış kötü bir hastalıktır. Bu nedenle sayısız devrimci imkân heder olup gitmektedir. Parti ve cephe düzeyi aşarak demokratik uluslaşma içine bir türlü yeterince girilememektedir. Belli ki bir hastalık düzeyinde yaşadığımız darlık ve tutuculuğu her alanda mutlaka aşmamız gerekiyor.

Parti içinde sorundan korkmamak, tersine sorunları çözememekten korkmak gerekir

Hareket olarak savaşa göre olma ve Devrimci Halk Savaşı Stratejisinin gereklerine göre kendini yapılandırıp pratikleşmede eskiye oranla bazı gelişmeler olsa da hala ciddi bir yetersizlik ve strateji dışılık durumu devam et-

leşme sorunları kesinlikle çözülür ve aşılar. Peki, o zaman hiçbir sorun kalmaz mı? Partide elbette sorun olur ve sorunlar hiçbir zaman tümünden bitmez; fakat eski sorunlar çözümsüz kalıp devam etmez, var olan sorunlar çözülerek aşılar ve bu da devrimci gelişmeye hizmet eder, bu temelde de ortaya yeni sorunlar çıkar. Demek ki parti içinde sorundan korkmamak, tersine sorunları çözememekten korkmak gerekir. Tüm yoldaşlar bu bilinçle hareket ederse de çözülmeyen sorun kalmaz.

Değerli Yoldaşlar!

Partimizin resmi kuruluşunun 43'üncü yıldönümü vesilesiyle sizleri kutlamak ve bazı hususları bir kez daha kısaca değerlendirmek istedik. Gördük ki Önderlik ve şehitler çizgimize uygun bir savaş yılı yaşamışız ve PKK'nin kahramanlık çizgisini Metîna, Zap ve Avaşın direnişleriyle daha da geliştirmişiz. Fakat bu da yetmemiş ve hedeflediğimiz sonucu vermemiştir. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirebilmek için daha güçlü, planlı, örgütlü ve etkin bir eylemliliğe ihtiyacımız vardır. Böyle bir mücadeleyi geliştirebilmek için de yeterli imkân ve fırsata sahibiz. Gerisi bize kalıyor, söz konusu imkân ve fırsatları doğru görüp yeterince örgütleyerek pratiğe sevk edecek parti öncülüğünün işi oluyor. Bir kez daha önümüze Apocu çizgide doğru partileşme, gerillalaşma ve demokratik uluslaşma görevi çıkıyor. İşte 44'üncü PKK yılına girerken bu gerçeği net olarak görmemiz ve yeni parti yılını daha büyük bir savaş ve zafer yılı haline getirebilmek için kendimizi yenilememiz gerekiyor. Parti Yönetimi olarak tüm yoldaşları ve parti komitelerini bu temelde kendilerini yenilemeye ve yeni PKK yılını bu temelde karşılayıp büyük başarı yılı haline getirmeye çağırıyoruz!

Yine görüyoruz ki, PKK'nin 44'üncü resmi yılı, aynı zamanda Önderliksel Doğuşun ve PKK'nin örgütsel temellerinin atılışının ellinci yılı oluyor. Önmüzdeki Newrozda ellinci Önderlik ve PKK yılına giriyoruz. Çok açık ki, ellinci yılda Önderlik ve şehitler çizgisinde parti ve mücadeleyi çok daha fazla geliştireceğiz. Tecridi kırıp faşizmi yıkarak, ellinci yılı Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün gerçekleştiği bir yıl haline getireceğiz. İlk yarım asrın son yılını özgürlük mücadelesinde gerçek bir final yılı olarak değerlendireceğiz. Bunlar temelinde de ikinci yarım asra Önderlik ve parti olarak başarıyla gireceğiz. Önder Apo öncülüğünde PKK olarak ilk yarım asırda yaptıklarımız, ikinci yarım asırda yapacaklarımızın aynası olacak.

Bu inançla bir kez daha Önder Apo'nun, tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Parti Bayramını kutluyor, Haki Karer Yoldaş şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, tüm parti komite ve kadrolarını 44'üncü PKK yılında daha doğru ve güçlü partileşerek 'Önder Apo'ya fiziki özgürlük' hamlesini başarıya yürütmeye çağırıyoruz!

PKK'nin resmi kuruluşunun 43'üncü yıldönümü kutlu olsun!

Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soykırımcı Diktatörlük!

Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!

Yaşasın Özgürlük Öncümüz PKK-PAJK!

Biji Réber Apo!

PKK Yürütme Komitesi

başarıları doğru partileşme yaratırken, başarısızlıklar da partileşmedeki zayıflıklar sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle partileşmenin neresinde olduğumuzu her zaman kendimize sormalı ve doğru cevaplar vermeliyiz. Önderlik savunmaları ve çözümlemeleri temelinde kendimizi eğiterek doğru partileşmeyi mutlaka geliştirmeliyiz.

Apocu ruh, bilinç, irade ve örgütlülükle başaramayacak görev, yenilmeyecek düşman yoktur

Partimizin 43'üncü yıl mücadelesi bir kez daha kanıtlamıştır ki, koşullar ne kadar zor ve ağır olursa olsun ve imkânlar ne kadar az bulunursa bulunsun, Apocu ruh, bilinç, irade ve örgütlülükle başaramayacak görev, yenilmeyecek düşman yoktur. Medya Savunma Alanlarındaki kahramanca direniş bunu binlerce kez kanıtlamıştır. Her şeyin belirleyicisi Apocu ruh, bilinç, irade ve örgütlülüktür. Bu da doğru partileşmek ve öncülük görevlerini başarır hale gelmek demektir. Bunun için de her zaman ve her yerde partileşme üzerinde durmalı ve çareyi burada aramalıyız. Kuşkusuz politik ve pratik koşulların değerlendirmesini yaparız, somut koşulların özelliklerini in-

Tüm parti komitelerine ve kadrolarına dağıttık. Bunlar temelinde gereken düzeltmenin yapılmasını ve yeterli hale gelmesini istedik.

Şimdi bütün bunlar arkadaşlarımızın bilgisi dahilindedir. Kararlardan öteye yapılan geniş tartışmalar da sunularak anlayış düzeltmesine katkı sunulmak istenmiştir. Peki, bütün bunlar üzerinde ne kadar yoğunlaşıldı? Gereken düzeltmeler ne kadar yapıldı? Apocu çizgide doğru pratikleşme ne kadar geliştirildi? İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesi ne kadar verildi? İşte bu sorular temelinde geçen yıl pratiğinin sonuçlarını değerlendirmek ve derslerini çıkarmak gerekir. Zira bütün o tartışmalar ve kararlara bu yıl içinde pratikleşmek içindi. Yani sonraya ertelenen görevler durumunda değillerdi. Tersine 2021 yılı pratiğini çizgi temelinde doğru ve yeterli geliştirebilmek içindi. O halde pratiği sorgulamalı ve Merkez Komite toplantımızın aldığı kararları pratikte ne kadar uygulamış olduğumuzu ortaya koymalıyız. Tabi uygulamadıklarımızın nedenlerini de izah etmeliyiz.

Kuşkusuz tüm yoldaşlar ve parti komitelerimiz bu temelde çalışma yürütüp yoğunlaşma yaşadılar ve belli gelişmeler de sağladılar. Birçok alanda bazı düzeltmeler de yaşandı. Fakat bir bütün

maya koyuyoruz. Yani parti imkânlarıyla kendi anlayışımızın pratikleştirilmesini istiyoruz. Bu da örgütsel yaşamda komünalizmi ve örgütsel çalışmada kolektivizmi ortadan kaldırıyor.

Belli ki böyle olmaz ve böyle yaklaşım davranmak doğru değildir. "Benim görüşüm" diyerek parti içinde ayrı görüş sahibi olarak kalamayız. Bireylerin değil, partinin görüşü vardır ve her kadro da işte bu görüşü esas alır. Bu görüşü de Önderlik ve parti toplantıları belirler. O halde Önderlik görüşlerini partinin doğru görüşleri olarak görüp özümsemek gerekir. Yine kendi görüşümüzle çelişse bile kendi durumumuzdan vaz geçerek örgütün aldığı kararları doğru kabul edip uygulamamız gerekir. Ancak böyle Önderlik gerçeğine ve parti kolektivizmine katılabilir. Ancak bu biçimde parti iradesiyle bütünleşilebilir. Partileşmek de böyle bir anlayış ve irade bütünlüğü içinde erimek demektir.

Diğer yandan devrimci çalışma ve mücadelede darlık ve tutuculuk devam etmektedir. Açılım yapamama ve yaratıcı olamama yaşanmaktadır. Bu durum ideolojik, politik, toplumsal ve askeri tüm çalışma alanlarında yaşanan bir durum olmaktadır. Bu nedenle askeri alan çalışmalarında var olan imkân ve fırsatlar yeterince pratiğe sevk edilememektedir.

Partimizin resmi kuruluşunun 43'üncü yıldönümü vesilesiyle sizleri kutlamak ve bazı hususları bir kez daha kısaca değerlendirmek istedik.
Gördük ki Önderlik ve şehitler çizgimize uygun bir savaş yılı yaşamışız ve PKK'nin kahramanlık çizgisini Metîna, Zap ve Avaşın direnişleriyle daha da geliştirmişiz.
Fakat bu da yetmemiş ve hedeflediğimiz sonucu vermemiştir.
Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirebilmek için daha güçlü, planlı, örgütlü ve etkin bir eylemliliğe ihtiyacımız vardır.

mektedir. Var olan devrimci imkânların savaşa sevk edilmesinde ciddi yetersizlikler vardır. Etkili eylem planlama ve pratikleştirme zayıftır. Bir bütün olarak savaşa yaklaşımdaki yetersizliklerimiz aşılmış değildir. Bu da gerillanın gelişimini ve öz savunma savaşının örgütlenmesini zayıf bırakmaktadır. Partide gerillalaşma, halkta öz savunma temelinde savaşı halk gerçekliği zayıf kalmaktadır. Oysa gerillaya göre parti, öz savunmaya göre halk haline gelmemiz gerekir. Demokratik Modernite Çizgisinin gereği budur. Kürdistan'da özgürce var olmak ancak bununla mümkündür.

Benzer başka birçok husus üzerinde durulabilir ve mevcut duruma ilişkin eleştiri ve değerlendirme yapılabilir. Fakat şimdiye kadar bunlar fazlasıyla yapılmıştır ve de bilinmektedir. Çok fazla tekrarın da düzeltici olmadığı görülmüştür. Geriye bilinenin doğru ve etkili bir biçimde pratikleştirilmesi kalmaktadır ki, tüm parti kadroları işte böyle yaparsa o zaman mevcut parti-

KÜRDİSTAN'DA İHANETÇİLİĞİN SONUNA DOĞRU

Bugün Kürtler açısından hainliği temsil edenler yönlerini ve yüzlerini KDP'ye vermiş durumdadırlar. Mevcut durumda KDP, Enkidu ruhunun bedenleşmesi anlamındadır. Tarihten gelen Enkidu ruhu, KDP'de aradığı bedene kavuşmuştur. Bugün Kürdistan'ın dört parçasında var olan ve geliştirilmek istenen hainlik, KDP ekseninde kendini örgütlemeye ve varlığını garantiye almaya çalışmaktadır. Dikkatle bakıldığında Kürdistan'ın dört parçasında sömürgecilikle iş birliği halindeki tüm kesimlerin yönlerini KDP'ye verdikleri, dahası bir şekilde KDP ile direkt ilişkide oldukları görülür.

Xebat Andok

Önder Apo: “Kürt toplumu normal bir toplum değildir ki, onun için normal çözümler geliştirelim.” dedi. Evet, Kürtler pek çok özelliğiyle tarihten gelen özgün bir toplum olma karakterindedir. Bu özgünlüğü pek çok olumlu özelliklerle oluşturduğu gibi, olumsuzluklar da oluşturmaktadır. Kürtleri görece diğer toplumlardan ayıran farklılıklardan bir tanesi de kendi içinden diğer toplumlardakine benzemeyen bir işbirlikçiliğin ortaya çıkmasıdır.

Bu konuda Kürtleri diğer toplumlardan ayıran en temel husus, ilk ihanetin çıkışının fazlasıyla kendilerini ilgilendirmesidir. İnsanın komünal olan özüne ihanet temelinde gelişen hiyerarşik-devletçi sistemin Kürtlerin ana ve atalarının yaşadığı Verimli Hilal'deki toplumsal sisteme karşı gelişmiş olması Kürtlerin ana ve atalarını insanlığa ihanet etmişlerle erkenden tanıştırmıştır. Bu yönüyle Kürtlerin ana ve ataları ilk sömürgecilere, yayılmacılara, zorbalara karşı varlıklarını ve özgürlüklerini korumak amacıyla tarihin ilk direnışlerinin sahibi olmuşlardır. Kürtler açısından en olumsuz olanı ise bu yayılmacı, sömürgeci, istilacı dış güçlerin giderek Kürtler içinde kendilerine işbirlikçi devşirebilmeleridir.

Enkidu tüm 'Kürt' hainlerinin hikayesini anlatır

Mitolojideki Enkidu'nun hikâyesi bu yönüyle oldukça öğreticidir ve aslında tüm 'Kürt' hainlerinin hikayesini anlatır. İlk Kürt haini olarak sembolize edilebilecek olan Enkidu tüm 'Kürt' hainlerinin ata babasıdır; onun karakteri bir genetik kodlama biçiminde kendisinden sonraki tüm hainlerin özü olacaktır. Bu nedenle onu anlamak tüm hainleri anlamada kolaylaştırıcı olacaktır.

Enkidu, ilk devlet olan Uruk'un ölümsüzlük peşindeki ilk kralı olan Gılgamesh kendisine el atıp onu sistemeleştirinceye kadar da doğal bir insandır. O, 'ya hep ya hiç' kuralının hakim olduğu kabile toplumunun bir üyesidir. Doğayla bir ve bütündür. Bu nedenle de doğanın dilinden anlamaktadır, tüm hayvanlarla ve bitkilerle konuşabilmektedir. Doğanın dostu Enkidu'yu bitkiler ve hayvanlar kendilerinden sayar ve asla ondan korkmazlar. Öte taraftan Enkidu hayli heybetli ve 'gamêş' kadar güçlüdür. Özcesi Enkidu komünal toplumun bir üyesi, doğanın dostu ve oldukça da güçlüdür.

Sonra uygarlık Theptilla'nın suretinde kendisini Enkidu'ya gösterecektir. Sonraları Yunan dünyasında Pandora üzerinden Epimetheus'un başına gelenler, çok önceden Thep-

tilla üzerinden Enkidu'nun başına gelecektir. Enkidu uygarlığın 'nimetleri' karşısında kendini kaybedecektir. Uygarlık, şehir onu kendisine çekecektir. O giderek toplumsallığından kopacak, 'ben'in yürüttüğü bir kişiye dönecektir. 'Ben'in ruhsallığı, Enkidu'nun bedenini alıp Gılgamesh'te sembolize edilen uygarlığa götürecektir. Bu yönüyle Enkidu belki de kendi kabile komününden kopan ilk 'Kürt'ü anlatmaktadır. Kabileden, eş deyişle toplumdaki kopmakla insanın başına nelerin geleceğine de iyi bir örnektir.

İlginç olan, Enkidu'daki bu başkası olma halini birinci doğanın hissetmesi ve bu haine tavır almasıdır. Öyle ki Enkidu başkalaşıma uğradıktan sonra, kendisiyle daha önce bir ve dost olan hayvanlar ondan korkarak kaçacaklardır. Bu canlılar nezdinde Enkidu artık kire ve kötülüğe bulaşmış ve karşısında tedbir alınması gereken bir düşmandır. Onan kaçışları bundandır. Dost gitmiş, yerine düşman gelmiştir. Şaşmaz bir duygusal zekâyla yaşayan birinci doğanın bileşenlerinin Enkidu'da yaşanan ruhsal değişimi fark etmeleri ve kendilerini korumaya almaları bu açıdan son derece anlamlıdır. Öyle ya doğa dostu birinin hain olduktan sonra etrafa yaydığı elektronlarının aynı kalmasını beklemek oluştun ya da varolmanın diyalektikğine terstir. Hainin her şeye karşı hain olduğunu ilk fark edenlerin de hayvanlar olması, birinci doğanın canlılığını göstermesi açısından da ayrıca önemlidir.

Böylelikle Enkidu birinci ana olan doğadan ve ikinci ana olan toplumdaki kopmuş, köksüzleşerek anasını öldüren ilk Orest olarak iş görmeye koyulmuştur.

Kendi toplumunu bastırmaya, fethe etmeye, işgal etmeye yönelen düşman güce itaat etmek üzere, kendi gerçekliğinden kopan, kendi toplumuna ters düşen ve ona karşı savaşan Enkidu, Kürt kabile şefini temsil eden Humbaba'da sembolize edilen kaynak topluma karşı acımasızdır. Ona hainliğini hatırlatan kaynağın kurutulması için elinden geleni yapar. Öyle ki dış düşman Gılgamesh'in durduğu anlarda bile o durmaz, varlığıyla kendisine hain olduğunu hatırlatacak olan kaynak toplumu tümünden kurutmaya yeminlidir adeta.

Mayasını Enkidu'nun attığı Kürt hainliği bundan sonra bir gelenek olarak durmayacak ve günümüze kadar gelecektir. Önder Apo bu geleneksel akışı “Gılgamesh Destanı'ndaki ilk şehirli işbirlikçi Kurti olan Enkidu, belki de tüm şehirli, sınıflı ve iktidar işbirlikçisi Kurti'lerin ilk atasıdır. Destandaki Humbaba, Dağ Kurti'sidir. Enkidu ihanet ettiği Humbaba'yı öldürmesi için Gılgamesh'e âdeti yal-

varır. Günümüzdeki işbirlikçi Kürti'yi ne de yaman çağırıştırıyor! Demek ki ikisi arasındaki fark 'u' harfi üzerindeki noktalar kadar olabilir derken pek de haksız sayılmayız.” şeklinde değerlendirmektedir.

Kapitalist modernite dönemine kadarki Kürt işbirlikçiliği

Merkezi uygarlık sisteminin yayılması sürecinde Kürdistan'a hakim olan her gücün yanı başında bir Kürt işbirlikçi takımı hemen oluşmuştur. Harpagos gibi kimi özel durumların dışında, aşiret hiyerarşisinde üst tabakada yer alan bu kesimlerin pozisyonu esas olarak dıştan gelen egemenlikle iş birliği yapma temelindedir. Tümünden kendi aşiretinden dolayısıyla toplumundan kopma, erime ve başkalaşıma gibi bir durum söz konusu değildir. Arap egemenliğine kadar durumun böyle olduğunu söylemek mümkündür. Önder Apo bu durumu şöyle açıklar: “Araplaşma öncesi Kürt hiyerarşik önderleri kabile kültürüyle hâlâ yakın bağ içindeydiler, aynı kabile ve aşiretin mensuplarıydı. Dolayısıyla sınıflaşma zayıftı. Çıkarları sınıflaşmadan ziyade, kabile ve aşiret içinde hiyerarşinin üst tabakası olarak kalmalarını daha yararlı ve gerekli kılıyordu. Aşiret kültürel bağlarını yitirip yalnız birey veya aile olarak yabancı hâkim hanedanlık kültürü içinde erimeleri çıkarlarına uygun değildi. Böyle bir durumda her şeylerini yitirebilirlerdi. Önlerinde bunu kanıtlayan çok sayıda tarihsel örnek vardı. Kürt kabile ve aşiret gerçekliği kendi kültürüne çok katı bir biçimde bağlı olup, dış güçlerle bütünleşmeyi ve asimilasyonu olanaksız veya istisnai kılıyordu. Bunun yanı sıra tarihsel olarak sınıflaşmanın maddi koşullarının fazla gelişmemiş

olması (kent ve devlet kültürüyle az karşılaşmış olmaları) ve en önemlisi, dıştan kaynaklı işgalci, fetihçi ve sömürgeci istilalara karşı sürekli mücadele içinde olmaları bunda önemli rol oynamıştı.”

Arapların egemenliğiyle Kürdistan'ın durumunda önemli bir değişim yaşanır. Dört Halife döneminden sonra başlayan Emevi Hanedanlığı, Araplardan başlayarak, başta Kürtler olmak üzere egemenlik altına alınan tüm yerlerde, klasik köle-efendi veya aşiret üyesi-aşiret reisi ilişkisi yerine Avrupa'daki serf-senyör ilişkisini xulam-ağa, bende-derebey biçiminde kurar. Bu yönüyle Emevi Hanedanlığı'nın hem Araplar hem de diğer toplumlar içinde çok yaygın bir aristokratlaştırma politikası geliştirdiğini ve bunda başarılı olduğunu söylemek mümkündür. Kürtler açısından da yaşanan bu olmuştur. Aşiret üyesi-aşiret reisi ilişkisinden xulam-ağa ikilisi doğmuştur. Aşiret bağlarından kopmakla gelişen bu sınıflaşmada, Kürt aristokrasisi kendi cephesini Arap aristokrasisinin yanı sıra olarak belirleyecek ve geleceğini ona bağlayacaktır. Bir taraftan özellikle seyyitlik üzerinden soyunu ehl-i beyte bağlamaya çalışırken, diğer yandan hâkim hanedan aristokrasisiyle evlilik bağlarıyla sistemle bir olmaya, çıkar birliği etmeye çalışacaktır. Bundan sonrası Kürt aristokrasisi açısından yaşanan başkalaşarak, kendi dilini, kültürünü hakir görme, Araplaşmaya çalışma olacaktır. Kendi kabile dil ve kültüründen hızla uzaklaşma yaşanacak ve pek çok örneğinde olduğu gibi kullanılan dil bile farklılaşacaktır. Tabi bunu total bir anlayışla ele almamak önemlidir. Bahsedilen gelişme ovalık alanlarda, kentlerde, ağalığın

devşirileceği yerlerde ve daha çok da Kürt üst tabakasının içinde gerçekleşmiş, toplumun tümüne yayılma kapasitesinde olmamıştır.

Kapitalist modernite döneminde Kürtlere dayatılan toplu hainlik

Kürtlerin kendi köklerinden kopartılarak, başkalaşıma uğratılması, kültürel soykırım sürecine alınması ise kapitalist modernite döneminde gerçekleşecektir. Kürtler dış güçler karşısındaki özerk duruşlarını 19. yüzyıldan itibaren önemli ölçüde yitirmeye başlasalar da esas olarak Birinci Dünya Savaşı sonrasındaki ulus-devlet şekillenmelerinden sonra tümünden kaybetmiştir. Bu da Kürtlerin hem fiziki hem de kültürel olarak soykırımın kısılcasına alınmalarının önünü sonuna kadar açmıştır. Başta İngilizler olmak üzere kapitalist modernite güçlerinin kurduğu Irak, Suriye, İran ve TC ulus-devletlerinin egemenliği altında Kürtler fiziki ve kültürel soykırım cenderesine alınacaktır. Fiziki olarak soykırıma uğratılmış olan zaten uğratılmış olacak, geriye kalan ise kültürel soykırım sürecine alınarak başkalaşıma uğratılacak ve böylelikle kendi özüne, doğasına, köklerine ihanet eder hale getirilecektir. Bu yönüyle kapitalist modernite döneminde Kürtlere dayatılan toplu hainliktir. Her Kürt'ün kendi köküne, tarihine, tarihsel toplumsal gerçekliğine ihanet etmesi temel amaçtır. Bunun gerçekleşmesiyle Kürt soykırımının başarılması amaçlanmaktadır. İşte bu soykırım savaşında Kürt işbirlikçi kesimine de geçmiştekinden farklı olarak biçilmiş rol, soykırımda 'araç' olma rolüdür.

Önder Apo: “Kürt aristokratik geleneğini değerlendirirken Avrupalı-

larla, hatta dünyanın herhangi bir köşesindeki örneklerle karıştırmamak gerekir. Bu konuda kendine özgü bir konumlanma geliştirilmiştir. Bu aristokratik tabakanın rolü, Kürdistan ve Kürtler üzerinde ulus-devletlerin tahakkümünü ve kapitalist sömürü tarzlarını geçerli kılmada araçsal bir konuma indirgenmiştir. Bu konumlanma son iki yüz yılda özenle, başta şiddet ve zorlama yoluyla, giderek tüm toplumsal alanların tahribini hedefleyen ‘özel ve örtülü soykırım’ yöntemleriyle Kürtlüğün tasfiye edilmesinde temel araç olarak değerlendirilmiştir.” demektedir.

Evet, Enkidu’nun Gılgamesh’ten yalvarıncasına istediği kök kurutmayı, Enkidu’nun bugünkü çocukları aynı iştahla sömürgeci-soykırımcı güçlere uşaklık ederek gerçekleştirmek için seferber olmuş hal-deler.

Bugün Kürtler açısından hainliği temsil edenler yönlerini ve yüzlerini KDP’ye vermiş durumdadırlar. Mevcut durumda KDP, Enkidu ruhunun bedenleşmesi anlamındadır. Tarihten gelen Enkidu ruhu, KDP’de aradığı bedene kavuşmuştur.

Bugün Kürdistan’ın dört parçasında var olan ve geliştirilmek istenen hainlik, KDP ekseninde kendini örgütlemeye ve varlığını garantiye almaya çalışmaktadır. Dikkatle bakıldığında Kürdistan’ın dört parçasında sömürgecilikle iş birliği halindeki tüm kesimlerin yönlerini KDP’ye verdikleri, dahası bir şekilde KDP ile direkt ilişkiye oldukları görülür. Bu açıdan KDP’yi kendi topluluğundan kopmuş, ona ters düşerek ona karşı savaşanların cephesinde yer alanların bileşkesi olarak tanımlamak yerindedir.

Önder Apo KDP’nin PKK öncesi ve sonrası var olma gerekçesini şöyle açıklamaktadır: “1975’ten sonra grubun bağımsız olduğu anlaşılınca,

nelinde nasıl bir kontrol ve tasfiye örgütü olduğuna dair örneklerin ise haddi hesabı yoktur. Bu konuda herhangi bir tartışmaya yer vermeyecek denli kesin bilgiler o kadar çoktur ki!

KDP Parastin’i MİT’in bir şubesi haline getirmiştir

KDP’nin Başûr’da ne denli tekçi, otoriter ve büyük parçalanmalara neden olduğunu, rakiplerini veya

dırgan bir tutum takındığı belgeli gerçeklerdendir. Gladyo görevlendirmesi temelinde Kürt Özgürlük Hareketi’ni tasfiye etmek, böylelikle sömürgeci-soykırımcı TC rejimini kurtarmak üzere TC ile birlikte 1992 yılında özgürlük gerillasına karşı nasıl savaştığı ve özgürlük gerillası saflarına gönderdiği sızmalar üzerinden gerilla çizgisini nasıl yozlaştırmak istediği bilinmektedir. Gerillaya karşı içine girdiği sürekli savaş halinin yanı sıra Önder Apo’nun esa-

her dediğini emir olarak telakki eden KDP o günden beri özgürlük gerillasına karşı TC adına savaş pozisyonu almıştır. Soykırım saldırılarına karşı özgürlük savaşı veren Kürt özgürlük gerillası karşısında operasyonel bir pozisyon alan KDP, Rojava kaçkınlardan devşirdiği ve TC’nin eğitim donattığı roj çeteleri ve PKK düşmanlığı temelinde eğittiği özel birlikleriyle özgürlük gerillasına karşı savaşa girmiştir. Bu kapsamda Xelifan’da toplam dokuz gerilla kalışçe

rumdadir. Xelifan’da katlettiği gerilla cenazelerini vermemesine tepki duyan Amedli bir ananın “xwîna wan bozix e, ew ne ji me ne.” sözü aslında halkımızın da her şeyin farkında olduğunu göstermektedir.

Dolayısıyla gerçekte KDP’ye yönelik yapılan tespitlerde bir yetersizlik yoktur. Yetersizlik daha çok KDP’ye karşı alınması gereken tavırda görülmektedir. KDP’nin Kürt’e saldırırken gösterdiği cesaret, KDP’ye karşı tutum alması gerekenler tarafından yeterince gösterilmemektedir. İhaneti nasıl kendine özgü ise, ihanet karşısındaki tutumda da bir özgünlük söz konusudur.

Dünyanın neresinde olsa, KDP’nin yaptıklarının %1’ini bir örgüt yapsa, o halk veya halkın içinden çıkan örgütlü güçler bu zararlı yapıyı hemen ortadan kaldırırlar. Dünyanın hiçbir yerinde ihanete bu kadar müsamaha gösterilmemiştir. Hatta şu da denebilir Kürdistan’da da herhangi bir parti KDP’nin yaptıklarının çok azını yapmış olsaydı, şimdiye kadar o da yaşatılmazdı. O halde KDP verdiği bu hayati zararlara karşın nasıl oluyor da hala Kürdistan’da varlığını

sürdürebiliyor? KDP tüm bu suçları işlerken, soykırımcı güçlere uşaklık edecek düzeyde pervasızlaşırken, bu cesareti nereden alıyor, onu kim yaşıyor ve daha da önemlisi bundan sonra ne yapmak gerekir?

KDP’ye neden gerekli tavır alınmıyor?

KDP’nin ne Başûr ne de Kürdistan’ın diğer parçalarındaki halkı bir şeyden saymaması, önemsememesi kendisi açısından programsaldır. Programında halka değil, dış güçlere dayanarak zafere ulaşmayı esas alan bir oluşumdur. Halkın verdiği desteği sadece meşruiyeti elde etmek ve dış güçlerden destek almak için önemsemektedir. Bunun dışında KDP nezdinde halkın, halk örgütülüğünün bir önemi yoktur. Zaten KDP tarihine bakıldığında sömürgeci güçler de dahil dış güçlerin ne denli kontrolünde ve kucağında olduğu hemen anlaşılır. Onlara göre dış güçlerden desteğin alınmadığı anlar, adeta ölüm anlarıdır. Dış güçlerden destek alınan anlar ise en güçlü olunan anlardır. Nitekim silahlı on binlerce peşmerge ve destekleyen halkı olduğu halde, 1975 Cezayir Antlaşması ile dış güçlerin desteğinin kesildiği anlaşıncaya hemen ‘aş betal’ ilan edilerek peşmerge lağvedilmiş ve özgürlük davasının bittiği ilan edilmiştir.

Tabi kendileri açısından bu denli önemli ve hayati olan dış desteğin alınmasının neyin karşılığında olduğu ise ne denli karattersiz, ilkesiz, iradesiz, işbirlikçi ve ihanetçi hale geldiklerinden anlaşılmaktadır. Dar kişisel, ailesel çıkarları için kendini her yönüyle sömürgeciye, soykırımcıya, kapitaliste peşkeş çekmek; onur, namus, haysiyet, Kürtlük ve insanlık adına bir şey bırakmamıştır. Yüzsüz bir hale gelinmiştir.

KDP’yi belirtilen temelde güç haline getirmeye çalışan kapitalist modernite güçleri böylelikle hem Kürt

kendisine boyun eğmeyenleri tasfiye etmek için her türlü hile ve komploya başvurduğunu, Kürdistan’ı sömürge statüsünde tutan Irak ile bile ittifak yapmaktan geri durmadığını biliyoruz. Şimdi ise Başûr’u her yönüyle soykırımcı TC’nin işgaline açtığı bir dönemi yaşıyoruz.

Rojhilat Kurdistan’ındaki özgürlük mücadelesini yürüten Kürt partilerinin sömürgeci İran rejimi tarafından tasfiye edilmesi için KDP’nin nasıl seferber olduğu ve bu yaptıklarından dolayı Rojhilat’ta ‘cahşên sensor’ (kırmızı-beyaz puşi takmalarından dolayı) olarak adlandırıldıkları ve bugün de Rojhilat partilerini kendi çıkarları temelinde kullanmayı sürdürdüğü herkesin malumudur.

retiyile sonuçlanan uluslararası komploda oynadığı uğursuz, komplocu rolle ne kadar büyük zarar verdiğini tüm Kürtler bilmektedir. Önder Apo’nun yakalanması, PKK’nin terörist örgüt olarak ilan edilmesi için bizzat Mesut Barzanî imzasıyla pek çok yere mektupların, belgelerin gönderildiği açığa çıkmıştır.

Şimdi de Kürt Özgürlük Hareketi’nin tasfiyesi için oluşturulmuş olan tasfiye konseptinin başarısı için kendisine verilmiş olan rolü oynamayı sürdürmektedir. KDP mevcut durumda, soykırımcı TC’nin PKK şahsında Kürtlere yönelik geliştirdiği tüm saldırıları meşrulaştıran güçtür. KDP’nin sağladığı bu meşruiyet olmazsa, TC’nin hiçbir yerde Kürtlere bu denli

katledilmiştir. Tıpkı soykırımcı TC gibi davranarak katlettiği gerillaların cenazelerini ailelerine bile vermemektedir.

Dahası TC’nin her defasında “MİT-TSK ortak operasyonu” diye böbürlenerek ilan ettiği saldırıların tümü özünde “Parastin-TSK ortak operasyonu”dur. MİT diye anılan aslında Parastin’dır. KDP’nin istihbarat örgütü Parastin soykırımcıya, sömürgeciye karşı değil özgürlük gerillasına karşı bilgi toplama, noktaları tespit etme seferberliğindedir. KDP örgütlü bir şekilde istihbarat örgütünü bunun için harekete geçirmiş ve Parastin’i MİT’in bir şubesi haline getirmiştir.

KDP’nin Rojava’da ENKS üzerinden nasıl da soykırım saldırılarını meşrulaştırdığı, dahası Kürt soykırımını gerçekleştirmek isteyen TC ve ona bağlı çetelerle aynı çatı altında nasıl çalıştığı yine herkesin malumdur.

DAİŞ ile iş birliği yaparak Şingal’dan nasıl kaçtığı, yüz binlerce Êzîdiyi soykırımın pençesine nasıl attığı başta Êzîdiler olmak üzere tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşmiştir. Mevcut durumda da Şingal’ın özerklik iradesinin ortaya çıkmaması için TC ile birlikte çalışmakta, Êzîdi halk önderlerini TC’ye vurdurtmakta, kamplarda rehine olarak tuttuğu yüz bini aşkın Êzîdinin kutsal mekanları Şingal’e dönüşüne engel olmaktadır.

Dünyanın hiçbir yerinde ihanete bu kadar müsamaha gösterilmemiştir

Kısacası KDP’nin yaptığı kötü-lükler saymakla bitmez. Üstlendiği rol gereği kendisinden daha farklı beklenti içinde olmak safillik olur. Önderliğimiz zaten yıllardır KDP’nin ne olduğunu ne yaptığını, neyi amaçladığını, kimler adına hareket ettiğini vb her yönüyle ortaya koymuş du-

2017 referandum fantezisi ardından iyiden iyiye iradesizleşen ve TC’nin her dediğini emir olarak telakki eden KDP o günden beri özgürlük gerillasına karşı TC adına savaş pozisyonu almıştır. Soykırım saldırılarına karşı özgürlük savaşı veren Kürt özgürlük gerillası karşısında operasyonel bir pozisyon alan KDP, Rojava kaçkınlardan devşirdiği ve TC’nin eğitim donattığı roj çeteleri ve PKK düşmanlığı temelinde eğittiği özel birlikleriyle özgürlük gerillasına karşı savaşa girmiştir.

KDP üzerinden Sterka Sor (Kızıl Yıldız) eliyle müdahalede bulunulduğu, bunda Alaattin Kapan denilen ve en son Haki Karer’i katleden unsurun kullanıldığı bilinmektedir. KDP’nin başından itibaren İsrail paralelinde ve NATO’yla bağlantılı olarak hareket ettiği ve Kürdistan genelinde bir kontrol örgütü olarak destek gördüğü kesindir. Gladio’nun denetiminde olduğu ve özellikle 1961’den itibaren Türk Gladio’sunun da desteğiyle silahlandırılıp ayaklanmaya teşvik edildiği belirtilebilir. Aynı desteğin İran Şahlığı üzerinden sürdürüldüğü çok sayıda belgeyle kanıtlanacaktır. Dolayısıyla KDP üzerinden Kürdistan’daki sol gruplaşmalara yapılan müdahalelerin Gladio’nun dolaylı desteğiyle gerçekleştiğini görmek önem taşımaktadır.”

Bir gladio örgütlenmesi halinde tasarılan KDP’nin Kürdistan ge-

Bakurê Kurdistan’dan çıkmış olan ve dört parçada devrimci-demokratik bir çizgide örgütlenmeyi esas alan T-KDP’nin MİT direktifleri temelinde nasıl tasfiye edildiğini, ‘İki Saitler Olayı’ndan herkes bilmektedir. 1970’lerde Kürt Özgürlük Hareketi’nin ortaya çıkmasından sonra ise gladyonun verdiği görevler kapsamında Stêrka Sor üzerinden Haki arkadaşın ve düşmana tek mermi sıkmayan KUK üzerinden onlarca yoldaşımızın şehadetinde rol aldığını ve Apocu Hareket’in Kürdistan’da gelişmemesi için nasıl seferber olduğunu herkes bilmektedir. Geliştirilmek istenen gerilla mücadelesini gladyo adına nasıl kendi denetimine almaya çalıştığı, Kürtlerin varlığının garantisini olan 15 Ağustos 1984 Atılımı’nı Mesut Barzanî’nin nasıl engellemek istediği, bunun gerçekleşmemesi üzerine de giderek nasıl sal-

saldırması mümkün olmayacaktır. Mesur Barzanî’nin “TC’nin Kürtlerle değil PKK ile sorunu vardır” sözü, bu kapsamda söylenmiş bir söz olmanın yanında, bu kişinin PKK’yi ve PKK’yi destekleyen on milyonlarca Kürt’ü Kürt olarak görmediğini ortaya koymaktadır. TC’nin soykırım politikalarını bu şekilde meşrulaştıran, TC’nin Kürt düşmanlığını maskeleyen Mesur Barzanî bu tutumuyla, soykırımcı TC ile ne denli görüş ve tutum birliğinde ve gerçekte Kürtlükle alakası olmayan, sömürgecilerce Kürtlere karşı kullanılan bir aparat olduğunu ispatlamış oldu.

Bununla da yetinmeyen KDP, Başûr da dahil tüm Kürdistan’ın varlığının ve savunmasının teminatı olan özgürlük gerillasına karşı gladyo ve soykırımcı TC adına savaşmaktadır. 2017 referandum fantezisi ardından iyiden iyiye iradesizleşen ve TC’nin

tarihsel toplum gerçeklîğini temsil eden Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeyi hem de bu oluşumu bölgedeki çıkarları temelinde kullanmayı amaçlamaktadır. Önder Apo kapitalist modernite güçlerinin KDP'yi nasıl kurguladıklarını şöyle belirtmektedir: "Kuzey Irak (Güney Kürdistan)'daki Kürt Federe Devleti'ni yalnızca yörenin burjuva dönüşümü olarak değil, tüm Kürdistan'daki işbirlikçi sınıfın burjuva dönüşümü olarak değerlendirmek gerekir. Kökeni eskidir. Tüm isyanlarda ve milliyetçi örgütlenmelerde bu yönlü çözüm hep hedef olarak belirlenmiştir. Aralarındaki çok parçalanmışlığa ve dağınıklığa rağmen, bu güçlerin yeni konumunu Kürt kapitalist modernitesi olarak değerlendirmek mümkündür."

Halkın KDP ihanetine tepki göstermesi engelleniyor

KDP de kendisinin 'Kürt kapitalist modernitesi' olarak geliştirilmek istendiğinin farkında ve bilincinde olduğundan, bu yönlü dış desteğin kesilmeyeceğini düşündüklerinden bu kadar pervasızlaşmakta, halka düşmanlık etmektedir. Kötülükteki ve ihanetteki cesareti buradan gelmektedir. Halka ihtiyaç duymamalarının nedeni de budur.

Peki, bu bilinmesine rağmen KDP'ye neden yeterli tepki geliştirilmemektedir? Bunda da dış güçlerin verdiği destek, yarattığı algı belirleyici düzeydedir. Soykırımcı, sömürgeci ve kapitalist modernist güçler Kürtler adına KDP'yi öne çıkardıklarından, muhatap aldıklarından, Kürtlere ilişkin geleceği KDP üzerinden kurguladıklarını sürekli dile getirdiklerinden ve bunun karşıt kutbu olan Kürt Özgürlük Hareketi'ni ortak düşman ve geleceği olmayan örgüt olarak ilan ettiklerinden KDP'ye yönelik olması gereken düzeyde bir tepki gelişmemekte, alınması gereken tutum alınmamaktadır. Böylelikle bu güçler, tüm Kürtlerin yönünü ve yüzünü KDP'ye vermeye çalışmaktadır. 'KDP olmazsa hiçbir yerden destek alınamayacağı, Kürtlerin her şeylerini kaybedecekleri' gibi bir yalan, sürekli bir şekilde söylem ve uygulamalarla pompalanmaktadır. Bununla halkın KDP ihanetine olan tepkisi engellenmek ve KDP'leşme yaygınlaştırılmak, ihanet derinleştirilmek istenmektedir. Kürtlük adına yazıp çizen, kendisine milliyetçi diyen, esasında ise çıkarıcı, teslimiyetçi ve halka güvensiz olan kimi kesimlerin yukarıda belirttiğimiz temelde KDP'yi Kürt varlığının garantisi olarak gös-

Gidişat KDP'ye meşruiyet sağlayan sınırlı halk desteğinin de tümden yok olacağı şeklindedir. Son Belarus-Polonya sınırında yaşananlar KDP'nin yönetimindeki Kürdistan'dan bedel ödemiş Kürtlerin nasıl ölümüne koşarcasına kaçtıklarını göstermektedir. İktidar olanaklarından nemalandırdığı çok sınırlı bir kesimin dışında KDP'nin hitap edebildiği, etkileyebildiği bir toplumsal kesim artık kalmamıştır. Varlığını TC'den aşırma bir despotlukla sağlayabilmektedir.

terme çabaları da halkın daha sert tutum almasına olumsuz etki eden faktörlerden olmaktadır.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin çıkışı ihanete vurulmuş en büyük darbedir

Kuşkusuz buraya kadar belirttiklerimiz halk düşmanı cephede yer alanların yapıp ettikleridir. Ama asıl önemli olanı Kürt'ün tarihsel-toplumsal gerçeklîği temelinde var oluşunu ve özgürlüğünü savunan, bunun için mücadele eden özgürlük güçlerinin durumudur. Kürt Özgürlük Hareketi'nin çıkmasının bile bu ihanetçi duruşa ve soykırım politikalarına vurulmuş en büyük darbe olduğu tarihsel gerçeklerden bellidir. İhanetçiliğin, soykırımcı rejimin ve kapitalist modernite güçlerinin Önder Apo ve PKK düşmanlığı kaynağını zaten bu çıkıştan almaktadır.

Kürt Özgürlük Hareketi işbirlikçiliği ve ihaneti Kürdistan'da tarihinin en zayıf konumuna düşürmüştür. Varsın KDP ABD, İsrail, İngiltere ve TC gibi güçlerin desteğini alarak

güçlü olduğunu düşünsün. Kürt Özgürlük Hareketi'nin büyük bedellerle yürüttüğü özgürlük mücadelesi sayesinde Kürt halkının iradeleşmesi, örgütlenmesi, mücadele eder hale gelmesi KDP'ye ve onun arkasındaki tüm güçlere vurulmuş en büyük darbedir. Özgür Kürt'ün binlerce yıldan sonra tekrardan en güçlü şekilde Kürdistan'da, Ortadoğu'da ve dünyada giderek kendini görünür kılması, karşıt ucu olan işbirlikçiliği, ihanetçiliği alabildiğine zayıflatmıştır.

KDP'nin iddia ettiğinin tersine, temel güç halktır, toplumdur. Örgütlü toplumdaki daha büyük bir güç yoktur; halktan kopuk, halkı hakir ve güç kaynağı olarak da dış güçleri gören KDP'nin anlamadığı da budur. Zaten bu nedenledir ki Kürt halkı nezdinde KDP ideolojik, politik, toplumsal ve askeri olarak çoktan miadını doldurmuş, bitmiştir. Onu ayakta tutan Kürt soykırımını başarmak, bölgeyi emperyalist emelleri temelinde dizayn etmek isteyen TC gibi soykırımcı güçlerle bilinen kapitalist modernitenin hegemon güçleridir. Eğer hala ayaktaysa, yaşıyorsa, yaşayabildiğinden değil, yaşıtıldığını

dandır. Onu yaşatan halk değil dış ve soykırımcı güçlerdir. Ama buna rağmen durumu son derece vahimdir. Bu güçlerin desteğiyle, iktidarın tüm olanaklarıyla ve bol hileli bir şekilde girdiği 10 Ekim 2021 Irak seçimlerinde bir önceki seçimlerde aldığı oylarının ancak yarısını alabilmiştir. Bütün Kürdistan'da ve Irak'ta aldığı oy oranı faşizm koşullarında seçime giren HDP'nin sadece Amed'de aldığı oy kadar bile etmemektedir. Gidişat KDP'ye meşruiyet sağlayan sınırlı halk desteğinin de tümden yok olacağı şeklindedir. Son Belarus-Polonya sınırında yaşananlar KDP'nin yönetimindeki Kürdistan'dan bedel ödemiş Kürtlerin nasıl ölümüne koşarcasına kaçtıklarını göstermektedir. İktidar olanaklarından nemalandırdığı çok sınırlı bir kesimin dışında KDP'nin hitap edebildiği, etkileyebildiği bir toplumsal kesim artık kalmamıştır. Varlığını dış güçlerin verdiği destekle, iktidarını da Erdoğan-Bahçeli'den aşırma bir despotlukla sağlayabilmektedir.

Toparlarsak, bir taraftan tüm dış güçlerin saldırdığı Kürt Özgürlük Hareketi ve halkın ona gösterdiği büyük teveccüh öte tarafta ise dış güçlerin tümünün desteklediği KDP ve halkın ona verdiği büyük ders ortadadır.

Kazanan çağdaş Humbaba, kaybeden çağdaş Enkidu olmuştur

Humbaba ve Enkidu'nun ardılları bugün Kürt Özgürlük Hareketi ve KDP olarak büyük bir savaş halindedirler. Kürt kabile kültürünü savunan Humbaba'nın ardılı PKK, bugün kabilenin komünal kültürüne dayanan Demokratik Ulusla Kürt varlığını ve özgürlüğünü fedaice savunmaktadır. İlk kral, ilk sömürgeci Gilgameş'in işbirlikçisi Enkidu; Kürt varlığına ve özgürlüğüne saldıran günümüzün Gilgameşleri soykırımcı TC ve kapitalist modernite güçlerinin basit bir aparatı, işbirlikçisi KDP olarak işini icra etmek-

tedir. Yeni Enkidu da eski Enkidu gibi içinden geldiği toplumun yok olması, kökünün kuruması için can atmakta, teşvik edici olmaktadır. Ama geçmiştekinden farklı olarak o dönem Gilgameş ve onun ihanetçi işbirlikçisi Enkidu Humbaba'yı öldürerek amaçlarına ulaşırlarken, yani dönem Kürt toplumsallığını dağıtmayı başarırlarken; günümüzün Gilgameş ve Enkiduları günümüz Humbabası karşısında güç kaybetmekte ve yenilmektedir. Günümüz Humbabası zaten yenilmiş, dağılmış olan Kürt toplumsallığını özüne ve doğasına uygun bir şekilde yeniden inşa etmeyi başarmış ve Kürtlerin yeniden dirilmesini sağlamıştır.

Halk nezdinde ideolojik, siyasi, askeri ve toplumsal olarak bitmiş olan KDP'nin böylesi bir sonla karşılaşması kaçınılmazdır. Yanı sıra KDP'nin sahibi pozisyonundaki soykırımcı Erdoğan-Bahçeli ikilisi özgürlük mücadelesi karşısında büyük bir çöküş yaşamaktalar. Onların çöküşünün KDP açısından çok büyük bir güç kaynağından mahrum kalmak anlamına geleceği açıktır.

KDP'nin özel sorunlardan dolayı anlayamadığı şey toplumun en büyük güç olduğudur. Toplum o denli güçlüdür ki, devletler bile onsuz yapamaz. Toplumun onayını almayan bir devletin bile 'meşruiyeti' olmaz. Devletler demokrasilik oyunu diye tanımladığımız seçimlere bu nedenle giderler. Kürtler açısından söylersek, yurtsaver ölçüler temelinde örgütlenmiş, birliğini ve bütünlüğünü sağlamış, bilinçlenmiş, dostunu-düşmanını birbirinden ayırt ederek, düşmana karşı varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama savaşı veren bir halktan daha güçlüsü yoktur. Yetersizlikleriyle birlikte Kürt halkının geldiği düzey budur. İşte tam da bu noktada KDP'nin kendisine temel sermaye haline getirdiği ve tüm Kürtleri kendisine bağlamak, kandırmak için kullandığı 'ben olmasam kimse bizi desteklemez, ben olmasam her şey yok olur' safsatası da boşa çıkmış oluyor. Örgütlü demokratik toplumu, Kürtlük adına bugüne kadar sadece KDP'yi görmüş ve gözetmiş olan büyük güçler bile dikkate almak durumunda kalır. Nitekim Rojava'da, Bakur'da yaşananlar bunu her yönüyle göstermektedir. Giderek artan bir düzeyde KDP'nin hamiliğini yapan güçlerin KDP dışındaki Kürt varlığını kabul etmeye yanaştıkları görülmektedir. Bu da KDP'nin yok oluşunu hızlandıracak faktörlerden biri olmaktadır.

Tüm gelişmeler ve göstergeler Kürtlerde adeta kansere dönüşmüş olan ihanetçiliğin KDP şahsında artık tükendiğini; özgür Kürt'ün ulusal, bölgesel ve küresel çapta büyük bir özgürlükçü şahlanışı yaşayacağını göstermektedir. Kürtlerin bu tarihi lanetten ne kadar erken kurtulacağını ise özgür Kürt'ün örgütlülüğünü geliştirme düzeyi ve hızı belirleyecektir. Hız lanetten kurtulmayı erkene çekecekken, kapsamındaki genişlik ise ihanetçiliğin çekirdek halde kalarak son bulması anlamına gelecektir.

O halde seferberlik halinde yapmamız gereken soykırıma, soykırımın basit bir aparatı haline getirilmiş olan ihanetçiliğe karşı tavır almak, tutum koymak, örgütlenmek, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde dönem görevlerimize sarılmaktır. Bunu yapmamız halinde insanlığın ikinci beşiği olan Kürdistan'ı lanetten arındırarak olması gerektiği gibi sadece kutsalın toprakları haline getirebiliriz.

TC DEVLETİ YENİLGİ VE ÇARESİZLİKTE KİMYASAL SİLAH KULLANIYOR

Hêlîn Ümit

Halk ve özgürlük savaşı yürüten militanlar olarak tarihi açıdan oldukça önemli bir dönemden geçiyoruz. Kürdistan'da halk savaşını geliştirmenin her dönem kendine has özellikleri olduğu bilinmektedir. Fakat genelleme ile yaklaşarak tüm süreçleri aynılaştırmak ciddi hatalara yol açacağı gibi bizi sonuç almaktan da uzaklaştıracaktır. 1980'li yıllarda gerilla atılımını yaptırmanın en önemli zorluğu Kürdistan toplumunun üzerine atılmış olan ölü toprağı kaldırmaktı. Soykırımcı sömürgecilik her şeyden önce Kürt bireyinin yüreğinde ve beyninde karakol kurmuştu. Burada önemli olan ilkin düşmanın yarattığı bu psikolojiyi kırmak; Kürt bireyini ayağa kaldırarak düşman ile doğru tarzda savaşıp düşmanın yenilebileceği inancını geliştirmek gerekiyordu. 84 Atılımı ile düşmana vurulabileceği, soykırımcı sömürgeciliğin karakollarının kaldırılabilceği gösterilmişti. Daha sonraki süreçte pratik gelişmeler bunu doğrulası da, ancak doğru tarzın yaygın ve etkili geliştirilmesinde yaşanan kişilik sorunları gündeme gelmişti. Burada esas sorun; Kürdistan'da gerillacılığı bir zafer tarzında geliştirme ustalığında yaşanan öncülük sorunuuydu.

Düşmana sınırlı bir vuruş bile Kürdistan toplumunun büyük bir coşku ve heyecanla savaşı sahiplenmesine ve gerilla saflarına katılmasına yol açmıştı. 90'lı yıllar bunun yakıcı ve çarpıcı örnekleri ile doludur. Kürt halkının demokratik bir ulus olarak iradeleşmesinde yürütülen bu gerilla savaşının büyük bir rolü olmuştur. 2000'lere geldiğimizde Kürdistan'da gerillacılığın yenilmez olduğu açığa çıkmış, Kürt toplumu bu zafer gerillasına dayalı olarak toplumsal halk serhıldanlarını büyük bir kararlılıkla geliştirmeyi başarmıştır. Bu süreçte gerillacılıkta iki konuda çok önemli gelişme ve dönüşümler yaşanmıştır. İlki; komuta sorunu önemli ölçüde aşılmış ve çok seçkin komuta açığa çıkmıştır. İkincisi; gerilla taktiklerinde derinleşme yaşanmış ve sonuç alma düzeyi oldukça ileri bir düzey kazanmıştır. Modern gerillacılığın temelini bu iki gelişme oluşturmaktadır.

Kürtlük adına oluşan her şey devrimci halk savaşında açığa çıkarılmıştır

PKK olarak devrimci halk savaş stratejisi temelinde özgürlük mücadelemizi yürütüyoruz. Aslında bu durum yeni değildir. PKK Kürdistan'daki soykırımcı sömürgecilğe karşı halk savaşını geliştirerek günümüze kadar varlığını korudu. Ortadoğu coğrafyasında iktidar ve devlet güçlerinin başta ordu ve polis olmak üzere zor aygıtları üzerinde kurduğu tahakküm en katı formlarda yaşandığı için siyaset ve savaş hep iç içe gelişti. Bu coğrafyada herhangi bir toplumsal kesim adına söz söyleme iradesini ortaya koyacaksa bunun için savaşıma iradesini de oluşturmak ve ortaya koymak zorundasınız. Ortadoğu'da, hele hele dört parçaya bölünerek hakim ulusların denetimine

verilmiş bir halk gerçekliği adına hareket ediyorsanız bu gerçeklik çok daha yakıcıdır. Bu gerçeklik ile doğru yüzleşmeyen kendisini kandırmaktan kurtaramaz. Dahası, sömürgeci güçlerin ustalaştığı iktidar oyunlarından, yok olmaktan da kurtulamaz.

Ne kadar zor, ağır ve imkansız gibi gözükse de Kürdistan'da Kürtlük adına oluşan her şey devrimci halk savaşının ateşinde açığa çıkmış ve o ocakta pişmiştir. Eğer Kürt halkının inkar ve imha sistemi içerisinde soykırıma uğratıla-

yürütülebilir ama bunun devrimci olmayacağı ve halk savaşının ihtiyaçlarını karşılayamayacağı bilinmektedir. Bir savaş halk savaşı haline dönüştüren ona yön veren fikirdir, zihniyettir, ideolojisi. Çünkü; zayıf ve güçsüzün, elinde hiçbir maddi imkanı olmayanların, iktidar ve devlet gibi uygarlık güçlerinin dışında kalanların direnme tarzı olarak ortaya çıkmıştır. Yani zayıf olanın güçlüye karşı, az imkânla çok şey yapmanın, tekniğe değil zekaya güvenmenin, silahla değil iradeyle kazanmanın savaşidir.

ölçüleri Demokratik Modernite ve Demokratik Ulus gerçekliğinde geçerli değildir. Ulus devletler ordu ve teknik güçleri ile bir yere girip işgal edebilirler ve bunu kendi hanelerine bir zafer olarak da kaydedebilirler. Uygarlık tarihi baştan sona bunun hikayeleri ile doludur. Tarihe geçen ilk örneğinin Gılgamış olduğunu, en ünlüsünün ise insan kellelerinden kaleler yapan Asur İmparatoru Sargon olduğunu günümüzde neredeyse bilmeyen yok gibidir. Bunun günümüzdeki karşılığı ise Amerikan maceracılığıdır.

Eğer bir toplum direnme ve mücadele kararı vermişse, halk savaşlarının belirleyeni her zaman toplumun iradesi ve kararları olacaktır. Şu anda başta Medya Savunma Alanları olmak üzere Kürdistan'da devam eden devrimci halk savaşında da bu durum geçerlidir. Werxelê'de, Avaşin'de, Zap, Metîna, Heftanîn ve Xakurkê'de sadece bu alanlarda ortaya çıkan tarihi direniş ve kahramanlık gerçekliği, Kürt toplumunun özgürlük ve varlık iddiasına da dayanmaktadır.

madığından bahsediyorsak bunu açığa çıkaran da halk savaşının devrimci tarzda yürütülmesi ile sağlanmıştır. Bu gelişme diyalektiği günümüzde de öneminden hiçbir şey yitirmemiştir. Eğer Ortadoğu'daki siyasal sistemler demokratik devrimlerini gerçekleştirmiş ve ulus devlet modelinin deli gömleğini üzerlerinden atmış olsalardı belki başka bir durumdan bahsedebilir; ezilen halklar, kadınlar, sınıflar için yaşamı özgürleştirmede farklı bir mücadele stratejisini tartışabilirlik. Fakat ne yazık ki durum böyle değildir. PKK'nin öncülük ettiği demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü toplum paradigması Kürdistan'dan başlayarak Ortadoğu aydınlanması ve rönesansını hedeflese bile bunun gerçekleşmesi için, her düzeyde halk savaşlarının zafer ile taçlandırılması gerekmektedir.

Devrimcilik özgür irade ile hareket eden, bilinç ve amaç duygusuna yön veren insan gerçekliğidir

Devrimci halk savaşının üç unsur olduğunu belirtmek gerekir. Bunlardan ilki, devrimci/ideolojik insan gerçeğidir. Yani özgür irade ile hareket eden, bilinç ve amaç duygusuna yön veren özgür insan gerçekliğidir. Bu olmadan da savaş

Bunun yanında halk savaşları ve bu savaşların tarzı olan gerillacılık komünal yaşam değerlerine dayanmak durumundadır. Tüm bunlar için ise öncülere ihtiyaç vardır. 44. yılına gireceğimiz ve Kürdistan'ı baştan sona yeniden yaratan ve bir anlamda adına PKK zamanı da diyebileceğimiz süreç devrimci halk savaşının öncülerini ortaya çıkarmıştır. Özgür düşünen insanı, bireyi yani devrimciyi açığa çıkarmıştır. Bu, güncel olarak dört parça Kürdistan'da mücadele eden PKK'nin yarattığı devrimci öncülük olarak kendisini varetmiştir. Rojava devriminin gerçekleşmesinde de açığa çıkan kazanımların Kürt halkının, ezilen sınıf ve kadınların çıkarları doğrultusunda savunulmasında da rol oynayan bu gerçeklik olmuştur. Yine Bakur Kürdistan'ın her çalışmasında olduğu gibi dağlarında mevzilenen gerilla bulduğumuz sürecin en temel dinamiği olarak varlığını korumaktadır.

AKP-MHP faşizmi eğer hala zaferini ilan edemiyorsa bunun temel nedeni devrimci halk savaşının devam etmesindendir. Burada bir konuda yanılmamak gerekiyor. Devrimci halk savaşının başarısızlığını büyük güçlerin bir araya gelmesi belirleyemez. Bu hiçbir zaman da böyle olmamıştır. Ulus devlet ve iktidarcı yaklaşımların hakim kıldığı başarı

En bilineni Vietnam'ın işgali ve buna karşı Vietnam halkının direnişi olurken yakın zamanda ise Irak ve Afganistan'da yaşanan gerçeklik olmaktadır.

Elbette işgal ve sömür savaşları yerel halka çok büyük acılar yaşatır. İnsan kayıpları kadar toplumsal yaşamda ciddi form yitimleri, dejenerasyon, parçalanma ve trajediler açığa çıkarır. Fakat eğer bir toplum direnme ve mücadele kararı vermişse, halk savaşlarının belirleyeni her zaman toplumun iradesi ve kararları olacaktır. Şu anda başta Medya Savunma Alanları olmak üzere Kürdistan'da devam eden devrimci halk savaşında da bu durum geçerlidir. Werxelê'de, Avaşin'de, Zap'ta, Metîna ve Heftanîn'de yine Xakurkê'de sadece bu alanların savunmasının yapılmadığı, bu alanlarda ortaya çıkan tarihi direniş ve kahramanlık gerçekliği, Kürt toplumunun özgürlük ve varlık iddiasına da yaratmaktadır. Ortadoğu'nun en kadim, otantik halkı olarak bu dağların dokurklarından, ovalarından, şehirlerinden ve yaylalarının evlatları olarak yurda olan bağlılığının sonucu da oluyor. Kapitalist modernitenin tüm dehşet saçan silahlarına karşı geleneksel Ortadoğu yiğitliğinin, cesaretinin, iradesinin savaşı da oluyor.

Şu çok açık bir gerçekliktir, soykırımcı sömürgeci Türk devleti, AKP-MHP faşizmi bu kadar bombardımanı hangi devlete karşı yapsaydı o devleti çökertirdi. Bunu içinde bulunduğumuz savaşın dengesizliğinin anlaşılması için belirtiyoruz. Ancak bunu da ilk kez yaşanan bir olgu olarak ele almamak gerekir. Kırk yıllık savaş tarihimiz boyunca bu hep yaşandı. Asimetrik savaş, yani fiziki güç dengelerinin devlet ve iktidar güçlerinden yana olduğu bir süreci yaşadığımızı çok iyi biliyoruz. Geçmişte binlerce askerle yapılan operasyonların yerini şimdi teknik ağırlıklı bir savaş almıştır. Yani bundan on ya da yirmi yıl önce yaşanan savaş gerçekliğinin kolay, rahat olduğunu da düşünülmemelidir.

Bilindiği gibi Türk devleti NATO'nun 5. Maddesine dayanarak Kürdistan'daki savaşı 1987 yılından bu yana yürütüyor. Bunun anlamı 1987'den beri Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşı her ne kadar görünürde Türk ulus devletine karşı geliyor gibi gözükse de özünde ve pratikte uluslararası küresel kapitalist sistem güçlerine karşı savaş yürütülüyor. Şimdi yürütülükte olan saldırıların da aynı şekilde geliştiğinden kimse şüphe duymamalıdır. Ermeni Soykırımı'nın temsili tarihi olan 24 Nisan'da AKP-MHP faşizminin paramiliter güçleri ile Kürt işbirlikçi-iha-netçilerinden devşirilen yapılarla birlikte Kürt Özgürlük Hareketi gerillalarına karşı savaşı yeni bir aşamaya taşıma planlarının, NATO planı çerçevesinde yürütüldüğü gerçeği iyi görülmeli.

Halk savaşlarında gerilla savaş tarzı her zaman sonuç alır

Hatırlanırsa 23 Nisan'da Erdoğan'ın Biden'le yaptığı telefon görüşmesinin hemen ardından alınan onay ile işgal saldırıları başlatıldı. Türkiye'deki güçler dengesi içinde NATO kanadının temsilcisi olarak bilinen Hulusi Akar'ın yine bu tarihlerde Irak'ta NATO güçleriyle yaptığı toplantılar bu sürecin hazırlıklarını oluşturuyordu. Fakat bu kadar hazırlık, destek ve planlamaya rağmen Kürdistan özgürlük gerillasının direnişi kırılmamaktadır. Burada anlaşılması gereken en önemli konu doğru yürütülen halk savaşlarında gerilla tarzının yenilmezliğidir. Bu kadar saldırıyla devletler yenilir, iktidarlar devrilir fakat halka dayalı yürütülen gerilla mücadelesi ile tarihi zaferler yaratılır. Kürdistan'da bu tarzı geliştiren, yürüten, PKK bilinciyle, iradesiyle, fikri ve stratejisiyle hareket eden Kürdistan gerillacılığıdır. Modern gerillacılık; bilinç, irade, felsefe ve elbette vuruş tarzı olarak köklerini klasik gerillacılıktan almaktadır.

Tarihte sadece modern zamanların değil tarihin her döneminde yürütülen gerillacılığı bulabilirsiniz. Uygarlık merkezlerini kuşatan hep onlar olmuştur. Koskoca Roma'yı çökerten, Asur imparatorluğunu darmadağın eden hep bu tarzdır. Yakın zamanda ulusal kurtuluş hareketlerinin başarı temelinde sonuçlanmasında halkların kendi güçlerine dayanarak sömürgeci güçlere karşı yürüttükleri özgürlük savaşları belirleyici olmuştur. Ortadoğu tarihinde

halklar, inançlar gerilla tarzını kendi kültürlerine uygun hale getirerek direnmiş ve kendilerini korumuşlardır. Hasan Sabbah'tan, Babek'e, Hürremi Hareketlere, Karmatilere kadar incelendiğinde gerillacılığın en özgün örnekleri ile karşılaşacağımızı belirtebiliriz. Bununla birlikte Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş döneminde de, işgale karşı Anadolu ve Kürdistan halkları benzer şekilde gerilla tarzıyla direniş sergilemişlerdir. Belki dönemin tekniği farklıdır, uygulanan taktikler buna göre farklılık arz etmiştir ancak kuşay milliyetini ağırlıkta sivillerden oluşan ve bir grup askerin öncülüğündeki savaşı da yerel direniş güçleri olarak aynı felsefeye dayanmaktadır.

Kürdistan'da devrimci halk savaşı, savaşı halk gerçekliğini açığa çıkarmıştır

Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak, PKK öncülüğünde yürüttüğümüz devrimci halk savaşının tarihsel toplumsal temelleri gücünü bu gerçeklerden almaktadır. Şimdi herkes başta Medya Savunma Alanları olmak üzere dört parça Kürdistan'da geliştirdiğimiz devrimci halk savaşının nasıl geliştiğini anlamaya çalışıyor. Bir kesim anlamıyor çünkü; bu kadar asimetrik bir savaş gerçekliğinde mücadele etmeyi akıl dışı görüyorlar. Özellikle KDP gibi teslimiyet ve ihaneti meslek edinerek yaşamlarını böyle bir aşağılık tarzda yürütenler için Türk devletine, onun elindeki savaş araçlarına karşı koymak delilik hatta intihar olarak görülüyor. Fakat biz bu yaklaşımların ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Aynı güçler 1984 15 Ağustos Atılımı'nın gelişmemesi için de benzer tutum geliştirmiş ve mücadele etmek isteyen PKK'yi bu kararlılıktan vazgeçirmek için her türlü yöntemi, söylemi kullanmış ve saldırı yürütmüşlerdir. PKK'nin devrimci halk savaşı kararlılığı olmasaydı bugün Kürdistan da Kürtlüğün de esamesi kalmamış olacaktı. Bu vesileyle tüm yoldaşlara, halkımıza ve dostlarımıza kazandıran stratejinin, devrimci halk savaşı ve gerilla tarzı olduğu gerçekliğinden şaşmamaları gerektiğini bir kez daha belirtmeyi görev biliyoruz. Bu savaşı en yüksek irade ve bilinçle, eşsiz bir fedailikle yürüten tüm komuta ve savaşçı yapımızı sevgi ve minnetle selamlıyoruz. Devrimci halk savaşına, bunun geleceği özgürlük temelinde yarattığına inançla gözünü bile kırpmadan şehit düşen yoldaşlarımızı saygı ve minnet ile anıyor, onların anılarına verdiğimiz sözü bir kez daha tekrarlıyoruz.

Devrimci halk savaşını ve Kürdistan'da özgür birey ve toplumun açığa çıkarılmasında ilk unsurun PKK'nin yarattığı özgür militanlık olduğunu belirttik. Diğer önemli unsur ise halk gerçekliği olmaktadır. Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu'daki gelişmelere son yarım asırdır yön veren devrimci halk savaşı gerçekliğinin, halka dayanmadan açığa çıkarılamayacağı açıktır. Kürt halkı özgürlük ve varlık savaşındaki kararlılığını binlerce evladını bu savaşa seferber ederek ortaya koyduğu gibi her düzeyde varlık savaşına pratikte de atıldı. Binlercesi milis olarak görev aldı. Binlercesi evini açarak elinde, avucunda ne varsa onu ortaya koyarak gerillayı hem yarattı hem yaşattı. Her türlü zulmü göze alarak bunu yaptı; işkencelerden geçti, yerinden yurdundan edilerek göç ettirildi. Ekonomik ve sosyal olarak soykırımcı politikalarla karşı karşıya geldi, yoksullaştırıldı, değerlerine el koyuldu, taciz ve tecavüzle

yüz yüze kaldı. 3-4 yaşındaki çocuktan, 70 yaşındaki ihtiyara kadar sokakta kurşunların, panzerlerin hedefi oldu. Faili belli saldırılarla yıldırılmak istendi. Bunlar yetmedi en son helikopterden atıldı, Şenyaşar ailesine olduğu gibi failer hiç gizlenmeden açık açık katledildi.

Kürdistan'da ki savaşın kaderini belirleyecek olan halkımızın mücadelesidir

Kısacası Kürt halkı devrimci halk savaşının başarısı için her türlü katılımı gerçekleştirdi. Bunun en önemli nedeni savaş ile varlığı arasında kurduğu sıkı bağ oldu. Gerillacılık, halkın savaşma biçimidir. Bu anlamıyla Kürdistan'da devrimci halk savaşı, savaşan halk gerçekliğini açığa çıkardı. Bu nedenle PKK, halkın özgürlük savaşının örgütleyicisi, yönlendiricisi, yol gösterici rolünü üstlendi. Kürt halkının bulunduğu her yerde 'PKK halktır, halk burada' sloganını etrafında bir araya gelmesinin nedeni bu yakıcı ihtiyaca cevap vermesi, onda kendi özlemlerini ve umut kaynağı olarak da PKK'yi görmesinden kaynaklandı. Bize bu onuru veren, özgürlük mücadelesini geliştirmemiz için her türlü imkanı sunan, en zor zamanda yaşatan halkımıza borcumuzu ne ya-

tedir. Pratikte birçok konuda yetersizlikler açığa çıksa da, esas olarak yersiz kayıplar ve kazanılacak yerde kazanmamaktan kaynaklı halkımızın haklı eleştirileri bulunsun da PKK'nin açığa çıkardığı mücadele stratejisine de hedeflerine de yürekten bağlı bir halk gerçekliğimiz vardır. Temel sorun gerilla öncülüğünde yürüten savaşın topyekün bir devrimci halk savaşına dönüşmesi için gerekli olan halk örgütlenmelerinde yaşanmaktadır.

PKK, demokratik ulus inşasını yakıcı bir görev olarak kendisini dayattığı 4. stratejik dönemde tüm halk kesimlerini devrimci halk savaşı temelinde eğitmek, örgütlemek ve savaştırmak ile görevlidir. Kürt halkının demokratik ulus temelinde bedenleşmesini, sistemleşmesini açığa çıkaracak olan bu hamle olacaktır. Bu konuda halkımızın, kendisini temsil eden gerilla öncülerindeki kadar net, bilinçli ve kararlı hale gelmesi belirleyici gelişmedir. Bu anlamda savaşın kaderini bir kez daha belirleyecek olan halkımızdır.

Ortadoğu'da yoğunlaşan kaotik durum ve 3. Dünya Savaş gerçekliğinin açığa çıkardığı, değiştirip dönüştürdüğü, farklılaştırdığı yönleri görerek sonuç alıcı bir mücadeleyi geliştirme sorunu ile karşı karşıyayız. Bunlardan ilki gelişmelerin hızıdır. Herkese baş döndü-

başta Bakurê Kurdistan olmak üzere her yerde devrimci halk savaşının meşruluğu, haklılığı ve hatta olmazsa olmaz ihtiyacı üzerinden hareket edilebilmelidir. Dikkat edilirse PKK'yi bahane ederek her yerde Kürt varlığı ve değerleri saldırı altında tutuluyor. Oysa PKK Kürt halkının onur kaynağı, yüz akıdır. Varlık nedeni ve aracıdır. PKK'yi, gerillayı, şehitleri, direnenleri, zindandaki esirleri ve elbette tüm bunların toplamı olan Önder Apo'yu sahiplenmezse bir Kürt kendisine nasıl Kürdüm diyebilir ki? Kürt olmak ne demektir? Kürt kimliğini oluşturan unsur sadece bir Kürt ana ve babadan doğmak değil demokratik ulusu ulus yapan değerleri temsil etmektir. Devrimci halk savaşının ikinci önemli unsuru bu sahiplenmeyi gerektiğinde tek başına gerektiğinde binler olarak örgütlü bir şekilde gerçekleştirebilmektir.

Devrimci halk savaşı, özgür yaşam ve özgür kadın çizgisidir

Üçüncüsü; halkımızın iyi niyetle değil, gerçeklerle hareket etmesidir. Hatırlanırsa Önder Apo, ünlü sosyolog Zizek'in Kürt halkı için yaptığı değerlendirmeye atıfta bulunmuş ve katıldığını söylemişti. Bu değerlendirmede Zizek 'Kürt halkı çok iyi niyetli' diyerek aslında o dönem 'çözüm' adı altında yürütülen

kratik sosyalizm oluşturuyor. Resmi olarak 37 yıldır Kürdistan'da gelişme gösteren devrimci halk savaş gerçekliği, kadın özgürlüğüne dayanan toplumsal özgürlük ve onun sistemleşmesini geliştiriyor. Kapitalist sömürü sisteminin de üzerinde yükseldiği mülkiyet ve sınıfsallığın ana konusu olan kadın köleliğinin parçalanması demokratik modernite olarak sistem kazanan yeni özgür yaşamın kapılarını açıyor. Devrimci halk savaşımızın açığa çıkardığı en önemli gelişme bu olduğu gibi binlerce genç kadın ve erkeği fedai düzeyde mücadeleye çeken ve PKK'nin etrafındaki aydınlık bir halka oluşturan gelişmeyi düşman ne yaparsa yapsın engelleyememektedir. Biz ne kadar hata yaparsak yapalım, Kürt ve insanlık düşmanları ne kadar karalarsa karalsın, özgürlük mücadelemiz çağın en radikal ve aydınlık hareketi olarak merkezde kalmayı sürdürüyor. Bazıları, devrimci halk savaşı ile kadın özgürlük mücadelesi ve özgür yaşam anlayışı arasında ilişki kurmayı başaramayabilirler. Fakat ilişkisi o kadar belirleyici bir noktadadır ki özgür, güzel, doğru, ahlaklı bir yaşam ancak devrimci bir savaş göze alınarak gerçekleşebilir. Bunu göze almayanlar ya inzivaya çekilerek kendilerini aslında yaşamdan koparacaklar ya da bir yerde var olana teslim olacaklardır. Devrimci halk savaşını Kürdistan gerillası, bu üç temel dinamiğin açığa çıkardığı, yürüttüğü ve tüm ağır saldırılar karşısında irade ve inanç abidesi olarak yükselttiğini çok iyi bilmek, özümsemek ve buna göre yaklaşım sergilemek gerekiyor. Bu temelde özgür birey ve militanlık gerçekliğini, savaşan halk gerçekliğini ve özgür kadın gerçekliğini her alanda temsil etmek, geliştirmek ve etkili hale getirmek devrimci halk savaşını geliştirmek kırmızı çizgimiz oluyor. Her parti militanı, yurtsever ve sempatanı içinde bulduğumuz sürece bu temelde yaklaşım gösterdiğinde 4. stratejik dönemin gereklerini yerine getirmiştir diyebiliriz.

Modern gerillacılık her yerde mücadele eder hale gelmelidir

Dünya'da ve bunun bir yansıması olarak Ortadoğu ve ülkemiz Kürdistan'da yaşanan değişiklikleri değerlendirmek gerekiyor. PKK ve Özgürlük Hareketi olarak bu değerlendirmeleri yaparak gelişme açığa çıkarıyoruz. Bunun için Halk Savunma Güçlerimiz başta olmak üzere tüm parti yapısı olarak içinde bulunduğumuz dönemde devrimci halk savaşını nasıl geliştireceğimiz üzerinde duruyoruz. Bu konuda ilk belirlememiz savaşın belirli alanlarla sınırlı olmadığıdır. Bunun Ortadoğu'daki dünya savaşı ile bağlantısı olduğu gibi bundan daha fazlası Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin ulaştığı düzey ve geldiği sonuç alma aşaması ile ilişkisinin olmasıdır.

Kürt sorunu denilen ve aslında Kürt halkına dayatılan soykırım siyasetinin artık yürütülemez noktaya getirilmesi, bu sistemi kuran başta uluslararası güçler olmak üzere bölge gericiğini zorlamasından kaynaklanmaktadır. Ya dönüşecekler ya aşılacaklardır. Yaklaşık kırk yıldır süren savaşın geline aşamada bu kadar sertleşmesinin, yaygınlaşmasının ve başta kimyasal olmak üzere her türlü ilkesizlikle iç içe yürütülmesini bu perspektiften bakarak daha doğru kavrayabiliriz. Bu şekilde Kürdistan devriminin önünü alarak bölgede ve dünyada yeni bir devrimler çağını başlatmasını engellemek istiyorlar.

parsak yapalım ödemek çok güçtür. Kürt halkı dünyanın en mazlum halkıdır. Mazlum kelimesi en çok da halkımız için geçerlidir. En çok ezilen, haksızlığa uğrayan, zulüm gören bir halk olarak direnmek, özgürlük için savaşmak en çok onun hakkıdır, görevidir. Bu savaş Kürt halkının en meşru varlık savaşıdır. Zulme karşı direnmek, haksızlık karşısında boyun eğmek, her türlü ezilmişliği yaşam olarak kabul etmek yaşam değil çöküştür. Bu, bir birey de olsa bir halk da olsa ahlaken bozulmayı yaratacağı gibi sevgisiz, saygısız, umutsuz, utanç dolu olmayı kabullenmek anlamına gelir. Kürt halkı, bir bütün olarak yok olabileceğini ama onursuz yaşamayacağını devrimci halk savaşını geliştirerek ortaya koymuştur.

Gelinen aşamada devrimci halk savaşının özgün bir aşamasını yaşadığımızı ısrarla belirtiyoruz. Bu aşama belirttiğimiz temellerden kopuk olmasa da farklılaşan yönlerinin olduğunu görmek durumundayız. Eğer devrimci halk savaşı ile sonuç almak istiyorsak, halkımızın da bunları görmesi ve buna göre katılması gerektiğini belirtmeliyiz. Halk savaşımızı zamanın ruhuna göre geliştirebilmeliyiz ki sonuç alalım. Şimdiye kadar ki direniş ve mücadele hattımız gösterdi ki bizim yititlikte, cesarete, fedailikte sorunumuz yoktur. Kürt halkı PKK öncülüğünde yürütülen devrimci halk savaşının başarısına inanmakta ve her türlü fedakarlığı, katılımı, sahiplenmeyi gerçekleştirmek-

recü gelen gelişmeler karşısında şaşkınlığa hatta beklentiye düşen konumdan sıyrılmamız gerekmektedir. Kaos aralıkları, var olan hegomonik sistemin parçalandığı, statükoların dağıldığı, alt-üst oluş süreçleri olmaktadır. Böyle dönemlerde birçok gelişme aynı anda yaşanabilir ve etkili olma potansiyeline sahip olur. Ne kadar yıkıcı gibi görünse de böylesi dönemler, hakim statükolardan zarar görenler için fırsattır. Söz konusu Kürt halkı olduğunda ise 19. ve 20. yüz yılın dengelerinin sunduğu uzun süreye yayılmış yok oluş süreci olduğuna göre bu dengelerin yıkılmasından korkmak değil, yıkıcı unsuru olarak hareket etmek gerektiği açıktır. Bir nevi, halk olarak kaybedecek bir şeyimiz olmadığını görmeliyiz. Nasıl ki 19. yüz yılın devrimci parolası 'Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan' işçilerin omuzunda olmuş ve sosyal hareketler bu temelde gelişmişse, 21. yüz yıl devrimci parolası ise kaybedecek hiçbir şeyi olmayan kadınlar ve Kürt halkının öncülüğünde gelişmektedir.

İkincisi; içinde bulunduğumuz savaş sürecinin belirleyici unsuru olarak medya ve iletişim teknolojilerini görmek durumundayız. Halkımız, Kürt halkına yönelik yürütülen soykırım saldırılarının büyük bir kısmının özel psikolojik savaş araçları ve yöntemleri ile geliştirildiğini görerek hareket etmek durumundadır. Baş döndüren gelişmeler değil gelişmelerin sunulma biçimidir. Bunun için

'savaş' gerçekliğine dikkat çekmek istemişti. Önder Apo hareket olarak, halk olarak, bu halk adına mücadele yürüten öncüler olarak bizi hep gerçekliğe davet etti. İçinde bulunduğumuz dönemin ruhunu anlamayanlar 'tarihin çöp tenekesine gidecektir' diyerek 'zamanın ruhuna' göre olmak gerektiğini vurguladı. Bunu içinde bulunduğumuz zaman aralığında, savaş gerçekliğinin tüm yakıcılığı ile gündeme gireceğini gördüğü ve buna hazırlıklı olmayanların bu sürecin altında kalacağı tespitini yaptı. Bunun için içinde bulunduğumuz süreçte halkımızın niyet ve istemlerine göre değil var olan gerçeklikleri görerek demokratik ulusal gelişimini sürdürmesi gerekmektedir. Gerçekçi olmak; var olan gerçekliğe teslim olmak, benzeşmek ve kendini bir kader gibi dayatan gerçekliği kendine gerekçe yapmak değildir. Ortadoğu'nun dönüşüm ve değişim gücü olarak halkımız, bu temelde kendisini de zamanın ruhuna göre dönüştürerek Kürt halkını, demokratik değerleri, anlamlı ve ahlaklı bir yaşamı yok etmek isteyen bu gerçekliği öncelikle kendi varlığı ve özgürlüğü için değiştirebilmelidir.

Devrimci halk savaşının gelişme gösterdiği üçüncü eksen ise özgür yaşam çizgisi ve ölçülerinin hem temsil edildiği hem de yoğunlaştığı, özgür kadın çizgisi demektir. Devrimci halk savaşı stratejisinin amaç, ilke ve ölçülerini Özgür Kadın Hareketi ve onun öncülüğünde gelişme gösteren demo-

Pratikte bunun öncülüğünü Türk ulus devletçisine yaptırırsalar da planlayıcıları uluslararası sistem sahipleri yani başta NATO olmak üzere BM ve diğer yapılar oluyor. Türk devletini modern silahlarla ve kimyasallarla donatan bu güçlerdir. İşgal planlarına onay veren yine bu yapılarıdır. Ulus devlet sınırlarını bu kadar önemseyen Küresel kapitalist sistem, söz konusu Kürtlere karşı savaş olunca Türk devletine verdiği izin ile her yere saldırılmaktadır. Bir devlet başka bir devletin sınırlarını geçtiğinde kıyamet koparken Kürt halkının yaşadığı yerlerde böyle bir uluslararası kural yok hükmündedir. Nerede bir Kürt direnişi varsa, nerede Kürt varlığı kendisini kurumsallaştırarak kimliğini ve özgürlüğünü oluşturmaya çalışıyorsa oraya saldırı yapılmaktadır. Bununla son yüzyıla damgasını vuran ulus devlet statülerinin korunması amaçlanmaktadır.

Önder Apo bu durumu uluslararası komplo olarak tanımlamıştı. Uluslararası komployu deşifre ederek nasıl aşılabacağını yol ve yöntemlerini açığa çıkarmıştı. Bu durumda devrimci halk savaşımızın Kürtlerin bulunduğu her yere yayılması gerekmektedir. Kürdistan dağlarında yürüttüğümüz devrimci savaş, stratejik rolünü sürdürmekle birlikte, direnişi sonuç alıcı bir mücadeleye taşımak başta Kürdistan şehirleri, köyleri, mahalleleri olmak üzere yaygınlaştırılmasından geçmektedir.

Kısacası demokratik modernite gerillasının dağlar kadar şehirleri, çölleri, ormanları, köyler ve mahallelerde de mücadele eder hale gelmesi gerekmektedir. Dikkat edilirse bu konuda ciddi gelişmeler vardır. Rojava Devrimi, devrimci halk savaşını çizgimizin halk ile bulunduğu yerlerde çöllerde de, şehirlerde de başarı ile uygulanabildiğinin en somut ifadesidir. Modern gerillacılık günümüzde klasik gerillacılıktan bu şekilde ayrılmaktadır. Demokratik modernite paradigmasına dayalı olarak yenilenme, değişim ve dönüşüm yaşayan gerillacılık geçmişte devlet ve iktidarcı zihniyetin de etkisi ile ordulaşmayı, bu şekilde toplumdan ayrı bir askeri yapı olarak açığa çıkarmayı ön görürken, modern gerilla halk savaşını halkla birlikte, onun içinde, savaşta öncülük edecek bir tarzda geliştirmektedir. Klasik gerillacılığın temel stratejisi olan uzun vadeli halk savaşı, düşük yoğunluklu savaş olarak düşman güçlerine karşı uzun süre de alsa yıpratma savaşı ile devrimci demokratik güçler karşısında yenilgiye uğratmayı hedeflerken, modern gerillacılığa dayanan devrimci halk savaşı stratejisi yüksek yoğunluklu savaş içerisinde, topyekûn mücadele seferberliği ile sonuç almayı hedeflemektedir.

Şu anda Medya Savunma Alanlarında Kürdistan gerillasının, Halk Savunma Güçleri öncülüğünde devam eden savaş çizgisinin toplumsallaşması, soykırımcı sömürgeciliğin yenilgisi anlamına gelecektir. Savunma güçlerimiz insanlık tarihinin gördüğü en görkemli, eşsiz bir mücadeleyi bugün ortaya çıkarmaktadırlar. Medya Savunma Alanlarına yapılan düşman saldırısının düşük yoğunluklu bir savaşla ilgisi yoktur. Gerçekten Türk devleti canını dişine takarak, varını yoğunu ortaya koyarak gerillayı yenilgiye uğratmak için uğraşmaktadır. Türk devlet sistemi siyaset olarak, meşruluk yani ideolojik olarak paramparçadır, ekonomik olarak tükenmiştir, toplumsal yaşam ahlak başta olmak üzere tüm boyutlarıyla çözülmüştür. Bunun temel nedeni yürüttüğü soykırımcı sömürgeci savaş ve bu savaşa karşı meşru savunma çizgisi temelinde mücadele

eden gerilla gerçekliğidir. Bu anlamda Kürdistan gerillası zafer çizgisinde savaşıyor. Eksik olan ise devrimci halk savaşının her düzeyde ve her alanda geliştirilmesinde yaşanan zayıflıklardır. Yani bu savaş çizgisinin toplumsallaştırılmasında ortaya çıkıyor.

Demokratik ulus mücadele olmadan olmaz

Modern gerillanın önemli bir özelliğini bu şekilde tanımlarken diğer bir özelliği gerillanın kendini örgütlemesinde yaşanmaktadır. Klasik gerillacılıktaki örgütlenme modeli değişmiştir. İki kişi yan yana geldiğinde kendisini devrimci halk savaşı stratejisi temelinde örgütleyebilir, derin gizlilik ve yaygın hareket tarzı ile her alanda mevzilenbilir. Düşmanın hareket tarzı üzerinde hakimiyet kurabilir ve kendisi denetime girmeden koşullara göre vuruş tarzını açığa çıkarabilir. Gerillanın vuruş taktiklerinde derinleşerek yani profesyonelleşerek geçmişte on mermi ile aldığı sonucu şimdi tek bir mermi ile alabilir. Derin vadilerde kurduğu pusuları dar sokaklarda da kurabilir. Askeri yollarda uyguladığı sabotaj tekniğini her türlü patlayıcı ile polis ve istihbarat ağlarını ortadan kaldırmak için de devreye koyabilir. Halk desteğini alıp koruduğu sürece her yerde vur-kaç taktiği ile eylem yapabilir. Geçmişte yüzlerce gerillanın bir araya geldiği birliklerin yerini yüzlerce ikili-üçlü birim oluşturarak her yere yayabilir.

Modern gerilla hem hedef zenginliği ile hem hareket esnekliği ile geçmişte zorlayıcı olan dogmatik özelliklerinden kurtulmuştur. Demokratik modernite gerillacılığı yeni gelişen ama sağlam adımlarla tüm halklara mücadele gücü ve azmi veren bir savaş stratejisini geliştirmektedir. Devrimci halk savaşı stratejisi temelinde açığa çıkan gelişmelerin, içinde yaşadığımız sürecin geleceğini tayin edeceği açığa çıkmıştır. Bu konuda hem ısrarlı olmak hem de başta halkımız olmak üzere devrimci demokratik güçlerin kararlılıkla bu çizginin gelişmesi için üzerine düşenleri irade ve inançla sergilemesi daha hızlı sonuç almayı getirecektir. Soykırımcı sömürgecilik bu gelişmeyi engellemek için halk ile gerilla, dağ ile şehir arasında uçurumlar yaratmaya çalışıyor. Başta güvensizlik, inançsızlık olmak üzere yabancılaşmayı yaratmayı hedefliyor. Ajanlaştırma çalışmaları bunun için yoğunlaştırıldığı gibi MİT propagandasının yapılmasının altında da bu yatıyor. Sanki Türk devleti her yerde ajan sızdırmış gibi ya da herkesi denetliyormuş gibi bir psikolojik atmosfer yaratmaya çalışıyorlar. Böylelikle komşu komşuya güvenemeyecek, bir ailenin içinde ana

ile çocuk birbirine düşman kılınacak, Kürtler birbirine sahip çıkamaz hale getirilecek ve sonuç olarak hiç kimse ortak bir yola çıkamayacak hale getirilecek! Kürt halkı bu planı boşa çıkarmaktadır. Tüm operasyonları MİT operasyonları olarak sunsalar da böyle olmadığını biz çok iyi biliyoruz. Bazı saldırılar ve sonuçları hakkında sonradan aldıkları bilgileri sanki bir planın parçasıymış gibi özel savaş propagandasına dönüştürdüklerini çok iyi görüyoruz.

Kısacası gerilla ile halkımız arasında oluşturulmak istenen bu psikolojik bariyerlere izin vermemeliyiz. Benzer bir durum fiziksel olarak da geçerlidir. Gerilla bu halkın çocuklarıdır, gençleridir. Her biri mücadele inanç ve iradesini yurtseverliğin sembolü olan Kürt analardan almıştır. Şimdi bu anaların çocuklarının cenazelerine bile sahip çıkmasını suç konumuna getiren faşizm bununla halkımızın gerillayı sahiplenmesini engellemek istediğini biliyoruz. Bedeli ne olursa olsun bu durumu aşmak, gerekirse bunun için çatışmak ve yine gerekiyorsa bunun için halkımızın şehit vermeyi göze alması gerekiyor. Demokratik ulus olmak, mücadele olmadan olmaz. Kürt halkı özgürlük ve varlık için bu kadar bedel verdikten sonra bu yoldan dönmeyeceğini ortaya koymuştur. Bundan sonrası belki daha zor ama kesinlikle muhteşem olacaktır.

TC'nin kimyasal silah kullanımı içine girdiği çaresizlik ve yenilgiyi gösteriyor

Soykırımcı sömürgeciliğin sürdürdüğü savaşta geldiği son noktayı hep birlikte yaşıyoruz. Kimyasal silah kullanımı, soykırımcı sömürgeciliğin kırk yıldır PKK, yüz yıla yakın bir süredir de Kürt halkına karşı yürüttüğü kirliliğe ulaştı. Kimyasal silah kullanımı ahlaki yargılarını bir tarafa bırakmayı yeğliyoruz. Çünkü bunun karşısında savaştığımız sistem güçleri ve soykırımcı sömürgecilik açısından bir anlamı yoktur. Olsaydı zaten bir halkın en temel hakları inkar edilmezdi. Dili bile yasaklanan bir konumda tutulmazdı. Güneş gibi doğmuş olan hakikatleri karşısında bir şekliyle Kürt halkının varlığı tanınırdı. Belki demokrasi ve özgürlükler mücadelesi devam ederdi fakat bu kadar acımasız kör bir şiddet yerini toplumsal gelişmeye bırakırdı. Fakat böyle bir durum söz konusu değildir. Bu coğrafyadaki iktidar ve devlet kodları kadar Türk uluslaşmasının dayandığı gerçeklikler savaşılar iletilemeyeceğimizi gösteriyor. Askeri açıdan ise soykırımcı sömürgeci Türk devletinin kimyasal silah kullanımı içine girdiği çıkmaz, çare-

sizliği, yenilgiyi gösteriyor. Her türlü modern savaş araçlarıyla donatılmasına rağmen Kürdistan gerillası karşısında sonuç alamadığını gösteriyor. Demek ki en son sığındıkları SİHA'lara dayalı savaş stratejileri de çökmüştür. Kimyasal silah kullanımı karşısında halkımızın derin kaygılar yaşadığını biliyoruz. Ancak buna karşı üzülmün çare olmadığını da herkes bilmelidir. Kimyasal silah kullanımına karşı devrimci halk savaşının yaygınlaştırılması, toplumsallaştırılması en önemli tedbir ve gelişme olacaktır. Bu kadar uzun ve ayrıntılı bir şekilde devrimci halk savaşının önemini değerlendirmeyi bunun için gerekli gördük. Özgürlükte kararlaşmış, var olmuş, Önder Apo'nun yarattığı, direnen ve savaştan bir halk gerçekliği ve iradesi karşısında hiçbir silah etkili olamaz. Bu, kimyasal silah olsa bile. 38'de Dersim Katliamında, Halepçe katliamında ve kırk yıllık savaşımızın çeşitli aşamalarında örtülü olarak kullanılan kimyasal silah devrimci halk savaşının gelişmesini engelleyemedi, tersine derinleşmesine, yaygınlaşmasına yol açtı. Ancak bu örgütlenme ve düşman bilincinin gelişmesi ile açığa çıktı. Bu anlamda düşmanı yenilgiye uğratabilecek devrimci gelişme halkımızın elindedir.

PKK 44 yıl önce bu yola girerken Kürt halkının özgürlüğe duyduğu ihtiyaç ve var olmadaki kararlılığına duyduğu inanç ile girdi. Halkımız PKK'ye bunun için bağlandı, yol göstericiliğinde yürüdü. Geline aşamada soykırımcı sömürgecilik PKK'yi kimyasal silahla yok edeceğine bel bağlasa da PKK'nin halk olduğunu çok iyi biliyor. Hiçbir kimyasal silahın yok edemeyeceği bir halk gerçekliğimiz vardır ve bunu Demokratik ulus bilinci ve birlik ruhu ile her alanda ortaya koyduğumuz taktirde yenilmiş bu düşmanın, geri adım atacağından hiç şüphe yoktur. Bunun için gerekli olan halkımızın her alanda, her fırsatta, gerektiğinde yemeden içmeden mücadele etmesi, ayakta olması, serhildan başta olmak üzere her türlü eylemselliği geliştirmesi oluyor. Bu noktada Kürdistan gençliğine büyük rol düştüğünü bir kez daha vurgulamalıyız. Kürdistan gençliği başta Türkiye metropollerine olmak üzere Kürdistan ve Türkiye'de, yine tüm parçalarda, yurtdışında çalışmalarını devrimci halk savaşı stratejisine göre yapmalıdır. Düşmanın denetimine girmeyecek tarzda örgütlenmeli, meşru savunma eylemleri kadar düşmana büyük-küçük demeden darbe vurmaya hedeflemelidir. Halkımız, analar şunu çok iyi bilmeli ki dağda kullanılan kimyasal silah kadar gençliği uyuşturucu ile zehirleyen başka bir kimyasal saldırı daha vardır. Hiç kimse gençlerini, çocuklarını bu

şekilde koruyamayacağını bilmeli, hem kimlik olarak, hem sosyal ve siyasal olarak, hem ruhsal-psikolojik olarak ve elbette fiziki olarak korunmanın mekanı dağlar olmayı sürdürüyor. Kendisine değer veren her Kürdistan genci yaşamın anlamı kadar gerçekliğini de dağlarda bulacaktır. Bunun için gerillaya katılım, devrimci halk savaşının geliştirilmesi görevi Kürdistan gençliğinin temel görevi olmayı sürdürüyor.

Başta Avrupa olmak üzere yurtdışında yaşayan halkımızın ve dostların, kimyasal silah kullanımı karşısında yürüttükleri çalışmalar oldukça anlamlıdır. Türk devletini bu temelde teşhir ve tecrit etmeyi sürdürmek gerekir. Bu faaliyetlerin özellikle diğer halklardan kitlesel destek bulmasını önemsemek gerekmektedir. Kapitalist sömürü sisteminin kurumlarından fazla bir şey beklemeyle birlikte, bu saldırıların önünü açan bu güçlerdir. Kürdistan üzerindeki politikaların uluslararası bir sorun olduğu bilinciyle kamuoyu yaratmak önemli olmaktadır. Gerilla direnişinin toplumsallaşması da bu şekilde gelişecektir. Avrupa'da yaşayan halklar, Kürdistan'da Türk devletinin yürüttüğü soykırım deneyimi yaşamış bu halkları harekete geçirmek, duyarlı kılmak önemli sonuçlara yol açabilir. Sonuçta Kürt sorunu denilen husus uluslararası bir sorundur, uluslararası sistemin yaratarak yönetmeye çalıştığı bir sorundur. Çözüm de uluslararası düzeyde olacaktır.

Sonuç olarak önemli gelişmeleri yaşadığımız bir dönemden geçiyoruz. PKK'nin 44. yılına devrimci halk savaşı temelinde Parti, halk ve hareket olarak mücadele eden ve zafer kilitlenmiş olarak giriyoruz. Soykırımcı sömürgeci saldırıların merkezi konumundaki Türk devletinin, AKP-MHP faşizminin yıkılacağı bir yıla girerken tüm halkımızı PKK'nin zafer çizgisinde yürümedeki kararlılığını yükseltmeye çağırıyoruz. Bu temelde 44. Parti yılını Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde inşa etme yılına çevirelim. Halk, kadın ve insanlık düşmanlarını kahredelim. Şehitlerimize verdiğimiz sözleri yerine getirelim.

Yaşamında Ahlakî, Politik, Demokratik, Söylemi ve Eylemi Bir Olmayana Devrimci Denemez

Cihan Eren

Ahlak ve politika, Rêber Apo'nun Demokratik Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Toplum paradigmasının temel iki kavramıdır. Rêber Apo'nun her iki kavrama getirdiği tanım, aynı zamanda paradigmasının özgünlüğünü, büyük oranda farkını da anlatmaktadır. Bu bağlamda Önderlik paradigmasının kavranması, kavratılması kadar pratikleştirilmesinde de ahlak ve politika kavramlarının bilince çıkarılması hayati role sahiptir. Çünkü; hem demokratik toplum inşası hem demokratik siyasi eylem ve irade beyanında bulunma bu iki kavramın derinlikli anlaşılmasına ve yaşamsallaştırılmasına sıkı sıkıya bağlıdır.

Ahlak ve politika, gündelik yaşamda sık karşılaştığımız iki kavramdır. Günlük yaşam içinde basit ifadesi ve anlamıyla 'ahlaklı olmak' ve 'politik olmak' ya da 'politika yapmak' biçiminde kullanılıyor. Halk deyiminde 'ahlaklı olmak' denilirken ağırlıkta iyi ve güvenilir insan kastedilmektedir. Politik denilirken de siyasetle ilgilenen, toplumsal sorunlar karşısında duyarlı olan insandan bahsedilmektedir. Tabii bir de bu iki kavramın felsefik, ideolojik olarak teorik tanımları vardır. Felsefede ahlaka etik denilmektedir. Yani daha fazla ahlak kurallarını bilmeyi, tanımayı ifade etmektedir. Politika ise devlet, yönetme, siyasi partiler ve örgütlerle özdeş anılır olmuştur.

Hemen herkesin az çok bildiği, bilgisi olmasa da kültürleşmiş anlamlarından hareketle kullandığı ahlaka ve politikaya Rêber Apo'nun getirdiği tanım nedir? Toplumun pek de yabancı olmadığı bu iki kavramı Önderlik hangi ihtiyaçtan ötürü kendi bakış açısıyla tanımlamak zorunda kalmıştır. Önderliğin ahlak ve politika kavramlarını neden ve nasıl tanımladığını anlamak için Önderliğin getirdiği tanıma, konu hakkındaki analizlerine bakmak gerekir:

Rêber Apo, ahlak ve politika kavramlarını özellikle Özgürlük Sosyolojisi kitabında çözümlemiştir. Bir de Ortadoğu Savunması olarak bildiğimiz, "Ortadoğu'da Uyarlık Krizi ve Demokratik Uyarlık Çözümü" adlı kitabında ayrıntılı yer vermiştir. Özgürlük Sosyolojisi kitabındaki değerlendirmeler, konuyu esasta felsefik, tarihsel ve toplumsal boyutlarıyla ele almıştır. Ortadoğu Savunmasındaki tanımlamalar ve değerlendirmeleri ise daha çok ideolojik ve eyleme dönüktür. Bu savunmadaki değerlendirmelerine de eylem ve pratiğe geçirme, kişilik ölçüleri kazandırma diyebiliriz. Özgürlük Sosyolojisi kitabında her iki kavram hakkında nedir sorusu cevaplandırılmıştır. Ortadoğu Savunması'nda ise nasıl yaşama geçirileceği sorusuna cevap aranmıştır. Çünkü; Özgürlük Sosyolojisi kitabı Önderliğin alternatif toplumsal sistem projesinin teorik ideolojik çerçevesini tanımlarken, Ortadoğu savunmasıysa bu çerçevenin bölgemizde nasıl pratikleştirileceği sorularına cevap niteliği taşır. Bu nedenle ahlak ve politika kavramlarına ağırlıkta yer verdiği bu iki kitaptaki değerlendirmeler birbirini tamamlar niteliktedir. Örneğin Özgürlük Sosyolojisinde ahlaka "toplumsal işlerin kuralları" demiştir. Ortadoğu Savunmasında ise "toplumsal işler en iyi kolektif yapılır" demektedir. Böylece Özgürlük Sosyolojisinde soyut olan 'kural' Ortadoğu Savunmasında

Bugün ahlakî ve politik olmak, en başta yaşamın ahlaksız ve politikasız olamayacağına bilincine sahip olmayı gerektiriyor. Ahlak ile özgürlük arasındaki kopmaz bağı bilmeyi gerektiriyor. Önderlik Kürt toplumunun, halk kimliğiyle varlığını sürdürmesi için zorunluluk arz eden işi tanımlamıştır. Bu iş özgürlük için mücadeledir. Kürtler mücadele etmezse, halk olarak varlıklarını sürdüremezler.

'kolektif' yani 'ortaklaşa' kelimesiyle somutlaştırılmıştır.

Ahlak, toplumun ilk pratik eylemidir

Bilindiği gibi çoğu kişinin ancak kitaplarla anlatabileceği teorik bir konuyu Önderlik birkaç cümle ile oldukça somut formüle etme gibi bir özelliğe sahiptir. Bu özellik, Önderliğin birikiminden, derinliğinden ve pratik tecrübesinden kaynaklanmaktadır. Önderliğin çok derin bir konuyu, birkaç cümle ile ya da paragrafla formüle edip anlaşılır kılmasını sağlayan bu özellikleri, Önderlikte teorik olarak dile gelenlerin aynı zamanda kişiliğinde yaşıyor olmasından da kaynaklanmaktadır. Önderlik, söylediğini yaşayan, yaşadığını söyleyen bir kişiliktir. Rêber denmesi de bu özelliğinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle filozoflar da dahil çoğu kişinin ancak uzun soyut anlatımlarla anlatabildiği bir hususu, Önderlik oldukça kısa ve çok rahat formüle edebilmekte, her düzeydeki insanın kavrayabileceği sadelikte sunabilmektedir. Fakat, bizler en basit bir konuyu dahi anlatmada zorlanıyoruz. Hangi cümlelerle ifade edeceğimizi bilmiyoruz. Çoğumuz bunu teorik bilgi eksikliğine bağlıyoruz. Kuşkusuz bir mevzuyu anlatmak ve tanımlamak için teorik bilgi gerekiyor, ancak herhangi bir konuda nedir sorusunu anlaşılır ve özlü cevap verebilmek için bilgi kadar anlatılacak konunun kişilikte bir karşılığının olması gerekir. Dolayısıyla Önderliğin "Süzülmüş bal gibi size sundum" dediği paradigmasını yeterince anlatamamak ve eylemsel kılamamak, temelde kişilik sorunlarımızdan kaynaklanıyor.

Ahlak ve politika kavramlarını teorik olarak ele aldığımızda, her iki kavramın Önderlik paradigmasında toplumsallığı, demokratik toplumu ve toplumsal işleri ve kuralları anlattığını görürüz. Yani ahlak ve politikadan bahsedince bir yanıyla demokratik toplumdan bahsetmiş oluyoruz. Önderlik, ahlak için, insanın yaşamak için yapmak zorunda olduğu "Toplumsal işlerin kuralı" diyor. Politika için de; işleri daha iyi yapmak için toplumsal yaşam için gerekli "İşlerin en iyisi" tanımını yapmıştır. Bu, sade ve anlaşılır tanımlardan hareketle, ahlakın temelinde insan doğa ilişkisi, politikanın temelindeyse toplumsallığın artan ihtiyaçlarını karşılama vardır diyebiliriz. Yine ahlak, doğanın tetiklediği öğrenmeyi temelde alırken, politika toplumdan öğrenilenlere dayanır demek de mümkündür. Bu sonuç, politikanın aynı zamanda ahlakı kapsadığı anlamına da gelir.

İnsan varolma güdüsü çok güçlüdür. Bu güdü ilk andan itibaren insanı ken-

disini yaşatacak eylem ve çaba içinde olmaya zorlamıştır. Kendisini yaşadığını fark ettiği bu güdüyle arasında, zamanla manevi bir bağ kurmuştur. Bu bağ inanç duygusu dediğimiz şeydir. İnanç aynı zamanda insanı yaşatan eylem ve çabaya iyi deme duygusu, bilincidir. Bu duygu ve bilinç insanda 'iyi ve kötü' arasında belli kurallı ilişkilere yol açmıştır. Bunun sonucunda insanın eylem ve çabaları ahlakî vasıf kazanmıştır. Böylece ahlak, insanı yaşatacak kuralla bağlanmış, pratik olarak doğuş yapmıştır. Başka bir ifade ile ahlak, toplumun ilk pratiği olmaktadır.

Bilindiği gibi insanın bir varlık olarak yaşaması için, doğuşundan itibaren doğa şartlarına uyum sağlamak savunma ve beslenme gereksinimlerini gidermek zorunda kalmıştır. Doğanın soğuşuna ve sıcaklığına dayanacak yol bulmadan, karnını doyuracak besini tanımadan yaşaması mümkün olmayacağına göre, ilk yapması gereken şey bu sorunlara 'çare' bulmak olmuştur. Her 'çare' bulma aynı zamanda bir iştir. İş gündeme geldiğinde de doğal olarak kurallar gündeme gelmektedir. Yürümenin, oturma ve kalkmanın bile kuralları olduğuna göre duranın, içiren, koruyan işin de kuralları olacaktır. Örneğin uzun bir meyve ağacındaki meyveleri toplamak için ağaca çıkmadan ya da eline uzun bir değnek almadan meyvesini elde edemezsin. Yere düşmüş bir meyveyi eğilip eline almadan yiyemezsin. İşin ilk kuralı derken, insanın yaptığı bu basit eylemden bahsediyoruz. İşte bu iş eylemi insanın bulduğu kurallardır. Bu kurallara Önderlik ahlak diyor. Eğer insan bu kurallar sayesinde hayvanlar aleminden farklılaşarak var olmayı başarmışsa ki öyledir, ahlak insanı insan yapan kuralların toplamı olmaktadır. Bu kurallarla çalıştıkça sonuç alındığını gören insan, bu kurallara bağlanmış, gelenek haline getirmiştir, ve böylece aynı kurallara tabi olan insan, toplumsallaşmıştır. Buradan hareketle ahlakın, toplumda gelenek haline gelmiş değerlerle, değerlerin ise gelenekleşmesi için inançla sıkı bağı vardır. Toplumsal yaşamda ahlakî değerlerin çok etkili olmasının kökeninde bu ilişki tarzı yatmaktadır.

Ahlak olmadan politika, politika olmadan ahlak gelişemez

Duygu ve akıl, pratik çabalara paralel gelişir. Bu özellikten ötürü insan iş yaptığı aklı ve duyguları geliştirmiştir. Gelişen akıl ve duygular, kendisiyle birlikte daha iyisini aramayı ve bulmayı getirmiştir. Önderlik daha iyisini arayıp bulmayı ve bir işi de en iyi yapmayı politika olarak

tanımlamıştır. Bu yanıyla politika toplumsal işler içinde en iyisini tespit etmek ve bir işi daha iyi yapmak demektir. Bir işi daha iyi yapmak demek bu aynı zamanda ahlakî gelişmeyi ifade etmektedir. Dikkat edilirse ahlak ve politika arasında organik bir ilişki söz konusudur. Ahlak olmadan politika, politika olmadan ahlak gelişme kaydetmez. Bu ilişkinin doğru kurulmasıyla da toplumsallaşmayı sağlayan eylem gerçekleşmektedir. İnsanın inanarak yaptığı işin kurallı olmasına ahlak, ahlak kuralları dikkate alınarak yapılan iş ise politika denmektedir.

Buraya kadar Önderlik değerlendirmelerini temel olarak belirttiklerimizden hareketle, ahlak için değişmesi zor toplumsal bilinç, politikaya da daha erken ve hızlı değişen toplumsal bilinç diyebiliriz. İnsandaki duyguların yavaş, aklın hızlı değişme özelliğini göz önünde bulundurarak ahlaka duygu politikaya ise akıl demek de mümkündür. Bunun için ahlak ölçü, politika bu ölçünün emrettiği değişimi yapan akıldır. Bu ifadelerden de anlaşılacağı üzere politikanın bilinçle, düşünmeyle, ahlaksızca vicdanla bağı vardır. Bu anlamda Önderlik ahlak için "Toplumun kolektif bilinci (vicdanı)" tanımlaması da getirmiştir. Politika için de "İşleri çok iyi tanımayı, bilgi ve bilimi, bir de bulmayı, araştırmayı gerektirir" demiştir.

Ahlak ve politika hakkında buraya kadar anlatmaya çalıştıklarımızdan da anlaşılacağı üzere, her iki kavram, doğrudan toplumsal yaşam ve toplumsal işlerle birlikte vardır. Toplumsallaşma insanın var olma koşulu olduğuna göre, ahlak ve politika birlikte insanı insan yapan eylemini de anlatmaktadır. İnsanı insan yapan eylemi demek, insanın özgürlük alanı demektir. İnsan olmadan özgürlük olamayacağına göre, özgürlük ile ahlak ve politika arasında da kopmaz bir bağ var demektir. Buradan hareketle özgürlük için insanın en iyisini araması, bulması, yapması hali ve eylemi demek mümkün olabilmektedir. Ya da en iyisini araması, bulması ve yapması arayışı denebilir.

Önderliğin "Özgürlük ahlakın kaynağıdır. Ahlakla özgürlüğün katılmış hali, geleneği veya kuralı da diyebiliriz" belirlemesi çok derin anlamlar içermektedir. Özgür olmanın kaynağında insandaki zeka yapısı, duygularının gücü vardır. Daha açık bir ifadeyle insan özgür olması gereken bir varlıktır.

Özgürlük aklını çalıştırmakla başlar. Çalışan aklın en iyi toplumsal işi bulup yaptığı anda da gerçekleşmiş olur. İnsan aklı her işten sonra biraz daha geliştiği için her özgürlük anı, yeni bir özgürlük arayışının başladığı an da olmaktadır. Ahlak, topluma, özgürlüğü yakaladığını ana bağlı kal, politika, yakaladığını özgürlükten aldığı güçle daha iyisini ara-

diyerek, insanı yeni arayışlara sevk eder. İnsanlık tarihindeki değişim ve dönüşüm bu diyalektiğin sonucunda ortaya çıkmış değerler toplamını ifade eder. Daha iyisini aramak, bulmak ve yapmak insanın fitratında vardır.

İnsanın fitratında en iyisini aramak, bulmak ve yapmak varsa, o zaman neden hemen her gün bunca kötülük yaşıyor sorusu da haklı olarak akla gelmektedir. Bunca kötülüğün nedeni iktidar kültürü ve bu kültürün örgütlü kurumu devlettir. Daha genel bir ifadeyle egemen sınıflardır. Bunların ahlakı ve politikayı saptırması ve kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaları ile birlikte de kötülükler ortaya çıkmaktadır. Geniş bir konu olup Önderliğin savunmalarında bu konular oldukça çarpıcı anlatılmıştır. Bu hususta kısaca şunları belirtebiliriz: Egemen sınıflar, ahlakı kendi çıkarlarına ters bulmaktadır. Bunun yerine hukuku ve hukukun yasalarını koymaktadırlar. Nasıl ki ahlak toplumsal yaşamın sürmesi için gerekli işlerin kuralları anlamına geliyorsa, hukuk da egemenlerin iktidarlarını sürdürmesi için gereken kuralları anlamına geliyor. Ahlak için temel yaptırım gücü vicdandır. Hukuk kurallarının işletilmesinde temel yaptırıcı güç egemenlerin çıkarlarıdır. Aslında bu tespitin ne kadar doğru olduğunu Kürtler kadar dünyada çok az toplum bilir. AB hukukunun Kürtlerle ilişkisi tam da bunu kanıtıyor. Kimyasal silahların kullanımı yasak olduğu için küresel güçler kimyasal silah üretimini gerekçe ederek kimi ülkeleri işgal ederken, aynı güçler Türk devletinin Kürt gençlerini kimyasal silahlarla katletmesine bırakın tavrı almayı şimdiye kadar tek bir eleştiri dahi yapmış değiller. Çünkü; hukuk insanlığa, haklılığa, doğruya değil çıkara bakarak karar verir. Kuşkusuz ki Avrupa halklarının özellikle de İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra verdiği mücadele sayesinde egemen sınıflara kabullendirdiği bugün demokratik hukuk yasaları denilen bir hukuk da vardır. Bu hukuk halkların mücadelesi ile yaratıldığı için ahlak yasalarından beslenmiş, gücünü de halkların vicdanından almıştır. Bu anlamıyla halkların bedel ödeyerek sözde de olsa elde ettikleri demokratik hukuk hem bir kazanım hem de ayrı bir değere sahiptir. AB'nin Kürtler söz konusu olduğunda uygulamadığı da halkların kazanımı olan bu hukuki yasalardır. Burada bir kez daha devletlerin halkların kazanımlarını hangi yol ve yöntemlerle nasıl çıkarları için kullandığını görüyoruz. Bu nedenle Kürtlerin siyasi ve hukuki taleplerini halkların vicdan sesinden, ahlakî değerlerinden beslenmiş hukuki sınırlar içinde ararken, bu hukukun gerçek yaratıcıları ve sahipleri olan halklara seslenmesi, mücadelesine ortak etmesi çok daha önemli olmaktadır.

AB hukukunun sonuçlarından hareket ederek, kültürel anlamlarından hareketle kullandığı ahlak ve politika kavramlarının, Rêber Apo tarafından neden tanımlandığı sorusuna da cevap almış oluruz. Ahlakın toplumsal işin yapılış kuralı, politikanın en iyi işi bulma ve onu en iyi yapma bilinci olduğunu hatırlattık. Bu genel ve biraz da soyut tanımlamayı dikkate alarak Kürtler şahsında ahlak ve politikayı nasıl ele alabiliriz? Yani Kürt için günümüzde ahlak ve politika ne ifade etmelidir? Bu soruları cevaplamak ve gereklerini de yerine getirmek Kürtler için hayattır.

Toplum var oldukça ahlak ve politika her zaman var olacaktır

Rêber Apo, pratik deneyimi, ulaştığı teorik düzeyi, Kürt toplumunun yaşadığı sorunları çözmek için verdiği mücadele içinde geliştirmiştir. Bu da Önderliğin dile getirdiği doğruların ilk önce ve en başta Kürt toplumunu ilgilendireceği anlamına gelir. Çünkü Önderliğin mücadeleye deneyimi ve ideolojik tespitleri en başta Kürtlerin ihtiyaçlarına yanıt oluyor. Bu da Önderlik paradigmasının Kürt halkı tarafından pratikleştirilmesini kolaylaştırıyor.

Ahlak ve politika kavramlarını anlatınca yukarıda elma örneğini vermiştik. Benzer örnekler, insanlığın doğuş ve ilk toplumsal oluşum sürecinde olmazsa olmaz eylemleri oluyor. Günümüz toplumu için basit hale gelmiş bu tür eylemlere ilk başlarda kural bulmak ve geliştirmek, hayatın sürmesi için zorunludur. Toplumsal tarih içinde yaşanan gelişmeler, elma örneğinde anlatmak istediğimiz türden işleri, kural koyarak sorun olmaktan çıkarmıştır. Ancak bu, toplumsal yaşamda yeni sayılacak işlerin bittiği anlamına gelmiyor. Çünkü; toplumsal yaşam, gelişmede sınır tanımayan türden bir değişim dönüşüm halidir. Dolayısıyla toplumsal yaşamın rayında ilerlemesi için ahlak ilkesine her zaman ihtiyaç vardır. Önderlik toplum var oldukça ahlak ve politika da her zaman var olacaktır demektedir.

Bugün ahlakı ve politik olmak, en başta yaşamın ahlak ve politikasız olmayacağına bilincine sahip olmayı gerektiriyor. Değerlendirme içinde kısaca hatırlattığımız ahlak ve özgürlük arasındaki kopmaz bağı bilmeyi gerektiriyor. Bu temelde Kürt halkının özgürlük mücadelesine katılıp en ön saflarda yer alan kadrolar için Önderliğin tespitleri ışığında ahlak ve politika ile ilişkisini ele alabiliriz.

Önderlik Kürt toplumunun, halk kimliğiyle varlığını sürdürmesi için zorunluluk arz eden işi tanımlamıştır. Bu iş özgürlük için mücadeledir. Kürtler mücadele etmezse, halk olarak varlığını sürdürmezler. Çünkü; Kürt varlığı soykırımcı sömürgecilik tarafından yok edilmek isteniyor. Madem ahlak toplumsallaşmak ve insan olarak var olmak için gerekli işin kuralıdır ve Kürtler de yok edilmek istenen bir toplumdur, o zaman doğal olarak Kürtler için ahlaklı olmak, kendilerini yok etmeyi amaçlayan saldırılara karşı çıkmakla başlar. Unutmayalım ki Kürt halkı üzerinde sürdürülmesi istenen soykırımcı sömürgecilik karakteri, mücadele ile ahlak arasında kopmaz bir bağ kurmuştur. Mücadele derken de sadece askeri ve siyasi mücadeleyi kastetmiyoruz. Kürt'e ait olan ve yok edilmek istenen ne varsa onu yaşatmayı, geliştirmeyi ve büyütmeyi kast ediyoruz. Örneğin Kürt için diline ve en küçük kültürel değerine sahip çık-

mak, özellikle de Türk sömürgeciliğinin karakterinden kaynaklı ahlakı bir görevdir. Birkaç hafta önce basına da yansıyan, Kürt olan ancak Türk sömürgeci kafasıyla öğretmenlik yapan biri, "Küçük hevaleri minik Kemalistler yapacağım" diyor. Bu zihniyete sahip kişi ile Kürt değerleri arasındaki ahlakı ilişkinin doğru kurulması gerekir. Modern Sıdika Avar olan bu faşist ırkçı kadın öğretmen, 'Kürt anasından evladını alacağım ve ona düşman edeceğim' demiştir. Ülkesinde, evinde çocuğunu kendi diliyle büyütecek, eğiterek halkı için yararlı bir nefer yapacak imkanı elinden alınmak istenen bir halkın, hangi işi yaparsam evladımı yani geleceğimi kurtarabilirim sorusunu sorup cevaplamadan, pratikte de gereklerini yerine getirilmeden varlığını sürdürmesi mümkün olamaz. Bunu yapmadan da doğal olarak ahlaklı olunamaz. Bu örnek Kürt için ahlaklı olmanın neden mücadeleye etmekle başladığını anlamak için yeterlidir.

Kürt toplumu için varlığını sürdüreceği, özgürlüğünü elde edecek mücadelenin her türlü süsünü vermek ahlaklı olması demektir. Kürt halkı için ahlak kurallarını mücadele ile tanımladıktan sonra, politikasını da tanımlamak gerekecektir. Konu politikanın Kürtler için ne demek olduğu olunca sorumuz şöyle olur. Hangi mücadele? Nasıl bir mücadele? Yani mücadele etmenin ahlakı sayıldığı Kürdistan'da, politik olmak demek, hangi mücadele yöntemiyle soykırımcı sömürgeciliği ortadan kaldırıp evlatlarını 'minik Kemalistler' olma tehlikesinden kurtarıp, geleceğini öz değerleriyle garanti altına almış olurum sorusunu yanıtlamayı ve eylemine girişmeyi ifade eder. Kuşkusuz ki Kürt insanı için ahlak ve politika tanımlanmış ve halk bu tanımları kabul ettiği için önemli oranda da pratikleşmiştir.

PKK mücadelesi ahlakı politik toplumun adıdır

Kürt halkının son elli yıldır aralıksız bir mücadele içinde olduğu biliniyor. Bu, Kürtlerin Önder Apo'nun kendileri için tanımladığı ve yaşadığı ahlakı ve politikayı kabul ettiğini gösteriyor. PKK ve mücadelesi bu ahlak ve politikanın pratikleştiği toplumun adı da oluyor. Ahlak ile özgürlük arasındaki kopmaz ilişkiyi kavradığı için de Kürt halkı PKK adı yerine çoğu kez Özgürlük Hareketi kavramını kullanıyor. Rojava devrimiyle birlikte komşu halklar da böyle bir tanımlamayı kullanmaya başlamıştır.

Bu anlamda ahlakı politik toplum gerçeğinden yola çıkarak demokratik ekolojik ve kadın özgürlükçü toplum paradigmasındaki anlam derinliğini daha fazla kavrama ve kavradığımız oranda yaşama geçirme görevimiz bulunmaktadır. Kendi içimizde sürekli kullandığımız "PKK gerçeği" deyimini var. "PKK gerçeği" ifadesi, özünde ahlaklı olmanın zorunlu kıldığı yaşamı ve mücadeleyi yöntemini tanımlıyor. "PKK gerçeği" Kürt için ahlaklı olmanın ön şartı olan yaşam tarzının ve mücadelenin en iyisini, siyaset diliyle belirtirsek de sonuç alacak yol olduğunu anlatıyor. "PKK gerçeği" Kürdistan ülkesinde, özgür yaşamak, toplumsallığını korumak ve geliştirmek için gereken en iyi işleri anlatmak için kullandığımız en kısa ve özlü deyim olmaktadır.

PKK'nin yaşam ve mücadele ölçüleri önemli oranda nettir. Neyin PKK'ye ait olup olmadığı da bilinmektedir. Kürtlerin ve halkların bu ahlak ve politika ile kazanacakları da ispatlanmıştır. PKK kimliği ve kişiliğini esas alıyorum, bu mücadeleye kadro ve sempatizan

olarak katılıyorum diyen topluluğu çok büyük bir sorumluluk altına koymuştur. Daha doğrusu büyük bir ahlakı ve politik yükümlülük altına almıştır. PKK gerçeğiyle nasıl çalışılacağına önemli oranda netleştirilmiş olması, aynı zamanda PKK adı altında bir takım ahlak kurallarının yaratıldığı anlamına da geliyor. Büyük emekler ve bedeller verilerek yaratılmış bu ahlakı kurallar, Kürdistan ülkesinin inkar ve imha sürecine alınmış olmasından ötürü oldukça sert, zor ve ağır olmasını gerektirmiştir. PKK'nin çok büyük bir politik bilince sahip olması da, ahlakı ölçü ve kuralları yanında mücadele yöntemi anlamında politikasının da diğer Kürt örgütlerinden farklı olması, kaynağını buradan almaktadır. Örneğin koşullar ne kadar ağır ve zor olursa olsun, mücadeleden vazgeçmeme ilkesi, Kürdistan gerçeğinden ötürü PKK ahlakının temel ilkesi olmuştur. Çünkü; düşman Kürtleri Kürt olmaktan çıkarmak için her türlü vahşi uygulamayı, gayri ahlakı saldırıyı aralıksız sürdürmüş, sürdürüyor. Bir halkın ahlakı ve politik gerçeğine karşı bu düzeyde vahşi saldırıların olduğu bir ülkede, en zor koşullarda mücadele etme ilkesi olmazsa orada kimse ahlaklı olamaz. Kürt halkı için ahlaklı olmak da demek olan mücadeleye kadro ve sempatizan olarak katılmış olanların bu gerçeklik karşısındaki duruşları irdelenebilir. Daha doğrusu kadro ve sempatizanın PKK gerçeği karşısında kendini sorgulamasını gerektirir. Ki kendini sorgulamak da ahlaklı olmak için "PKK gerçeği"nde yaratılmış bir ilkedir. Bu bağlamda Önderliğin 'Ben günde kendimi kırk defa gözden geçiriyorum, yapıyorum' sözü ahlakilik boyutuyla daha iyi anlaşılıyor.

Sadece zor koşullarda mücadele etmek değil, kişilik değişim ve dönüşüm için kendini sürekli sorgulamak, küçük bile olsa eksiklikler karşısında kendini özleştiriden geçirmek, karşılıksız çalışmak, paylaşımcı olmak, en üst boyutta fedakarlıkta bulunmak, emekçi olmak, sabırlı ve ısrarlı olmak, kendini sürekli eğitmek gibi daha birçok ahlakı ve politik ölçü, "PKK gerçeği" denilirken anlatılmak istenen bunlar oluyor.

"PKK gerçeği"nin yaratılmasında Kürdistan'daki soykırım ve sömürgeci saldırıların karakteri belirleyici neden olsa da bu ölçülerin zorunluluk derecesinde kabul edilmesi ve vazgeçilmez görülmesinde devletçi uygarlığın neden olduğu sonuçlarla da doğrudan bir bağı vardır.

Kürtler için mücadele etmek büyük bir cesaret gerektirmiştir

Kürt halkı PKK adıyla sınıflı devletçi uygarlığın kaos yaşadığı, ahlakı ve politik toplum güçlerinin doğru bulunduğu ideolojinin özgürlük için yetmediğinin anlaşıldığı bir dönemde mücadele etmeye başlamıştır. Bu sonuç verili hiçbir ahlakı ve politik bilinç biçiminin özgürlüğü dolayısıyla demokratik toplumu inşa etme kapasitesine sahip olmadığı, özgürlüğü sağlamadığı anlamına gelir. Böyle bir ortamda varlığı yok edilmek istenen bir halkı yaşatmak için büyük bir cesaretle yeni yol ve yöntemler aramak dışında çarenin olmayacağı da kendiliğinden anlaşılmaktadır. Bu nedenle Kürtler için mücadele etmek aynı zamanda büyük bir cesaret gerektirmiştir. Önderliğin hayatından verdiği bir örnek bu durumu çok güzel anlatmaktadır. Önderlik "Kürdistan sö-

mürgeci" tezini geliştirip mücadeleye başladığı ilk yıllarda, köye aile ve akrabaları ziyarete gider. Uzun bir dönem kendisini görmemiş babası Önderliğe, "Oğlum Abdullah duydum ki komünist olmuşsun. Kürtler için mücadele etmeye karar vermişsin. Komünist olmana bir şey demem. Ancak bu Kürtçülük meselesi çok tehlikelidir. Bundan vazgeç" şeklinde konuşmuştur. Yetmişindeki yoksul bir Kürt köylüsünün duygu ve düşüncesinde 'Kürtçülük tehlikelidir'e yol açmış soykırımcı sömürgeciliğe karşı özgürlük mücadelesini başlatmaktan daha büyük ve değerli bir ahlakı ve politik ilkenin olmayacağı kesindir. Konumuz bağlamında belirtirsek, böyle bir ortamda Kürtleri kurtaracak işi ve bu işi en iyi nasıl yapmak gerekir sorusuna cevap verme zorunluluğu ortaya çıkmıştır. PKK adıyla yaşam iddiasını dillendiren bir halkın, insanlığın içinden geçtiği sürecin kaotik özelliğinden ötürü zaman içinde sadece mücadele etmesinin de yetmediği görülmüş, böylece nasıl ve hangi tarz mücadele sorusu en az mücadele etme zorunluluğu kadar gündeme girmiştir.

PKK milyonlarla ifade edilen halkın yaşam gerçeği olmuştur

Bilindiği gibi PKK adıyla harekete geçmeden önce de Kürtlerin farklı adlar altında birçok mücadelesi olmuştur. Bu nedenle PKK adıyla çözülmesi gereken en önemli sorunlardan biri de nasıl bir mücadele verilirse soykırımcı sömürgecilik yenilgiye uğratılır ve özgürlük kazanılır olmuştur. Şayet Kürtlerin toplum olarak varlığını sürdüreceği, özgürlüğe götüreceği ahlak ve politika bulunmamış olsaydı, Türk sömürgeciliğinin ilk yıllarda söylediği gibi '72 saat içinde' biten bir mücadele olarak anılmış olacaktı. İnsanlığın egemeni ve emekçi sınıflarıyla kaos yaşadığı, Kürtlerin de maruz kaldığı soykırım ve sömürgeciliğin özelliklerinden ötürü yok edilmenin eşğine getirildiği bir ortamda başlayan mücadelenin politik gerçeği, halk deyimiyle mucizevi olmamış olsaydı, bugün Kürtlerin özgürlüğünden, halkların eşitlik ve adalet mücadelesinden bahsetmiyor olurduk.

Bu sonuç, PKK gerçeğine kadro ve sempatizan olarak katılanların bir işi en iyi yapma, en iyisini bulup yaratma anlamında politik olmalarını zorunlu kılıyor. Bu, aynı zamanda "PKK gerçeği" derken bahsedilen ahlakı ölçülerini ifade etmektedir. Bu cümleler "PKK gerçeği" içinde neden kendine göreliğin serteleştirildiğini de açıklar. Yine "PKK gerçeği" deyiminin neden "PKK Önderlik bir harekettir" ve "PKK gerçeğini şehitler temsil eder" ifadeleriyle tanımlandığını anlatır.

"PKK gerçeği" artık milyonlarla ifade edilen halkın yaşam gerçeği olmuştur. Fikirleriyle sadece Kürdistan halkını değil, başta komşu halklar olmak üzere dünyanın birçok yerinde enternasyonalist devrimciler aracılığı ile halkların da dikkatini çekmeye başlamıştır.

Toplumsallaşma anlamında "PKK gerçeği" Kürdistan'da yurtseverlik kavramıyla anlatılan kişilik gerçeği olarak yaşanmaktadır. Yurtsever derken artık farklı bir Kürt kişiliğinden ve kimliğinden bahsedildiğini biliyoruz. Yurtsever, "PKK gerçeği" denilirken anlatılmak istenen ahlak ve politik bilinci halk düzeyinde yaşayan insan demektir. Yurtseverlik, Kürdistanlıların PKK ile birlikte giriştiği mücadele sayesinde ahlak ve politik bilinçlerinde eski yaşam ile yeni yaşamları arasında otaya çıkmış farklılıktır. Hatırlanacağı gibi

1990'lardan itibaren Kürdistan'da yurtsever ahlak ve yurtsever duruş kavramları da kabul görmeye başlamıştır. Öyle ki Kürdistanlılar içinde yemin edilen kutsal değerler için "Bi Xwina Şehida" sözü de eklenmiştir. Heval, sevgi, saygı, samimiyet ve güven anlatan kavramlardan biri olmuştur.

Yurtsever bir Kürdistanlı, konuşurken kullandığı dilden olay ve olgulara bakışına, aile yaşamından siyasi örgütsel yaşamına kadar yurtseverleşmemiş birey ile yurtsever Kürdistanlı kişiyi ayırmak çok kolay olmaktadır. Örneğin yurtsever bir Kürdistanlı düşünce- sinde, dilinde Kürdistan, dört parçaya ayrılmış bir ülkenin ismidir. Ancak yurtseverleşmemiş, temsilciliğini Kürt ege- menlerin yaptığı çizgideki birinin düşüncesinde ve dilinde Kürdistan sadece yaşadığı parçadır. Yurtsever Kürdistanlı özgürlüğü, eşitliği ve adaleti sadece Kürdistanlılar için değil tüm halklar için ister. Kendisine yapılan haksızlıkların hiç kimseye yapılmamasını ister. Yurtsever ahlak ve politik bilinç sahibi Kürdistanlı, kendisi için istediğini en fazla yaşadığı parçadaki halklar için ister.

Yurtseverleşmiş Kürdistanlılarda kadın ve gençler politikanın öncü güçleridir. Ahlakı ölçülerini belirlemede ve yaşatmada da en öndedir. Böyle bir ahlak ve politika da yurtseverleşmemiş Kürdistanlı bireylerde bulunmaz. Bulunsa da etkili olacak düzeyde olmaz. Kendine güvenen, kendini eğiten, sürekli gelişme kaydeden, mütevazı olan, kadın erkek arasındaki çelişki ve ayrımı özgürlüğü sağlayacak temelde çözmek gibi daha birçok ahlakı ölçü, politik bilinç, "PKK gerçeği" dediğimizde halk içinde yaşanan erdemler olmuştur.

"PKK gerçeği" ile anlatılmak istenen ahlak ve politika, kadro ve sempatizanına en zor koşullarda mücadele etme ilkesi demektir. Bu ilkenin toplumsallaşması, halkın mücadele ederken karşılaştığı zorluklarda geri adım atmama ölçüsü kazandırmıştır. Ödediği bedellerin karşılığında varlığını koruma ve geliştirme, özgürlüğünü kazanma olarak kendisine geri döneceğini bilmektedir. Bu husus halkın manevi dünyasının büyüdüğü, ahlak ölçülerinin geliştiği anlamına gelmektedir. Zaten bir halkın özgürlüğü için her bedeli göze alıyorum kararlığına sahip olması demek yenilmez noktaya geldiğini gösterir. Bunca haksızlıklara, baskı ve şiddete, her türlü hukuk dışı saldırılara rağmen direnişini sürdürüyor olması, Kürdistan halkının "PKK gerçeği" sayesinde kazandıklarının büyük olduğunu göstermektedir.

Kürt halkı, ahlak ve politikasızlığın yaşamında nelere yol açtığını yaşamış ve görmüş bir halktır. Son elli yıllık mücadelesiyle de PKK ahlakı ve politikasıyla neler kazandığını da yaşayarak görmektedir. Bu durum Kürtlerin özgürlük için kendilerini daha somut sorgulamaya da imkan vermektedir. Dolayısıyla Kürtler için doksanlı yılların başlarına kadar olan olumsuzlukların tümü bugün büyük avantaja dönüşmüştür. İçinde bulunduğu zor şartlara rağmen, imkansızlıkları avantaja dönüştüren şey, "PKK gerçeği"ndeki politik bilinçtir. Kürtler PKK ile nasıl kazanacaklarını iyi öğrenmiştir. Düşman olanın sadece sömürgecilerin ordusu ve siyaseti olmadığını bilince çıkaran Kürtler, toplumsal gerçekliklerinden, kıt da olsa kaynaklarından mücadele için gerekli enerjiyi üretmeyi becerecek düzeye gelerek, yenilmez bir halk olmuştur. Bunu sağlayan aklı ve bilince, yurtsever Kürt ahlakı ve politikası tes- pitini yapmak yerinde olacaktır.

AKAN BÜTÜN ZAMANLARIN RUHUNU GÜZELLEŞTİREN FEDAİ KOMUTANLAR

Bir diriliş bayramını daha kutlarken, geride bırakılan bir yıl da direnişin görkemiyle geçti. PKK, fedailiğin resmi, direnişin adı, ruhu oldu. Haki Karer yoldaşla başlayan bu ruhun yolculuğu geçen her yılda daha da çoğalarak ve yücelerek devam etmekte. Akan bütün zamanlar bu ruhun kahramanlığını nakşederek devam etmektedir. PKK 44. yılına girerken her yılın görkemini ve direnişlerin ruhunu yaratan şehit yoldaşlarımızı bir kez daha saygı ve minnetle anmanın borçluluğunu hissediyoruz. Çünkü; geçen her yılda, her ayda, her günde bir başka şehit yoldaşımızın emeği, mücadelesi, savaşı ve fedai ruhu var. Olağanüstü zor koşullarda yürütülen Özgürlük Mücadelemizin her anında onlar var ve onlar her ne olursa olsun, sınır ve engel tanımayan, en imkansız şartlarda bile Partiye başarı yolu açan, mücadelemize gelişim kazandıran; şehit yoldaşlarımızın öncü duruşları olmuştur.

Her bir yoldaşımızı anarken bir başka şehit yoldaşımızın da o ruhtaki benliğini ve hakikatini anmış oluyoruz. Şehitler çizgisinde yürüyerek aynı mertebeye ulaşıyor şehitlerimiz. Devrimin, özgürlüğün ve hakikatin yolunu aydınlatan fedai yürekler var çünkü. Kimi bir mevzide siper oluyor, kimi savaş sahasında kıran kırana yürütüyor birlikteliğini; kimi son nefesine kadar savaşarak ve direnerek; her nefeste adanışla bir bedel oluyor yoldaşlarımız. Bizler için çizgi olan hakikatleri de bu oluyor nihayetinde. Tıpkı 2017 yılının Kasım ayında Besta'da şehadete ulaşan YJA-Star komutanımız Delal Amed arkadaş, yine YJA-Star askeri konsey üyemiz Azê arkadaş ve beraberinde şehit düşen yoldaşlarımız gibi.

Anmak ya da anımsamak çoğu zaman yetmez hissedilenleri anlatmaya. Ama anıp anlattıkça çoğalan ve adeta filizlenen bir ağaç gibi yeşererek yaşamımızın her alanına sarmalanan bir hakikattir şehitlerimiz. Bu yüzden onları tanıma ve anlamının çabasına girmek özgürlüğü ve bu uğurda verilen mücadeleyi anlamının çabasını vermekle eş değerdir çoğu zaman. Hele ki bütün yaşamını bu mücadeleye sığdırıp bu uğurda savaşmaya adanmış bir özgürlük savaşçısı, bir yoldaş, bir komutansa. Delal yoldaşı bu anlamda anıp, anlatmak gerek. Bu, biz geride

kalan bütün yoldaşlarının, savaşçıların ve şehitlerin emir erlerinin derinden hissettiği bir sorumluluk duygusudur ki, bütün kelimelerin buluşması gerçekleşse de hakikati anlatmaya yetmeyeceğinin farkındalığıyla bu görevi yerine getirebilmenin çabasıdır.

Amed'in Çınar ilçesinde doğan Delal yoldaş, mücadeleye genç yaşlarda tanışmış ve Botan'da gerilla saflarına katılarak gerillacılığa Gabar dağlarında başlamıştır. Ardından Amed eyaletine geçerek Önderlik sahasına gidene kadar da burada kalmıştır. Önderlik sahasında gördüğü eğitimlerden sonra yönünü yine dağlara vermiş ve bu sefer daha büyük adımlarla başarmanın hakikat adımlarını daha büyük ve daha sağlam atmıştır. Bundan sonraki yaşamı hep aynı adımların inancıyla ilerlemiştir. Kadın ordulaşması ve komutanlaşmasında büyük emekleri olan Delal yoldaş aslında Partimizin ve Özgür Kadın Tarihi'nin büyük bir tanığıdır. İlk oluşum süreçlerinden, tasfiyecilerin eğilim ve saldırılarına, bunun karşısında gelişen mücadeleye ve sonrasındaki gelişimlere değin birebir bu tarihe tanıklık edip bir yanıyla da kendisini bu tarihin bir parçası haline getirmişti. Önderliğimize yönelik geliştirilen uluslararası komplo karşısında geliştirilen Fedailer Birliği'nde yerini alarak her türlü komplo ve saldırı karşısında fedaice bir duruş sergilemiş ve buna karşı mücadele etmeyi seçmişti. Buradaki yaşam duruşu ve katılımıyla örnek bir kadın militanı, komutanı olan Delal yoldaş uzun bir süre Özel Kuvvetler'de komutanlık yaparak onlarca fedainin öncülüğünü yapmıştır.

Delal Amed ve Azê Malazgirt zafer çizgisinde fedailişerek özgürleşmek isteyen her kadın militanın anlamlı yaşam çizgisidir

Bu arada uluslararası komplonun içimizde geliştirmek istediği komplo ve tasfiyeciliğe karşı da net ve keskin bir kararlılıkla tavır göstermiştir. 1 Haziran hamle kararından sonra da 2004 yılında Dersim'e doğru yola çıkmıştır. Gerillacılık hayatında hep en zor olan yerlerde kalmayı ve bütün koşullara, zorlu zamanlara karşı mücadele etmeyi tercih etmiştir. Bu mücadele ruhu onu bir yanıyla direngen kılarken bir yanılla da öz-

gürlük tarihimize sahip çıkmayı ve öncülüğünü yapmayı geliştirmiştir.

Sade ve mütevazı duruşuyla, yoldaşlığa bağlılığı ve yoldaşlarında yarattığı derin maneviyatıyla, askeri disiplini ve duruşuyla bir bütün kendini Önder Apo'nun yarattığı yaşam ve savaşa adanmış, bunun için tereddütsüzce hep mücadele etmeyi seçen Delal yoldaş Kadın Özgürlük Hareketimizin de fedaisi, öncüsü ve komutanıdır. Bütün benliğini ve yüreğini Önder Apo'nun yarattığı bu mücadeleye yatırarak akan bütün zamanı bunun için emek verip özgürlüğe erişmeye adanmıştı. Bu anlamda attığı her adımda PKK militanlığının, Apoculuğun ve kadın gerilla olmanın gerekliliklerini yerine getirerek yol alan Delal yoldaş, bu yolda hep PKK şehitlerinin onurlu mücadelesi ve direniş yolculuğunu izleyerek yürüdü. Sara yoldaşın mücadelesi yol haritasıyken, adım adım izlediği yolculuktan Bêrîtan ve Zilan yoldaşın çizgisi, onların izinde yürüdü. Devrimci Halk Savaşı'nın gelişmeye başladığı süreçte YJA-Star Merkez Karargâh Komutanlığı görevini tereddütsüzce üstlenen Delal Yoldaş, kendisine hep Bêrîtan çizgisinde yürümeyi, Zilan çizgisinde komutanlaşmayı esas almış ve bütün kadın yoldaşlarında da aynı ruhun taşıyıcılığını yaratmanın çabasına vermiştir. Bu anlamda bugün Zilanlaşmak, Bêrîtanlaşmak ve Delalleşmek onlarca yoldaşı için bir çizgi haline gelmiş ve her kadın gerillanın andı ve amacı olmuştur.

Delal yoldaş henüz küçük bir kız çocuğuken düşmana olan öfkesiyle yüreğini büyütme başlamıştır ki bu yüzden özgürlük inancı ve bu uğurdaki mücadelesiyle bu öfkesi kızgınlaşarak büyük bir intikam yeminine dönmüştür. Önderliğimiz üzerinde giderek ağırlaştırılan tecrit koşulları, halkımıza ve kadınlara karşı yürütülen imha amaçlı saldırılar artık fedai komutanımız için tahammül edilemez bir noktaya gelmiştir. 2017 yılındaki Öz Yönetim Direnişlerinde gelişen düşman saldırıları karşısında yüreğini bir bütün halkın intikamını almaya adanarak saha komutanlığı göreviyle Botan'a geçmiştir. Buradaki en büyük amacı Botan halkının özgürlük umudu için anlamlı direnişe öncülük etmiştir. Yola koyulmadan önce kendisinin belirttiği gibi, artık halkı özgürlükle buluşturma zamanıydı. "Halkımız artık özgürlüğü hak etti. Botan halkı hak ettiği özgürlükle buluşmalıdır" diyerek koyulmuştu yola. Bundan sonraki her adımını da bu inançla ve amaçla

atmıştır. Şehit düşmesi hem biz yoldaşları için hem de halkımız için büyük bir acı olurken, bir yanılla da büyük bir intikam sözünün filizleniş olmuştur. Ardından yüzlerce genç kadın mücadele saflarımıza Delal ismini alarak katılmıştır.

Bütün yaşamını Önderlik felsefesi ve mücadelesiyle sarmalayarak anlamlı kılan Delal yoldaşın yaşamı ve duruşu, gerillacılık hayatı bizler için bir kadın komutanın fedailişme hakikati ve bunun yaşama ilmek ilmek örülüşünün resmidir. Bir kadının mücadele ruhu ve inancıyla nasıl Tanrıçalaştığının, sadeleştiğiçe nasıl güzelleştiğinin, direndikçe nasıl kazandığının ve emek verdikçe nasıl yarattığının, özgürlük için savaştıkça nasıl zaferi kucaklayarak yaşamını bir anlam deryasına ulaştırdığının kanıtı olmuştur.

Bu anlamlı yolculuk şimdi özellikle özlü bir duruşu yakalamak isteyen, bilinçle yol almak, azimle ve inatla savaşmak isteyen, Önder Apo'nun hakikatiyle başarı ve zafer çizgisinde fedailişerek özgürleşmek isteyen her kadın militanın anlamlı yaşam çizgisidir. Bu yüzden bu ruhun özlü izleri şimdi Kürdistan'ın dört bir yanında, dağlarımızın direniş ruhunda yankılanmakta ve tarihi bir direniş destanlaştırmaktadır. Bu destanın kahramanları da fedai komutanlarımızın izinde yürüyen yoldaşları ve savaşçılarıdır. Siyanê'den Zendûra'ya, Mamreşo'dan Werxelê'ye uzanan ve yine Bakurê Kurdistan dağlarında yürütülen görkemli direniş Zilanlaşmanın, Bêrîtanlaşmanın ve Delalleşmenin yeminini eden yoldaşlarımızın direniş ve zaferiyle tarih taçlandırılıyor.

Delal Amed ve Azê Malazgirt yoldaşın komutası altında Devrimci Halk Savaşı'na göre savaşı yükseltme, yaygınlaştırma ve inşayı öz savunma temelinde başarıma sorumluluğumuz vardır. Direniş abideleri olan şehitlerimizi yaşamının ve yaşatmanın yolu da buradan geçmektedir.

Bu anlamda Delalleşmenin zafere erişebilmenin gerçekliği olduğunun bilinci ve farkındalığı ile PKK'nin 44. yılında fedai komutanlarımızın çizgisinde zaferi kucaklayacağımızın inancıyla Şehit Delal ve Şehit Azê şahsında bütün PKK şehitlerini minnet ve saygıyla anıyorum.

**Mücadele arkadaşları adına
Zozan Çewlik**

